

Středoškolská odborná činnost 2004/2005

Obor 16 - historie

Obec Třtice

Autor:

Tereza Hejdová

Gymnázium Zikmunda Wintra,
nám. Jana Žižky 186,
269 19 Rakovník, septima

Konzultant práce:

Mgr. Markéta Syrovátková

(Gymnázium Zikmunda Wintra
Rakovník)

Třtice, 2005

Středočeský kraj

„V mocném veletoku dějin mají i dějiny malých obcí svoje místo. I tam jsou kořeny dnešků, z nichž vyrůstají zítřky. Chceme-li, aby si naši vnuci a pravnuci zamilovali svou vlast, učme je vážit si toho, co vykonali ti, kteří nás zde předcházeli. A nebylo-li to snad hodno úcty, poučme se z toho.“

Václav Šabl

Anotace

Práce se dotýká minulosti a současnosti obce Třtice na Rakovnicku a definitivně odděluje údaje Třtice u Náchoda, které se do materiálů o Třtici na Rakovnicku přimíchávaly. Podrobně se snaží mapovat historii nejen obce, ale i zajímavých staveb. Seznamuje se školou i školkou, s místními spolky. Ukazuje historický, demografický i společenský obraz obce. Všímá si i místních tradic, pranostik i přírody s jejími památnými stromy a rezervací. I přes to, že řada údajů chybí nebo mohou být nepřesné, díky vytrácející se paměti místních obyvatel, a také že ještě jsou archivní dokumenty, které nebyly prostudovány, stává se práce zatím nejobsáhlejším a nejucelenějším materiálem o této obci.

Annotation

This work concerns to the past and the present of Třtice village in Rakovník region and definitely separates data Třtice u Náchoda which admix to the materials about the Třtice in Rakovník region. It tries to chart in details the history of the village and interesting buildings. It acquaints with the school and with the nursery, with the local associations. It shows historical, demographic and social picture of the village. It shows out the local traditions, proverbs, nature with its memorable trees and reserved. Although the numbers of data are missing or can be inaccurate, due to the loss of the mind of the local people and also there are archive documents which haven't been studied so far, the work becomes the most extensive and most coherent material about this village.

Místo zpracování: Gymnázium Zikmunda Wintra v Rakovníku

Konzultant: Mgr. Markéta Syrovátková

termíny konzultací	obsah konzultace	podpis
září 2002	výběr tématu (hlavní materiál = kronika obce)	
duben 2003	diskuse o zpracované části, doporučena návštěva archivu	
září 2003	doplněno o materiály o škole a školce	
duben 2004	doplněno o materiály o hasičích podle hasičské kroniky	
září 2004	doplněno o materiály z muzea v Novém Strašecí	
listopad 2004	otázky uspořádání, pravdivost a subjektivita pamětníků	
leden 2005	odezdání práce	

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně na základě uvedené literatury, paměti a vzpomínek místních obyvatel.

Úvod

Téma práce jsem si vybrala sama, neboť v obci Třtice žiji a zastávám názor, že by každý měl o místě svého domova vědět maximum. V knihovnách (v Rakovníku a v Novém Strašecí) jsem zjistila absenci materiálů o Třtici, ačkoli např. Rakovník je zpracován v mnoha publikacích velmi podrobně. Protože se zdálo, že žiji v obci bez minulosti, rozhodla jsem se toto téma podle svých možností zpracovat. Hned v počátku práce jsem narazila na drobné materiály, které se snažily historii obce zmapovat – např. článek Lenky Hejdové ve Vlastivědném sborníku č. 3 z roku 1990-1991. Uvedený článek byl ale pro mé potřeby příliš strohý. Protože v této době se můj bratr Tomáš Hejda pokoušel o vytvoření internetových stránek obce, potřeba utříděného a ověřeného materiálu o minulosti i současnosti obce vzrostla.

Jsem přesvědčena, že citový vztah k domovu se tvoří vlastními prožitky, ale také poznáním. A to je důvod, proč jsem chtěla, aby tato práce byla něčím víc, než jen školním slohovým cvičením.

Metodika

Aby práce byla čtivá a současně pravdivá, informovala jsem se nejprve, jaké materiály je možné použít a kde je hledat. Jistou oporou mi byla malá konzultace od Mgr. Aleny Novákové z archivu v Benešově a od Mgr. Renaty Majerové a Mgr. Jana Černého z archivu v Rakovníku. Jejich návrhy se staly základní osnovou, kterou jsem si vytvořila a uvádím ji jako přílohu č. 1 své práce.

Základním materiálem pro mě byla kronika obce. Právě v této době Obecní úřad ve Třtici řešil otázku nového odpovědného kronikáře, protože záznamy se již několik let nevedly a uvedené zápisy posledních let byly neúplné a chybné. S novou kronikářkou obce paní Ladou Urbanovičovou jsem spolupracovala od samého počátku své práce. Úvodní stránky kroniky byly psány kurentem, který byl pro mě jen obtížně srozumitelný. Dokonce jsem se zpočátku domnívala, že jde o lidovou podobu němčiny. Požádala jsem proto o překlad svého strýce, Josefa Hejdu. Informace z kroniky, která přece jen je materiálem subjektivně vedeným, jsem se snažila ověřit hned z několika zdrojů. Používala jsem k tomu metodu osobního rozhovoru s pamětníky: paní Eva Kožíšková, Václav a Libuše Hejdovi, paní Jaruška Vozechová a další. Díky přestavbě a stěhování obecního úřadu se mi do rukou dostaly i další kroniky: Kronika hasičského spolku (nalezená za trámem nové školy, nyní u velitele hasičů Pavla Ryby), Kronika školky (nyní na Obecním úřadu ve Třtici) a Hřbitovní kniha (nyní na Obecním úřadu ve Třtici). Můj zájem o dějiny obce se stal veřejně známým, takže se mi do ruky dostávaly i materiály zapůjčované sousedy – např. dobové fotografie, zápisky Ing. Oldřicha Loudy z roku 1953 apod. Dalším zdrojem informací se stal rakovnický archiv. Tady jsem prostudovala školní kroniky, zápisy ze schůzí národního výboru i materiály dosud neutříděné (např. soupisy zabaveného majetku při násilném združenství apod.). Narazila jsem zde i na zápisy pana učitele Oldřicha Černého, který zpracoval Vlastivědu obce Třtice, ale ukázalo se, že jeho práce je prací vlasteneckého nadšence, který své zdroje neověřuje. Přesto se talo, že i jeho následovníci použily materiály ze sborníků jako věrohodné a historii obce poněkud zneprůhlednily. Bylo třeba souvislosti porovnat z několika materiálů, abych mohla svědomitě určit, které historické události se týkají mé obce a které Třtice u Náchoda, o jejíž existenci jsem věděla již z krátkých článků své matky. Tady mi dost pomohl i internet, především internetové stránky obcí. Posledním zdrojem informací bylo muzeum v Novém Strašecí, které shomáždilo řadu listů, které ovšem nejsou nijak utříděny. Pomohly mi jako potvrzení či doplnění uváděné informace.

Protože metodika pro kronikáře neumožňuje vlepování fotografií a novinových článků, rozhodla jsem se v průběhu své práce vytvářet vlastní miniarchiv obce Třtice a fotograficky zdokumentovat současnou tvář obce. (Přílohy: Archiv, kopie starých fotek, kopie části Vlastivědy učitele O. Černého, CD s ofotografovanou kronikou obce Třtice a s fotodokumentací obce, autorem přefocení je Miroslav Kořán.)

Výsledky

Moje práce o Třtici je v současné době jediným ucelenějším a ověřovaným materiálem o obci. Přispěla k rozdělení historických informací obou obcí stejného jména – Třtice. Vymezila další možnosti postupného rozšiřování (např. historie dalších domů, souvislejší informace dotýkající se pohřebnictví, důslednost v informacích o převádění nemovitostí a jejich obyvatelích apod.). Části práce byly použity při tvorbě internetových stránek obce, při výstavě pořádané ke 120. výročí založení hasičského sboru a při výstavě nových symbolů obce – znaku a praporu. Přínosem, jak doufám, jsou i veškeré možné přehledy zpracované tabulkovým způsobem, které umožňují rychlou orientaci a srovnání. V práci jsou uváděny jako přílohy.

Otázkou je, zda-li může mít práce smysl i pro někoho, kdo ani neví, kde obec leží a takto úzké téma ho nezajímá. Myslím, že přínosem může být srovnání počtů domů i obyvatel, neboť viditelně dokresluje společenské změny a procesy v zemi. Zajímavé jsou i výsledky voleb, které, jen v malém, kopírují politický vývoj v zemi. Pro představu o školství jsou bezpochyby zajímavé zjištěné údaje o počtu dětí ve třídách. Doslova lahůdkou jsou údaje ze sčítání dobytka, drůbeže, ovocných stromů a keřů. I ten, kdo se nikdy nezajímal o historii, může být udiven fakty – např. počet zemědělců v obci díky válkám, množství lidí tvrdě postižených vyvlastněním apod.

Jsem přesvědčena, že takto koncipovaná práce, i když je spíše nahromaděním a utříděním materiálu, umožní každému laikovi ujasnit si, že historie i sebenepatrnějšího místa je dokladem způsobu života celé společnosti.

Závěr a diskuse

V průběhu své práce jsem se naučila pracovat s archivními materiály. Měla jsem možnost porovnat řadu výpovědí očitých svědků a ujasnit si, že jde o velmi sugestivní zdroj informací, který je ale velice subjektivní a je s ním třeba pracovat jen velmi opatrně. Aby má práce nebyla jen souhrnem vyprávění místních obyvatel, použila jsem jen ta fakta, která se opírají o některou z kronik nebo o archivní materiál. Protože historii chápu jako vše již

proběhlé, snažila jsem se zmapovat i nedávnou historii a současnost tak, aby mohla být podkladem pro práce budoucí. Díky mé iniciativě se povedlo:

- 1) převedení prvních stránek kroniky z kurentu do současné češtiny (Ing. Josef Hejda)
- 2) doplnění internetových stránek obce (webmaster Tomáš Hejda)
- 3) zachycení současného stavu jednotlivých staveb v obci (fotodokumentace)
- 4) doplnění řady informací a oprav do obecní kroniky (kronikářka Lada Urbanovičová některé mnou nalezené informace ověřila – např. statistický úřad)
- 5) sestavení tabulkových přehledů (např. učitelé a počty žáků ve třtické škole a školce, akce hasičů, požáry v nejbližším okolí, stavební úkony v obci, majitelé nemovitostí apod.)
- 6) zpřístupnění některých materiálů široké veřejnosti (např. CD od pana Kořána s ofotografovanou kronikou, formou Občasníku a výstav podané informace o obecních symbolech - znaku a praporu, o akcích prováděných Obecním úřadem ve Třtici apod.).

Třtice – historie a současnost

Nejtěžší v této kapitole bylo udržet stručnost a jasnost při zachování všech podstatných údajů. Aby faktické údaje byly náležitě objasněny, rozvádím je v následujících kapitolách. Nejpodstatnější složkou bylo pochopení, že údaje učitele Černého z Vlastivědy obce nejsou ověřovány a spojují prameny obce Třtice u Rakovníka a Třtice u Náchoda. Řada publicistických článků a také místní spisovatelé přebírali údaje Černého doslovně. Možná proto řada věcí působila při prvním pročetí velice věrohodně a historie se zdála velmi bohatá. Mě zarazila jména Bořita z Lochovic na Okoři a Heřman Straka z Nedabylic. Vzala jsem na pomoc mapu pak i internet. Oba zmiňovaní majitelé se vyskytují v historii Třtice u Náchoda. Protože nejsem historik a asi bych nezvládla vyhledání a pročetí originálních dokumentů, ke kterým bych asi jen těžko měla přístup, spolehla jsem se na věrohodnost prací Sedláčka a internových stránek obce Třtice u Náchoda. Tak došlo k vyloučení dalších údajů učitele Černého. Pro zajímavost část práce učitele Černého dochovanou v rakovnickém archivu uvádím v kopii.

Název obce Třtice

Protože součástí obecního znaku od roku 2003 je stylizovaná rostlina, podle které je obec pojmenována, zajímala mne její skutečná podoba i to, zda se v okolí Třtice ještě vyskytuje. Vzala jsem na pomoc nejen lingvistické materiály (Profous, Malenínská), ale také botanické. České ani latinské názvy mi příliš nepomohly. Navíc existuje více druhů rákosu, který se liší vzrůstem, tvarem listů, květenstvím, proto jsem si nebyla jistá. Nakonec se mi do ruky dostala i kniha se slovenskými názvy. Porovnáním popisu a skutečných rostlin jsem se dobrala možné rostliny, podle které byla obec pojmenována, neboť se ve zdejší podmačeném terénu vyskytuje hojně i v současnosti.

Znak a prapor obce

V této kapitole jsem využila popis znaku i praporu od autorky návrhu Mgr. Lenky Hejdové, který byl součástí materiálů pro schválení Poslaneckou sněmovnou. Kopie schváleného dokumentu a fotografie znaku (realizace v bronzu od akademického sochaře Karla Peřiny) jsou součástí předkládaných příloh.

Obyvatelstvo (sociální a demografický vývoj)

Tato kapitola dokládá velmi zajímavý údaj: zatímco počet domů se trvale zvětšuje, počet obyvatel klesá. Zatímco v 19. století žilo průměrně v jednom domě 8 – 9 obyvatel, v současnosti jsou to jen 2 lidé. Větší úbytek obyvatelstva lze vysledovat na počátku 20. století. Souvisí s větší migrací, tj. odchod obyvatel za prací do měst, dokonce i do Ameriky a Austrálie. Další pokles je po 2. světové válce. Nejde jen o padlé, ale také o vystěhování – osídlování pohraničí – Sudet - Cheb, Chomutov, Teplice - a o vysídlení při združstevňování. Další razantní pokles je viditelný v 70. letech. Vesnice vymírá, klesá porodnost, mladí lidé hledají profesní uplatnění ve městech, kam se stěhují, a do obce se vrací jen jako chalupáři.

Tento odliv nelze zastavit, neboť chybějí pracovní příležitosti. Přesto nákladnost bydlení ve městech a vysoké pořizovací ceny stavebních parcel zbrzdí v současnosti odliv mladých. Několik domů je proto rekonstruováno a přibývají i stavby nové. Tyto změny ale nejsou nijak zásadní, neboť většina (více než 3/4) ekonomicky aktivních obyvatel za práci musí dojíždět, takže statisticky významně se počet obyvatel nezvedne. Roste zato počet trvale neobydlených domů. V roce 1880 bylo ze 132 domů obydleno 126 a v roce 2003 ze 175 domů jen 117. Pro mě překvapivé je zjištění, že v 21. století ještě existují domy bez splachovacího WC a bez koupelny (byť využívané jen jako chalupy).

Jako zajímavost uvádím počty chovaných zvířat a také ovocných stromů. Tam, kde je možné údaje porovnat za několik let, je viditelný pokles. Lituji, že se mi nepovedlo získat současné údaje (statistika je nevede), ale podle místních by porovnání dopadlo tristně. Např. koní bylo v roce 1934 celkem 71, v roce 1951 už jen 67 a v současnosti jsou v obci 4. Důvodem je pochopitelně využití. Práci koní nahradily traktory a z chování koně se stal jen nákladný jezdecký koníček. Také chování krav na mléko, býků a prasat na maso je minimální. Důvodem je časová i fyzická náročnost, připoutanost k místu (omezení např. dovolené, cestování apod.) Je snazší koupit si naporcované maso v supermarketu, než si ho vypěstovat - zvíře vykrmit, porazit a jeho části zpracovat. To je i důvodem, proč klesá zemědělská malovýroba i počty zájemců o život na venkově. Navíc z rozhovorů s místními mladými vyplývá, že nejlepší zahrada je beton. Proto roste i množství zanedbaných zahrad – stromy nejsou prořezané, zmlazované, řada z nich potřebuje porazit. Stromy se většinou neošetřují, proto jsou plody napadeny řadou chorob. Přesto jablka z alejí při silnicích každoročně sbírají rómské rodiny (SPZ z Kladna), aby je odevzdaly do výkupů.

Myslím, že podobný osud se dotýká většiny menších obcí. Zajímavé by proto bylo i porovnání s údaji jiných obcí. To ovšem přesahuje možnosti této práce.

Hospodářský život obce

Tato kapitola se zdála být jednoduchá, protože mapuje nedávnou minulost a současnost a pamětníků je tedy dost. Ukázalo se ovšem velmi ošidné spoléhat na paměť lidí. Časové i místní údaje se podstatně lišily. Proto jsem využila jen ty, které se několikrát shodovaly – kroniky, vzpomínky účastníků, neutříděné doklady z archivu v Rakovníku a v muzeu v Novém Strašecí. Nejspolehlivější jsou údaje současného starosty, protože všechny jsou podloženy doklady – smlouvy, faktury apod.

Zajímavé je, že i údaje mnou v práci zachycené rychle podléhají změnám - např. v průběhu práce jsem popisovala dvě existující restaurace v obci. Těsně před odevzdáním práce se tento údaj změnil – obnovením hospody u Vožechů. Také údaje o podnikání místních obyvatel se mění. V průběhu mé práce vzhledem k úmrtí skončila živnost pana Köhlera a Mansfelda. Překvapivé je pro mne i to, jak se údaje v ústním podání proměňují, posouvají a zamlžují.

Spolková činnost a kulturní vyžití

Kapitola se pro mě opět stává dokladem nespolehlivosti místních kronikářů. Jen těžce jsem zjišťovala vznik spolku hasičů. U ostatních spolků se mi nepodařilo ani to (Baráčníci, Okrašlovací spolek apod.). Pokud o nich kronikáři mluví, pak jen v souvislosti s nějakou akcí či oslavou. Kromě kroniky hasičů neexistují kroniky ostatních spolků. Údaje o sportovní činnosti jsem dohledávala i v místním tisku, protože svá umístění nezveřejňují na žádné z vývěsných tabulí v obci. V kronice obce se sice údaje objeví, ale s ročním posunem, jak je současná kronikářka obce zapisuje. Starší údaje nebyly v kronice uvedeny.

V kronice se také často mluví o divadelním představení, které sehráli místní ochotníci. Věřila jsem proto, že v obci musel existovat divadelní spolek. Nakonec ze vzpomínek pamětníků vyplynulo, že spolek jako takový neexistoval. Ochotníci byli členy jiných spolků. Proto zázemí jednotlivých představení (kulisy, plakáty, prodej vstupenek apod.) organizoval

pokaždý někdo jiný (hasiči, hospodský, především pan Záruba, baráčníci apod.) Poslední představení třtických ochotníků proběhlo v roce 1961, kdy byla předvedena hra podle J. K. Tyla s názvem Šinderka..

Zajímavé je, že činnost jednotlivých spolků vzrůstala vždy se složitou situací obce – např. před 2. světovou válkou – divadelní představení – i dvě do roka, taneční zábavy, Masarykovy vatry, průvody obcí apd. Velmi intenzivní je činnost v letech 1911 – 1914, 1927 – 1939 a dokonce i během okupace v roce 1940. V padesátých a šedesátých letech se povinně dodržují státem nařízené formy oslav – 1. máj, VŘSR. Aby přednášky pořádané např. SČSP či ČSZ neprošly bez zájmu, spojují se s vystoupením dětí (MDŽ, VŘSR) a s promítáním filmů. Promítání končí na konci 80. let. V obci nebylo vlastní kino, promítalo se v kulturním sále podle centrální nabídky a rozvozu filmů.

Politický vývoj obce

Myslím, že politický vývoj obce kopíruje politický vývoj země. Viditelný je např. nárůst voličů KSČ v roce 1923 a po válce, ale také nadšení z možnosti ovlivnit vývoj země po sametové revoluci 1989 (volby v roce 1990). Naopak od roku 1998 je viditelný pokles účasti ve volbách a také roztržičnost volebních hlasů pro různé strany. Z více než 80% účasti ve volbách v roce 1996 poklesá účast na necelých 60% v roce 2002, o volby do Evropského parlamentu či do Zastupitelstva Středočeského kraje se setkáváme jen se zájmem kolem 23 - 26%. Voleb do zastupitelstva obce se účastní přece jen větší počet voličů – rok 2002 ještě téměř 56%. To dokazuje obecně platný názor, že v místě bydliště lidé své kandidáty znají a mají pocit, že přece jen jednotlivé osobnosti mohou ovlivnit chod obce. Podle údajů z kronik shrnutých v přehledné tabulce (příloha č.8) vyplývá, že Ing. Luboš Hejda, pokud dokončí ve funkci toto volební období, bude nejdéle působící osobností ve funkci starosty. Do této doby to byl v letech 1833 – 1847 Josef Sailer. Důvodem setrvání ve funkci starosty je množství a důležitost akcí, které se mu vede prosadit a dotáhnout do konce. K tomu mu pomáhá ekonomické vzdělání a podobná činnost v zaměstnání (získávání a vyplňování žádostí a grantů, znalost dotační politiky, schopnost jednat na ministerstvech apod.).

Výrazné stavby v obci

Tato kapitola pro mne byla nejzajímavější. Kromě archivu, muzea, kroniky a vzpomínek místních obyvatel jsem měla možnost nahlédnout do soukromých poznámek Ing. Loudy, do několika soukromých alb i do materiálů památkářů v Rakovníku. Zajímavé bylo téměř detektivní pátrání po osudu sochy Panny Marie s Ježíškem. Novinkou pro památkáře je informace, že ve třtickém kostele je pouze zvon Svaté Trojice, protože jejich materiály mluví i o dochování zvonu Josef. Záhadným nápisem na východní straně kostela, jak jsem se dozvěděla od pamětníků, se zabýval i profesor rakovnického gymnázia Jaroslav Čech. Nepřišel však se žádnou novou hypotézou. Stavebně zvláštní mi vždy připadala budova čp. 80. Možná je to její ojedinělý tvar. Podle dobových fotografií je ale jasné, že stavby stejného typu zde stály dvě, z obou stran kostela (čp. 105 s obchodem pana Posledníka, školou, i národním výborem a čp. 80, škola). Tím prostor centra obce působil kompaktněji. Podobným typem stavby byla i hospoda Zárubových čp. 93. Netušila jsem skutečné stáří stavby čp. 80 (postavena 1827), které z ní činí v současnosti jednu z nejstarších staveb v obci. I proto je dobře, že byla kompletně restaurována. Zajímavé mi připadalo zjištění původní podoby pomníku, ale nenašla jsem ho ani na fotografiích soukromých alb. Z historie některých usedlostí a domů mě nejvíce zajímalo čp. 8, které patří naší rodině. Proto jsem si dala práci s dohledáním jmen majitelů. Povedlo se to až před polovinu 18. století. („Rodokmen“ domu podle majitelů uvádím v předkládané příloze.)

Studny

Původně jsem je v práci nechtěla vůbec uvádět, přestože mi připadalo zvláštní, že obec dlouhá léta vystačila s 5 obecními studnami - Ve Bráně před domem čp. 85 (již zavezená),

V parku, u školy čp. 155 (v současnosti se zaváží), Na Place a ve dvoře (už neexistuje). Pokles hladiny spodních vod způsobil jejich vysychání, proto se ve 20. letech 20. století začaly hloubit studny soukromé. Opakovaně se stalo, že nově vyhloubená studna strhla vodu sousedovi a ten pak začal svou studnu prohlubovat. V několika případech se stalo, že se ani při poměrně velké hloubce na vodu nenarazilo – pan Růžička dokonce studny kopal celkem čtyři. V sedmdesátých letech již voda není tak pěkná, musí se čistit a nakonec podle rozborů se smí pít jen po převaření. Voda vhodná pro kojence je v 80. letech již jen U Brodka, kam pro ní i místní na pití jezdili. Majitelé studen se díky stále nižší hladině spodní vody brání tomu, aby si soused, který studnu nemá, ponořil své čerpadlo a bral si vodu. Proto i v 90. letech vznikají studny nové (např. čp. 75, Pokorní). Protože rozborů vody vykazují stále se zhoršující parametry (voda přestává být pitná i po převaření), dospívá se postupně k potřebě zbudovat vodovod. Hledání zdroje pro celou obec bylo ovšem opět problematické. Geolog dr. Čížek prověřoval celkem 5 lokalit. Nakonec je voda tažena od Brodka a vrt je hluboký 80 m.

Učitelé, Mateřská škola ve Třtici

Informace jsem čerpala téměř výhradně z kroniky MŠ, která byla vedena od roku 1950 do roku 1975, tj. po celou dobu působnosti školky ve Třtici. Zapisovalo do ní celkem 6 učitelek, ale zápisy nejsou vedeny vždy stejně pečlivě. Poslední roky doplňují i fotografie. Zvláštní informací bylo, že školka nepodávala obědy a děti na ně chodily domů. To je jeden z důvodů, proč nesplňuje požadavky klasických školek a mění se názvy – 1956 – Zemědělský útulek, 1968 – Dětský útulek.

K informacím o škole a učitelích mi sloužila Obecní kronika, školní kroniky a paměť místních. Zcela nové pro mne byly některé informace z fungování školy během okupace. Proto jsem tyto údaje rozepsala podrobněji. Překvapivá je i rychlost výstavby školy během války (1940), když na její výstavbu desítky let nebyly prostředky. Pro mne nepochopitelné je i množství učitelů, kteří se na zdejší škole vystřídali. Trvaleji zde působí pouze řídicí učitelé – Fürst, Pucholt, Černý, Hamouz a Pipek. Je zřejmé, že být učitelem znamenalo nastoupit na přidělené místo. Mladí pak byli často překládáni, ženy učily pouze do doby, dokud se neprovdaly. Zajímavá je i výuka náboženství. V tak malé obci současně učil náboženství katolický i protestantský (čs. husitská) farář. Udivující jsou i počty dětí - rok 1890 navštěvuje školu 188 žáků. Slabé ročníky jsou od roku 1923 – dopad války i krize. Další razantní pokles je po roce 1945 – jen 57 žáků. Počet dětí stále klesá. Tento trend je v širokém okolí i v republice. Proto se budují spádové školy a děti starší dojíždějí do větších obcí. V malých zůstává jen malotřídní škola – 1. a 2. třída či první stupeň. Počet otevřených tříd v malotřídních školách jako je ve Třtici se řídí populační silou ročníku. Např. v druhé polovině 60. let je opět ve Třtici 5. třída. V roce 1978 je škola definitivně uzavřena pro malý počet dětí. (Přehled poskytuje tabulka uváděná jako příloha č.9.)

Přehledy a tabulky

Vím, že informace v nich se většinou dublují s textem práce. Uvádím je i přesto, neboť se domnívám, že poskytují fakta přehledněji než souvislý text. Základ informací poskytl obecní úřad, přesto některé tabulky jsou z větší části vytvářeny na základě informací z kronik a archivů. Současnost či nedávná minulost je čerpána i z regionálního tisku (např. požáry od r. 2002). V některých přehledech se nepodařilo dohledat informace vyčerpávajícím způsobem např. stavby ve Třtici. Nejvíce problematická je tabulka pohřbených na třtickém hřbitově. Pohřební kniha se dlouhé roky nevede. Poslední zápisy uváděly i počty míst, pro které byl hrob vytvářen, což dávno neodpovídá počtu pohřbených. Důvodem je stále častější kremace a ukládání uren. Podle plateb se mění majitelé (ne vždy jde o přímou rodinu). V této souvislosti by mě zajímal i zákon o pohřbnictví – např. kdy je možné zrušit hrob, jak se nakládá s hroby neudržovanými a desetiletí neplacenými. Podle úřednice obecního úřadu není možné manipulovat se spadlým náhrobkem apod.

Změny počtu obyvatelstva jsou vedeny podle kroniky o vítání dětí. Tato tradice nebyla přerušena ani po roce 1989 jako u řady obcí a měst.

Jsem si vědoma, že práce není vyčerpávající, ale je dokladem toho, co se mi povedlo během tří let nashromáždit, pročíst, utřídit. Myslím, že kdybych měla archivnické či historické vzdělání, lépe by se mi pracovalo s fakty a práce by působila kompaktněji a uceleněji. I tak věřím, že se najde někdo, kdo v práci bude pokračovat, někdo, koho inspiruje. A kdyby tomu tak nebylo, poslouží alespoň zájemcům jako základní zdroj informací o obci, ve které žijí nebo kam jezdí na chatu.

TŘTICE

(stručná historie i současnost)

Asi 3 km od ukončeného úseku dálnice Praha - Karlovy Vary za Novým Strašecím se rozkládá malebná vesnička Třtice (435 m nad mořem). Podle nálezů zuhelnatělé pšenice a několika kusů štípané industrie bylo místo osídleno již v době kamenné. První písemné zprávy jsou ovšem až ze 14. století. Už tehdy to byla ves s tvrzí, která příslušela ke Křivoklátu. Z registru listiny z 11. 3. 1361 potvrzené Karlem IV. vyplývá, že v katastru Třtice kdysi ležela víska Bor, která patřila ke Křivoklátu, a tři revíry – Borka, Punčocha a Lipín. Materiál Středočeského kraje od Václava Šmeráka - Regenerace prostoru - uvádí, ovšem bez uvedení pramenů, že existence obce Třtice je doložena od roku 1352 s názvem Trssyticz.

Pojmenování Třtice je odvozeno podle dr. Profouse od trstnaté rostliny (trst' obyčejná čili rákos obecný , třtí – malý rákos, Třtice – místo, kde roste třtí). Jitka Maleníková z Ústavu pro jazyk český AV ČR dodává, že třtice je zdobnělá podoba podstatného jména tresť, ve 2. pádě trsti – třtí s významem malý rákos. Od stejného slova je odvozeno i slovo třtina (biblické úsloví „třtina větrem se klátící“ či cukrová třtina).

Již ve 13. století je zde zmiňován farní kostel. Ve vsi stávala i tvrz, po které však nezůstala žádná památka. Podle tradice mohla stát v zahradě na parcele číslo 72, podle Herbena v dnešním dvoře (čp. 12). Ke tvrzi patřil poplužní dvůr, k němuž náleželo několik kmecích dvorů, tedy dvorů, které byly dány majitelům dědičně, za vykonávání určité konkrétní povinnosti. Držitel dvora byl manskými službami vázán k Hrádku (neví se, jestli je tím míněn Křivoklát či Jivno). Podle Augusta Sedláčka (Hrady, zámky a tvrže království českého) jedny z nejstarších zápisů o majitelích dvora uvádějí, že po smrti Jaroslava Kvasnice si poplužní dvůr vyprosil Jan Zlý, kněz z Lipna (Jan Zlýkněz) roku 1458, ale převod se stal teprve roku 1474. Roku 1506 je majitelem dvora uváděn Mikuláš Kába z Rybňan.

V 15. století se část vsi dostala jako zástava k pánům z Donína, ale zemanský dvůr a druhá část vesnice patřily ke Kornhauzu (Mšeci). Část kdysi donínskou vykoupil ze zástavy 27. února 1566 arcikníže Ferdinand z rukou Jana Bořity z Martinic, ale část kornhauzskou drželi ještě Štampachové. Roku 1603 prodal Zikmund Frankengryner z Kynšperka statek – zpupný statek (patřící plným právem vlastnickým, tj. svobodný dvůr) s chalupou a lesem císaři Rudolfu II. Třtice už tedy nepatřila do mšeckého (kornhauzského) panství, které si roku 1662 koupil hrabě Schwarzenberg. 6. června 1685 byla Třtice společně s Křivoklátem prodána Arnoštu Josefu z Valdštejna a připojena k panství krušovickému.

Za třicetileté války i přes svoji strategicky výhodnou polohu obec velmi utrpěla. V roce 1653 bylo pouze 14 gruntů z 26 obsazeno.

Podle zápisů je tedy jisté, že se majitelé obce rychle střídali a s nimi se měnila i panství, ke kterým ves patřila – Mšec, Křivoklát, možná hrádek Jivno, krušovické panství i Česká koruna. Například v roce 1730 byly z Novostrašicka prodány panství křivoklátskému obce Lány a Vašírov a panství krušovickému obce Řevničov, Třtice a Ruda. Zajímavý je soupis potažitě a ruční roboty, kterou museli poddaní konat v roce 1749. Z obce Třtice bylo celkem 10 robotníků, kteří byli povinni odpracovat 1 066 dnů ročně s vlastním koněm a 13 robotníků bez vlastních potahů, kteří museli odpracovat 1 404 dnů ročně. Částečná úleva nastala až po zrušení nevolnictví roku 1781. Po zrušení roboty v roce 1848 dochází obecně k přesunu pracovní síly ze zemědělství do nově se vytvářejícího průmyslu. I ve Třtici se několik mužů živí hornictvím. V roce 1887 stálo ve Třtici 132 domů a žilo zde 911 obyvatel. Do tehdy dvoutřídní školy chodilo 190 dětí a farou patřila Třtice k Novému Strašecí.

Posledním majitelem nájemného dvora byl Václav Kasalický, který byl 8. 10. 1941 zatčen a jako bývalý československý důstojník a náměstek sokolské župy umučen v koncentračním táboře v Osvětimi.

Nejzajímavější stavbou ve vsi je kostel sv. Mikuláše. Původně gotická stavba prodělala ve druhé čtvrtině 18. století pronikavou rekonstrukci podle návrhu architekta Fr. I. Prée, při níž získala barokní podobu. V době kolem roku 1840 byl kostel upraven do dnešní podoby. Největší záhadou kostela je kámen na východní straně za kněžištěm, který nese dosud nerozluštěný nápis. Hlavní oltář z roku 1881 namaloval Z. J. Bernard. Roku 1875 byla na postranní oltář přivezena socha Panny Marie z pražského kostela sv. Maří Magdaleny na Malé Straně v Karmelitské ulici. Unikátní cínová křtitelnice patří dnes k expozici hradního muzea na Křivoklátě. Z několika zvonů zbyl na věži díky válkám jen zvon sv. Trojice. Varhany byly v kostele instalovány v roce 1914. K větším opravám kostela došlo v roce 1931, kdy byl kostel nejen opraven, ale střecha dostala novou krytinu. Další oprava kostela byla poprvé navržena v roce 1971 a v letech 1972 - 74 došlo k těmto plánovaným opravám. Nejprve byla opravena hlavní věž kostela (1972), potom malá s novou plechovou měděnou krytinou (1973) a nakonec byla opravena střecha a fasáda celého kostela. Na sakristii bylo nutné pořídit novou vazbu a přeložit střechu. Další opravy následovaly v roce 1991, představovaly opravu hromosvodu a střechy. Přesto je v současnosti kostel velmi zanedbaný a potřebuje zásadní opravy.

Kostel byl také několikrát vykraden. Poprvé v roce 1970, kdy viníci byli i nalezeni a potrestáni – Milan Zíka, Jaroslav Pokorný a Jiří Kraus.

Kolem kostela se původně rozkládal hřbitov. Ten byl zrušen a v roce 1828 založen nový při výjezdu k Bucku.

Od roku 1776 měla obec školu. První školou byla chaloupka postavená na zádušním pozemku proti kostelu s čp. 4. Objekt byl záhy nevyhovující, proto v roce 1827 byla nově postavena a vysvěcena škola nová s jednou třídou pro 64 dětí a bytem pro učitele – tzv. nová škola čp. 80 (dnes obecní úřad). Děti ale přibývalo, takže se začalo učit i v domě čp. 92, v místě, kde je dnes spodní hospoda. Už na počátku 20. století je škola uváděna jako nevyhovující a obec dostává nařízení školu postavit. Pokud tak neučiní, bude sice školu stavět úřad, ale na náklady obce. Krize a 1. světová válka rozhodnutí začít školu opravdu budovat oddálí, ale nakonec v roce 1939 je stavba zahájena. Staví se rychle, takže k otevření nové školní budovy dochází v roce 1940. Bohužel vzhledem ke snížení počtu obyvatel ve vsi a ke stárnutí populace není dostatek žáků, aby školu naplnili. Proto je v roce 1978 škola zavřena a žáci od té doby dojíždějí do Mšece nebo do Nového Strašecí.

Podle místní kroniky 28. dubna 1851 je Třtice konečně vybavena z roboty. Roku 1848 byla robota zrušena. Vybavení znamená, že se každý robotou povinovaný vykupuje, podle vyměřených částek. Tato samostatnost přináší i potřebu nové formy vedení obce a tak se ujímá i nová terminologie. Místo slova rychtář se začíná užívat starosta (později předseda a opět starosta) a další členové se jmenují konšelé. Další velký zásah do způsobu života ve Třtici přinesly války, vyhlášení samostatné ČSR, združstevňování. JZD bylo ve Třtici založeno v roce 1951, takže v roce 1952 dochází k zabavování místních statků a k postupnému scelování polí.

V roce 1901 byla v obci založena poštovna, nebo-li filiálka, přidělena pod správu Nového Strašecí. Od roku 1910 fungovala ve Třtici kampaňka, tj. záložní a spořitelní spolek a od roku 1919 byla zřízena filiální prodejna konzumního družstva v čp. 130. V roce 1928 byl do vsi zaveden telefon a elektrika a o rok později se poprvé rozsvítilo elektrické světlo. Obec se stále rozšiřovala, proto se v roce 1921 začíná nová výstavba soustřeďovat do nové ulice nazvané „Na Vojtěšce“.

Do 1. světové války z obce narukovalo 51 mužů do 36 let. Mobilizace byla vyhlášena 26. července 1914 a týkala se vojáků, mužů do 35 let se týkala druhá výzva a třetí výzva se týkala v podstatě domobrany – mužů mezi 18 – 55 lety. Nakonec ze 700 lidí obce Třtice narukovalo 100 mužů (s domobranou). Z války se nevrátilo 27 mužů a zůstaly 3 vdovy a 13 sirotek. Padlé připomíná pomník před obecním úřadem z roku 1923.

Při mobilizaci roku 1939 nastupuje do armády 33 mužů ze Třtice. První němečtí vojáci obcí projíždějí 17. 3. 1939. Třtice je nově pojmenována německým jménem Rahrbusch. Školní děti musejí pomáhat při označování silnic a při změně jízdy – pravý pruh. Během války je vyšetřován komunistický starosta Pošmourný. Novým starostou se stává jeho zástupce Josef Hejda čp. 8. O místo starosty nikdo nestojí, neboť předpisy, které je třeba dodržet, jsou dosti tvrdé (černé zabíjačky, hlášení veškerého dobytka...). Úkol starosty ve Třtici je obtížnější vzhledem k nařízení vybudovat novou školu. Se základy se začalo v srpnu 1939, a do září 1940 se má ve škole učit. Škola je slavnostně otevřena v lednu 1940 a užívána od 1.11. 1940.

Povrchová kanalizace se začala budovat v roce 1948 a první vodovod se stavěl v roce 1955 na Průhoně, kdy se voda rozváděla z obecní studny. Pokračovalo se v roce 1969 ulicí Na Vojtěšce, kdy se voda vedla ze studny u nové školy. V roce 1968 byl zbořen starý hostinec a škola (čp.92), aby se uvolnil prostor pro novou stavbu. Nová hospoda byla otevřena v roce 1970 a o osm let později byl slavnostně otevřen i společenský sál, patřící obecnímu úřadu. Jednota Rakovník otevřela novou prodejnu v roce 1983 a starý obchod pana Posledníka byl v roce 1985 zbourán.

Dnes tu kromě dvou soukromých hospod a dvou obchodů najdete 411 stálých obyvatel. Obec zbudovala vodovod a tlakovou splaškovou kanalizaci s čistírnou odpadních vod.

Přímo v obci jsou čtyři menší rybníčky: malý u hřbitova, horní (Hoření) u dvora, Prostřední nad kostelem a největší Dolní je pod kostelem (řazení po proudu i podle velikosti). Patrně právě těchto rybníčků se dotýká historický zápis z roku 1558, kdy Trzticze s rybníky, zejména rybník Trztický“ byly podstoupeny Hrádku Krziwoklatu. V roce 1931 byly kolem dvou největších rybníků vysázeny kaštiny. Vzhledem k zanášení, musejí být rybníky stále udržovány. 1932 byl např. vyvezen dolní rybník, 1933 opraven prostřední rybník. Ten největší měl opravovanou hráz v roce 1964, kdy bylo zhotoveno i zábradlí. Zpevnění stěn menšího se provádělo roku 2000 železničními betonovými pražci. Rybníček pode dvorem byl vyčištěn v roce 2002, kdy byla i nově betonovaná hráz.

Na katastru obce leží rybník Bucek s rozlohou 24,5 ha, o kterém ještě v roce 1725 nebylo ani zmínky. (Nebyl zamapován.) Pod hrází stával do požáru roku 1931 Budský mlýn, známý pod názvem posledního majitele Václava Fouska – Fouskův mlýn.

Dnes bychom tu našli už jen dva chráněné duby letní, staré více než 400 let, zpevňují svými kořeny hráz. Most u Bucka byl postaven v roce 1951 a náklady činily 340 tisíc korun.

V mělkém údolí mezi rybníkem Bucek a silnicí Třtice – Nové Strašecí (nedaleko od silnice Praha – Karlovy Vary) se rozkládá maličká chráněná přírodní rezervace (vyhlášená již v roce 1952) V Bahnách, s řadou chráněných rostlin i živočichů (kostřava luční, trojzubec poléhavý, suchopýr, rosnatka okrouhlostá a tučnice obecná). Vrstva rašeliny tady dosahuje síly i 320 cm, a proto se dokonce v 50. letech učinil pokus o její těžbu pro potřebu lázní Mšené a Budyně.

V současnosti je rybník Bucek (Malý i Velký) a soustava tzv. mšeckých rybníků (Velká a Malá Punčocha, Mlýnský, Pílský, Vítovský a Červeňák) spojených potokem Loděnice, zvaným též Kačák, centrem rekreační oblasti chatařů. Na Bucku leží i několik kempů, takže se stává přirozeným centrem pro vodní rekreaci, houbaření v rozsáhlých lesích a cykloturistiku.

První tábor byl na louce u rybníka Bucek vybudován v roce 1931 a pak v roce 1934. Patřily sokolům z Kladna a cílem byla rekreace mládeže v letních měsících. Další dva tábory byly na Bucku vybudovány v roce 1972. Šlo o tábor chatičkový a stanový. Vznikla také prodejna potravin a restaurace.

Tuto kapitolu uvádí internet a místní průvodcovské brožury v poněkud zjednodušené verzi.

Název obce Třtice

Název je s největší pravděpodobností odvozen od názvu rostliny.

Třtí = malý rákos

Třtice = místo, kde roste třtí

Označením třtí by se mohl rozumět rákos obecný, který dosud roste hojně v okolí – lokalita V Bahnách (rašeliníště a slatinná louka), okolí rybníků i Kačáku (lokalita Loděnického potoka).

Podle Antonína Profouse se jméno během času měnilo:

1352 – Trssyticz

1369 – Trstiecz

1384 – Trzsticz

1399 – Tzrstyecz

1405 – Trstecz

1558 – Trzticz

1584 – Trzticze

1589 - Trztiszy

1654 - Tržtice

1785 - Křtitz, Křtice

1875 - Třtitz, Třtice

Pojmenování asi od trstě – rákosové třtiny, jenž tu hojně rostla, nebo nějaké třaslavé rostliny. Jan Brabec poukazuje na známou trstenickou stezku: „místo mapováno jako močálovité, protože nejedna vesnice zde ušetřena byla vítání cizího vojska.“

(Jan Jelínek, kronikář MNV Lány, 80 let muzea Novostražicka, Vlastivědné muzeum v Novém Strašecí, 1974 str. 85)

Poaceae - lipnicovité

Rákos obecný = trst' obyčejná

Phragmites communis Trin.

Vytrvalá, 2–4 m vysoká šedozelená tráva, s dlouhým plazivým výběžkatým oddenkem. Stébla jsou přímá, pevná, hladká, lesklá, dutá, kolénkatá. Pochvy listů jsou dlouhé, čepele ploché, 1,5 – 3 cm široké, až 50cm dlouhé, dlouze zašpičatělé, na rubu drsné a přitiskle chlupaté, jazýčky jsou nahrazeny víceřadým věnečkem bílých chlupů, nad nimiž je příčná tmavá páska. Květenství lata je hustá, fialově hnědá, často nahoře nící, na bázi větévek jsou stříbřité chloupky. Klásky jsou 3 – 7květé, dolní je samčí, s lysou stopkou. Plevy jsou kopinaté, výrazně kratší než dlouze zašpičatělé plochy. Plod je obilka. Kvete od června do září.

Geofyt, hydrofyt, s cirkumpolárním rozšířením. Roste na okrajích stojatých nebo mírně tekoucích vod, na mokřích a slatinných loukách, v pobřežních houštinách a v příkopech od nížin do subalpinského stupně. Charakteristický druh řádu PRAGMITETALIA, často vytváří husté čisté porosty – rákosiny. Má velký význam z hlediska vodních sukcesí a má též nejrůznější hospodářské využití.

str.596, text 997

Barevný atlas rostlin, Dušan Randuška, Ladislav Šomšák, Izabela Háberová
Druhé vydání, Nakladatelství Obzor, Bratislava, 1983

Znak a prapor obce Třtice

Stručné zdůvodnění barevnosti navrhovaných symbolů

ZNAK

Ve zlatém štítě se zeleným kulem vyrůstá ze sníženého zúženého modrého vlnitého břevna zlatý rákos obecný.

Zdůvodnění:

Základem znaku je vertikální rozdělení na tři pole. V prostřední části na zeleném poli je symbolizována trsnatá rostlina, podle které je nejspíše obec pojmenována. Rostlina a obě krajová pole jsou okrově zlatá. Tato barva symbolizuje opuku, která je od pradávna základním stavebním materiálem tohoto kraje. Tato usazená hornina se v blízkosti i těžila. Dosud se láme v obci Hředle, kde jsou také nově pořádána sochařská sympozia. Starší zástavba (kostel, rodinné domky i stodoly) je v obci pouze z tohoto materiálu. Okrově zlatá má současně charakterizovat i dva hřebítky zvlněného terénu, mezi kterými obec leží – Kopanina jako nižší výběžek masivu Džbán a Barboru přecházející v Žalý. Zelená symbolizuje zemědělskou činnost, která byla vždy základem obživy zdejších obyvatel. Chmelnice už dávno vystřídala pole s obilovinami, řepkou a bramborami. Modré vlnité břevno symbolizuje Loděnický potok zvaný Kačák a na něm kaskádu rybníků i rezervaci.

PRAPOR

List tvoří tři vodorovné pruhy – žlutý, zelený a žlutý v poměru 3 : 5 : 3, poměr šířky k délce listu je 2 : 3.

Zdůvodnění:

Prapor ponechává celou barevnou symboliku (žlutá jako symbol opuky a zelená jako symbol zemědělské činnosti, lesů) i plošné rozdělení. Na rozdíl od znaku je zjednodušen tím, že v prostředním zeleném poli chybí trsnatá rostlina a chybí modré vlnité břevno. To umožňuje všest prapor vodorovně i svisle.

Znak i prapor navrhla a ke schválení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, podvýboru pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny připravila dokumentaci i s kresbami Mgr. Lenka Hejdová. Návrh byl 16. dubna 2003 projednán v podvýboru pro heraldiku a vexilologii a doporučen ke schválení Poslanecké sněmovně, což dopisem oznámila Mgr. Ivana Levá, předsedkyně pro heraldiku a vexilologii. Slavnostní předání listin, opravňujících používat obecní znak a prapor, se uskutečnilo 19. června 2003 v budově parlamentu České republiky v Praze. Potvrzení uvedených symbolů předával Lubomír Zaorálek, předseda Poslanecké sněmovny, a poslankyně Jitka Němcová. Za obec je přebírali starosta obce Třtice Ing. Luboš Hejda a jejich autorka Mgr. Lenka Hejdová.

Obyvatelstvo (sociální a demografický vývoj)

Správou obec Třtice patřila v novodobé historii ke Slanému. 18. 1. 1949 byl zřízen Okresní úřad v Novém Strašecí, který převzal i správu obce. Při další územní reorganizaci byla obec převedena do správy Okresního úřadu v Rakovníku.

Ve Třtici je k trvalému pobytu k lednu 2003 přihlášeno 405 obyvatel. Jejich věkový průměr činí 40,29 let. Mužů je celkem 205 a jejich průměrný věk činí 37 let, žen je 200 v průměrném věku 43,66 let. Nejstarší občankou je paní Božena Julišová (dům čp. 103), která se přistěhovala v roce 2000. Nejdéle žijící občankou ve Třtici je 94letá Barbora Uldrychová (dům čp. 121). Dvanáct z uváděných trvale žijících obyvatel Třtice má trvalé bydliště v chatě na Bucku.

Sčítání lidu, domů a bytů

- 1) rok **1869** – 943 obyvatel a 119 domů
- 2) rok **1880** – 911 obyvatel a 126 domů
- 3) rok **1890** – 805 obyvatel a 125 domů
- 4) rok **1900** – při sčítání lidu bylo uvedeno (podle místní kroniky), že ve Třtici žije 739 lidí.
- 5) rok **1910** – při sčítání lidu podle údajů místní kroniky bylo ve Třtici 705 obyvatel (lidí ubylo díky stěhování do Ameriky)
- 6) rok **1921** – při sčítání lidu bylo ve Třtici 718 přítomných obyvatel a 154 bytových jednotek (za 1. světové války do Třtice přicházejí uprchlíci z jižního Tyrolska, podle náboženské víry je zde 281 příslušníků římskokatolické církve, 241 československé církve, 193 osob bez vyznání, a 1 československé církve)
- 7) rok **1930** – kronika uvádí, že při sčítání lidu bylo ve Třtici 759 osob (414 vyznání římskokatolického, 282 československého, 4 evangelíci a 59 osob bez vyznání)
+ údaj je z opsán z kroniky obce, ale patrně měl autor na mysli církev husitskou
- 8) rok **1950** – při sčítání lidu ve Třtici 589 obyvatel a 166 obytných domů, 64 668 ha orné půdy, za prací dojíždí 6 osob – 3 hutníci do Kladna a 3 železničáři (záznam místní kroniky)
- 9) rok **1960** – 527 obyvatel a 155 domů
- 10) rok **1970** – 522 obyvatel a 149 domů
- 11) rok **1972** - v kronice zaznamenáno snižování počtu obyvatelstva s ohledem na domy – 9 domů je prázdných, 34 má jen jediného obyvatele, 35 domů je obydleno dvěma lidmi, bylo postaveno 12 nových domů, které mají nejméně 5 místností
- 12) rok **1991** – 417 obyvatel
- 13) rok **2001** – 401 obyvatel
- 14) rok **2004** - 411 obyvatel

rok 1991

Rok 1991 byl i rokem Sčítání lidu, domů a bytů, při kterém vyšly tyto statistické údaje:

celkem 417 obyvatel, z toho 207 mužů a 210 žen (mladších patnácti let je 82 obyvatel, 230 je v produktivním věku a 105 ve věku neproduktivním). Průměrný věk občana Třtice dosahuje 38 let (36 let u mužů a 41,1 u žen). Ekonomicky aktivních je 205 občanů (111 mužů a 94 žen), z toho 79 dělníků, 65 členů JZD, 1 člen VD a 3 osoby samostatně činné. Pokud jde o vzdělání, pak základní vzdělání má 165 lidí, 122 je bez maturity, 45 s maturitou a 3 mají vysokoškolské vzdělání.

rok 2001

Novější údaje poskytla statistika ze Sčítání lidu, domů a bytů, která se podle zákona č. 158/1999 Sb. konala po deseti letech 1. března 2001. Tehdy v obci trvale bydlelo 401 obyvatel, z nichž 58 bylo mladších patnácti a 83 starších šedesáti let. Mužů bylo 196 a žen 205. Českou národnost uvedlo 398 lidí a slovenskou 3. Věřících bylo evidováno 57, z toho se jeden hlásí k církvi baptistické, jeden k evangelické církvi augsburského vyznání a 3 ke Svědkům Jehovovým. Vysokoškolské vzdělání má 10 lidí a vyšší odborné 5. Mezi lidmi nad patnáct let má základní vzdělání 107 lidí a bez vzdělání jsou 3 obyvatelé. 180 obyvatel obce pracuje. V průmyslu je to 51 lidí, v zemědělství 23, v obchodě 21, ve stavebnictví 18, v dopravě 16 a zbylí ve službách (51). 142 obyvatel za prací dojíždí. Celkem 20 lidí je samostatně výdělečně činných. Nepracujících důchodců žije v obci 107 a 13 obyvatel je dlouhodobě nezaměstnaných. Do školy dojíždí celkem 73 žáků, studentů nebo učňů.

Zajímavostí může být **sčítání drůbeže, zvěře a ovocných stromů**, které se zachovalo z roku 1934

Drůbež	Vepřové	Skot
1441 letošních kuřat	1 plemenný kanec	71 koní
91 starých kohoutů	16 prasnic do 1 roku	83 koz
1841 slepic	40 prasnic přes 1 rok	367 krav
795 mladých slepic	93 selat do 8 měsíců	9 volů
118 starých hus	163 krmných vepřů	16 jalovic
8 starých kachen	celkem 313 ks vepřového	74 telat
59 mladých kachen	(1. lednu 407 ks)	
8 krocanů		
4 krůty		
9 perliček		

Ovocné stromy

125 pěstitelů ovocných stromů celkem v obci – 5 154 ovocných stromů a 837 keřů

875 jabloní	130 slív	3 544 švestek
379 hrušní	12 višní	406 keřů rybízů
148 třešní	66 vlašských ořechů	431 keřů angreštu

Porovnávací tabulka zachycuje jen vybrané údaje

ROK	1934	1936	1951
koně	71	71	67
krávy	392	313 (153 k tahu)	567
prasata	313	417	396

ovce			84
kozy	83		149
husy	118		38
slepice	2 636		2 470

Statistický přehled obyvatel a domů ve Třtici

rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950
lidí	943	911	805	739	705	715	759	573
domů	119	126	125	129	132	133	156	161

rok	1960	1970	1980	1991	2001	2003	2004	2005
lidí	527	522		417	401	405	419	413
domů	155	149		149	170	175		196 domy usedlosti chalupy

Domy

Podle sčítání v roce 2001 stálo v obci 170 domů a v roce 2003 celkem 175 domů, z toho 172 jako domy rodinné. Nejvíce domů je z kamene, cihel a tvárníc - 172.

Údaje z roku 2003. V obci stojí celkem 175 domů, které je většina v soukromém nebo obecním vlastnictví. Celkem 7 domů bylo po zabrání nebo koupí vlastnictvím JZD (čp. 22, 25, 29, 30, 43, 50, novostavba bytovky 172). Po privatizaci byly nabídnuty k odprodeji občanům, kteří v nich bydleli nebo byly součástí majetkového vyrovnání v rámci tzv. restitučních nároků.

Trvale je obydleno 117 domů (jeden je sice obýván navíc, ale současně je vyjmut z bytového fondu – ev. č. 024 Váňovi), ve kterých je celkem 140 bytů. Průměrná obytná plocha je 60,6 metrů čtverečních. Na jednoho obyvatele bytu připadá průměrně 21,8 metrů čtverečních. Většinou jsou domy vytápěny vlastním ústředním topením, 14 z nich má topení etážové a ve 23 se topí v kamnech na pevná paliva. Ve čtyřech bytech není vnitřní rozvod vody, ve 24 chybí zdroj teplé vody, v 18 není splachovací WC a v 10 není koupelna. Z celkového počtu domů bylo 42 postaveno před válkou a jen 8 po roce 1991.

Celkem 60 domů je trvale neobydlených, což tvoří 33,7% všech domů. Jde o čp. 2, 9, 13, 14, 15, 19, 21, 22, 28, 31, 32, 36, 39, 45, 51, 55, 57, 62, 65, 66, 69, 70, 73, 75, 93, 94, 98, 101, 102, 104, 106, 107, 108, 109, 110, 112, 114, 116, 117, 118, 119, 122, 123, 126, 127, 131, 132, 133, 135, 136, 139, 140, 142, 143, 145, 148, 149, 153, 156, 158. Tyto domy z větší části slouží jako chalupy. Dalších 6 domů je uznáno jako nebytové - čp. 12 – Agro, čp. 18 – rekreační středisko, čp. 80 – obecní úřad, čp. 97 – hostinec pana Jiřího Kožíška, čp.162 - bývalá školní budova, čp. 175 – obchod SD Jednoty Rakovník. V roce 2004 byly zkolaudovány dva domy. Na parcele č.172, zahrada domu čp.20, ve kterém od roku 1997 bydlí Poštovi. Dům má čp. 187. Druhým je dům na parcele č.722/2 čp.188 rodiny Iblovy. Dva domy nebyly dosud kolaudovány (Čečrlovi, Elkánovi – parcela č. 176/7), dva domy jsou vyjmuty z bytového fondu (čp. 46 = 0251), přičemž jeden z nich je trvale obydlen rodinou Váňových. K lednu 2003 již 6 popisných čísel neexistuje (čp. 46, 48, 54, 60, 100, 105).

Ke stavebním účelům byl prodán obecní pozemek č.359 na vrcholu stráně nad ovčínem v sousedství pozemku p. Halíře (čp.47) ponu Procházkovi (vlastník domu čp. 114 a části stráně „nad ovčínem“. Z vyjádření ekologů vyplývá, že místo je pro svůj ekosystém nemožné proměnit na parcelu.

Přehled počtu obyvatel a domů

Rok	Počet obyvatel	Počet obydlených domů
1869	943	119
1880	911	126 (celkem 132 domů)
1890	805	125
1900	739	129
1910	705	132
1921	715	154
1930	759	156 (182 bytů)
1950	573	161 (celkem 166 domů)
1960	527	155
1970	522	149
1991	417	123 (celkem 149 domů)

Práce chráněná autorským zákonem ©

2001	401	117 (celkem 170 domů)
2003	405	117 (celkem 175 domů)

Hospodářský život obce

a)

Komunikace

Podle místní kroniky v roce 1897 dochází ke stavbě cesty ze Mšece na Křivoklát právě přes Třtici. Cesta vede přes hráz rybníka Bucek, kde je v roce 1951 vybudován most (340 000 Kč). V roce 1934 se staví cesta ze Třtice na farmu a do Nového Strašecí. Tato cesta je budována plně na náklady obce. Hodinová mzda činila 2 – 2,40 Kč a náklady se vyšplhaly až na 489 000 korun. Všechny tři cesty – do Mšece, na Nové Strašecí a na křižovatku k řevničovskému nádraží a do Rakovníka či do Řevničova – spravuje podnik Silnice.

b)

Podnikání (průmysl)

Ve Třtici nikdy nebyl žádný větší podnik nebo továrna. Vždy se lidé živili zemědělstvím, drobným podnikáním nebo za prací dojíždějí.

Po revoluci v roce 1989 se ve Třtici soukromé podnikání rozvíjí jen velice opatrně. Podnikají tři autodopravci – Václav Fejfar (čp. 76), Jiří Kožíšek (čp. 23) a Petr Mašek (čp. 171). Truhlářskou dílnu si zřídil Michal Škvor (čp. 1) a další – menší - Miroslav Vejražka čp. 95. Drobnou dřevovýrobu provozoval pan Mansfeld (čp. 149). Německý jazyk vyučoval pan Josef Köhler čp. 44. Paní Věra Skleničková (čp. 52) provozuje obchod, kde zaměstnává dvě prodavačky. Její manžel Evžen Sklenička má svou firmičku malíře pokojů a písmomalíře. Ing. Luboš Hejda (čp. 173) je účetní poradce a účetními, kteří nabízejí služby drobným podnikatelům, jsou Jaroslava Zimová, Jana Čechřlová a Jan Polívka.. Podnikal i pan Václav Salač s Marií Vožechovou, ale jejich masna sídlí v obci Řevničov. Provozovali i rozvozovou formu prodeje po okolních vesničkách. Zájem o nákup masa na malých vsích upadl, takže nakonec je na podzim 2004 rozvoz zrušen a jediným zaměstnancem masny Salač v Řevničově je její majitel. Paní Vožechová a Polívková pracují jako šičky pro drobnou soukromou výrobu textilních hraček.

c)

Zemědělství

Do roku 1950 veškerá pole, louky, lesy, prostě každá píď země, někomu patřila, měla svého majitele, který ji obhospodařoval. Podle místní kroniky byl např. v Hoře vysázen nový les v roce 1931. Při soupisech majetku v roce 1936 se ve Třtici uvádí počet 71 koní.

Již 13. 1. 1950 jsou schváleny stanovy pro skupinový závod Mšec, Mšecké Žehrovice, Třtice a připravuje se združstevňování. V roce 1951 bylo ve Třtice založeno JZD a o rok později (1952) dochází k zabavování majetku – združstevňování. Kdo dokázal plnit stále rostoucí dodávky, je nakonec označen jako kulak (*podle dokumentů rakovnického archivu např. v dopise z 2. 5. 1952 je uvedeno, že vesnický boháč a notorický neplatič Malec Antonín čp. 67 dluží pracujícím 310 kg vepřového, 365 kg hovězího, 631 vajec a 810 l mléka a proto je na 8 měsíců zavřen do žaláře.*) Rodiny sedláků jsou vystěhovány nebo jejich mužští členové posláni do PTP (pracovně technické prapory). Ze Třtice je násilně vystěhována rodina Karla Horáčka, čp. 43 a Antonína Malce, čp. 67, do PTP posláni František Růžička čp. 59, Václav Hejda čp. 8 a Miloslav Hejda čp. 38.

První kravín družstvo postavilo za dvorem čp. 12 v roce 1956 a sušárna chmele je postavena v roce 1960. Ke sloučení JZD Třtice a JZD Mšec došlo v roce 1961.

Pozemky kolem obce jsou po revoluci v roce 1989 opět v soukromém vlastnictví. V roce 1992 soukromě hospodařili: Václav Hejda čp.8, Vožech Jiří čp. 61, Mrázek Bohumil,

Horáček František čp. 68, Mudra Václav čp. 33, Škvor Jaroslav čp. 1. Postupně zájem o soukromé hospodaření opadá. Pole nyní obdělávají soukromí podnikatelé Jiří Vožech, Ing. Josef Hejda, kteří si kromě svých vlastních pozemků ještě další pronajímají a společnost Agro se sídlem ve Mšeci.

d)

Obchod a služby

Zdravotní péče

Zdravotní středisko v obci chybí, proto místní občané dojíždějí do Mšece k obvodní lékařce MUDr. Lence Suchanové, která nahradila MUDr. Karla Herforta (zemřel 16. 3. 1999), nebo k MUDr. Podrázskému do Řevničova. Nejbližší zubní ordinace MUDr. Nely Hoškové je ve Mšeci. Za specialisty se jezdí do polikliniky v Novém Strašecí, popřípadě do Rakovníka nebo Kladna.

Zásobování

První písemně doložený obchod byl ve Třtici postaven v roce 1919 v čp. 130. Tehdy byla zřízena filiální prodejna konzumního družstva. Později se konzumní družstvo přeorganizovalo a nakonec potraviny prodává obchodní družstvo Vzájemnost (1948), jehož centrum je od roku 1949 ve Slaném. Kromě tohoto obchodu v prodeji potravin pokračuje pan Posledník čp. 105 a pekař Václav Rohla, který provozoval pekárnu až do své smrti – 1950. Do roku 1949 tu existují i tři řezníci – Josef Záruba, Václav Urban a Václav Vožech. Jejich živnost přebírá postupně družstvo Vzájemnost – řeznictví a hospoda pana Urbana je uzavřena s odůvodněním, že se zde maso kazí a z něho že v hospodě vaří. Od roku 1949 začíná působit družstvo Pramen, které dováží cukrovinky.

Moderní prodejnu vybudovala Jednota Rakovník v roce 1983. Později byla proměněna na malou samoobsluhu s obslužným pultem pro lahůdky, několika mrazíci boxy a lednicí.

O obci se v současnosti nacházejí dva smíšené obchody, které jsou na místní poměry poměrně slušně zásobeny. Jejich stálými zákazníky jsou lidé důchodového věku, protože ti, kteří za prací dojíždějí, si většinu nákupů obstarávají v místě zaměstnání. Jeden z obchodů vlastní SD Jednota a druhý je soukromým obchodem paní Věry Skleničkové (čp. 52). Je vybudován jako jednoduchá dřevěná stavba s předzahrádkou. I zde jsou pochopitelně mrazíci boxy a lednice. V tomto obchodě je možné nakupovat denně do 19 hodin, v sobotu a v neděli do 17 hodin. To je důvod, proč obchod prosperuje, protože v sobotu i v neděli je vyhledávaný zejména chalupáři a výletníky.

Restaurace

V průběhu historie se ve Třtici uživily i čtyři hospody najednou. V roce 1948 provozoval hospodu Rudolf Vožech, Václav Urban, Václav Vožech a Václav Záruba. Urbanova hospoda je spolu s řeznictvím uzavřena v roce 1966 a v roce 1968 zbourána. Zárubova hospoda funguje až do roku 1968, kdy pan Záruba odchází na penzi, ale v hospodě, kterou nyní spravuje družstvo Jednota, šenkuje nějakou dobu Josef Rosembaum. Některé akce se zde konají i později - např. MDŽ a dětská besídka v roce 1974. V hospodě u Vožechů se poslední taneční zábava konala v roce 1970 (Rudolf Vožech, majitel, zemřel 8.4.1976 a jeho žena Marie 14. 1. 1976, v té době byli nejstarším manželským párem v obci – 66 let v manželském svazku). Objekt byl prodán v roce 1977 okresnímu průmyslovému podniku Vejprty, který přistavěl 5 chatků, objekt uprostřed obce oplotil a využíval k rekreaci. Po revoluci 1989 přešel celý areál do vlastnictví holandské firmy, ale plány na úpravu a

využití k rekreaci se nakonec nerealizovaly. V současnosti je z areálu v provozu restaurace (od podzimu 2004).

V současné době jsou v obci v provozu tři restaurační zařízení.

Vedle sálu obecního úřadu je restaurace „U sálu“, známá i pod jmény U Heřmana a U volantu, která dříve patřila SD Jednota Rakovník. Byla postavena na pozemku, kde stával hostinec pana Urbana, který byl v roce 1968 zbourán. O tom, že nová restaurace bude postavena právě zde, se rozhodlo již 1. 8. 1967. Problémem byl ovšem majitel domku Čechoameričan Jack Vizdal, který se musel vyjádřit do 1. 5. 1968 k řešení této situace. Protože tak neučinil, byl domek i bez jeho svolení zbourán a začalo se se stavbou. Nová hospoda byla otevřena 1. 2. 1970. Šenkýřem byl Bohumil Horáček čp. 22. Na podzim 1970 byla hospoda poprvé vykradena a tak na posvícení zůstali Třtičtí bez piva. Později hospodu v pronájmu provozovala pí. Věra Skleničková a po té krátce manželé Houdovi, kteří vybudovali bar s krbem a vařili.

Jednota hospodu v roce 1999 nabídla k odprodeji. Přesto, že restauraci již řadu let provozovala pí. Věra Skleničková čp. 52 jako Hospodu U Evžena, koupil ji pan Jiří Kožíšek čp. 23 a krátce ji pod názvem U volantu provozoval. V současné době ji pronajímá. Provozovatelem této restaurace jsou manželé Kočovi.

Druhá restaurace stojí nedaleko fotbalového hřiště a od Silvestra roku 1995 ji provozoval pan Petr Hujer z Rakovníka. Tuto restauraci otevřeli původně (18. 12. 1992) manželé Houdovi (čp. 43) z bývalých sportovních kabin, které užíval fotbalový klub Rekrea Třtice. Sportovci si jako kabinu k převlékání zakoupili jinou menší buňku. V roce 2003 dochází opět ke změně provozovatele hospůdky, pojmenované Náleвна. Provozovatelem se stává pan Václav Kvapil, chatař na Bucku. Ten v současnosti řeší problém toalet a rozšíření celého zařízení. V letní sezóně 2003 a 2004 měl v nájmu i letní bufet na Bucku.

Nejnověji otevřenou hospůdkou je bývalá hospoda Vožechových.

Řemeslné dílny

Kromě obchodníka a pekaře ve Třtici ještě v roce 1948 byly provozovány tyto živnosti:

Kováři - František Lieberzeit, František Lavička (ve Třtici bývali v různých dobách kováři dva až čtyři)

Kolář – Josef Uhlík, Václav Kyncl

Krejčí – Josef Urban

Obuvník- František Holík

Švec – Josef Mašek, Miloslav Prošek – oba pracují už jen pro sousedy

Jednotlivé dílny díky nové státní politice ukončovaly svou činnost pod tlakem KSČ v roce 1950. Ještě v roce 1953 provozoval kovářskou dílnu František Lavička.

e)

Spoje

Třtice neleží na žádné hlavní dopravní tepně. Každý autobus sem tedy musí zajíždět. První autobusová zastávka byla zřízena v roce 1960. Autobusová čekárna u hřbitova byla postavena v roce 1972 a v roce 1987 byla postavena čekárna u pomníku. Z linek, které do Třtice zajíždějí, jde o spoje: Kladno- Rakovník, Rakovník – Lány, Tuchlovice – Vinařice, Louny – Kladno, Řevničov – Slaný.

f)

Telefon

První telefonní stanice byla ve Třtici zřízena 26. května 1928 a až do roku 1956 byla také jedinou telefonní stanicí v obci. V šedesátých letech byly zřízeny další tři stanice,

v sedmdesátých letech jedna a v osmdesátých letech dalších 14, proto v prosinci 1980 je budován rozvod telefonní sítě po obci. Největší počet stanic, celkem 34, byl zřízen v roce 1998. Celkem v devadesátých letech bylo zapojeno 47 nových stanic a současně dvě starší byly zrušeny. První veřejný telefonní automat v obci byl zřízen 1. 9. 1995 u budovy obecního úřadu (čp.80).

22. září 2002 proběhlo v celé republice přečíslování telefonních linek. Předčíslení, které se dosud používalo při meziuzlovém volání, se bude používat i při místním spojení, ale bez počáteční nuly. Třtické stanice, které začínaly dvojčíslím 63, dostaly dvojčíslí 57 (např. číslo obecního úřadu bylo 63 21 20 a nyní je 313 57 21 20).

Ve Třtici je k roku 2002 celkem 85 telefonních stanic, což představuje 75% všech domácností. S ohledem na rozšiřování užívání mobilů se předpokládá, že některé linky budou zrušeny.

f)

Technické zabezpečení

1) energie

Elektrina je do obce zavedena v roce 1928, o rok později se rozsvítilo první světlo a v roce 1930 se začíná elektrina rozvádět po vsi. To ale neznamená, že jsou napojeny všechny domy. V roce 1930 není ještě elektrina zavedena ani do školních tříd.

2) vodovod

O nejstarším vedení vody mluví učitel Černý ve své Vlastivědě obce Třtice. Jde o vodovod se dřevěným potrubím, dochovaným ještě v letech, kdy Vlastivědu píše (mezi lety 1933 – 1938) v domě čp.18, tj. hostinec pana Urbana.

První moderní vodovod se zbudoval na Průhoně v roce 1955, kdy se do domů rozváděla voda z obecní studny. Další vodovod je postaven v roce 1969, aby rozváděl vodu ze studny u školy po Vojtěšce, kde se v této době nejvíce stavělo. Od roku 1986 se ví o závadnosti vody ve studnách ve Třtici, proto se začíná s upravováním vody přímo ve studnách. Dalším problémem je úbytek vody, což má za následek prohlubování studní a výstavbu studní nových. Nakonec je celý problém vyřešen v roce 2000 rozhodnutím o výstavbě veřejného vodovodu a úpravně vody.

Se stavbou vodovodu se začalo v roce 2000. V konkurzním řízení zvítězila a stavbou byla pověřena firma Kvarte s.r.o. z Ústí nad Labem (stavbyvedoucí Ing. Ivo Chytil), která po celé obci rozvedla vodovodní síť a na obecním pozemku vedle hřbitova postavila úpravnu vody. Voda je do úpravně vedena z hloubkového vrtu, který prováděla firma Geoindustrie GIS Byšice již v roce 1998 na lokalitě zvané U Brodka (60 m vpravo od silnice na Nové Strašecí, na pokraji lesa, parc. č. 3777/1 k.ú. Řevničov). Voda je čerpána z hloubky 80m, několikrát v roce je prováděn její laboratorní rozbor a zatím je stále uznána za vysoce kvalitní. Každá domácnost, která se chtěla k vodovodní síti připojit, zaplatila 1 500 Kč za povolení ke stavbě a za projekt, a 10 000 Kč za vodovodní přípojku a vodoměr, tedy celková částka na domácnost činila 11 500 Kč. Stavba byla rozložena do dvou let. V roce 2000 se proinvestovaly 3 miliony korun dotace a na rok 2001 dotace 1, 447 milionů korun společně s návratnou bezúročnou půjčkou 1,957 milionů. Celkové náklady stavby činily 10,024 milionů Kč.

3) kanalizace

Kanalizace povrcových vod se ve Třtici začala budovat v roce 1948. V akci „Z“ je v roce 1965 položena kanalizace mezi domy čp. 49 a čp. 103.

Vzhledem k tomu, že odpadní jímky z domácností bývají vypouštěny do rybníčků v obci, řeší se problém s kanalizací osobními pohovory, napomínáním. První plány na řešení odpadové situace se v obci objevily v roce 1996. Z vlastních finančních zdrojů obce nelze ovšem kanalizaci budovat, takže bylo potřeba získat dotaci. První snahy se ubíraly cestou kořenového čištění rybníčků a menších domovních čistíren na biologické bázi. Projekt ovšem nebyl schválen, neboť podobné čističky vykazovaly pouze 95% vyčištění. Proto se hledala nová cesta – tlaková kanalizace s čistírnou s kalolísem.

Státní dotaci ve výši 8 060 000 Kč na výstavbu tlakové kanalizace získala obec až v roce 2002. Na pozemcích parc. č. 594/5 a 630/3 mezi polními cestami vedoucími k rybníkům Punčocha a Mlýnský se začalo se stavbou čističky odpadních vod s kalolísem. Výběr firmy byl opět prováděn konkurzní formou. Pro stavbu tlakového kanalizačního řádu souběžně s vodovodem byla vybrána firma Kvarte z Ústí nad Labem (stavbyvedoucí Ing. Ivo Chytil) a pro dodávku čerpacích jednotek a ČOV firma MCHS (pan Milsimer) z Kamenného Přívozu u Jílového u Prahy. Subdodávku technologie provedla firma BVS (Bechyně – vodohospodářské služby) z Jílového u Prahy. Občané, kteří projevíli o připojení zájem, zaplatili za připojení ke kanalizačnímu řádu a za dodání plastové jímky s čerpadlem a drtičem 11 500 Kč. Do ceny je započítán i projekt přípojky a poplatek za stavební řízení. Jímku si zabudovávají domácnosti na svých pozemcích samy a na vlastní náklady a připravit také musí napojení k elektrické síti. Celkem se přihlásilo 155 domácností. Stavba byla dokončena v polovině roku 2003. Od této doby je zahájen zkušební provoz, kdy je sledována zejména funkce čističky odpadních vod a její seřízení na potřebné hodnoty kvality vypouštěné vyčištěné vody do vodoteče. Teprve potom proběhne kolaudační řízení a uvedení celého systému tlakové kanalizace a ČOV do trvalého provozu.

4) komunální odpad

Komunální odpad se léta likvidoval pouze pálením v jednotlivých domácnostech, skládkami a hromadným sběrem velkých kusů např. železný šrot. V roce 1999 byly v obci rozmístěny po vsi kontejnery ke svozu tříděného odpadu (plast, sklo, kov) a tuto službu zajišťovala firma Komeko Kamenné Žehrovice 1x měsíčně. Zároveň Technické služby Nové Strašecí vyvážely domovní komunální odpad z popelnic domácností. Poplatek za tyto služby činil 1 200 Kč za domácnost a rok.

V roce 2001 byla přijata vyhláška o odpadech, která stanovila povinnost všem trvale žijícím občanům včetně majitelů chat a chalup platit místní poplatek z komunálního odpadu obci. Došlo proto i ke změnám v řešení situace kolem odpadu, aby se tato služba zkvalitnila. Na základě celorepublikových statistik o 60 litech odpadu na hlavu za měsíc a tvrzení občanů, že žádný odpad nemají, byla stanovena hranice 30 litrů odpadu na hlavu, za jehož likvidaci občan platí. Ve výběrovém řízení na svoz a likvidaci domovního odpadu, které pořádal Mikroregion Novostrašecsko, byla vybrána firma ASP se sídlem v Praze a střediskem v Rakovníku na Hané. Všem domácnostem byla přidělena popelnice, která se vyváží 1x za týden až 1x za měsíc u jednočlenných domácností. Dvakrát do roka (jaro a podzim) se provádí svoz objemného odpadu a sběr nebezpečného odpadu. Obecní úřad stanovil poplatek 300 Kč na jednu osobu a rok, který byl pro rok 2004 navýšen na 370 Kč. Ceny v této oblasti stále stoupají, takže se vedení obce nevyhne kritice ani v této položce.

5) voda

Obcí neprotéká žádný potok, který by mohl být kdysi zdrojem pitné vody. Proto se tu od nepaměti využívala vyvěrající voda pod kopcem Kopanina na západě obce, která byla vedena zpočátku dřevěným potrubím do panského dvora (čp. 12), kde napájela dvě kašny, a

kopaly se studny. Místní kronika uvádí, že v roce 1890 byly vykopány dvě obecní studny jako zdroj pitné vody pro ty, kdo neměli studnu vlastní. V roce 1923 si studnu vykopal v čp. 115 Robert Truxa. Ta byla hluboká 15 metrů. Kronika uvádí i to, že pan Růžička čp. 59 v roce 1928 hloubil už třetí studnu, ale ani ta vodu neměla.

Další studny se hloubily v roce 1932- čp. 6 a čp.59. Pan Vyskočil svou studnu před domem čp.115 prohluboval do hloubky 30 metrů. Rezervát jímané vody z Kopanin pro panský dvůr později dvůr JZD byl v šedesátých letech rozšířen a vybudován rozvod pro domácnosti v ulici Průhon. Potíže se zásobením vodou a její kvalitou se řeší výstavbou vodovodu – rok 2000.

Jako korálky navléknuté za sebou jsou v obci čtyři nebeské rybníčky - napájené především dešťovou vodou. Hned u hřbitova, další pode dvorem a z obou stran kostela. Kronika neuvádí nic o jejich vzniku. Píše se jen o potřebě je stále udržovat, neboť dochází k jejich zanášení. Žádný zdroj informací, který by vedl k vysvětlení doby vybudování rybníčků se nepodařilo najít. V roce 1931 byla kolem obou větších vysázena kaštanová alej. V roce 1932 byl vyvezen dolní rybník a v roce 1933 opraven prostřední rybník. V roce 1964 se opravila hráz a postavilo zábradlí u největšího z rybníčků.

Kvalita vody se díky vypouštěným chemikáliím i jímkám prudce zhoršila. Ještě po válce se v obou větších rybnících koupaly děti. V době, kdy se v obci stavěla splašková kanalizace, místní věřili, že se časem zlepší i kvalita vody a rybníky budou zase ozdobou vsi. I v současnosti dochází k následným opravám a k pokusům o zlepšení stavu rybníčků. V roce 2000 byl vyčištěn prostřední rybník a zpevnily se břehy pomocí betonových pražců. Rybníček pode dvorem dostal hráz úplně novou a byl vyvezen v roce 2002.

6) úprava obce

Původně byla úprava obce záležitostí majitelů domů, kteří zodpovídali za nejbližší okolí. Volné prostranství řešily jednotlivé spolky, dokonce vznikl Okrašlovací spolek, který začal s budováním parků – Masarykův park u kostela a Wilsonův park u zatáčky silnice od Bucka. V době socialismu se volné prostranství řešilo brigádami mládežníků a akcemi „Z“. Po roce 1989 dochází k původní odpovědnosti majitelů za nejbližší okolí, náves, rybníčky apod. se snaží ošetřit obecní úřad. Vydává např. vyhlášku o skladování materiálů na obecních pozemcích, řeší se skládky apod. Zatím konečným řešením je úprava veřejných pozemků zaměstnancem obce panem Kloučkem (sekání trávy, vyhrabávání a likvidace listí, úklid okolí pomníčku, hrází i silnic). K ošetření stromů (seřezání, odstranění suchých větví apod.) bývají vyzývány firmy – Vetrík Řevničov, Arborea Rakovník.

V roce 2004 došlo k urovnání vchodu do vodárny odvodněním a postupným vrstvením a válcováním stále jemnějšího šterku.

g) Sportoviště

První uváděné hřiště bylo vybudováno pro TJ Sokol v roce 1949. Využil se pozemek původně zádušního pole na místě zvaném Pod vrchy. Slavnostně bylo otevřeno 20. 6. 1949. JZD v roce 1960 pozemek využilo k výstavbě sušárny chmele, takže hřiště zaniklo. Další hřiště bylo vybudováno po výstavbě nové školy v roce 1942 na školním pozemku a bylo doplněno některým sportovním náčiním. Sloužilo ke školním tělocvikům až do ukončení činnosti školy 1977 – 78. Ke sportu se využíval také sál hostince pana Záruby (cvičení žen) a v zimě největší z nebeských rybníčků v obci k hokeji.

Přímo v obci jsou nyní dvě hřiště. Vedle obchodu Jednoty je dětské hřiště určené pro míčové hry, za dvorem na pozemcích za zahradami domů čp. 82 – 85 je fotbalové hřiště,

kteřé bylo postaveno v roce 1973 v souvislosti se založením fotbalového klubu TJ Rekrea s nákladem 10 000 Kč a přilehlé volejbalové hřiště.

Firma Kvarte v roce 2002 fotbalové hřiště odvodnila a asi o 1m rozšířila pozemními úpravami. Celkové náklady činily 200 000 Kč. Použita bylo dotace Ministerstva pro místní rozvoj (120 000Kč). Majitelé přilehlých podmáčených zahrad mohli využít výstavbu odvodňovacího systému a na své náklady se napojit. V roce 2004 bylo hřiště na volejbal osazeno patkami a sloupy pro napínání sítě. v roce 2005 bude osázáno zelení a dojde k úpravě terénu.

Hřiště je využíváno místní mládeží, fotbalovým klubem Rekrea a také spolkem hasičů, který zde trénuje dorost.

Dalším sportovištěm je tenisový kurt s umělým povrchem vybudovaný panem Bílkem u obecního kempu na Bucku. Kurt leží na pozemcích obce, proto není veden jako čistě soukromý a je za úplatu pronajímám zájemcům.

Spolková činnost a kulturní vyžití

V obci v průběhu historie působila řada spolků (Okrašlovací, divadelní soubor, Sokolové apod. Do současnosti zůstaly pouze 4 spolky – hasiči, baráčníci, sportovní oddíl a včelaři.

HASIČI

vznik 1884

Doba vzniku není na první pohled zcela zřejmá, protože místní kronika o hasičích píše v roce 1904 jako o spolku již existujícím. Tehdy údajně při pouti ve dnech 23. – 26. 5. došlo k posvěcení hasičského náradí. Večer byla slavnost s lampiónovým průvodem a střelbou. Velitelem hasičů byl tehdy Václav Hejda a slavnosti se účastnily i sbory z okolí. V roce 1926 se slavilo 40 let od vzniku hasičské Župy TGM. Ve dvoře zapůjčeném Václavem Kasalickým probíhalo v červenci 1926 cvičení. Ani tento údaj však ke zjištění vzniku organizace hasičů ve Třtici nevede. Z technického vybavení vlastnil spolek starou ruční stříkačku, v roce 1935 byla za cenu 33 000 korun zakoupena stříkačka motorová. Dozvídáme se, že stříkačka byla zakoupena ke konci roku od firmy Smékal a Kampelička zapůjčila 25 tisíc korun, Zemská pokladna pak dala 4 tisíce. Kronika uvádí, že stříkačka byla zakoupena k 50.výročí trvání spolku. Proto se lze oprávněně domnívat, že spolek hasičů vznikl v roce 1885 či 1886. Z kroniky hasičů je ale jasné, že oslava nové stříkačky se musela odsunout, ale zakoupena byla v roce 1934 k 50. výročí. Proto se za rok vzniku spolku dobrovolných hasičů považuje rok 1884. Tento údaj potvrzují i údaje v kronikách okolních spolků (účast při různých akcích a oslavách).

Už v roce 1905 měli hasiči ve Třtici hasičskou zbrojnici. Byla postavena z bývalé pastoušky, čp.30. V roce 1965 nechal MNV postavit pro spolek k uložení techniky novou hasičskou zbrojnici za domem čp. 80. V roce 1958 se požární organizace oficiálně jmenuje Svaz požární ochrany a jeho předsedou je Josef Záruba, náčelníkem Jaroslav Eminger a zástupcem velitele Jaroslav Hendrich.

Podle hasičských kronik je možné dohledat činnost SPO do roku 1963. Velké neshody začaly ale již v roce 1962, kdy se již jen těžce sestavila kandidátka na vedení sboru. Zápisy končí výroční schůzí a plány do roku 1963, ale další činnost není formou kroniky zaznamenána. Hasičské kroniky (2 kusy) byly nalezeny při opravách školní budovy za trámem. V současné době jsou uloženy u Pavla Ryby, starosty hasičského spolku.

obnova spolku: Ke znovuzkříšení spolku hasičů došlo neoficiálně v roce 1999, kdy hasiči začali pořádat různé kulturní akce, ale nebyli zaregistrováni. Místnost, kterou měli vyhrazenou na obecním úřadě, nepoužívali. V roce 2000 došlo k registraci u Českého statistického úřadu a od 1. září 2000 k obnovení činnosti Sboru dobrovolných hasičů. Celkem ho tvoří 27 členů, starostou spolku je Pavel Ryba (čp. 79), velitelem Pavel Kořán (čp.181), zástupcem velitele a strojníkem František Horáček ml. (čp. 68). Všichni členové do svých funkcí byli zaškoleni již v dubnu 2000.

První činností nového sboru bylo vyklizení a rekonstrukce hasičské zbrojnice, která přímo sousedí s obecním úřadem. Techniku zatím tvořila jedna přenosná a jedna přívěsná stříkačka. V roce 2001 obecní úřad zakoupil hasičský automobil Škoda 706 RTHP - CAS 25, který sice byl ve zuboženém stavu, ale opravitelný. Již v roce 2002 se dočkal prvního registrovaného zásahu při požáru žita pod Teplou strání, jejímž uživatelem je Agro Mšec, a lučního

porostu na Bucku, v srpnu 2003 pak dalšího při hašení lesa u Nového Strašecí. Při povodních v srpnu 2002 hasiči pomáhali s čerpáním vody ze sklepů a s likvidací škod v Praze. Podíleli se i na opravě budovy obecního úřadu. Největšího zásahu se účastnili v roce 2003 při požáru v obci Ruda, kde pomáhali profesionálním hasičům.

Pro obec obvykle pořádají několik tanečních zábav. V roce 1999 se pokusili obnovit tradici Staročeských májů, které v naší obci byly naposledy podle vypravování pamětníků před čtyřiceti lety. V odpoledních hodinách došlo k průvodu obcí s Dechařinkou. Hudba se zastavila u každého domu s dívkou nad 15 let. Průvod začínal před domem pana starosty a končil tancem pod velkou májí v dolní části obce. Večer následovala taneční zábava. Máje se konaly pouze 4x (tedy do r. 2002). S ohledem na nezáměr mládeže se máje od roku 2002 proměnily. Staví se pouze král a koná posezení pod králem a mladí pod ním probdívají noc při pečení selete. V květnu je pořádána jako součást oslav i májová zábava.

Novou aktivitou měla být Plážová zábava, pořádaná poprvé také roku 1999. I ta ale byla v roce 2002 naposledy, protože tři poslední roky vzhledem k nepříznivému počasí ji pořadatelé museli stěhovat do kulturního sálu. Tradiční se stává Hasičský ples pořádaný v únoru a Tanec na mlatě pořádaný na konci srpna nebo v září.

V sobotu 2. 10. 2004 se konaly oslavy 120. výročí vzniku sboru dobrovolných hasičů ve Třtici. Během celého dne hrála k dobré zábavě Dechařinka, kromě slavnostní schůze se konal průvod obcí, byly prováděny ukázky techniky a zásahů. Večer následovala taneční zábava, na které hrála skupina Exploze. (Fotografie a články v tisku součástí předkládaných příloh.)

Tabulka o působení hasičů – příloha č.9, str. 107

Přehled zásahů hasičského spolku při požárech ve Třtici a okolí – str. 74

BARÁČNÍCI

vznik:

V rakovnickém archivu jsou uloženy zápisy jednání od roku 1964, ale nevyplývá z nich, kdy byl spolek v obci založen. Ještě v roce 1958 byla jejich činnost intenzivní a spolek nesl název Černá ves. Název patřil sdružení několika vesnických skupin s centrem v Novém Strašecí a župou v Kladně. Byl přejat podle názvu osady, která podle pověstí měla stát kdysi na místě dnešního Nového Strašecí. Baráčníci pořádali tradiční Máje a zábavy. Postupně se jejich činnost měnila. Máje upadly v zapomenutí a tak baráčníci po dohodě s ostatními spolky střídavě organizovali oslavy MDŽ nebo plesy.

současnost:

Obec baráčnická měla ještě v roce 1997 asi 40 členů, kteří se scházeli dvakrát do roka na sousedské posezení. Baráčníci pomáhali s pořádáním obnovených Májů v roce 1999 téměř po 40 letech. Obec stále patří pod kladenskou Župu a jejím současným rychtářem je pan Evžen Sklenička (čp. 53).

Nyní se jejich 15 členů schází jen 1x do roka a jinou činnost nevykazují.

SPORTOVCI

Fotbalový tým Rekrea Třtice byl založen v roce 1973 a hned se pro něj vybudovalo hřiště nákladem 10 000 Kč.

Klub vyvíjí docela bohatou činnost. Kromě fotbalových zápasů pořádá tradiční běhy a taneční zábavy. Podle zápisů uložených v rakovnickém archivu, dochází již v roce 1974 k nespokojenosti se sportovními výsledky a přiznává se, že na vině je uvolněná morálka klubu.

V roce 1996 byl předsedou Rekrey pan Jaroslav Kočí (čp. 159), tajemníkem pan Jaroslav Cháb (čp. 140) a předsedou oddílu kopané pan Drahoslav Nedvěd (čp.179). V této době hráli naši fotbalisté ve III. třídě v okresní soutěži a skončili na 14. místě.

V roce 2003 v TJ Rekrea došlo ke změně vedení – předsedkyní TJ Rekrea Třtice se stala Marie Vožechová (čp. 61), jednatelem Václav Urbanovič (čp. 172), pokladníkem Martin Kočí (čp. 159) a „předsedkyní oddílu sportu pro všechno“ Štěpánka Horáčková (čp. 68).

Fotbalové mužstvo od roku 1997 hraje ve IV. třídě a umísťuje se od 9. do 14. místa. V roce 1999 se fotbalový tým prokopal na 2. místo a tak postoupil do III. třídy. Tento posun byl ale jen krátkodobý. Např. v roce 2002 se v okresní soutěži umístili na 10. místě, a to ve třídě IV. Zajímavostí je, že do minulých sezón kopali za Třtici především hráči z Rakovníka. V roce 2002 nastala radikální změna, neboť základní mužstvo tvoří hráči Třtice: Zdeněk Elznic (čp. 85), Roman Fejfar (čp. 76) Marek Kárník (čp. 91), Pavel Kořán (čp. 181), Pavel Ryba (čp. 79), Zbyněk Srp (čp. 168), Václav Urbanovič (čp. 172), Lukáš Videman (čp. 34), Jiří Vožech (čp. 61), Luděk Zukriegel (čp. 121). I v roce 2003 bojovali fotbalisté ve IV. třídě a obsadili 12. místo, v roce 2004 také ve IV. třídě se 14. místem.

Letní běh

Letním během je tzv. „ Třtická Punčocha“, která se pořádá vždy první červencovou nedělí a sjíždí se na něj účastníci z celých Čech. Původním záměrem byl běh pro děti, ale postupně se rozrostl do kategorií pro dospělé. V roce 2003 se konal již 23. ročník, ale z obce se ho účastnila jediná žena a žádný muž. V roce 2004 se běhu účastnila 30 mužů a 3 ženy ve třech kategoriích. Dvacátý pátý ročník třtické Punčochy běželo 26 běžců. Vítězem v kategorii mužů byl Josef Prochátka, AC Č Lipa, v ženách Carmen Beshirová, Loko Beroun. Z okresních běžců se nejlépe umístil Josef Beránek na 4. místě.

Vánoční běh

V zimě se běží Vánoční přespolní běh pravidelně organizovaný na Boží hod vánoční případně na Štěpána. Má delší tradici, v roce 2004 se běžel již po 29. Na obě akce přijíždějí sportovci ze širokého okolí. Běží se podle zúčastněných ve třech kategoriích – muži, ženy a děti - věkově rozdělených. V roce 2003 se ho účastnilo celkem 53 závodníků a 13 závodnic. Za muže Třtice běžel Roman Fejfar (čp. 76, 16. místo) a za ženy Marcela Korelová (čp. 177, 11. místo). V roce 2004 více než padesátka běžců překonávala vzdálenost 4,6 km. Třtíctí se umístili takto: muži do 39 let -12. místo Ort Jiří, čas 17,22 min, 15. místo Roman Fejfar, muži nad 40 let – 12. místo Vejražka Miroslav, muži od 50 let – 10. místo Petr Vojík, žena do 35 let – Anežka Vejražková s časem 28,19.

V roce 2004 se Vánočního běhu účastnilo 45 mužů, 5 žen a 4 děti. Obec reprezentovali: Miroslav Ort (čp.29, 12. místo), Roman Mašek (čp. 171, 14. místo, Roman Fejfar (čp. 76, 15. místo), Miroslav Vejražka (čp. 95, 12 místo), Anežka Vejražková (čp. 95, 4. místo).

Anežka Vejražková běhá za lázně Košumberk jako tělesné postižená (levá ruka, problémy s řečí). Je řazena do širšího okruhu sportovkyň a účastní se řady závodů. V srpnu 2005 dokonce závodu mezinárodního v Berlíně, kde skončila sice poslední, ale šlo o její první reprezentaci. Od té doby pravidelně trénuje pod vedením manželského páru z Nového Strašecí – oba učitelé Tv.

Stolní tenis

Družstvo stolního tenisu založila a vede Marie Vožechová. Neoficiálně (tj. zatím bez platné registrace) 26. prosince 1999 po tradičním Vánočním běhu. V roce 2000 družstvo vyhlásilo první velikonoční turnaj, kterého se zúčastnilo 9 mužů a 7 žen. Od té doby bylo družstvo registrováno a počet zúčastněných na pravidelných turnajích se rozrostl. Přibyla kategorie dětí. V roce 2001 hrálo 12 mužů a 7 žen, v roce 2002 soutěžilo 15 mužů (z toho 7 třítických) a 7 žen (z toho 3 ze Třtice). V roce 2003 hráli naši tenisté ve IV. třídě a umístili se na 13. místě. Proběhl i třetí Velikonoční turnaj pořádaný Rekreaou Třtice za účasti 17 mužů, 9 žen, 6 dětí a 11 smíšených dvojic.

V roce 2003 do družstva stolních tenistů Rekrey Třtice patřili: Marie Vožechová a Jiří Vožech (čp.61), Václav Urbanovič (čp.172), Václav Salač (čp. 40), Drahoslav Nedvěd (čp. 179), Jaroslav Kvapil, Petr Vojtík, Iva Štemberová a také tři občané Mšece – Jan Eis, Miroslav Timo a Luboš Vajnar. V roce 2004 hráli stolní tenis 2 skupiny. Třtice A ve IV. třídě skončila na 9. místě a Třtice B, hrající v V. třídě byla pátá.

Triatlon

Poprvé se konal v roce 1987.

Pravidelně ho na Bucku pořádá Jiří Novák z Nového Strašecí a koná se vždy v létě. V roce 2003 byl uspořádán 2. srpna již 16. ročník za účasti 12 mužů a 12 žen, také 2 závodníků seniorské kategorie nad 40 let. V kategorii dětí byla také 1 závodnice. Vítězkou žen v roce 2003 se stala Marcela Korelová (čp. 177). Třtici reprezentovala ještě Štěpánka Horáčková, která skončila na místě 3.

Truck trial

Nově vzniklé sportovní odvětví se ve Třtici zabydlelo v roce 2004. Jde o automobilový sport, ve kterém speciálně upravená nákladní auta zdolávají terénní překážky a tím řidiči dokazují svou zručnost v ovládnutí terénního vozu. Třtici reprezentují dvě posádky jezdící na V3S(skříňová verze) upravené pro Truck trial:

František Horáček (čp. 68) + Radek Houda (čp. 43)

Petr Ryba (čp. 79) + Roman Mašek (čp. 171)

18. a 19. 9. 2004 závody na Chřiči (okr. Plzeň) – Ryba, Mašek – 1. místo

Celkové pořadí za rok 2004 z pěti závodů : Horáček, Houda – 3. místo

Ryba, Mašek – 4. místo

Včelaři

Ze zápisu ze schůze 15. 3. 1980, uloženého v rakovnickém archivu, vyplývá, že místní včelaři jsou sdružení ve Svazu včelařů v Novém Strašecí. V tomto roce šlo o tyto občany: Oldřich Čečrle čp. 34, Hejda Miloslav čp. 38, Hejda Václav čp. 8, Peková, čp. 37, Pošta Josef čp. 37, Zima Karel čp. 58. Místním důvěrníkem je Václav Hejda čp. 8.

Protože práce včelaře je časově náročná, ceny cukru stoupají a odbyt není velký, postupně se počet včelařů mění. V roce 2002 ve Třtici včelaři: Hejda

Luboš čp. 173, Korel Miroslav čp. 50, Uldrych Zdeněk čp.162, Mansfeld Milan čp. 149 a Hejda Miroslav čp. 38, po kterém činnost přebírá vnuk Tomáš Hejda čp. 38. K prosinci 2004 patří k včelařům ve Třtici: Ing. Luboš Hejda čp. 173, Tomáš Hejda čp. 38, Mansfeld Milan čp. 149 a Čundrle Květoslav (chata na Bucku). Důvěrníkem pro Třtici základní organizace včelařů Nové Strašecí je Ing. Luboš Hejda čp. 173.

Taneční vyžití

V létě bývají ve Třtici v sále obecního úřadu pravidelné páteční diskotéky, uváděné pod názvem Léto patří Třtici. Jejich organizátory byli J. Janoušek a J. Ladra, od r. 2003 Miloslav Pelc z Nového Strašecí. Pravidelně se pořádají taneční zábavy u příležitosti poutě, posvícení, Mikuláše, kdy bývá i dětská diskotéka, únorový karneval pro děti i dospělé. Také Májová zábava a zábava organizovaná v čase původních dožíněk.

Politický vývoj obce

Nejstarší záznamy o politickém smýšlení zdejších obyvatel můžeme vyčíst z místní kroniky. 18. 4. 1920 probíhaly volby do Národního shromáždění a 25. dubna do senátu. Nejvíce hlasů ve Třtici získala Strana čs. demokratů – do Národního shromáždění 208 hlasů a do senátu 170, pak Strana agrární (152 hlasů do N. shromáždění a 131 do senátu). Národní demokraté získali do Národního shromáždění 6 hlasů a Strana živnostníků 4 hlasy.

Ve volbách do obecního zastupitelstva z 16. září 1923 získali komunisté 208 hlasů, (tedy 8 mandátů) a agráři 190 hlasů (tedy 7 mandátů) z celkového počtu 398 platných hlasů. Za komunisty se tak ve vedení obce ocitli: B. Holík, St. Uhlík, R. Truxa, St. Černý, P. Tarant, E. Ryba, Jar. Ryba, K. Frydrych a za agráři (republikánská strana českého venkova) E. Vožech, E. Korf, J. Bichrt, F. Pošta, J. Horáček, J. Hejda, Fr. Čeřle. Starostou se stal Bohumil Holík, 1. radním Emil Vožech. Obecním duchovním byl Emil Ryba a policejním komisařem Petr Tarant. *(podle školní kroniky, archiv v Rakovníku)*

Ve volbách do obecního zastupitelstva 16. listopadu 1927 získali komunisté 9 mandátů a republikáni 6 mandátů.

Volby v roce 1930 probíhaly do Národního shromáždění i do senátu. Vítěznou stranou v obci se stali republikáni (165 hlasů do Národního shromáždění a 140 hlasů do senátu) před komunisty (150 hlasů do Národního shromáždění a 133 hlasů do senátu).

Volby roku 1935 dopadly následovně: republikáni 181 hlasů, sociální demokracie 61 hlasů, komunisté 138 hlasů, Strana živnostenská 26 hlasů a lidovci 12.

Volby novodobé

Volby do zastupitelských orgánů tradičně ukazují rozvrstvení politických sil v obci.

Při volbách 1946 v obci zvítězila KSČ – 258 hlasů, dále národní socialisté 104 hlasy, sociální demokraté 61 hlasů a strana lidová 14 hlasů.

Po jednostranné volební kandidátce let 1948 – 1989 se prvních tzv. svobodných voleb roku 1990 účastnilo 298 voličů ze 314 zapsaných. Občanské fórum získalo 178 hlasů, Společnost zemědělského venkova 43 hlasů, KSČ 41 hlasů, Sociální demokracie 25 a Strana zelených 11 hlasů.

V červnu roku 1996 se parlamentních voleb účastnilo 255 občanů tj. 81,73% z možných 312 voličů. Ve volbách ve Třtici zvítězila ČSSD se 70 hlasy (27,45 %), na druhém místě ODS se 66 hlasy (25,88%) a na třetím místě KSČM se 32 hlasy (12,54%).

V červnu roku 1998 proběhly předčasné volby do Poslanecké sněmovny, kterých se ve Třtici zúčastnilo 231 voličů (76,24%) ze 303 voličů uvedených ve volebním seznamu. Na prvním místě skončila ODS se 79 hlasy (26,06%), na druhém ČSSD s 58 hlasy (19,14%) a na třetím KSČM se 35 hlasy, 13 hlasů obdržela US, 13 SPR-RSČ, po deseti KDU-ČSL a DŽJ, 7 nezávislí, a po jednom DEU a Strana zelených.

14. a 15. června 2002 proběhly volby do Poslanecké sněmovny parlamentu. Ve Třtici se voleb zúčastnilo 188 (57,67 %) voličů z 326 možných. Vítězem voleb se v obci stala ČSSD s 57 hlasy, na dalším místě pak ODS se 46 hlasy a KSČM se stejným počtem hlasů. 11 hlasů obdržela KDU-ČSL, 8 Strana venkova, 7 Sdružení nezávislých, 6 Republikáni, 3 Strana zelených, 2 Strana zdravého rozumu a po 1 Volba pro budoucnost a ODA.

25. – 26. října 2002 proběhlo v našem okrsku první kolo voleb do Senátu Parlamentu ČR. Žádný z kandidátů nezískal potřebných 50 %, proto se musely volby opakovat a to 1. – 2. 11. 2002. Rozhodovalo se mezi Filipem Celbou (KSČM) a Miloslavem Pelcem (ODS), který

nakonec zvítězil a stal se senátorem pro náš kraj. Ve Třtici ho podpořilo 101 občanů (84,16%).

11. a 12. června 2004 se konaly volby do Evropského parlamentu. Ve volebním seznamu bylo zapsáno 346 voličů, ale voleb se účastnilo pouze 22,54% voličů. Nejvíce hlasů obdržela ODS (28 hlasů, 36,36%), na druhém místě skončila KSČM (16 hlasů, 20,77%) a na třetím SNK a Evropští demokraté s 10 hlasy tj. 12,98% hlasů.

5. – 6. listopadu 2004 probíhaly volby do Zastupitelstva Středočeského kraje. Ve volebním seznamu bylo 349 voličů, ale zúčastnilo se pouze 91, tj. 26,07 %. Zvítězila ODS (51 hlasů, tj. 56,04 %) před KSČM (22 hlasů tj. 24,18 %) a ČSSD (8 hlasů, tj. 8,79 %). I obyvatelé Třtice tak přispěli k tomu, že hejtmanem Středočeského kraje se opakovaně stává Ing. Petr Bendl.

Referendum

13. a 14. června 2003 proběhlo historicky první lidové hlasování v ČR. Před voliče byla postavena otázka :“Souhlasíte s tím, aby se Česká republika stala podle smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii členským státem Evropské unie?“

V ČR označilo ANO 77,33% voličů. Ve Třtici se referenda mohlo účastnit 341 voličů, ale přišlo pouze 190 (55,7 %). Ze 181 platných hlasů se pro vstup vyjádřilo 137 (75,7%). Svě NE řeklo 44 obyvatel, tj. 24,3%.

Volby do zastupitelstva obce

6. prosince 1990 se poprvé volilo zastupitelstvo obce. Hlasy byly přiděleny takto: Ing. Luboš Hejda 208, Karel Horáček 146, Jiří Vožech 168, Karel Urban 112 a Milena Hejdová 111 hlasů. Dále byli zvoleni Josef Lev a Václav Liebezeit. Starostou obce se stal Ing. Luboš Hejda a místostarostou Karel Horáček, který v březnu 1994 odstoupil ze zastupitelstva. Členem zastupitelstva se tak stal Milan Broum, místostarostou Jiří Vožech.

Volby v roce 1994 dopadly podobně. Ze 314 zapsaných voličů volilo 219. Starostou se opět stal Ing. Luboš Hejda, místostarostou Petr Köhler, dalšími zastupiteli pak František Horáček, Miroslav Moravec, Josef Lev, Milan Broum, Dana Rosenbaumová.

13. – 14. listopadu 1998 se dostavilo 179 občanů, to je 59% z možných 303 evidovaných voličů. Starostou Obecního úřadu ve Třtici byl zvolen Ing. Luboš Hejda a jeho zástupcem Petr Köhler. Členové zastupitelstva dále jsou: Miroslav Moravec, František Horáček, Luděk Halíř, Alena Vejražková, Hana Rohlová a jako náhradník Milan Broum.

25. a 26. října 2002. Dostavilo se k nim 185 voličů tj. 55,72% z možných 332 voličů. Zvoleni byli:

Pavel Ryba (čp. 79)	158 hlasů
Ing. Luboš Hejda (čp. 173)	156 hlasů
Petr Köhler (čp. 44)	151 hlasů
Miroslav Moravec (čp. 7)	148 hlasů
Alena Vejražková (čp. 137)	141 hlasů
Lada Urbanovičová (čp. 172)	107 hlasů
František Horáček (čp. 68)	102 hlasů

Práce chráněná autorským zákonem ©

Jako náhradníci pak: Leoš Pek(čp. 183) 76 hlasů

Hana Rohlová (čp. 64) 52 hlasů

Noví zastupitelé na veřejném ustavujícím zasedání zastupitelstva skládají slib a pak následují volby starosty a místostarosty. Starostou se opět stal Ing. Luboš Hejda.

Výrazné stavby v obci

Kostel sv. Mikuláše

Na mírném návrší uprostřed obce stojí kostel svatého Mikuláše. První zmínky o kostelu podle Vlastivědné kroniky obce Třtice psané učitelem Černým jsou u Bohuslava Balbína, který říká, že již ve 13. století měl vlastního „plebána“ a že fara byla za husitských válek opuštěna. Původně gotická stavba byla vypálena a podle pražské arcibiskupské konsistoriální licence z 21. dubna 1748 byl vypálený kostel znovu postaven. Stavba byla zrekonstruována do barokní podoby architektem F. I. Prém ve druhé čtvrtině 18. století. Datum původní výstavby ani vysvěcení není známé. Další přestavba byla provedena roku 1840. Vnitřní pseudogotické zařízení kostela pochází z 19. století.

Původně byl kostel hřbitovní, a snad i proto bylo mírné návrší, na které vedly tři schody, obeháno v pravidelném obrazci zdi. Na východní straně kostela stála kostnice. Vlastní kostel je jednolodní, loď je 11 metrů dlouhá a 8 metrů široká, zakončená valenou klenbou. Boční zdi prolamují vždy tři polokruhovitě sklenutá okna a ve středu jižní stěny je poboční vchod. Půdorys presbytáře s jedním oknem je čtvercový o straně 5,5 metrů. Rohy jsou mírně seříznuté. Nad presbytářem se vypíná sanktusníková věžička. Ze severu ke kostelu přiléhá sakristie, ze západní strany nad vchodem se zvedá věž, ukončená cibulovitou bání.

Tři oltáře – hlavní a dva boční – jsou velmi jednoduché a pocházejí ze stejné dílny jako v Řevničově. Hlavní oltář z roku 1871 je zdoben obrazem od L. J. Bernarda a představuje svatého Mikuláše. Dne 6. 4. 1996 bylo započato s restaurováním tohoto oltářního obrazu. Obraz byl vyčištěn tak, že došlo k odstranění starých zažloutlých laků, k podložení novým plátnem, k vytmelení poškozených míst a k provedení barevné retuše právě na poškozených místech. Starý rám, který napínal plátno, byl napaden červotočem, a proto musel být vyměněn. Restaurování prováděl malíř a restaurátor Vlastimil Elšík. (Náklady za restaurování nesla obec a vyžádaly si 16 000 Kč.) Postranní oltáře vytvořil v roce 1872 malíř Lauffer. Ten vlevo představuje svatou Terezii a vpravo svatou Alžbětu.

Všechny tři oltáře byly zdobeny bohatou zlacenou řezbou. Hlavní oltář korunovala socha andělíčka. Pod obrazem Krista na hlavním oltáři býval v bohaté řezbě na modrém pozadí černý nápis: Svytý Mikuláší, oroduj za nás. Vlastní oltářní obraz svatého Mikuláše byl zboden v horní části dvěma soškami andělíčků a zlacenou řezbou. Postranní oltáře kromě sošek andělíčků v horní části byly zdobeny spirálovitě řezanými sloupy s mohutným zlacením a velkou zlacenou řezbou. Všechny tyto zlacené řezby, sloupy a andělíčky již v kostele nejsou, neboť byly ukradeny či zničeny při posledním vyloupení kostela (patrně roku 1995).

V roce 1875 byla do kostela přenesena socha Panny Marie s Ježíškem z kostela svaté Máří Magdaleny na Malé Straně v Karmelitské ulici v Praze. Sochu obci věnoval pan Josef Bendl (1802 Praha – 1899), který je pohřbený na zdejší hřbitově. V roce 1992 (17. dubna) tuto dřevěnou vyřezávanou kloubovou sochu převezl místní farář pan páter Nohejl neznámo kam. Později, díky osobní intervenci místního starosty u monsignora Škarvady, byla socha nalezena v kostele ve Smečně společně s několika stříbrnými svícny a po několika letech byla do Třtice opět vrácena, ovšem poškozená. Ježíškovi například chyběla vyřezávaná korunka i oděv, Madoně zlaté prsteny i řetízky, které měla navlečené na prstech a okolo zápěstí a které dostala jako oběti věřících pro splnění přání, se kterými se na ni místní obraceli. Místní občanka paní Kožíšková se uvolila, že Ježíškovi ušije šaty, aby celá socha mohla být v kostele znovu vystavena. Přesto se ve Třtici dlouho nezdržela. Farář katolické církve páter Uher ji odvezl v roce 2002 na faru do Lán s tím, že až se opraví fara v Novém Strašecí, bude Madona převezena tam, neboť Třtice farností spadá pod Nové Strašecí a kostel ve Třtici není

bezpečný. Sochy andělíčků byly odvezeny rakovnickým vikářem Kučerou a farářem Kazimírem. o jejich „dočasném „ uložení není nic známo.

Varhany se šlapacím měchem v kostele instalovala firma Rejn a Černý v roce 1914. V roce 2005 na jaře varhany prohlédl varhaník pan Vála z Prahy a 27. 9. 2005 provedl základní údržbu. Tři rejstříky ze sedmi byly uznány za provozuschopné. Pan Vála zprovoznil ještě čtvrtý rejstřík – nejvyšší tóny píšťal kovových. Ostatní díky červotoči nebude možno používat. Měch mírně upouští vzduch, ale základní deska, silně prožraná červotočem, má dlabané komůrky s kůží v dobrém stavu. Varhany se skládají ze dřevěných píšťal pro hluboké tóny a kovových píšťal pro tóny vyšší, šlapacího zařízení, které vhání do píšťal vzduch a klaviatury. Při šlapání je třeba pozorovat střelku ciferníků, která ukazuje míru naplněnosti měchu. Udržuje se šlapáním naplněný do řtičtvrtě.

Původně byly ve třtíckém kostele čtyři zvony. 20. února 1917 byl sňat z velké věže menší stavovský zvon „Josef“ o váze 250 kg a malý 15 kg těžký umíraček. 26. listopadu 1917 byl sňat i třetí zvon z malé věže a odvezen do Vídně k roztavení. Vojenská správa ale dodatečně zjistila, že se zvonovina k odlévání kanónů nehodí, a proto kusy rozbitých zvonů byly vyhozeny podél trati vídeňského hlavního nádraží. Ve Třtici zbyl pouze zvon „Svaté Trojice“. Po 1. světové válce byly do zvonice kostela instalovány nové zvon, které byly ve 2. světové válce opět roztaveny. Tak zůstal pouze zvon Svaté Trojice z roku 1607, který se dodnes (spíše vyjímecně) používá ke všem církevním účelům. Zvonění při úmrtí bývá už dnes pouštěno rozhlesem.

Zvon Svaté Trojice o váze 18 centů odlil mistr Flemík z Rakovníka. Jeho průměr je 0,94 metru a výška 0,70 metru. Okolo čepice se vine 7 centimetrů široký pás, který je rozdělen na 32 tabulek. Každou tabulku vyplňuje tančící pár rytířských manželů. Pod tímto pásem leží ještě ozdobný pásek z listového ornamentu. Tento ornament podle současných mistrů zvonářů poukazuje na spojení Flemíkovi dílny s dílnou zvonáře Jaroše, který odléval např. zvon Zikmund pro Svatovítskou katedrálu v Praze na Hradě. Na plášti zvonu je nápis o dvanácti řádcích vysekaných či vypíchaných do plochy lichoběžníkového tvaru (se stranami 0,84m, 1,10m a výšce 0,40m), zdůrazněného úzkou obrubou. Pátý a šestý řádek je úplně odstraněn. Text zní:

„Leta Panie 1607 Tento Zwon gest slity przi miestie Rakovnice ke cti a chwale pana Boha wssemohvcyho A wssy blahoslawene Trojicy Swate Aby On hlasem zwuku sweho lid k chwalam Bozskym schazení se do chramu Gehoz gest zalozeni swateho Mikulasse we wsy Trzticy. C-- - - Vzbuzoval. Stalo se za Vrozeneho A stateczneho Rytirze Pana Hertwika Myssky ze Zlunic A na Zajeczicich. „G.M.C. Heytmana na hradku Krziwoklatu. Mnohym k tomu Raddu dawanim Od pana Thobiasse Marka Krchnovskeho z ssorfenbergu tehaz G.M.C. sprawce Krussavskeho A Lanskeho. El A za Aurzadu we wsy Trzticy Girzika Wybulky Rychtarze. Matieg Horaczka. Fridricha Wyhlidela konsseluw. A Tomasse Jarossowie. Petra Broze kostelnikuw. Tento pak Zwon slity gest Od slowutneho Mathausse Flemnicka Miosstienina. Zuonarze Konwarze w miestie Rakovnice.“

Pod tímto nápisem je vyrytá ryba, která v hubě drží dva žaludy. Dole, na oblině zvonové, lezou dva raci proti sobě (9cm dlouzí a 4 cm širocí). Raci jsou patrně symbolem rakovnické dílny zvonáře Flemíka. Mezi nimi hraje na housle postavička muže. Protější strana pláště je vyplněná reliéfy. Uprostřed je vyobrazen 26 cm vysoký Kristus na kříži. Nad ním se nachází v medaili o průměru 13 cm obrázek Vzkříšení Páně s nečitelným nápisem okolo. Proti příčnému ramenu kříže je v obou částech menší medaile o průměru šesti centimetrů. Na levé straně je vyobrazen svatý Lukáš s volem a na straně pravé svatý Marek se lvem. V poloviční výšce kříže jsou z obou stran větší medaile s poprsím neznámého biskupa s mitrou a v plném ornátu. Oba mají kolem hlavy letopočet s textem: „Ano Domini MDXVI“. Pod těmito medailemi jsou umístěny již asymetrické méně znatelné reliéfy. Na levé straně je

reliéf ve tvaru obdélníka (8 x 5 cm), který představuje sedící ženu, o jejíž kolena je opřena před ní stojící mladá dívka. Na pravé straně je reliéf ve tvaru lichoběžníku (výška 8 cm a paralelní strany 4 a 5,5 cm), který zobrazuje rytíře, jak klečí před sochou a v pozadí stojí dvě ženy. Dole pod křížem jsou umístěny ještě dva méně rozeznatelné reliéfy. Blíže u kříže je položený obdélník (6 x 3,5 cm), na kterém rozmlouvají dvě postavy v řasnatém oděvu. Pod obdélníkem je medaile s průměrem 4 cm, na které je výrazná hlava s dlouhými vlasy.

Zvon je zavěšen v dřevěné lavici, a protože jeho poloha se roky neměnila, tlčením srdce vybylo prohlubeň v plášti. Od prohlídky zvonu 1. 10. 2005 se uvažuje o pootočení zvonu tak, aby úder zasahovaly další část. Srdce by bylo třeba zavěsit rovně a zvonovou lavici opravit.

Zvon Josef, který byl ve Třtici až do války, byl menší. Vážil pouze 7 centů, byl vysoký 0,57 metru a v průměru měřil 0,66 metru. Kolem koruny měl vyobrazeny dva vznášející se andělíčky, kteří nesli květinové festony. Na jedné ze stran pláště byl 15 cm vysoký reliéf svatého Mikuláše s biskupskou berlou a pod ním nápis. Další nápis byl umístěn na protější straně a také na obrubě zvonu. Na této straně byl zvon uražený.

Tajemstvím kostela je obdélný kámen, zasazený z venčí do východní stěny. V kameni je nápis z několika písmen, z nichž čitelné je pouze písmeno W uprostřed. Může jít o vladislavské W, které by pak nastiňovalo dobu pozdní jagelonské gotiky, ale to nevysvětluje ani umístění kamene ani vlastní nápis. Pohádkově zní názor, že kníže Schwarzenberk ve svaté válce spatřil kámen s nápisem, který mu učaroval. Po návratu domů nechal nápis vytesat tak, jak si ho pamatoval, do kostela, který patřil pod jeho patronát. Zřejmě proto, že paměť na věci, které neznáme a nerozumíme jim, nebývá silná, už ani řemeslníci z popisů a vyprávění neodhadli, že jde o hebrejštinu a nápis, vypadající jako tajné písmo, byl vyryt podle přání. To je důvod, proč nelze k obsahu textu dojít nikdy. Další možností je, že při opravě kostela byl použit kámen z místního náhrobku, neboť okolo kostela býval až do roku 1820 hřbitov. Poslední teorie mluví o počátku užití gotického písma. Kameník si snad práci usnadnil, písmena zalomil a zhranatil. Čtvrtý znak pak není vůbec písmenem, ale jde o symbol – mohl být znakem původního obyvatelstva na tomto území. Pak by celý nápis byl zkratkou:

1. znak	D	Deo	Bohu
2. znak	I	inssu	(z) rozkazu
3. znak	W	Wenceslai	Václava
4. znak	symbol	Trzlicenses	obyvatelé Třtičtí
5. znak	S	struxerunt	postavit (chrám)

Bohu z rozkazu Václava Třtičtí postavili chrám.

Nejpravděpodobnějším vysvětlením je, že kámen se sem dostal při opravě a nápis s kostelem a místem nijak nesouvisí. To vysvětluje i nenápadné umístění nápisu. Vlastní nápis je 52 centimetrů dlouhý a 9 cm vysoký.

Kostel byl také několikrát vykraden. Poprvé v roce 1970, kdy došlo k drobnějším krádežím v hodnotě asi 10 tisíc korun. Šlo o zlaté dukáty věnované Panně Marii a několik starožitností. Případ byl objasněn v roce 1972. Zloději Milan Zika, Jaroslav Pokorný a Jiří Kraus byly usvědčeni. Tresty se pohybovaly od 18 měsíců do 4 let nepodmíněně. Jiří Kraus byl příslušníkem SNB, proto byl souzen vojenským soudem a jeho trest byl nejvyšší. Nejspíše v roce 1995 byl kostel vykraden podruhé, a to velmi vandalským způsobem. Odcizen byl vyřezávaný rám nápisu z hlavního oltáře a několik stříbrných svícňů a drobností. Věci, které nemohly být uloupeny, byly alespoň poškozeny. Například masivní vyřezávaný rám hlavního oltáře s andělíčky. Zachovány byly sochy světců.

Budova kostela stojí v centru obce a ačkoli ubylo věřících, je snaha udržovat kostel v přijatelném stavu. K jeho opravám dochází průběžně. Větší opravy byly prováděny hned několikrát. V roce 1931 došlo k opravě věže, která byla pokryta novou střešní krytinou. Upravovalo se i prostranství kolem kostela. Na jižní straně byl zbudován zděný taras a do něho bylo vsazeno železné zábradlí. Došlo k vykácení několika kaštanů, ale hned se začalo uvažovat o vytvoření malého parku či sadu, ke kterému však bylo potřeba povolení. Další oprava byla navržena v roce 1971, ale k první realizaci došlo až v roce 1972 – 73. Malá zvonice dostala nový měděný plech za 28 000 Kčs (práci provedl OSP Kladno), na sakristii přišla nová vazba a byla přeložena střecha. V roce 1974 za faráře Josefa Peterky byla generální oprava dokončena opravou střechy a fasádou. Střechu opravovala firma OSP Rakovník za 49 895 Kčs. Fasádnické a klempířské práce (okapové roury a svod vody) přišly na 73 045 Kčs. Zednické práce prováděli Antonín Uhlík, Antonín Urban a Václav Pesl. Jejich mzda činila 36 tisíc korun. Ze státních prostředků bylo na opravu kostela vynaloženo celkem 60 tisíc korun a zbytek platila církev. V roce 1989 byla natřena velká věž kostela. Poslední oprava se prováděla v roce 1991. Tehdy byla opravena římsa, hromosvod a střecha sakristie v hodnotě 25 000 Kč.

Mše se původně konaly každou neděli, později každou třetí neděli a nakonec pouze při slavnostech – poutě, posvícení a při pohřebních obřadech. Poslední mše – zádušní - se v kostele konala v roce 1999 a od té doby je kostel uzavřen. V roce 2005 se díky dohodě p. faráře Víta Uhra a starosty Luboše Hejdy kostel uklidil (17. a 24. 9. 2005). Kromě třítických obyvatel výrazně pomohli novostrašečtí věřící. Při tomto úklidu kostela odvezl p. farář Uher na faru do Nového Strašecí několik misálů (mezi jinými nádherný barevný z konce 19. století), knihu v kožené vazbě zdobenou zlatým křížem, několik zpěvníků, dřevěný stolní kříž s Kristem, dózu na hostie a několik dalších liturgických předmětů, dřevěnou lavici od varhan a dřevěnou stoličku. Sochy Alžběty a Jana Nepomuckého byly sejmuty ze zdi. Alžběta byla umístěna do skleněné skříňky bočního oltáře na severní straně kostela a Jan Nepomucký byl postaven za oltář. 1. října 2005 v 16. 00 hod se po šesti letech konala opět posvícenská mše, kterou vedl farář Vít Uher ze Strašecí. Působila velebně, neboť probíhala za zvuku varhan a písně byly zpívány novostrašeckým kostelním sborem, na varhany hrál varhaník z Nového Strašecí a měch šlapal pan starosta Luboš Hejda.

Ke kostelu nepatřila fara snad od husitských válek, ačkoliv obyvatelé o zřízení farnosti velice usilovali. Např. v roce 1889 na pražské arcibiskupství jeli Antonín Rosenbaum a Alois Olič, aby zřízení farnosti uspíšili. Dostali sice souhlas, ale kníže Fürstenberk neměl o zřízení fary zájem a jednání protahoval, takže se nakonec založení fary nezdařilo. Ani Okrašlovací spolek ze Třtice ve své snaze podle návrhu učitele Bohdana Fürsta zřídit okolo kostela park neuspěl.

Prostor kolem kostela sloužil dříve jako hřbitov. Ten byl v roce 1820 zrušen. Nový hřbitov byl založen za vsí při silnici vedoucí k Buckému rybníku roku 1828. Aby nedocházelo k sesuvům srázu, byl v roce 1931 při celkové opravě kostela zbudován kamenný taras se zábradlím. V současnosti jsou některé kameny z tarasu uvolněné, dešťová voda vyplavuje písek, proto se uvažuje o opravě – doplnění kamenů, vyspárování betonem, doplnění zábradlí a osazení rostlinami.

Budova obecního úřadu

Současná budova obecního úřadu má velice starou historii. Jde o dům čp. 80, kde kdysi sídlila škola, později se dům stal kampeličkou, úřadovnou České spořitelny a nyní je sídlem obecního úřadu.

Podle kroniky je nejstarší známá úřadovna obce upravena v roce 1905, a to z domu čp. 30, který byl obecním domem – pastouškou. Stavební dozor nad touto stavbou převzal pan Stříbrský z Řevničova. U obecního domu byla v roce 1905 zřízena obecní vozová váha a také chmelová váha decimální. V kanceláři obecní úřadovny měl sídlo i spořitelní spolek Kampelička, která byla ve Třtici otevřena v roce 1910. Prvním starostou spolku byl František Sailer, rolník, čp. 38 a pokladníkem byl Bohumil Uldrych, domkář, čp. 120.

Místní národní výbor ve Třtici sídlil v domě čp. 105, dříve dům Františka Posledníka, po zrušení Základní školy ve Třtici (1977), sídlil v budově nové školy čp. 162.

Po sametové revoluci obecní úřad převzal úřadovnu MNV, v roce 1992 přesídluje do centra obce do opuštěné a chátrající budovy staré školy čp. 80. Vlastní budova byla postavena v roce 1827. Protože šlo o budovu řadu let nevyužívanou, bylo potřeba nejprve provést jednodušší opravy (oprava střechy a komína, vyklizení, nové vnitřní omítky, podlahy, nátěry schodů, zbudování toalety, zavedení vody, úprava elektroinstalace a elektrické akumulární vytápění). Stavba je ale silně podmáčená (poloha mezi dvěma rybníky), proto se musí neustále ze sklepení odčerpávat voda.

V roce 2002 byla vybrána firma Rudolf Hlavický Opava na asanaci a vysušení budovy. Byla otlučena stará omítka do výše zhruba 80 centimetrů, ve všech vnějších i vnitřních stěnách v úrovni pod podlahou přízemí navrtán systém šikmých otvorů o průměru 4 cm na hloubku téměř tloušťky stěny. Všechny otvory byly vyplněny přípravkem RIPODRY 3000 a zaslepeny. Reakcí přípravku s vlhkostí vznikla překážka vztlínání zemní vlhkosti, aby zdivo místností mohlo vysychat. V roce 2003 byla zahájena celková rekonstrukce vzhledu budovy. Jarní výměna oken a dveří (typ Eurooken ve dřevě od firmy Bram z Kolečovic), na podzim došlo k přelátování střechy a zakrytí novou střešní krytinou, které provedla firma Martin Sklenička ze Řevničova. Současně byla provedena nová klempířská práce (okapy a svody) a elektrické a telefonní kabely, které vedly těsně u budovy a k podpoře potřebovaly sloup, byly nově přeloženy tak, aby nekazily vzhled budovy. Poslední fází venkovních oprav je polystyrénové zateplení budovy a nová fasáda, provedená firmou Šnopa z Nového Strašecí. Pro budovu byl vybrán sokl, který je tvořen formou zavěšených betonových pruhů, aby stavba mohla stále dýchat, a tím se nevrátila ke své původní vlhkosti. Dokončení omítky nátěrem bylo provedeno na jaře 2004.

Výstavba obecního rozhlasu proběhla v roce 1948 (do té doby měla obec svého hlásného) a první hlášení se ozvalo o rok později – 1949. Celkové náklady činily 120 000 korun. Od té doby byl rozhlas několikrát opravován. Jako nejrychlejší způsob předání informací v obci slouží i dnes.

Škola

Škola byla ve Třtici zřízena v 18. století – roku 1776. Stála proti kostelu na zádušním pozemku čp. 4. Již v roce 1826 je budova školy chápána jako nedostatečná, proto je rozhodnuto přičiněním pana Františka Švarce, novostrašeckého děkana, o výstavbě nové školy, jejímž patronem se stává kníže Karel Egon z Fürstenbergu. O rok později (1827) škola stojící na jihozápadní straně kostela je slavnostně otevřena. Jednopatrová budova (čp. 80) s jedinou třídou v prvním poschodí a v přízemí s bytem pro řídícího učitele (podsklepená kuchyň a dva malé pokojíky) stála 2 500 zlatých. Tato školní budova byla druhou adventní neděli roku 1827 posvěcena. Do třídy se vešlo až 64 dětí. Počet dětí v obci se ale zvyšuje, proto se škola stává opět nevyhovující. Majiteli původní školy (čp. 4 – chaloupka velmi nepatrná) jsou v roce 1880 Petr a Johana Černých.

Později se učilo i na dvou místech, tedy ve dvou třídách umístěných v různých domech. Nejprve jednu třídu zřizuje učitel Václav Posledník v domě čp. 105, který patří Josefu Posledníkovi. Později se třída stěhuje do čp. 92, dům už nestojí, bylo to v prostoru, kde je dnes hospoda se sálem. V přízemí byla kovárna a byt pro kováře, v prvním poschodí byla nově zřízena učebna a byt pro mladšího učitele. Vlastní školní budova s druhou třídou byla v čísle čp. 80, v domě, kde je dnes obecní úřad. Již kolem roku 1886 byl prostor obou učeben označen jako nevhodný. Podle místní kroniky na počátku 20. století se vyvinulo značné úsilí, aby byla zřízena škola nová. V roce 1922 shledává okresní školní inspekce obě budovy školy nevyhovující a je doporučena stavba nové školy. Školní rada obce tyto požadavky uznává, ale chybí finanční prostředky. Prozatím je tedy alespoň zakoupen pozemek pro novou školu – 184/2, při silnici k Bucku, naproti hřbitovu. Pozemek inspekce shledala jako vyhovující. Ke stavbě ale z nedostatku financí nedochází. Starým školním budovám je tedy alespoň upraven exteriér – nová fasáda a nápis v průčelí.

V roce 1926 bylo obci nařízeno, že do konce července 1930 musí školu postavit. Pokud nezačne stavět obec, začne školský úřad, ale na náklady obce. Začne-li se stavět hned, nabízí uhradit 60% nákladů. Radní se brání nedostatkem finančních prostředků. Tlak ustal s ohledem na světovou krizi. Přesto je snaha otázku školy řešit. V roce 1930 je vyčíslen rozpočet pro stavbu nové školy na 522 458 Kč, ale finanční prostředky se nenajdou.

Znovu se otázka nové školy rozhoří v roce 1937, kdy místní školní rada prosazuje do rozpočtu položku na stavbu školy, aby se vyhovělo okresnímu školskému výboru, který znovu označil dosavadní školu jako zcela nezpůsobilou. Obecní zastupitelstvo se proti tomu odvolává. Starou školu čp. 92 kupuje pan Urban s cílem zřízení živnosti.

Se základy pro novou školu se začíná v srpnu 1939 a učít se má v září 1940. Škola je vybudována během působení starosty Josefa Hejdy čp. 8. Stavbu prováděla firma Jelínek a náklady dosáhly 520 tisíc korun (podle původního rozpočtu). Slavnostní otevření proběhlo 1. listopadu 1940. Kromě čtyř tříd se počítalo s kabinety a bytem pro řídícího pana učitele. Vedle školy byl ponechán dostatečný prostor pro školní zahradu a sport.

V současnosti je budova prázdná. Národní školu vystřídala škola malotřídní, která byla v roce 1978 zrušena s ohledem na snižující se počet dětí ve vsi (poslední školní rok výuky byl 1977/78). Po dlouhých letech chátrání, kdy se budova neopravovala, ačkoliv tu sídlil Místní národní výbor ve Třtici, knihovna a místním zde byly k dispozici tenisové stoly. Po sametové revoluci místní usilovali o znovuotevření školy, ale počty dětí ukazovaly, že ani malotřídní škola by neměla dlouhodobou perspektivu. Přesto vedení Školského úřadu (p. Klik) místo navštívil. Budovu k dalšímu školskému využití (družina, klubovna oddílů apod.) označil za nevhodnou (otázka vytápění, nutnost rekonstrukce, zbudování tělocvičny a nového sociálního zařízení, potřeba bytu pro správce...). Hodnota a atraktivita objektu školy se snížila i tím, že

tehdejší Místní národní výbor ve Třtici prodal větší část školní zahrady k výstavbě rodinného domku pro rodinu Skleničkových. Po roce 1989 došlo k další devastaci objektu nevhodným pronajmutím (náhradní díly na motorky, second hand, výroba cukrovinek – foukaná čokoláda). Každý z nájemců se zavázal k opravám, zavedení vody a odpadu, rozvodu topení, ale nic z toho nebylo úplně zrealizováno. Zmenšený prostor zahrady, vysoká zemní vlhkost, nedostatečná tepelná izolace, absence sociálního zařízení a vytápění budovy omezují možnosti současného využití.

Poštovna

Třtická poštovna neboli filiálka, správou patřící pod Nové Strašecí, byla ve Třtici otevřena od 10. srpna 1901. Poštmistrem byl pan Bechenský z Nového Strašecí, poštovní zřízenec Ludvík Sailer, hostinský čp. 97. O doručování dopisů se staral Antonín Bichrt, a to na přímělu řevničovského poštmistra pana Veselého. Kdy byla poštovna ve Třtici zrušena se nepodařilo zjistit.

Prodejna

Soukromý obchod se smíšeným zbožím zřídil Václav Černý, který k tomuto účelu kupuje 10. 6. 1895 dům čp. 116 (kupní smlouva u přímých příbuzných – pí. Eva Kožíšková roz. Eisová). Po jeho smrti (3. 12. 1924) obchod vede jeho žena Anna a nejmladší dcera Marie, provdaná 15. 2. 1930 za Bedřicha Eise. Obchod je na základě německého nařízení v roce 1940 zrušen.

První družstevní prodejna byla v roce 1919 zřízena v domě čp. 130, jako filiální prodejna konzumního družstva z Tuchlovic. Prvním skladníkem této prodejny byl Antonín Pošta, dřívější obchodník a majitel domu čp.130. Sloučením družstva v Tuchlovicích s Ústředním dělnickým konzumním úsporným a stavebním spolkem v Praze vznikla v roce 1924 Včela. Tím se i ve Třtici Rozdělovně, jak byla místními nazývána, změnil název na Včela. Později se prodejna přestěhovala do domu čp.105, bývalá škola, dům pana Posledníka. Tato prodejna byla v roce 1981 označena za nevyhovující, proto se začala plánovat velká nová prodejna. V roce 1985 byla původní prodejna (dům pana Posledníka) zbořena .

Nová prodejna postavená v akci „Z“ Jednotou Rakovník byla otevřena 1. března 1983 s nákladem dosahujícím 1 milionu korun. Slavnostního otevření se podle pravidel této doby účastnil tajemník OV KSČ Rudolf Pavlíček a za Jednotu Hemerka. Prodejna byla několikrát ve vnitřní části představovaná, nakonec se z ní stala samoobsluha s pultem pro lahůdky. Vybavena byla několika mrazíci boxy a lednicí. V roce 1988 byly před prodejnou umístěny vývěsní skříňky.

Druhou prodejnou je menší obchod paní Věry Skleničkové postavený z mobilních buněk v místě bývalého domu čp. 105 u společenského sálu po revoluci 1989.

Sál Obecního úřadu ve Třtici

Plán na výstavbu společenského sálu ve Třtici se poprvé objevil v roce 1975. Měl být stavěn v akci „Z“ a počítalo se, že každý odpracuje 50 hodin. Nakonec na tento závazek přistoupilo 143 občanů obce. 6. 11. 1976 se začalo s vyměřováním základů a 15. 11 byl proveden první výkop. Sál měl být napojen na novou budovu restaurace. Stavělo se na parcele

Fořtových čp. 60. Stavbyvedoucím byl Josef Čermák, rodák ze Třtice čp. 137. Celková plocha sálu činí 441,75 m² (zádveří 6,70 m², šatna 15,5 m², malý sál 123,10 m², klubovna 25,5 m², velký sál 185 m², pódium 5,1 m², WC muži 12 m² a ženy 9,2 m², úklidová komora 2,5 m², letní terasa 15,70 a předsíň 9,35 m²). Slavnostní otevření sálu se konalo 19. 5. 1978 v 16,00 hodin. V podvečer byl předveden umělci z Prahy estrádní pořad a večer se konala taneční zábava s pohoštěním.

V roce 1985 byla provedena demolice obchodu Františka Posledníka čp. 105 závodem ČLUZ Nové Strašecí. Na tomto místě měl být vybudován park a parkoviště pro potřeby sálu.

Protože střecha sálu byla špatně položena, začalo záhy zatékat. V roce 1988 se tedy přistoupilo s nákladem 170 000 Kč k novému zastřešení a opravě fasády. Při této příležitosti byl také dobudován park zasazením okrasných keřů.

Hasičská zbrojnice

Pro spolek dobrovolných hasičů byla v roce 1965 postavena nová hasičská zbrojnice u domu čp.80. Slouží k uložení techniky, kterou tehdy byla stará ještě ruční stříkačka na vodu a motorová stříkačka zakoupená v roce 1935. V době, kdy se obecní úřad přestěhoval do domu čp.80, zůstala jedna místnost pro knihovnu. Ta při obnovení hasičského spolku byla uvolněna na klubovnu hasičů. Ti se v ní ale nescházeli, takže nakonec při úpravách budovy v roce 2003 byla přestavěna na kancelář starosty. Při generální opravě budovy obecního úřadu došlo i k nutným opravám hasičské zbrojnice, kam přibylo sice starší, ale funkční, hasičské auto ŠKODA 706 RTHP – CAS25.

Hřbitov

Do roku 1820 se pohřbívalo v okolí kostela sv. Mikuláše uprostřed vsi. Nový hřbitov se začal budovat v roce 1828 při cestě k Bucku, jižně za vsí. V roce 1955 musela být provedena oprava hřbitovní zdi, zasazena byla nová vrata a vrátka. O dva roky později (1957) byl vypracován plánek hřbitova a novým hrobníkem se stal pan Prošek. Patrně z této doby je i hřbitovní kniha s popisem hrobů a jejich majitelů, která ale nebyla pravidelně doplňována. (Údaje z ní jsou v této práci tabulkovým způsobem použity – viz. příloha č. 10, str. 120.) V roce 1996 byla opravena hřbitovní zeď a severozápadní roh zdi nově postaven z bílých cihel, panelovými zábranami řešen prostor na odpad za hřbitovem a také byla upraveno parkoviště a cesta ke hřbitovu. Nově byla v roce 1999 kovářem vytvořena hřbitovní vrata a zadní hřbitovní branka. V roce 2003 byl také upraven přívod vody z vodárny tak, aby voda na zalévání nemusela být donášena z blízkého rybníčka, protože studna u hřbitova už před léty vyschla.

Pomník

Památník vojákům z obce padlým v první světové válce byl odhalen 21. 5. 1923 u Lípy Svobody, která zde byla zasazena 3. 11. 1918. Památník vytvořil kamenosochař Toupalík ze Mšece. Je na něm nápis *Ku věčné paměti na Vás, kteří jste umírali v dáli, vzpomínající nás v běsu války od 26. 7. 1914 do 28. 9. 1918, kdy vzešlo slunko svobody nad hroby Vaše pro národ náš k novému životu.*

Jednoduchý kříž byl ozdoben kovovým věncem, tepaným z mědi. Na třech stranách pomníku je 27 jmen těch, kteří ve válce padli:

Karel Eichelman (ženatý, 3 děti, hlídač ve dvoře)

Josef Drábek (svobodný, kočí, čp. 118)

František Čech (svobodný, strojník, čp. 124)

Alois Urban (svobodný, obuvník, čp. 127)

Václav Truxa (svobodný, syn rolníka, čp. 7)

Josef Zíma (svobodný, syn rolníka, čp. 39)

Karel Janovský (zemědělec, domkář, čp. 7, ženatý, 2 děti)

Václav Novotný (svobodný, dělník)

Ludvík Zima (svobodný, pokrývač, čp. 4)

Václav Zima (horník, čp. 4, ženatý, 2 děti)

Antonín Fencel (dělník)

Antonín Mudra (čeledín)

František Rosenbaum (rolník, čp. 1, ženatý, 3 děti) – na ruské frontě u Melnice

Karel Hejda (svobodný, syn rolníka, čp. 8 – 18 let) – pochován v Nadberezině, ale zemřel v Soči 1917

Rudolf Frolík (svobodný, syn rolníka, 18 let) – pochován v Nadberezině

Karel Mudra (svobodný, syn rolníka, čp. 9 – 18 let) pochován v Gorgo di Chios v Itálii

Josef Patera (svobodný, syn šafáře)

Robert Truxa (svobodný, čp. 36)

Antonín Pavlíček (svobodný, zedník, čp. 44)

František Bříza (svobodný, kočí ve dvoře)

Gustav Černý (svobodný, krejčí, čp. 98)

Antonín Liebercait (kovář, čp. 103, ženatý, 1 dítě)

Antonín Urban (svobodný, čp. 112)

František Hess (svobodný, obuvník, čp. 19)

Václav Fousek (svobodný, syn mlynáře, čp. 48)

Josef Holík (svobodný, čp. 79)

Miloš Hluchý (učitel) – padl v Soči

Celkem bylo ze Třtice povoláno 51 mužů do věku 36 let. Pomník vyšel na 8 200 Kč.

Vlastní sloup kříže byl poškozen úderem blesku, ale dnes už se neví kdy. Došlo k uražení příčného břevna kříže nad věncem. Místní řešili způsob opravy. Nakonec kříž nebyl uveden do původního stavu, ale horní část svislého břevna kříže se začistila. Pomník má tedy podobu obelisku. Tepaný věnec byl ukraden na konci 90 let 20. století.

Po druhé světové válce k pomníku přibyla bílá mramorová deska, která nese původní nápis pomníku se vzpomínkou na padlé ve druhé světové válce a jména umučených: *Josef Köhler, Václav Kasalický, Josef Pošmourný, František Černý, Josef Mařík*. Je umístěna na jižní straně pomníku.

Historie některých usedlostí a domů

(zabývat se podrobně historií všech domů obce Třtice přesahuje možnosti této práce)

Čp. 6

(Muzeum Nové Strašecí, 2004, 1405)

Podle zápisů je prvním známým majitelem Jan Hendrich, který v roce 1743 předal grunt synu Františku Hendrichovi. Ten s ohledem na neúrodu nemohl grunt udržet, a proto roku 1783 1/3 dobrovolně přepustil Janu Friedrichovi. Zbylé dvě třetiny nechal přepsat na tehdy nezletilého nejmladšího syna Františka. Po smrti Františka Hendricha si jeho vdova sama na gruntě netroufla hospodařit, a proto do plnoletosti (do zrostu) syna Františka, tedy na 15 let pronajala 1/3 svému bratru Matěji Kondlovi. Zbylou třetinu ponechala synovi Václavu Hendrichovi. Matěj Kondl nedodržel celých 15 let pronájmu a odevzdal dědictví Františkovi Hendrichovi o dva roky dříve – 10. 11. 1898.

Z hendrichovského gruntu tak vznikly tři přibližně stejné objekty: čp. 6 (nyní Broumovi), čp. 59 (nyní Růžičkovi) a čp. 61 (nyní Vožechovi).

Základní stavba obytného stavení byla v devadesátých letech zvednuta o patro, takže dům je nyní dvougenerační.

Čp. 7

(Muzeum Nové Strašecí, 2004, 1405)

Roku 1758 tuto chalupu získává od otce Josefa Urbana v ceně 60 kop gr. míš. Matěj Urban. Matěj Urban umírá roku 1774 a zůstává po něm manželka Marie, která přebírá hospodářství a 4 děti – Jan, Martin, Anna a Marie. Řádným dědicem hospodářství po otci je syn Martin, který je ale na vojně. Proto hospodářství vede syn Jan, který se oženil s Ludmilou Vybulkovou a zavazuje se navrátit grunt Martinovi, jakmile se vrátí z vojny. Anna je provdána za Klena a Marie za Vybulku. Ke gruntu patří chaloupka, která byla rezervována jako provizorní bydlení pro Martina, ale 6. 6. 1805 je prodána Josefu Vyskočilovi ze Třtice za 120 zl. Vyskočil přepustil chaloupku svému švagrovi Josefu Fenclovi a jeho ženě, své sestře, Barboře. (Chaloupka byla bez čísla.)

V současné době je domek obydlen panem Truxou a rodinou Moravcových. Ti přistavěli skleník a dostavěli chlév a dílnu.

Čp. 8

(muzeum Nové Strašecí, 2004, 1405)

V první polovině 18. století patří grunt nejprve rodině Hájkových a potom rodině Friedrichových. Po smrti Jiřího Friedricha roku 1766, kdy je syn Josef ještě malý, přebírá grunt na 19 let do správy Václav Zajíc, který se oženil s vdovou po Jiřím Fridrichovi. Pokud by malý Josef zemřel, má se grunt předat jedné z Friedrichových dcer (Lidmila, Barbora a Kateřina). Václavu Zajíci se hospodaření nevedlo a přepouští tak 1. 12. 1772 hospodářství dceři Jiřího Fridricha Lidmile, provdané za Františka Brože na 20 let, kdy má dědictví připadnout Josefu Fridrichovi. Brož tuto dobu nedodržel a dobrovolně hospodářství ještě před vypršením lhůty převádí na Josefa a to 24. 3. 1788 (o 4 roky dříve). Josef Friedrich 4 strychy polí na 9 let pronajímá za 50 zl.50 kr. Janu Rezlerovi, který je mlynářem na Kornhauzu. Po Josefově smrti roku 1810 připadá dědictví gruntu na syna Františka. Má za něj hospodařit poručník František Kindl, ale ten Františka prohlašuje za schopného samostatného hospodaření, takže František své dědictví přebírá 3. 8. 1810. Po Josefovi zbyla ještě vdova Rosalie a děti František, Jan, Anna, Marie a Josef.

Rod Hejdů, který grunt obývá nyní, přišel do Třtice z Malinové a přebírá ho do držení přímo po Fridrichových ve druhé polovině 19. století. Antonín Hejda z Malinové se totiž oženil s Františkou Fridrichovou, dcerou Františka Fridricha. Za peníze, které sem přináší, je nejprve postavena nová stodola, která oddělí dvůr od zahrad a chmelnice, která v té době nad gruntem stojí. Antonín Hejda umírá 13. 11. 1901 ve věku 78 let na zánět plic. Grunt přebírá jeho syn Václav Hejda, rolník. S manželkou Barborou, rozenou Sajlerovou, dcerou Františka Sajlera, rolníka ze Třtice, a Anny, rozené Kučkovny z Oujezdce, má syna Josefa, který se narodil 25. června 1892 ve Třtici. Josef Hejda se 17. 6. 1919 ženil s Františkou Truksovou, narozenou 18. 4. 1893 ve Třtici a přebírá grunt.

Mezi lety 1920 – 1922 je vykopána studna. V roce 1926 dochází k přestavbě vlastního gruntu. Rodina se přestěhuje do vejmiňku, a původní stavba je stržena a na jejím místě vyrostě přízemní obytný dům s velkou půdou, určenou k větší zátěži – ukládání materiálu. Část domu je podsklepena. Přímo v domě jsou dvě malé místnosti určené jako vejminěk a prostor pro pec. Při združstevňování byl grunt vyvlastněn. Na místě vedle původního domku čp. 79 tzv. „Holíkovny“ podle majitele pana Holíka, který byl zbořen, byly přistavěny chlévy a do dvora se tak dostala družstevní porodna selat, která byla zrušena až v 80. letech..

„Holíkovna“ byl malý domek čp. 79 rodiny Holíkovy. Poslední majitelkou byla Barbora Holíková, rozená Tůmová, narozená 15. 2. 1861 ve Třtici čp. 40, která zemřela 4. 7. 1942 v 81 letech na sešlost věkem. Byla vdovou po Josefu Holíkovi, okresním cestáři, který se v tomto domku narodil 20. 10. 1859 a také 17. 9. 1930 zemřel na zápal plic. Při združstevňování se holíkovna dostala do záměrů družstva na velkochov prasat. Zůstala jen malá stodůlka, na jejímž místě byl v 70. letech postaven rodinný domek.

V šedesátých letech se prostor pod seníkem proměnil v dílnu a garáž, došlo k výstavbě kurníku pro 100 slepic. V 70. letech byl radikálně přestavěn obytný dům. Byla zbořena pec a nahrazena koupelnou a WC. Mění se postavení oken v kuchyni a dlažba chodby. Stavba je nově omítnuta.

V roce 1980 je zkolaudován další obytný dům (čp. 173) v prostorách bývalého gruntu. Je postaven na místě malé stodůlky, která stála na východní straně proti obytnému domu. Tento rodinný dům, postavený Ing. Lubošem Hejdou, je typizovaný, podsklepený, jednopatrový.

V 90. letech došlo k přestavbě původní odchovny selat, pozdějšího dřevníku, na kancelář a ateliér. Současně vznikla nová garáž a prostor mezi novostavbou a kanceláří (tzv. „Holíkovna“) byl vydlážděn. Tento prostor je vyjmut z původního gruntu a darem převeden na jednoho ze synů Václava Hejdy – Luboše. Dům čp. 8., dvůr a zahrady byly darem převedeny na vnučku Václava Hejdy, Terezu Hejdovou a polnosti, ke gruntu patřící na vnuka Vítka Hejdu z Lužné.

Čp. 26 (a čp. 67)

(podle soukromých zápisků Ing. Oldřicha Loudy z roku 1953)

Podle Berní ruly z roku 1676 (výměra půdy pro odvádění berní - daní za císaře Leopolda I.) byl největším gruntem ve Třtici grunt sedláka Šimona Urbana s 57 strychy rolí. V seznamu z roku 1715 (Berní rula císaře Karla VI.) se u gruntu uvádí 66 strychů rolí. Podle knihy gruntovní rychty Třtické a Rudské z roku 1770 (za doby pána Egona z Fürstenbergu) je majitelem gruntu Jan Urban. Ten grunt převzal od Šimona Urbana roku 1733 (podle Knihy purkrechtní str. 128). Tehdy byl grunt oceněn na 130 míšeňských kop a byl bez dluhů. Roku 1762 Jan Urban z gruntu odprodal Jakobovi Somolovi čtvrtinu polností. Důvodem podle záznamů byla chudoba. 2. prosince 1772 po smrti Jana Urbana předala vdova Urbanová

vzhledem k rostoucím dluhům grunt do správy svého zetě, Jakuba Petráčka, za hlavní sumu 150 kop míšenských. V gruntu se podle zápisů tehdy nacházeli dva koně, vůl a kráva, jeden vůz, pluh a brány. Vdova Urbanová zůstala bydlet na vejmiňku, který byl připsaný na vdovu po Šimonu Urbanovi (str. 256). Podle práva měl být grunt převeden na oprávněného dědice, syna Jana Urbana, Antonína, který byl ale v té době ještě dítětem, proto knihy uvádějí, že nový hospodář slibuje, že dá Antonína vyučit řemeslo a dopřeje mu i výměnek ve stejné výši, jako užívá vdova po Šimonu Urbanovi – 2 míry pšenice, 1 strych žita a 1 strych ječmene. Dalšími sourozenci Antonína byli: Marie, provdaná za Jakuba Petráčka, nového držitele gruntu, Kateřina, Barbora, Josef a Anna. Jakub Petráček grunt splácel až do roku 1796.

Při novém měření půdy, tzv. katastru císaře Josefa II., dne 13. srpna 1787 dostal grunt Jakuba Petráčka číslo popisné 26. (str. 130.) Podle poslední vůle Jakuba Petráčka byl grunt rozdělen na dva stejné díly, které 30. ledna 1797 zdělili jeho synové Jan a František Petráčkovi. Každá z částí měla 48 měr orných polí, lad, luk, zahrady a pastvin a cenu 200 zlatých rýnských.

Část Jana Petráčka dostala číslo popisné 67. Jan Petráček se oženil s dcerou Martina Stuchlého, Kateřinou, která po Janově smrti a podle jeho poslední vůle nový grunt podělila. Kateřina se podruhé provdala a svému druhému muži, Janu Krobovi, dala 2. 10. 1800 připsat polovinu gruntu. Jan Krob byl synem Jiřího Kroba ze Třtice. Grunt čp. 67 dal připsat své dceři Anně a jejímu muži Václavovi Büchertovi ze Svojetína na panství Olešenském (Žatecko) v den jejich svatby dne 3. 12. 1824. Anna svého muže přežila a sama na gruntu hospodařila od 20. 12. 1848 do 5. 1. 1849, kdy grunt předala svému synovi Josefu Büchertovi. Tento den byl jeho dnem svatebním a bral si Marii Somolovou. Ostatní sourozenci Josefa, František, Václav, Mikuláš, Antonín a Anna – dostali podíly. Josef s Marií hospodařili na gruntu do 29. prosince 1879, kdy předali grunt svému synu Antonínovi a jeho ženě Anně. Ti hospodařili na gruntu do 29. ledna 1906, kdy grunt převzal jejich syn Josef Bichert a jeho manželka Johana. Ti zde hospodařili do 25. září 1926, kdy dali připsat polovinu gruntu dceři Heleně. Ta se provdala do Mšeckých Žehrovic Druhá polovina byla předána dceři Anně a jejímu manželovi Oldřichu Novákovi dne 1. 3. 1928. Po smrti Oldřicha Nováka se Anna provdala znovu. Manželem se stal Antonín Malec, který se hospodářství ujal 21. 7. 1948. Později, díky združstevňování, převzalo grunt JZD, a po roce 1989 se dům na Malé straně vrátil právoplatným majitelům, tj. Anně Vrbíkové rozené Malcové.

Druhou část gruntu (tj. čp. 26) odkázal její majitel František Petráček 28. června 1837 svému synovi Františku. Převod byl zaknihován 29. března 1839. František Petráček odkázal grunt svému synovi Josefu Petráčkovi a jeho ženě Anežce 26. dubna 1855. Od Josefa Petráčka zakoupil grunt Josef a Rosalie Urbanovi podle smlouvy ze dne 12. 4. 1880. V té době bylo Josefu Urbanovi již 55 let a grunt kupoval jako věno pro svou dceru Kateřinu, provdanou za Františka Stříbrského. Na ně bylo vlastnické právo převedeno dne 4.12.1882 svatební smlouvou, a to na každého polovina. 5. 2. 1917 převzala hospodářství jejich dcera Marie s manželem Františkem Čechřem. František Čechřle zemřel v únoru 1918 a Marie zdělila i jeho polovinu gruntu, a to odevzdací listinou ze dne 25. 4. 1918. Vdova se znovu provdala 28. 4. 1919 za Josefa Zárubu, kterému dala připsat polovinu gruntu (11. 6. 1919). Marie Zárubová umírá na tuberkulosu 8. ledna 1920, ale ještě před svou smrtí vrací svou polovinu gruntu do majetku svým rodičům, Františku a Kateřině Stříbrským. František Stříbrský umírá 11. 11. 1924, kdy se správy gruntu ujímá Kateřina. František Záruba se několik dní před smrtí svého tchána vzdává vlastnictví své poloviny gruntu a tak je Kateřina Stříbrská jedinou majitelkou gruntu. František Záruba je řezník a své povolání vykonával v přístavku na dvoře čp. 26 do roku 1924. Podle smlouvy ze dne 4. července 1939, zaknihované u okresního soudu v Novém Strašecí 29. 11. 1939, zdělila grunt Kateřiny Stříbrské její vnučka Marie, rozená Čechřlová, a její manžel Václav Vožech, který byl

rolníkem ve Třtici a pocházel z čp. 106. Manželé Vožechovi zdělili usedlost čp.26 bez dobytka a inventáře, ale se zahradou, pozemky a s pastvinou v ceně 40 000 Kč. Kateřina Stříbrská si vyhradila právo výměnku. Později se stal majitelem Josef Vožech a po roce 1950 Rudolf Hubatý. Paní Hubatá žije v domě čp. 26 dosud.

Čp. 78

Podle knihy Třtice uložené v roce 1953 u okresního soudu v Novém Strašecí je možné zjistit ze strany 186, že v čp.78 hospodařil Václav Urban, který chaloupku zakoupil roku 1840 od Mikuláše Horáčka, aby se mohl stát samostatným chalupářem. Václav Urban svou chalupu předal synovi Antonínu Urbanovi dne 24. 2. 1855 po jeho svatbě s Kateřinou Trkalovou. Ti předali svůj majetek 28. 10. 1882 svému synovi Josefovi a jeho ženě Rosalii. Jak uvádějí knihy, dědictví asi nebylo úplně zanedbatelné a manželé dobře hospodařili, takže si Josef s Rosalií mohli zakoupit od Josefa Petráčka jeho statek čp. 26. Smlouva byla sepsána 12. 4. 1880. V čísle 78 žili do 30. 11. 1903, kdy chalupu předali dceři Marii, provdané za Františka Sailerera. Noví majitelé předali chalupu 10. 1. 1934 synu Josefu Sailerovi a jeho ženě Růženě. Potomci Sailerových zde žijí i v současnosti.

Obecní pastouška čp. 30

Obecní pastouška byl domek, ve kterém bydlili pastýři čili skotáci, zvaní také obecní slouhové. Při vyměřování půdy za Josefa II. ze dne 13. srpna 1787 (tzv. Josefský katastr) dostala pastouška čp. 30. Tehdy byl obecním sluhou Václav Urban, který své povolání předal synovi Václavu, narozenému 31. srpna 1779. U pastoušky byla dosti veliká zahrada, kterou obecní slouha mohl využívat ke svému prospěchu. Václav Urban mladší si z našetřených peněz roku 1840 koupil chalupu čp. 78 od Mikuláše Horáčka, a tak se stal samostatným chalupníkem. Protože pastevectví přestalo vynášet, obec pastoušku brzy po odstěhování Václava Urbana zrušila. Aby zahrada nezůstala ladem, odprodala obec podle zápisu v knize Zemského archivu Rustical-Grundbuch der Gemeinde Trtitz str.261 (Zemský archiv pražský, značka Nové Strašecí č.7) její větší část. (Jako obecní majetek bylo čp. zaknihováno poprvé až 27. června 1855.) Zaknihování tohoto prodeje je z 31. 10. 1865 a jde o výměru 550 čtverečních sáhů, která byla prodána Johannu Fuchsovi. Ten si na daném pozemku postavil domek, který dostal čp. 106.

Čp. 106

Domek s čp. 106 postavil Jan Fuchs na pozemku odkoupeném od obce Třtice v roce 1865. Krátce po dostavění 19. 1. 1867 prodal domek Václavu a Anně Trkalovým, kteří jej ještě téhož roku (24. 11. 1867) prodali Františku a Anně Jougličkovým. Ani ti zde nezůstali dlouho a již 4. 4. 1869 se majitelem domku stává Jan Lang, který domek kupuje za 800 zlatých. Již 2. června 1869 má domek nové majitele. Jan Lang jej prodal Františkovi a Marii Kankrdlíkovým za 895 zlatých. Ti zde zřídili hospodu. Jejich dcera Marie Kankrdlíková se provdala za Václava Čěčrleho, který u hospody postavil řeznický krám. Václav zemřel 8. 3. 1915 a teprve potom zdělila Marie po svých rodičích hospodu. Ta odstoupí smlouvou ze 4. 1. 1922 předala dům i s polnostmi své vnučce Marii Čěčrlové. Té byly v té době pouhé 4 roky, proto dům spravoval poručník František Stříbrský. Cena byla odhadnuta na 6 000 Kč a nemocná Marie Čěčrlová rozená Kankrdlíková si vyhradila právo výměnku. Svatební smlouvou ze 4. 12. 1935 Marie Čěčrlová, provdaná Vožechová, předává svému muži polovinu domu čp.106 s pozemky v hodnotě 25 000 Kč. Václav Vožech byl obchodník ze

Třtice a jeho otec Karel Vožech novomanželům daroval ke svatbě dvě pole. Vožechovi provozovali pohostinství do dubna 1953, kdy jim tato činnost byla zakázána. Po smrti paní Marie Vožechové (říjen 1999) je dům prázdný. Je natolik zchátralý, že by si opravy vyžádaly velké náklady. Rodina proto uvažovala raději o prodeji, ke kterému došlo v roce 2002.

Studny

Stavby soukromých studen v letech 1920 – 1922

Zíma Václav čp. 39

Sailer Karel čp. 62

Bichrt Josef čp. 10

Kořán Antonín čp. 11

Frolík František čp. 81

Halaš František čp. 17

Truksa František čp. 7

Hejda Josef čp. 8

Tarant Petr čp. 45

Hamouz Antonín čp. 97

Černý Václav čp. 23

Holík Bohuslav čp. 150

Uldrych Jan čp. 143

Trkal Josef čp. 149

Uldrich Miroslav čp. 139

Uldrich Bohuslav čp. 84 s Barborou Kořánovou hloubí studnu 32 m hlubokou

obecní studny: před domem čp. 85 – 25 m hluboká (nemá vodu) – Ve Bráně (vyvlastněna
byla v roce 1952)

před domem čp. 155 (u školy)

park – proti kovárně

Na Place

ve dvoře

Ryba Emil čp. 88 – 16 m hluboká, nedostatek vody, zrušena

Studny v roce 1923

Truxa Robert čp. 115 – 15 m, vody dostatek, nyní zavalena

Vožech Antonín čp. 25

Truxa Václav čp. 36

Pošta Emil čp. 37

Uldrich Emanuel čp. 73

Zíma Václav čp. 58

Růžička František čp. 59 – hloubí na dvou místech, ale na vodu nenarazí

Rok 1928

Růžička František čp. 59 – 3. studna, opět bez vody

Rok 1934

Hladina vody ve studnách trvale klesá, proto se začíná sahat k prohlubování studen.

- prohloubena obecní studna před domem čp. 155, nové čerpací zařízení od firmy Sigmund z Olomouce - 3 500Kč, hloubka 30m, náklady 1 000 Kč, pozemek oplocen drátěným pletivem (dnes pozemek školní zahrady)

Pošta, čp. 20

Rok 1947

vodovod na Kopaninách, na Průhoně

Rok 1966

opravy obecních studen, čištění, desinfekce (stále málo vody)

1. světová válka 1914 – 1918

26. července 1914 dochází k mobilizaci vojáků, kteří se do 48 hodin musí hlásit u svých pluků. Při druhé výzvě rukují muži do 35 let a poslední výzva se týká domobrany, mužů mezi 18 – 55 lety. Ve Třtici, která tehdy měla zhruba 700 obyvatel, narukovalo do 1. světové války 51 mužů do 36 let, s domobranou přes 100 mužů. Život položilo celkem 27 mužů, kterým občané postavili v roce 1923 pomník uprostřed obce. Po padlých zůstaly také 4 vdovy a 13 sirotek. Celkem 4 z narukovaných mužů se stali legionáři:

Antonín Pucholt čp. 80, kapitán pluku 4 (učitel)

Antonín Kořán čp. 11

Ignác Fuchs čp. 132

Václav Frolík čp. 81

2. světová válka 1938 – 1945

Události druhé světové války a především okupace zasáhly celou obec. V roce 1939 narukuje ze Třtice 33 mužů. První němečtí vojáci projíždějí vsí 17. 3. 1939.

První zatčení gestapem proběhlo již v roce 1939, kdy byli zatčeni Josef Pošmourný a František Malý, jako členové KSČ. Z kladenského gestapa se dostali na Pankrác a po několika týdnech byli propuštěni.

V roce 1939 – 1940 dochází k přejmenování obce na Rahnbusch a veškeré směrovky, silniční označení (jezdí se nově vpravo), úřední dokumenty, vysvědčení jsou psány dvojjazyčně. Ruší se výuka na vysokých školách, zavírají se některé školy střední a ruší se některé předměty ze základních škol – občanská výuka, český jazyk, dějepis, literatura. Také nápisy na pomníku ve Třtici obětem 1. světové války musely být dvojjazyčné.

12. října 1940 zatkl kladenské gestapo Josefa Köhlera čp. 145. Dostal se do koncentračního tábora, kde byl umučen, zůstala po něm žena a dítě. Důvodem pro koncentrační tábor byl jeden leták a náboj do pušky, které se při domovní prohlídce našly.

5. srpna 1941 byli zatčeni Josef Pošmourný a František Černý, oba kladenským gestapem. Jejich další životní cesta vedla přes Terezín do Mauthausenu. Ani jeden se nevrátil. Majetek obou byl sepsán, polovina propadla Říši, tj. z této poloviny je třeba platit nájem. Po Josefu Pošmourném zůstala vdova a dítě, po Františku Černém vdova a dvě děti.

Dalším zatčeným byl Josef Mařík, vedoucí prodejny. K výslechu byl odvezen do Slaného a odsouzen k zastřelení. Zůstala po něm žena a jedno dítě.

8. října 1941 byl zatčen Václav Kasalický, statkář ze dvora, který vedl i Sokol. Dostal se do koncentračního tábora v Osvětimi, kde byl umučen. Zůstala po něm žena a dvě děti. Statek byl pronajat Josefu Holanovi v roce 1942.

V roce 1943 je organizovaná mládež ke správné výchově a vedení svěřena Josefu Břízovi. Josef Holan pro nově založený fotbalový klub za dvorem buduje hřiště, které zdarma nabízí k využití. To se ovšem setká s nesouhlasem a Josef Vozech čp. 26 je ochoten dát k dispozici vlastní zahradu. Ta je tedy fotbalisty oplocena a terén urovnán. Ve stejném roce je také v nové

škole ubytován transport Němců. Jde o ženy a děti, které mají být vnímány jako národní hosté.

V roce 1944 je odváženo transporty do Německa zboží, stroje a tovární zařízení. Dva vězni z transportu utekli a ukryli se ve stodole u Drvotů. Byli však vyzrazeni a dopadeni četníky, kteří transport doprovázeli. Ve stejném roce se na nedalekém Barvíнку ukrývala skupina 4 parašutistů z Ruska. Lidé ze vsi je zásobovali jídlem a oděvy.

Mezi Mšecí a Třticí na tzv. Velký díl dopadlo několik 5 – 10 kg těžkých bomb. Na konci dubna 1945 se od Loun pohybuje vojsko v německých uniformách, ale ruské národnosti tzv. Vlasovci, kteří přešli k Hitlerovi. Jde zhruba o 80 mužů, kteří se k venkovskému obyvatelstvu chovají brutálně.

4. 5. 1945 stanice v Řevničově informuje o povstání čs. lidu a přes noc zmizí všechny německé nápisy. 5. 5. jsou utvářeny Národní výbory. Rudolf Krob přebírá vedení hlídky, která kontroluje auta od Žalého (cesta z Nového Strašecí). Vedení nočních hlídek přebírá Karel Horáček, kterému se povedlo zmocnit se autobusu kladenského gestapa. Je také sesazen starosta Josef Hejda a jmenován předseda místního národního výboru Jaroslav Pošta čp. 130. Protože se ale záhy stěhuje do Řevničova, ve funkci ho nahrazuje Antonín Urban, horník. Tajemníkem je pan Kozák z Řevničova, který tuto funkci zastával již za války, ale byl propuštěn, aniž by byly zveřejněny důvody.

Při stěhování německých rodin zpět dochází k poslední přestřelce u Bucka. Transport zbídačených žen a dětí je doprovázen ostrahou a ta je napadena místními. Po odsunu Němců ze Sudet dochází k osidlování celého území a 40 rodin z obce se stěhuje do Chomutova a jeho okolí. Velkostatek je pronajat Hospodářskému družstvu, pozemky rozprodány občanům.

V roce 1946 je na pomník padlým přidána i bílá mramorová deska obětem 2. světové války. Na hřbitově u hlavní cesty vlevo je pomníček ruskému kapitánovi Južincovovi, který je stále udržován a nečitelná náhrobní deska byla nahrazena novou malou.. Tradičně se k tomuto hrobu pokládají květy v květnových dnech.

JZD

Přípravný výbor pro vznik JZD byl založen 10. května 1951.

předseda: Bohuslav Uldrich - domkař
místopředseda: Rudolf Horáček
členové: Josef Kraus, tesař
Václav Pavlíček, horník
Antonín Urban, předseda MNV
Oldřich Rais, učitel

30. srpna 1951 je zabráno hospodářství čp. 105 – M. Posledníková, (dle rakovnického archivu), čímž bylo zahájeno násilné združstevňování.

Při sčítání nezdrůstevněných statků 24. února 1952 je 25 kusů dobytka zabaveno a odvedeno do družstevního kravína.

1. 3. 1952 je násilně združstevněno hospodářství Josefa Vožecha čp 25.

2. 5. 1952 je násilně združstevněno hospodářství čp. 67 Malců. Malec dostává trest 8 měsíců odnětí svobody za neplnění dodávek a podle údajů v rakovnickém archivu má být rodina vystěhována ze vsi.

25. 7. 1952 dochází k násilnému združstevnění čp. 1 Vacínek a čp. 61 Antonín Vozech.

3. 8. 1952 združstevnění čp. 38 Miloslav Hejda, čp. 8 Václav Hejda, čp. 43 Karel Horáček, rodina vystěhována ze vsi, čp. 68 František Horáček a čp. 41 František Horáček.

Jako hlavní důvod je uváděno neplnění vypsanych dodávek, které jsou nesmyslně navyšovány a jejich neplnění považováno za protistátní činnost. Jsou označeni i největší viníci a posláni na převýchovu do pracovních táborů – PTP. Ze Třtice to byl Václav Hejda čp. 8, František Růžička čp. 59 a Miloslav Hejda, čp. 38. Ortel jim podepsal Rudolf Pavlíček, člen MNV ve Třtici, který se stal později tajemníkem OV KSČ v Rakovniku a ve funkcích setrval až do roku 1989.

V únoru 1953 se novým předsedou JZD stává Eduard Rohla. V roce 1954 je voleno představenstvo družstva a novým předsedou se stal František Lev čp. 43 na dva roky. Dochází k zabránění i drobných hospodářství – Eminger čp. 6, Josef Pošta čp. 36, Antonín Vozech čp. 18, Karel Horáček čp. 2. Dobytek je převzat a převeden do JZD. V roce 1956 se staví kravín, 1959 česačka chmele, v roce 1960 jsou v Rači provedeny meliorace a staví se sušárna chmele na pozemku Posledníkových čp. 105.

V roce 1961 dochází ke slučování družstev a družstvo ve Třtici se spojuje s družstvem ve Mšeci pod společným názvem JZD Přátelství Mšec. Od roku 1974 je předsedou družstva Ing. Miroslav Sedláček. Rozloha družstva činí 1473 ha.

K dalšímu slučování dochází v roce 1975, kdy se JZD Přátelství Mšec rozšiřuje o družstva v Mšeckých Žehrovicích a v Lodenici. Nové družstvo má 2 300 ha. Mění se i název. Nyní jde o JZD Mír Mšec. Jeho předsedou se stává Ing. Josef Fric. Novým místopředsedou je od roku 1976 Jaroslav Staněk. Jednotlivé obce se stávají středisky a práci na střediscích řídí tzv. farmáři – vedoucí středisek. V roce 1978 je vedením střediska Třtice pověřen Václav Hejda čp. 8. V roce 1983 přebírá předsednictví JZD Mír Mšec Ing. Vladimír Hlavsa. Ten ale v roce 1986 přestupuje na předsednické místo většího družstva JZD Řevničov a předsedou JZD Mšec se stává Dr. Gabriel Karczub.

Po sametové revoluci 1989 se JZD transformují na družstva vlastníků a dochází k navrácení pozemků nebo k finančnímu vyrovnání. Jen několik lidí se pouští do samostatného podnikání v zemědělství. Ve Třtici jsou to: Karel Horáček, Josef Mudra, Jiří Vozech, Bohuslav Mrázek, František Horáček a syn Václava Hejdy čp. 8 – Ing. Josef Hejda,

který ale žije trvale v Lužné. Ostatní své pole pronajímají buď novému družstvu vlastníků, později Agru s.r.o. Mšec nebo soukromým podnikatelům.

Významné a slavnostní události

1851 – Třtice vybavena z roboty tzv. císařskou komisí

24. – 26. 5. 1904 – oslavy 50. výročí přinesení sochy Panny Marie do Třtice
součástí oslav i je posvěcení hasičského nářadí

1910 - otevřena Kampelička, první ředitel František Sailer, pokladník Bohumil Uldrich

3. 11. 1918 – vysazení lípy Svobody u horní školní budovy u Kříže (dnes pomník u obecního úřadu)

27. 10. 1919 – slavnost u příležitosti oslav 1. výročí vzniku samostatnosti, smuteční průvod obcí za padlé v 1. světové válce

21. 5. 1923 - odhalení Pomníku padlých vojáků ze světové války, autorem byl kamenosochař Toupalík ze Mšece, řečníkem byl farář Josef Hlaváček z Lišan

červenec 1926 – oslavy 40. výročí vzniku hasičské Župy TGM, cvičení hasičů probíhá na statku Kasalických

1929 – do obce zaveden elektrický proud a zhotovena rozvodová síť

1951 – Pochod míru- účast asi 60 lidí, pochod vede do Nového Strašecí a zpět

listopad 1958 – běží se Štafeta Přátelství

1. 9. 1978 – Slavnostní sraz rodáků, který probíhá v nově otevřeném obecním sále, průvod obcí, fotbalové utkání rodáků proti obyvatelům, taneční zábava

1982 - estráda k MDŽ (8. března), provází Lubomír Lipský (již v novém společenském sále)

1983 - estráda pražských umělců k MDŽ

9. 5. 1983 - lampiónový průvod

4. 11. 1983 - oslavy v výročí VŘSR – promítání filmu, položení květin k pomníku a ke hrobu „Rudoarmějce“

1986 - oslava MDŽ, skupina Slávinky z Prahy

Tradiční lampiónové průvody se konají k výročí VŘSR od konce 50. let až do roku 1988. Nejprve je organizuje místní škola, později starost o ně přejímá organizace SČSP (Svaz československo-sovětského přátelství).

Práce chráněná autorským zákonem ©

19. 9. 2004 - Rakovnické panování na Křivoklátě, svěcení křivoklátského praporu vikářem Kučerou za přítomnosti hejtmána Středočeského kraje, delegace jednotlivých obcí (ze Třtice 10 členů – Luboš, Tereza a Lenka Hejdovi, Jana a Marie Vožechovi, Václav Urbanovič, Štěpánka Horáčková, Pavlína a Václav Salačovi, Petr Vojík)
2. 10. 2004 – oslavy 120. výročí založení sboru dobrovolných hasičů ve Třtici (slavnostní budíček, výroční zasedání, průvod obcí s položením květin na pietních místech, ukázky hasičské techniky a zásahů, odpoledne s hudební skupinou Dechařinka a večer taneční zábava se skupinou Exploze)
- u příležitosti oslav obecní úřad uspořádal veřejnou prohlídku nové čističky odpadních vod a úpravny pitné vody, výstavu obecních symbolů a obecní kroniky a výstavů obrazů Mgr. Lenky Hejdové
31. července 2005 – do obce jsou dovezeny dva dřevěné vyřezávané znaky – státní a třtický, oba vyřezal luženský řezbář pan Jaroslav Eliáš podle návrhu Lenky Hejdové, znaky budou umístěny ve slavnostním sálku na obecním úřadě
1. 10. 2005 – proběhla po mnoha letech první posvícenská mše, konaná novostrašeckým farářem Vítem Uhrem, za doprovodu varhan a kostelního pěveckého sboru z Nového Strašecí, ve večerních hodinách se konala posvícenská zábava 3. 10. posezení na pěkné hodině v obou hospodách

Sbírky

prosinec 1915 - dětské divadelní představení, vstupné na dárky pro vojáky – kuřivo, čokoláda, suchary, bonbóny, čaj, mýdlo (celkem 60 Kč)

Vánoce 1915 - pro děti uprchlíků vánoční besídka a dárky pod stromeček (knížky, školní pomůcky), uprchlíci přicházeli především z jižního Tyrolska

prosinec 1918 – sbírka pro sirotky a rodiny padlých legionářů (273,10 Kč)

2.5. 1919 – sbírka pro sirotky a rodiny padlých legionářů (216, 16 Kč)

duben 1919 - sbírka zlatých a stříbrných mincí, zlatých věcí pro poklad Československé republiky

O dalších sbírkách chybí informace.

2002 - na Konto povodně odesláno 10 000 Kč prostřednictvím Obecního úřadu ve Třtici.
- sbor dobrovolných hasičů se účastní pomoci při likvidaci povodní v Praze (vysoušení sklepů)

Osobnosti Třtice

Jako významná osobnost je ve třtické kronice uváděn **Josef Kučaba**, který se roku 1879 ve Třtici narodil. Spolu s přítelem Stanislavem Dvořáčkem z USA byl přijat 25. června 1960 jako nejstarší účastník II. CS presidentem republiky. (Kronika str. 263)

Čestnými občany Třtice byli jmenováni tajemníkem MNV panem Stryalem 27. ledna 1984 příslušníci Rudé armády **Natálie Timofijevna a Vladimír Južinocovi**. (Jako doklad je použito dobového výstřížku z novin z května 1945 ze Třtice. V roce 1984 zde paní Natálie byla na návštěvě i se svým synem Volod'ou.) (Kronika str. 287)

K významným osobnostem patří jistě i **Václav Kasalický**, který byl 8. 10. 1941 zatčen a jako bývalý příslušník čsl. armády a náměstek sokolské župy Budečské v Kladně umučen v koncentračním táboře Osvětim v Polsku. Šlo také o předposledního nájemce dvora.

Významnou osobností je i Josef Bendl (1802 Praha – 1899), který z Prahy z kostela Na Újezdě přivezl do Třtice Madonu. Ve Třtici je také pochován.

Nechvalně známou osobností se stal Bohumil Hess čp. 87, který 13. července 1978 nožem podřezal svou matku. Byl zato odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 22 let. Před propuštěním se zjistilo, že ve vsi již nemá kde bydlet a chybí zde jakékoli rodinné zázemí. Snad i proto se po propuštění do obce nevrátil, ačkoli se snažil navázat písemný kontakt s bývalými spolupracovníky v družstvu.

Učitelé

Podle obecní kroniky je prvním učitelem ve Třtici **František Fencl**, který zde učil více než 50 let. Umírá v listopadu 1835 ve věku 92 let. Od roku 1819 mu jako školský pomocník pomáhá jeho vnuk **Václav Posledník**, kterému je učitelské místo písemně přislíbeno současně s nařízením o výstavbě nové školy, tedy roku 1826. Do nové školy (čp. 80) už pan František Fencl nenastoupil a školu v roce 1827 otvírá a učit začíná Václav Posledník, který je konečně roku 1830 jmenován doživotně učitelem. Z funkce odchází roku 1848 (zemřel 28. 2. 1880) a jeho práci přebírá **František Komers**, který později odchází do Nového Strašecí.

V roce 1874 nastupuje na učitelské místo **František Černý**. Ten je jako řídící učitel roku 1879 přeložen do Pozdně, a proto je novým řídícím učitelem do Třtice jmenován **Karel Wagner** (20. 2. 1879) a mladším učitelem je **Jan Korner**, který sem na jeden školní rok přichází z Prahy. Definitivním mladším učitelem je od počátku nového školního roku (1880) ustanoven **František Pokorný**.

24. 8. 1882 se prozatímním řídícím učitelem stává **Jan Starosta** a 13. 8. 1883 **Bohdan Fürst**.

Na místo po Františku Pokorném, který odchází do Zvoleněvsi, nastupuje 12. 9. 1885 **Václav Větrovec**. Ten v srpnu 1887 odchází do Rynholce a na jeho místo nastupuje **Rudolf Pokorný**.

Ve školním roce 1889 – 1890 navštěvuje školu 188 žáků, proto se musí vystěhovat kovář. Budova je vnímána jako nedostačující.

V roce 1892 chodí do školy celkem 180 žáků – 1. třída 75 a druhá 105. Učitel Rudolf Pokorný v srpnu 1892 odchází na vojenské cvičení do Berouna. 30. srpna se do Třtice stěhuje nový učitel **Josef Mlynář**. Od září 1892 se mění složení učitelského sboru. Řídícím učitelem je nadále Bohdan Fürst, ale kromě učitele Rudolfa Pokorného a Josefa Mlynáře zde učí **Anna Němečková**, „industriální učitelka“, a náboženství **František Strakoš**, kaplan z Nového Strašecí. Ten ale v červnu odchází do Olešné u Rakovníka, a proto se děti do konce školního roku už náboženství neučí.

V roce 1893 chodí do školy ve Třtici 182 žáků. (První třída 75 žáků, učitel Rudolf Pokorný, druhá třída 57 žáků, učitel Bohdan Fürst a třetí třída 50 žáků, učitel Josef Mlynář.) Školní rok končí 15. července.

Od nového školního roku 1893 – 94 je učitel Josef Mlynář přeložen a na jeho místo nastupuje **Václav Chlapec** z Pozdně. Katechetou je nový novostrašecký kaplan **Josef Tichovský**. 14. září odchází učitelka Němečková a na její místo přichází **Božena Valentová**. Ve škole je celkem 179 dětí (1. třída 67, učí Václav Chlapec, 2. třída 52, učí Bohdan Fürst, 3. třída 60, učí Rudolf Pokorný.) Školní rok končí 14. července.

Školní rok 1894 – 95 je zahájen se 178 žáky (1. třída 65 dětí, učí Václav Chlapec, 2. třída 54 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 59 dětí, učí Rudolf Pokorný). Božena Valentová odchází do Ješina a na její místo nastupuje **Anna Kouglová**. Školní rok končí 13. července.

Ve školním roce 1895 – 96 navštěvuje školu 174 dětí. (1. třída 61 dětí, učí Václav Chlapec, 2. třída 49 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 64 dětí, učí Rudolf Pokorný.) Koncem října odchází Anna Kouglová a nahrazuje ji Antonie Zázvorková. 30. prosince odchází i učitel Pokorný do Stochova a na jeho místo nastupuje **Karel Šulc**. Školní rok končí 31. července a nový začíná 15. září. Antonie Zázvorková se 11. srpna vdala za Josefa Čížka, hostinského v Novém Strašecí.

Ve školní rok 1896 – 97 se ve Třtici učí 169 dětí (1. třída, učí Václav Chlapec, 2. třída 45 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 70 dětí, učí Karel Šulc). Náboženství v 1. třídě učí Václav Chlapec a 2. a 3. Josef Tichovský. Na ruční práce dochází Antonie Čížková ze Strašecí, ale

smí učit pouze do konce roku 1896. Od 1. ledna proto nastupuje **Marie Hlucká**. 27. února 1897 odchází i Karel Šulc do Knovíze u Slaného a na jeho místo nastupuje **Václav Žalman**.

V následujícím školním roce 1897 – 98 opouští školu Marie Hlucká, je přeložena do Pozdně, a ruční práce od 16. září vyučuje **Anna Stehlíková**. I Václav Žalman odchází (Zeměchy u Kralup) a přichází definitivní podučitel **František Kubeška**. Do školy chodí 159 dětí (1. třída 58 dětí, učí V. Chlapec, 2. třída 41, učí B. Fürst, 3. třída 60 dětí, učí Václav Žalman a František Kubeška). Před závěrem roku odchází František Kubeška a tak se 2. a 3. třída posledních 14 dní učí dohromady. Škola končí 30. července a začíná 16. září.

Ani školní rok 1898 – 99 není výjimkou na změnu učitele. 13. září nastupuje nový zatímní podučitel **Josef Müller**. Ve škole je celkem 169 dětí (1. třída 63 dětí, učí Václav Chlapec, 2. třída 42 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 64 dětí, učí Josef Müller). Škola končí 31. července.

16. září 1899 je zahájen nový školní rok – 1899 – 1900. Protože se Václav Chlapec 27. září 1899 odstěhoval do Budenic, nastupuje **Antonín Zelenka**, který se do Třtice přistěhoval 16. září. Do školy chodí 163 dětí (1. třída 64 dětí, učí Josef Müller, 2. třída 41 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 58 dětí, učí Antonín Zelenka). Ruční práce a náboženství zůstávají opět beze změny. Až 1. února 1900 nastupuje za Annu Stehlíkovou, která je na vlastní žádost propuštěna, **Ludmila Wolfová**.

V neděli 16. září tradiční mší začíná školní rok 1900 – 1901. Protože Josef Müller byl přeložen do Kvílic, přichází na jeho místo **Václav Paldus**. Ve škole se učí 158 dětí (1. třída 57 dětí, učí společně s náboženstvím Antonín Zelenka, 2. třída 40 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 61 dětí, učí Václav Paldus).

Školní rok 1901 – 1902 je zahájen s počtem 155 dětí (1. třída 57 dětí, učí Antonín Zelenka, 2. třída 41 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 57 dětí, učí Václav Paldus). 10. srpna byl A. Zelenka jmenován definitivním učitelem. 31. července Josef Tichovský odchází do Bratronic a také Václav Paldus je 13. září přeložen do Mšeckých Žehrovic. Na jeho místo přichází v dalším školním roce **Josef Grubhoffer**, který doposud učil v Pusté Rybné. Ruční práce začíná učit **Božena Frolíková**.

S ohledem na sklizeň chmele je vyhověno žádosti a školní rok 1902 - 1903 začíná až 22. září. Do školy je zapsáno 162 dětí (1. třída 62 dětí, učí Antonín Zelenka, 2. třída 44 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 59 dětí, učí Josef Grubhofer). Náboženství 2. a 3. třídy učí **František Vachata**, nový kaplan v Novém Strašecí. Ruční práce stále učí Božena Frolíková.

Školní rok 1903 – 1904 začíná klasicky 16. září. Za Josefa Grubhofera, který přechází do školy v Milém, nastupuje **Emanuel Laštovička**, který je ale ještě 15. září odvolán a vrací se zpět do Kolče. Jako důvod je uveden nízký počet dětí, nově nastupujících do školy (16). Na místo učitele je posléze jmenován **Vladimír Fejfar**. Do školy nastupuje 146 dětí (1. třída 54 dětí, učí Vladimír Fejfar, 2. třída 45 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 47 dětí, učí Antonín Zelenka). Náboženství učí nový novostrašecký kaplan **Josef Pěkný**.

Školní rok 1904 – 1905 začíná 16. září. Vladimír Fejfar odchází do Řevničova a na jeho místo přichází **Jaroslav Beneš**. Školní rok zahajuje 154 dětí (1. třída 50 dětí, učí Jaroslav Beneš, 2. třída 46 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 58 dětí, učí Antonín Zelenka). Náboženství učí **František Syka**. Tento rok je plný nezvyklých událostí. 18. listopadu neštovicemi onemocní manželka učitele Bohdana Fürsta a třída je díky karanténě uzavřena. 31. prosince na vlastní žádost odchází Antonín Zelenka do Vrbice a na jeho místo uprostřed školního roku nastupuje **Alois Vojtěch**. 28. ledna 1905 je mezi Pozdní a Jedomělicemi zavražděna Ludmila Wolfová. Na její místo až 28. května nastupuje jako industriální učitelka **Barbora Diepoltová**. Konec školního roku připadá na 21. července.

16. září začíná školní rok 1905 – 1906 se 151 dětmi (1. třída 52 dětí, učí Adolf Kolář, 2. třída 41 dětí, učí Bohdan Fürst, 3. třída 58 dětí, učí Jaroslav Beneš). Alois Vojtěch byl na

počátku školního roku přeložen do Pozdně a na jeho místo nastoupil **Adolf Kolář**. Od 7. listopadu dochází i ke změně učitele náboženství. Je jím **Josef Kopecký**. Prázdniny začínají již 14. července.

V roce 1905 jsou obě školní budovy školskou inspekcí prohlášeny za nevyhovující a řadu let tak obec usiluje o povolení k výstavbě nové školy. 5. srpna 1926 je dokonce nařízeno, že do konce července 1930 musí stát nová škola, jinak ji nechá zřídit úřad na náklady obce. Řídícím učitelem je tehdy **Bohdan Fürst**.

Ve školním roce 1906 až 1907 je na všechny školy zavedeno volné kreslení. Do třtické školy chodí 124 žáků (1. třída 37 dětí, učí Václav Jiránek, 2. třída 44 žáků, učí B. Fürst, 3. třída 63 žáků, učí A. Kolář). Novým učitelem je **Václav Jiránek**, který 14. října 1906 vykonal zkoušku způsobilosti a stal se tak definitivním učitelem. Náboženství vyučuje Fr. Syka, kaplan z Nového Strašecí a ruční práce B. Diepoltová. Řídící učitel Bohdan Fürst, který na zdejší škole působil celkem 24 let, je přeložen do školy v Klobukách. Novým řídícím učitelem je 29. června 1907 jmenován **Antonín Pucholt**, který se narodil 2. 7. 1862 ve Mšeci a je mu tedy 45 let. Kromě Fürsta odchází i A. Kolář do Libušína, takže nový školní rok 1907/1908 přichází i s novým obsazením. Do školy chodí celkem 132 žáků (1. třída – 28 žáků, učí František Hrouda, 2. třída – 45 žáků, učí Antonín Pucholt, 3. třída – 57 žáků, učí Václav Čížek). **František Hrouda** je zatímni učitel narozený 30. října 1880 v Chržíně a **Václav Čížek** je rodákem ze Třtice (1. srpna 1882). Protože Čížek v listopadu dlouhodobě onemocněl, musí být do konce března zavedeno v 1. a ve 3. třídě polodenní vyučování, které přebírá Fr. Hrouda. Václav Čížek své nemoci nakonec v 22. února 1908 podlehl a učít na zaskok přichází v lednu výpomocný učitel **Miloslav Hluchý** (narozený 9. srpna 1887). Ruční práce i náboženství učí nadále stejní učitelé – Diepoltová a Syka. Výletu do Prahy se na konci školního roku účastní 57 dětí. K pedagogickému doprovodu se připojí i několik rodičů.

Školní rok 1908/1909 zahajuje škola ve Třtici se 151 žáky (83 hochů a 80 děvčat). Školní budova je po inspekci označena za nevyhovující a k výuce nezpůsobilou. První třída – 49 žáků, učí M. Hluchý, 2. třída – 36 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 65 dětí, učí F. Hrouda. Závěr roku děti podnikají výlet do Krušovic.

Stejně osazení školy (1. třída – 49 dětí, učí M. Hluchý, 2. třída - 35 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 65 dětí, učí F. Hrouda) zůstává i ve školním roce 1909 – 1910, jen za učitelku ručních prací B. Diepoltovou, která se vdala, přichází **Anna Plocková**. Tragickou událostí byla smrt žačky Marie Vožechové.

Ve školním roce 1910 – 1911 dochází ke změně učitelů, neboť František Hrouda je přeložen do Dřímova u Velvar. Na jeho místo nastupuje **Jan Semrád**, narozený 25. března 1860 v Pelhřimově. Do školy chodí 139 dětí (1. třída – 45 dětí, učí J. Semrád, 2. třída 36 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 58 dětí, učí M. Hluchý). Škola tradičně končí 15. 7.

Školní rok 1911 – 1912 je zahájen se 125 dětmi, 67 chlapci a 58 dívkami (1. třída – 44 dětí, učí J. Semrád, 2. třída – 39 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 51 dětí, učí M. Hluchý). Na ruční práce přichází **Josefa Zázvorková**.

Ve školním roce 1912 – 1913 vystřídá M. Hluchého **Josef Linda**, narozený 17. března 1887 ve Mšeckých Žehrovcích. Do školy chodí celkem 123 dětí (1. třída – 44 dětí, učí J. Semrád, 2. třída – 38 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 41 dětí, učí J. Linda).

Také školní rok 1914 – 1915 začíná ve stejném obsazení. 136 dětí chodí do tří tříd (1. třída – 52 dětí, učí Josef Linda, 2. třída - 40 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 44 dětí, učí J. Semrád). Školní rok začíná 16. září a končí 15. července. K 1. listopadu je přeložen učitel Linda do školy v Mšeckých Žehrovcích a na jeho místo přichází **Jindřich Soukup**, který se narodil 26. 5. 1892 v Žilině. Náboženství učí Alois Nogol, který v průběhu roku odchází a na jeho místo nastupuje F. Zdražil.

Rok 1915 – 1916 je z hlediska výuky problematický, neboť i učitelé narukují do války. Nejprve odchází Jindřich Soukup a na jeho místo nastupuje **Josef Moudrý**, který je záhy povolán do armády. Protože jiný učitel ho nenahradí, učí se polodenně. Do školy chodí 156 dětí. (1. třída - 58 dětí, učí Josef Moudrý, Julius Košař, 2. třída – 46 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 52 dětí, učí J. Semrád, F. Hutterer a A. Pucholt) Po odchodu J. Semráda do penze nastupuje **F. Huterer**, narozený 23. 3. 1895 v Bilichově, který je ale 15. 3. 1915 povolán na vojnu. 4. 1. 1914 nastoupil za Josefa Moudrého **Julius Košař**, proto na krátko může být zavedeno pravidelné vyučování. Košař narukuje v červnu 1915. Na škole tak na poslední měsíc zůstává jen A. Pucholt. Náboženství učil Bohuslav Tůma. Školní rok je ukončen 15. července 1915.

Ani následující školní 1915 – 1916 rok není bez potíží. 148 dětí navštěvuje tři třídy (1. třída - 54 dětí a učitelé se střídají, 2. třída - 49 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 45 dětí, učí Jan Nováček). **Jan Nováček** přichází ze Mšece, ale na plnou výuku to nestačí, proto se učí polodenně. Protože i Jan Nováček narukuje, nově nastoupí **Julius Švácha**, který učí spojenou 2. a 3. třídu. Náboženství učí nadále Bohuslav Tůma a ruční práce Josefa Zázvorková.

Také ve školním roce 1916 – 1917 musí být třídy spojovány. Do školy chodí 149 žáků. (1. třída – 54 dětí, učí A. Pucholt, 2. třída – 50 dětí, 3. třída 45 dětí, obě jsou spojeny a učí je Švácha, Jiránek) Učitel Švácha je přeložen do Zlonic a na jeho místo přichází **V. Jiránek**. Výuku náboženství od 14. listopadu 1916 přebírá Josef Krouza, farář ze Řevničova. Učitel Miroslav Hluchý (ve Třtici učil v letech 1907 – 1913) 5. června 1916 padl v Soči v 1. světové válce a pochován je v Nadbrezině poblíž Terstu.

Ještě v roce 1917 – 1918 je nutné polodenní vyučování. Školu navštěvuje 155 dětí (1. třída - 51 dětí, učí A. Pucholt, 2. třída - 54 dětí, 3. třída - 50 dětí, třídy jsou spojeny a učí je V. Jiránek). Náboženství vyučuje řevničovský farář Josef Krouza a ruční práce Josefa Zázvorková.

Konečně ve školním roce 1918 – 1919 je stanoven třetí učitel. Je jím **Marie Březinová** z Nového Strašecí. Tu ale v průběhu roku nahrazuje **Oliva Čížková**, která je krátce přeložena do Milého, takže ve Třtici dokončuje školní rok výpomocná učitelka **Levová Marie** z Nového Strašecí. V průběhu roku na dovolenou nastoupí V. Jiránek a je nahrazen Juliem Košařem, který je vysloužilým učitelem. Tento rok do školy chodilo 141 žáků (1. třída – 47 dětí, učí M. Březinová, O. Čížková a M. Levová, 2. třída – 46 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 48 dětí, učí V. Jiránek a J. Košař).

Teprve ve školním roce 1919 – 1920 dochází ke stabilizaci výuky. Do školy chodí 129 dětí (1. třída – 45 dětí, učí V. Jiránek, 2. třída – 35 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída - 49 dětí, učí O. Lišková, V. Malec). Do Třtice se vrací učitelka Oliva Čížková Lišková, která se vdala a koncem února ji nahrazuje **Václav Malec**. Školní rok začal tradičně 16. 9., ale zakončen byl již 30. června.

Školní rok 1920 – 1921 změní radikálně obsazení školy ve Třtici. Učitel Jiránek je přeložen do Mšece a Malec do Řevničova. Do Třtice tedy přicházejí noví učitelé – **V. Hrzán** a **A. Vytmanovský**. Školu navštěvuje celkem 147 žáků (1. třída 47 dětí, učí A. Pucholt, 2. třída – 40 dětí, učí A. Vytmanovský, 3. třída – 57 dětí, učí V. Hrzán). Ruční práce učí stále Josefa Zázvorková a náboženství farář Krouza. Školní rok začíná již 1. září a končí 28. 6. V průběhu roku zemřely dvě dívky školou povinné – Anna Horáčková a Marie Urbanová.

Ve školním roce 1921 – 1922 je V. Hrzán přeložen do Klobuk a na jeho místo přichází výpomocná učitelka **Oldřiška Doubravová**. Školu navštěvuje 126 dětí (1. třída – 34 dětí, učí A. Pucholt, 2. třída - 41 dětí, učí O. Doubravová, 3. třída – 51 dětí, učí A. Vytmanovský). V průběhu roku vážně onemocní učitelka ručních prací Josefa Zázvorková a nahrazuje ji **Marie Suková**. Konec školního roku je zpestřen 14. 6. vycházkou na řevničovské nádraží a 23. 6. výletem do Prahy – letohrádek Belveder, Hrad, Karlův most, sněmovna, Staroměstská

radnice a Husův pomník s Národním divadlem. Ve školní knihovně je celkem 107 knih, ale některé se musí vyřadit. Nově je zakoupeno 32 knih. Okresní školní úřad shledává obě školní budovy jako nedostatečné pro výuku a vyzývá zastupitelstvo ke stavbě nové školy, na kterou však nejsou peníze. Alespoň se zakoupí pro účel výstavby pozemek 184/2 u silnice k Bucku poblíž hřbitova. Pozemek je uznán za způsobilý pro výstavbu školy, ale pro nedostatek peněz se stavba odkládá. Staré školní budovy jsou alespoň nově omítnuty a v průčelí je nový nápis. Vychází také nový školský zákon, který zavádí do škol výuku občanské nauky a výchovy.

Ve školním roce 1922 – 1923 navštěvuje školu 116 dětí (1. třída – 20 dětí, učí A. Pucholt, 2. třída – 54 dětí, učí O. Doubravová, 3. třída – 51 dětí, učí V. Kabát). A Vytmanovský je přeložen a na jeho místa nastupuje **V. Kabát**. Ke konci roku odchází i O. Doubravová, která je přeložena do Klobuk. Za dlouhodobě nemocnou Josefu Zázvorkovou, která dána trvale do výslužby, přechází na trvalo Marie Suková. Náboženství učí stále farář Krouza. 14. 6. podniknou děti výlet na hrad Karlův Týn.

Ve školním roce 1923 – 1924 chodí do školy celkem 103 dětí. (1. třída – 23 dětí, učí A. Pucholt, 2. třída – 43 dětí, učí B. Košař, 3. třída – 37 dětí, učí V. Kabát). Podle školského zákona z roku 1922 se nově začínají učit ruční práce chlapců a občanská nauka. Školní knihovna má celkem 120 knih. 16. června 2. a 3. třída podniká výlet na Křivoklát.

Ve školním roce 1924 – 1925 vystřídá V. Kabáta, přeloženého do Mšeckých Žehrovic, **J. Matějček**. Do školy chodí celkem 88 dětí (1. třída 22 dětí, učí A. Pucholt, 2. třída – 32 dětí, učí J. Matějček, 3. třída – 34 dětí, učí B. Košař). 19. listopadu umírá školní inspektor Plaňanský a na jeho místo ve správě škol okresu nastupuje B. Nejedlý. Výlet 2. a 3. třída je na závěr roku do Roudnice. Řídící učitel Pucholt se loučí a odchází na odpočinek. Na jeho místo je jmenován **Bohuslav Tůma**, který pro nemoc nemohl nastoupit a školní rok 1925 – 1926 zahajuje na místě prozatímního ředitele (do 15. 9., kdy se věc vyřeší) **Bohuslav Košťál**. Košťál je totiž přeložen do školy v Hrázce u Aše a vedením školy je opětovně pověřen A. Pucholt. Do školy přicházejí noví učitelé **Ludmila Čermáková** a **Emil Peterka**, ale než se tak stane, je třeba dokonce spojovat výuku v 2. a 3. třídě. Do školy nastoupilo 74 dětí (1. třída – 21 dětí, učí L. Čermáková, F. Lukáš, 2. třída – 24 dětí, učí A. Pucholt, 3. třída – 29 dětí, učí B. Košťál, E. Peterka). V listopadu je přeložena i Ludmila Čermáková a na její místo přichází **Ferdinand Lukáš**. V dolní budově hrozí zřícení stropu a tak je 1. třída přemístěna do horní budovy čp. 80. Dolní budova je uzavřena a děti se na vyučování musí střídat. Navíc ještě před koncem roku odchází učitel Lukáš. Inspekce opětovně nařizuje výstavbu školy, ale financování stavby není vyřešeno, obec nemá tolik prostředků.

Pro školní rok 1926 – 1927 se navrací B. Košťál, který je jmenován řídícím učitelem. Nastupuje ještě **M. Hanušová**. Školní rok je zahájen se 75 dětmi (1. třída 40 dětí, učí M. Hanušová, 2. třída – 16 a 3. třída – 19 dětí, učí B. Košťál).

Pro školní rok 1927 – 1928 je definitivním řídícím učitelem ustanoven **Josef Vrkoč**, který dosud působil jako výpomocný učitel ve Veselíčku u Milevska. Místo učitelky získává **Terezie Baumanová**. Ruční práce učí nadále Marie Suková a náboženství katolík A. Stříž. Do školy chodí 93 dětí (1. třída – 56 dětí, učí Josef Vrkoč, 2. třída – 17 dětí, 3. třída – 20 dětí, učí spojené T. Baumanová). Na konci roku řídící učitel Vrkoč odchází, proto ve školním roce 1928 – 1929 nastupují noví učitelé. Za učitele Vrkoče je to **Jiří Šavřda** a místo T. Baumanové jeho žena, **Marie Šavřdová**. A protože Marie Suková, učitelka ručních prací, je dlouhodobě nemocná, zastupuje ji od 1. ledna 1929 paní Šavřdová. Teprve v březnu přichází nová učitelka, paní **Miroslava Hankeová**. Československému náboženství vyučuje bývalý ředitel školy – Antonín Pucholt a římskokatolické Vojtěch Culík. Od 18. do 28. února jsou vyhlášeny mimořádné prázdniny, protože uhodily tuhé mrazy a školy není možné vytopit. (V průměru jsou mrazy kolem – 40 stupňů, v Českých Budějovicích dokonce – 46 a v Novém Strašecí – 41 stupňů). 20. dubna dochází k pravidelnému očkování. Školní rok zahájilo

celkem 94 dětí (1. třída – 69 dětí, učí M. Šavrdová, 2. třída – 17 dětí a 3. třída – 10 dětí, učí Jiří Šavřda,).

V roce 1929 – 1930 je jmenován novým řídícím učitelem **Jan Líkař**. S ohledem na počet dětí v první třídě, se musí prvňáčci dělit na dvě oddělení. Celkem do třídní školy chodí 115 dětí (1. třída - 31 a 44 dětí, učí Marie Šavrdová a Jan Líkař, 2. třída - 25 dětí, 3. třída – 12 dětí, obě spojeny, učí Jiří Šavřda.). Učitelkou ručních prací je **Ludmila Vernerová**. Římskokatolické náboženství učí Josef Kubík a československé Antonín Pucholt. Obec řeší otázku stavby školy. Rozpočet je 522 458 Kč, ale protože obec nemá peníze, stavba se odkládá na neurčito. 8. května podnikají žáci druhé a třetí třídy výlet do Prahy.

Školní rok 1930 – 1931 zahajuje 125 dětí. (1. třída 52 dětí, učí Josefa Vašková, 2. třída – 46 dětí, učí Jan Líkař, 3. třída 27 dětí, učí Jiří Šavřda) Paní Šavrdová nastupuje mateřskou dovolenou a do školy za ní nastupuje **Josefa Vašková**. Ruční práce učí **Jarmila Černá**. 11. června podnikají děti závěrečný výlet na Křivoklát. Na tzv. mozkovou chřipku umírá žákyně **Miroslava Kořánová**. Obecní úřad plánuje zahájení výstavby nové školy.

Ve školním roce 1931 – 1932 navštěvovalo školu 131 žáků. (1. třída – 53, učí M. Šavrdová, 2. třída – 40, učí Jan Líkař, 3. třída – 38, učí Jiří Šavřda). Podle inspekce (8. 4. , inspektor Štětina) nejsou vztahy na škole ani s obcí dobré, proto ke konci školního roku jsou všichni učitelé přeloženi. Marie Šavrdová se znovu provdala – **Kytnarová**. 17. června ještě podnikly děti výlet na Karlštejn.

Školní rok 1932 – 1933 je zahájen se 126 dětmi a prozatímním řídícím učitelem je jmenován **Jaroslav Míka**. Přichází i nové učitelky – **Věra Jarolímová a Běla Dandová**. Rozložení tedy vypadá následovně: 1. třída – 44 dětí, učí Věra Jarolímová, 2. třída – 42 dětí, učí Jaroslav Míka, 3. třída – 40 dětí, učí Běla Dandová. Školní výlet na závěr roku podniknou děti 9. – 10. května do Příbrami. Učitelství sbor nenachází ale společnou řeč se zastupiteli obce a tak všichni odcházejí. Obec projevuje dobrou vůli a snaží se alespoň o opravení staré školy. Dojde k výměně oken a opravě omítky.

I školní rok 1933 – 1934 začíná s novým pedagogickým sborem. Řídícím učitelem je jmenován **Oldřich Černý**, dále přichází **Václav Hessoun a Amálie Steindlerová**. Ruční práce učí od roku 1922 Marie Suková, katolické náboženství novostrašecký farář J. Kubík a československé M. Sešulová. Do školy chodí 132 žáků (1. třída – 39 žáků, učí Oldřich Černý, 2. třída – 49 žáků, učí Václav Hessoun, 3. třída – 44 žáků, učí Amálie Steindlerová. Školní inspekce stále nabádá k výstavbě nové školy, ale chápe finanční těžkosti a souhlasí tedy alespoň s opravami. Pro školu je zakoupeno 20 dvousedadlových lavic. Stejný pedagogický sbor zůstává i ve školním roce 1934 – 1935. Do školy chodí celkem 125 dětí (1. třída - 35 dětí, učí O. Černý, 2. třída – 45 dětí, učí V. Hessoun, 3. třída – 45 dětí, učí A. Steindlerová).

Ve školním roce 1935 – 1936 je Amálie Steindlerová přeložena do Nového Strašecí a na její místo přichází **Jindřich Müller**. Do školy chodí 118 dětí (1. třída – 31 dětí, učí O. Černý, 2. třída – 37 dětí, učí V. Hessoun, Haidlová, 3. třída 50 dětí, učí J. Müller). Učitelkou ručních prací je **Božena Hanušová, provdaná Ligounová**. V prosinci vážně onemocní Václav Hessoun a na jeho místo nastupuje **Milada Haidlová**.

I školní rok 1936 – 1937 není beze změn. Po nemoci a dovolené se vrací V. Hessoun, takže Haidlová odchází. Za Boženu Ligounovou nastupuje **Věra Lišková**, jako učitelka domácích nauk. Do školy chodí 119 dětí (1. třída – 29, učí O. Černý, 2. třída – 33, učí V. Hessoun, 3. třída – 47 dětí, učí J. Müller). 1. května V. Hessoun znovu nastupuje zdravotní dovolenou a školní rok dokončuje se druhou třídou **Josef Šindler**. Během hlavních prázdnin, které začínají 26. 6., uspořádal O.Černý školní knihovnu.

Protože V. Hessoun je stále vážně nemocný a J. Müller je přeložen, přichází pro školní rok 1937 – 1938 noví učitelé: **Vojtěch Dvořák a Vlasta Vítková**. Ta jen zastupuje V. Hessouna, který se vrací k 1. únoru 1938. Do školy chodí 108 dětí (1. třída - 30 dětí, 2. třída

32, 3. třída – 46). Školní inspekce (Inspektor J. Štětina) není spokojena se školní budovou a úřední komise řeší její nedostatky.

Pro školní rok 1938 – 1939 nastupuje nový řídící učitel ze Žiliny **Antonín Kolář** a za Vojtěcha Dvořáka přichází **Stanislav Stárek**. Do školy chodí celkem 99 dětí (1. třída - 24 dětí, učí Antonín Kolář, 2. třída – 33 dětí, učí v. Hessoun, 3. třída 41 dětí, učí Stanislav Stárek). 23. září je vyhlášena mobilizace. Ze Třtice je povoláno 33 mužů. Mobilizace se dotýká i učitelů Koláře a Stárka. Na výpomoc je pozvána **M. Frolíková**. Stanislav Stárek se k 9. 12. vrací, ale 6. února se hlásí ke službě do Sudet. Od 1. 12. je jmenován i nový řídící učitel **Antonín Mikeš**. V. Hessoun trpí trombózou a musí ukončit svou pedagogickou dráhu ze zdravotních důvodů. Na jeho místa nastupuje **V. Kučera**, který zde zůstává pouze do konce školního roku. 17. 3. 1939 poprvé projíždějí Třtici němečtí vojáci. Žáci jsou povinni pomáhat při novém označování silnic a také při dopravě. Je zaváděna jízda vpravo. 19. dubna probíhají komisionální zkoušky a také je rozhodnuto o nutnosti stavby nové školy. 21. srpna se začínají hloubit základy pro dlouho plánovanou školní budovu.

Ve školním roce 1939 – 1940 je na vlastní žádost přeložen S. Stárek do Žiliny a novými učiteli jsou: **Václav Kučera**, **Ferdinand Kalous** a na ruční práce přichází **Božena Vonelová** za Mšece. Katolíky vyučuje náboženství Josef Kubík a československé náboženství Emil Halfar. Učitel Kučera odchází v březnu a na jeho místo nastupuje **Václav Čmolík** (narozený 6. 6. 1915 v Přibrami). Odchází i učitel Kalous a místo něj nastupuje **Emilie Šelová**. Obec Třtice je přejmenována německým jménem Rahrbusch. V celých Čechách propukla v roce 1939 dětská obrna. Nové Strašecí zaznamenalo 4 případy. Ve Třtici naštěstí neonemocněl nikdo. Vzhledem k nedostatku uhlí jsou pololetní prázdniny prodlouženy až do 3. března. Na jaře 1940 je jmenován nový starosta obce – Josef Hejda, čp. 8. Jeho úkolem je postavit novou školu, neboť výuka v ní je naplánována už od září 1940. Nakonec k jejímu slavnostnímu zahájení dochází 1. ledna 1940, ale výuka zde začíná až 1. 11. 1940, protože budova měla dost nedostatků, které bylo třeba odstranit. Řídícím učitelem je tehdy **Antonín Mikeš**.

Školní rok 1940 – 1941 zahájilo výuku 97 dětí (1. třída 28 dětí, učí A. Mikeš, 2. třída 26 dětí, učí Václav Čmolík a 3. třída 43 dětí učí Karel Krček.) Náboženství učí Emil Halfar a Josef Kubík, ruční práce Marie Marešová. Pro učitele jsou pořádány povinné kurzy němčiny v Novém Strašecí. Řada učebnic je považována za závadné, některé jsou pouze upraveny začerněním. Všechny tiskopisy musí být opatřeny dvojjazyčnými razítky. Občanská nauka je zrušena úplně. Od 3. třídy se povinně učí německý jazyk a židovské děti jsou z výuky vyřazeny. Ve Třtici ale Židé nejsou. Pro nedostatek paliva je nařízeno šetřit a děti jezdí pro dřevo do lesa. V lednu a únoru vypukne epidemie chřipky. Učitel Čmolík má být přeložen do Srb, ale protože má před svatbou (žení se 17. 6. 1941 s Miladou Hejdovou čp. 8), je mu povoleno zůstat ve Třtici. Do Srb na vlastní žádost odchází A. Mikeš. Během prázdnin probíhá další povinný kurz němčiny v Novém Strašecí. V celém protektorátu se zrušilo 17 středních škol, ve Třtici je od nového roku zavedena pouze škola dvoutřídní se dvěma odděleními v každé třídě. Škola, soukromé budovy i dopravní prostředky musí být vyzdobeny písmenem V – vítězství.

Školní rok 1941 – 42 zahajuje 45 dětí ve dvou třídách. Starší děti dojíždějí do Mšece či Strašecí (1. třída 22 dětí, učí V. Čmolík, 2. třída 23 dětí, učí F. Tichý). Československé náboženství za Emila Haiflera učí Oldřich Kozler, ruční práce Marie Marešová. Karel Krček je přeložen do Mšece. 8. září je vydán zákaz topit, neboť je třeba šetřit palivem. Je nařízeno odstranit všechny věci připomínající Sokol, tabulky např. nařízení a výstrahy, ale i vysvědčení jsou psána už jen dvojjazyčně. Plně se zastavuje výuka literatury a dějepisu. Do škol je zaveden německý pozdrav (zvednutí pravice) a sborové pozdravy v němčině. Terén kolem školy je upraven a oplocen. Přímo za školou vzniká hřiště a škola získává tělocvičné nářadí

(kruhy, tyče, lana, síť na volejbal). Novou školnicí, která za budovu odpovídá, je Marie Vejražková. Vzhledem k nedostatku paliva jsou vánoční prázdniny prodlouženy do 7. 3. 1942. Během této doby děti dostávají domácí úkoly, pro které si do školy docházejí. Němčina je zavedena již od první třídy. Součástí výuky se stávají poplachová cvičení, ze sklepa se zřizuje protiletectký kryt. Bohužel se tu drží voda, a to i když je sklep často vytírán a větrán. Během letních prázdnin učitelé mají nařízenou práci v zemědělství – Čmolík pracuje u Hejdů (rodina manželky), Tichý u Mudry. Rodina učitele Čmolíka bydlí ve škole a 25. 6. se narodí první miminko v této škole, jde o syna V. Čmolíka, Pavla. Vzhledem k prodlouženým vánočním prázdninám je školní rok ukončen až 9. 7.

Nový školní rok 1942 – 43 je zahájen se 75 dětmi (1. třída 19 a 14 dětí, 2. třída 22 a 20 dětí). Učitelé se mohou zdokonalovat v němčině konverzačními hodinami a mají povinnost pomáhat na obecním úřadu. Protože šatna školy slouží jako sběrna, děti si odkládají oblečení před třídami. Na podzim se objeví spála a záškrť. Onemocněli i manželé Tichých. Žákyně Kristýna Köhlerová umírá ve slánské nemocnici na záškrť, proto jsou děti přeočkovány a škola je 11. – 14. 11. uzavřena a desinfikována. František Tichý, který onemocněl spálou, je zastupován Věrou Jinzovou ze Mšece. V únoru znovu vypukl záškrť. V průběhu roku je podkroví školy upraveno na byt, do kterého se stěhuje rodina Tichých (1. 3.) a kde se narodí druhé z dětí - Vladimír Tichý. Konec školního roku je opět posunut a škola končí 14. 7. 1943.

Následující školní rok 1943 – 1944 probíhá ve stejném složení. Do školy chodí 73 dětí (1. třída 15 a 26 dětí, učí V. Čmolík, 2. třída 20 a 12 dětí, učí Fr. Tichý) Ruční práce učí Marie Malcová, náboženství Josef Kubík a Marie Švarcová. Učitelé musí složit zkoušku z německého jazyka. V říjnu se opět objeví záškrť. Protože onemocní i Milada Čmolíková, manželka řídícího učitele, škola je od 30.11. do 7. 12. uzavřena a desinfikována. Školní rok 1944 – 1945 je problematický. Do války jsou povoláni i učitelé – 20. 9. a za správu školy odpovídá V. Koula.

Výuka v osvobozené republice začíná 3. září 1945. Novým řídícím učitelem je **Václav Hamouz**. Učí se malotřídním způsobem - pouze ve dvou třídách, ale ty mají po dvou odděleních. Od páté třídy děti dojíždějí do Mšece či Nového Strašecí. (1. třída 17 dětí, 2. třída 11 dětí – učí v. Hamouz, 3. třída 11 dětí, 4. třída 18 dětí – učí František Tichý.) Náboženství učí Josef Kubík, katolický kněz z Nového Strašecí a Oldřich Kozler

Školní rok 1946 – 47 zahájilo 52 dětí. (1. třída – 14, 2. třída - 12, obě učí V. Hamouz, 3. třída – 13, 4. třída – 13, obě učí Fr. Tichý.) Náboženství vyučuje katolický farář Kubík a farářka českosl. církve Božena Spalová. Ruční práce vyučuje paní učitelka **Marie Malcová**.

Ve školním roce 1947 - 1948 do školy chodí 31 chlapců a 27 děvčat, tj. 58 žáků. (1. třída 14 dětí, 2. třída 11, obě učí V. Hamouz, 3. třída – 12, 4. třída 21 dětí, obě třídy učí F. Tichý.) V polovině listopadu onemocněl učitel Tichý, který se podrobuje operaci štítné žlázy a do školy se vrací v lednu.

V roce 1948 - 1949 je učitel Tichý přeložen do Řevničova, a tak na školu jako učitelka přichází paní **Věra Řezníčková**. Do školy chodí 26 chlapců a 31 děvčat, tj. 57 žáků. (1. třída 10, 2. třída 15, učí V. Hamouz, 3. třída – 15, 4. třída – 17, učí V. Řezníčková.), římskokatolické náboženství učí Antonín Odvárka. V novém roce dochází ke změnám ve státní správě - 18. 1. 1949 je zřízen Okresní národní výbor v Novém Strašecí. Škola ve Třtici je opatřena dřevěným nápisem Národní škola a vyzdobena bustou Gottwalda. Dobovými hesly a obrazy jsou vyzdobeny chodby a třídy školy. Na žádost podanou k výboru do Nového Strašecí o zřízení školy mateřské odpovídá školní inspektor Štíbr kladně. Školka má sloužit dětem od 4 do 6 let.

V roce 1949 - 1950 má národní škola 46 žáků, 25 chlapců a 21 děvčat. Řídícím učitelem je stále Václav Hamouz a učitelku Řezníčkovou vystřídal učitelka **Jana Vašková** (1. oddělení 13 – učí V. Hamouz, 2. oddělení 33 dětí, učí Jana Vašková). Děti podnikají na

konci roku výlet na Máchovo jezero, a to za peníze, které vydělaly školní besídkou, a na Bucek.

Školu v roce 1950 - 1951 navštěvuje 52 dětí (1. oddělení 26, učí V. Hamouz, 2. oddělení 26, učí Oldřich Rais). Učitel **Oldřich Rais** vystřídal Janu Vaškovou. Děti se zúčastňují soutěže „Radostná práce“ a získávají v okrese 2. místo (24. 6.). Za peníze, které vydělali sběrem, jedou žáci na výlet na Macochu a do Brna.

Školní rok 1951 – 1952 zahajuje 52 dětí (1. odd. 19, učí V. Hamouz, 2. odd. 23, učí O. Rais). Náboženství vyučuje V. Šmíd a Olga Mladá. Děti se zapojují do zemědělských brigád - česání chmele. Nejvíce věrtelů načesal Karel Kořán – 97. Celkem děti načesaly 724 věrtelů. Další brigády se týkají sběru mandelínek (249 brouků, 912 larev).

Ve školním roce 1952/53 přichází do školy za učitele Raise paní **Anna Vašková** z Nového Strašecí. Také školní rok 1953/54 nepřináší žádné změny v obsazení. Učí zde V. Hamouz a A. Vašková. Děti se zapojují do hledání mandelinky bramborové a vytrhávají plevel v chmelnicích. V létě navštěvují sokolský tábor na Bucku a na podzim přihlížejí výlovu Bucka. Během roku čtyři děti onemocněly žloutenkou a škola musela být desinfikována.

Následující školní rok 1954/55 chodí do školy 46 dětí.(1. třída 21, učí V. Hamouz, 2. třída 25, učí A. Vašková) Ve školním roce 1955/56 školu navštěvuje 48 žáků (1. třída 19, učí V. Hamouz, 2. třída 29, učí A. Vašková).

Školní rok 1956/57 zahájilo 36 dětí (1. třída 19, učí V. Hamouz, 2. třída 17, učí A. Vašková). Nově je opět do osnov národní školy zaveden předmět ruční práce. Školní výlet se tentokrát koná do Lidic, pražské zoo a na zbraslavské letiště.

Ve školním roce 1957/58 chodí do školy ve Třtici 42 žáků. Učitelé se nemění. Následující rok 1958/59 navštěvuje školu 37 žáků (1. třída 18, učí V. Hamouz, 2. třída 19, učí A. Vašková). Zájezd se koná na Křivoklát a Karlův Týn. Do osmileté školy ve Mšeci dojíždí na druhý stupeň celkem 44 žáků.

Ve školním roce 1959/60 chodí do školy ve Třtici celkem 39 žáků (1. třída 15, učí V. Hamouz, 2. třída 24, učí A. Vašková). Celá výuka je poznamenána přípravou na Spartakiádu, která se koná 18. června. Jde o nově zavedenou přehlídku tělesné zdatnosti formou hromadného cvičení v několika věkových skupinách (obdobu nepovolených sokolských sletů).

Školní rok 1960/61 zahajuje 42 dětí (1. třída 23, učí V. Hamouz, 2. třída 18, učí Vašková a dále Francová). Protože učitelka Vašková vážně onemocněla, nahrazuje ji při výuce učitelka Francová. Výlet na konci školního roku se podniká do Prahy.

Ve školním roce 1961/62 navštěvuje školu ve Třtici 46 dětí (1. třída 23 dětí, učí V. Hamouz, 2. třída 23 dětí, učí Fürstová). V tomto roce je trvale přeložena na školu paní **Fürstová**, která na škole zůstává až do roku 1965.

Ve školním roce 1962/63 má škola 33 dětí (1. třída 13, učí v. Hamouz, 2. třída 20, učí Fürstová). Vzhledem k tuhé zimě jsou prodlouženy pololetní prázdniny s ohledem na obtížné vytopení škol od 20. ledna do 10. února. Počátek hlavních prázdnin to neovlivní a školní rok končí 29.6. 1963.

V následujícím roce 1963/64 navštěvuje školu 38 žáků (1. třída 14 dětí, učí V. Hamouz, 2. třída 24 dětí, učí Fürstová). Ve školním roce 1964/65 do školy chodí 32 dětí. 1. třídu učí V. Hamouz. Je rozdělena do tří oddělení – 1. postupný ročník má 5 dětí, druhý 6 dětí a třetí 3 děti. Paní Fürstová učí druhou třídu, která je spojena ze 4. postupného ročníku s 8 dětmi a pátého ročníku s 10 dětmi.

Školní rok 1965/66 přináší větší změny. Je rozhodnuto, že starší děti, tj. 4. a 5. postupný ročník budou dojíždět do Mšece a ze dvoutřídní školy ve Třtici se stává škola jednotřídní. V této jedné třídě se učí tři postupné ročníky. Celkem do školy chodí 15 dětí (1.

postupný ročník 4 dětí, 2. ročník 5 a 3. ročník 6 dětí). Také řídicí učitel Hamouz, který učil na třtické škole od roku 1945, tedy 20 let, odchází do penze a učitelka Fürstová je přeložena do Mšeckých Žehrovic, proto přichází učitelka **Štruncová**. Výlet na konci roku je organizován do Terezína, zámku Libochovice, na Komáří vížku u Teplíc a na Cínovec. Cestovné uhradil sbor požární ochrany ve Třtici.

Ve školním roce 1966/67 je ředitelkou jmenována paní Josefa Adltová, která se stará o běh školy. Do školy chodí 19 dětí (1. postupná ročník 10, 2. postupný ročník 3. třetí postupný ročník 6 dětí) a učí je učitelka Štruncová.

Školní rok 1967/68 zahajuje 35 dětí. Opět je zde 5 postupných ročníků, takže i dvě učitelky. Ředitelkou školy je **Josefa Adltová** a vypomáhá důchodce František Lexa. Učí se opět ve dvou třídách. První spojuje děti tří postupných ročníků (1. ročník 6 dětí, 2. ročník 10. 3. ročník 4 dětí, učí J. Adltová), druhou třídu učí Fr. Lexa, který zde spojuje 5 dětí 4. postupného ročníku a 10 dětí 5. postupného ročníku. Důvodem této reorganizace je nárůst dětí ve spádové škole ve Mšeci, která z kapacitních důvodů nemůže pojmout množství vlastních a dojíždějících dětí.

Školní rok 1968/69 zahajuje celkem 30 dětí. Do 1. třídy, kterou učí ředitelka Adltová chodí tři postupné ročníky (1. ročník 7 dětí, 2. ročník 6 dětí, 3. ročník 8 dětí) a do 2. třídy 9 dětí (4. postupný ročník 4 děti a 5. ročník 5 dětí). Tuto třídu učí **J. Morávková**. Protože obě učitelky onemocněly, je na výpomoc povolána M. Bulínová.

Školní rok 1969/70 přináší změnu. Na místo učitelky je jmenována **Květuše Malá**, která ale v průběhu roku odchází a na její místo jako výpomoc nastupuje opět důchodce František Lexa. Do školy chodí celkem 35 dětí (1. třída - 1.ročník 9 dětí, 2. ročník 8 a 3. ročník 5 dětí, učí J. Adltová, 2. třída - 4. ročník 9 dětí, 5. ročník 4 děti, učí K. Malá a F. Lexa). Vánoční prázdniny jsou kvůli epidemii chřipky prodlouženy až do 17. ledna 1970.

Pro školní rok 1970/71 přichází na místo K. Malé učitelka **Nachtigalová**. Do školy chodí 40 dětí.(1. třída má tři oddělení - 1. ročník 7 dětí, 2. ročník 9, 3. ročník 8 dětí, učí J. Adltová, 2 třída se dvěma odděleními - 4. ročník 5 dětí a 5. ročník 9 dětí, učí Nachtigalová). podobné je to i ve školním roce 1971/72. Školu navštěvuje celkem 33 žáků (1. třída se třemi odděleními - 1. ročník 5 dětí, 2. ročník 7, 3. ročník 9 dětí, učí J. Adltová, 2. třída se dvěma odděleními - 4. ročník 8 dětí, 5. ročník 4 děti, učí Nachtigalová).

Ve školním roce 1972/73 přebírá funkci ředitele malotřídní školy **Rudolf Pipek**, který je řídicím učitelem až do uzavření školy v roce 1978 (umírá v dubnu 2004). Do školy dochází 36 žáků, kteří se učí ve dvou třídách v pěti odděleních (1. třída - 1. ročník 6 dětí, 2. ročník 7 dětí a 3. ročník 5 dětí, učí Pipek, 2. třída - 4. ročník 10 dětí, 5. ročník 8 dětí, učí Nachtigalová). Výuka náboženství je zrušena. Ve školním roce 1973/74 do školy chodí 30 žáků (1. třída - 1. ročník 1 žák, 2. ročník 6 dětí, 3. ročník 7 žáků, učí Pipek, 2. třída - 4. ročník 7 dětí, 5. ročník 9 dětí, učí Nachtigalová).

Ve školním roce 1974/75 dochází ke změnám, neboť ubývá dětí. Pátý postupný ročník je převeden do Základní školy ve Mšeci. Tím je dětí jen tolik, že mohou být učeny jen v jediné třídě, proto také učitelka Nachtigalová je přeložena na ZŠ do Řevničova. Na Malotřídní škole ve Třtici zůstává jen řídicí učitel Rudolf Pipek. Do školy chodí celkem 22 žáků (1. ročník 9 dětí, 2. ročník 2 děti, 3. ročník 5 dětí a 4. ročník 6 dětí). V tomto roce pomáhá organizovat volný čas dětí Alena Truxová. Jako studentka Gymnázia Jana Ámose Komenského v Novém Strašecí vede jiskry i pionýry.

Ve školním roce 1975/76 chodí do školy 18 dětí (1. ročník 4, 2. ročník 9, 3. ročník 5 dětí, učí Rudolf Pipek). Od roku 1976/77 se zavádí do výuky první třídy množiny, které pak pokračují i do dalších ročníků. Do školy chodí 18 žáků (1. ročník 4 děti, 2. ročník 4, 3. ročník 10 dětí, učí Rudolf Pipek).

V roce 1977 /78 opět ubyl počet dětí – 16 celkem. 1. ročník navštěvují 3 děti, 2. ročník 3 a 3. ročník 10 dětí, učí Rudolf Pipek. Starost o jiskry a pionýry přebírá Jitka Frolíková, také studentka gymnázia. Po uzavření školy v roce 1978 odchází řídící učitel Pipek do malotřídní školy v Srbčci, ale stále bydlí v budově školy ve Třtici V roce 1978 dojíždí do školy do Mšece celkem 42 dětí a do ZŠ v Novém Strašecí 4 děti. Protože je vzhledem ke změně koncepce výuky (z devítileté školní docházky se přechází na osmiletou) zrušena 9. třída ve Mšeci, dojíždějí 3 žáci do deváté třídy v Řevničově.

Přehled počtů žáků malotřídní školy ve Třtici za řídícího učitele Rudolfa Pipka

školní rok	třídy	počet dětí	celkem ve třídě	celkem ve škole
1972 / 73	1. +2. + 3. třída	6 + 7 + 5	18	36
	4. + 5. třída	10 + 8	18	
1973 / 74	1. + 2. + 3. třída	1 + 6 + 7	14	30
	4. + 5. třída	7 + 9	16	
1974 / 75	1. + 2. + 3. + 4.	9 + 2 + 5 + 6	22	22
1975 / 76	1. + 2. + 3. třída	4 + 9 + 5	18	18
1976 / 77	1. + 2. + 3. třída	4 + 4 + 10	18	18
1977 / 78	1. + 2. + 3, třída	3 +3 + 10	16	16

Přesto, že je škola od roku 1978 uzavřena, učitelskému povolání se věnuje řada místních rodáků či obyvatel, kteří ovšem do zaměstnání dojíždějí.

Mateřská škola ve Třtici

Mateřská školka ve Třtici byla otevřena roku 1950. Měla jen jediné oddělení, které sdružovalo všechny děti věkem patřící do školky (3 – 6 let). Hned první rok bylo zapsáno celkem 24 dětí, 12 chlapců a 12 děvčat. První učitelkou se stala Marie Novotná (narozena 19. 4. 1902 v Ledči nad Sázavou, absolventka měšťanské školy a školy pro ženská povolání v Praze), která do té doby pracovala jako ředitelka mateřské školky na Lánech. Místní národní výbor školku vybavil nábytkem, pomůckami i učitelskou knihovničkou. Nábytek do třídy pro děti věnoval ONV v Novém Strašecí. Na konci školního roku odchází 4 chlapci a 3 dívky do školy národní.

Výnosem KNV v Praze 30. 6. 1951 je zavedeno celodenní zaměstnání (IV/2 – 316 9-M-28/61951), proto je provoz MŠ stanoven od 7.00 do 18.00 hodin. Protože děti nemají ve školce zajištěn oběd, je zavedena polední přestávka. V době dovolené a o prázdninách zastupuje ředitelku MŠ pěstounka, paní V. Emingerová z Pochvalova.

Také ve školním roce 1951 – 52 je zapsáno 24 dětí. Protože pěstounka paní V. Emingerová začíná učit v nově otevřené školce v Pochvalově a M. Novotná je ve třtické školce sama, posouvá se doba provozu na 8.00 – 16.00 hod s polední pauzou. Spolek

Vzájemnost věnoval školce loutkové divadlo. Větší žebříňáček sloužil na vycházkách pro nejmenší děti. Paní Novotná požádala o přeložení na okres Hořovice z rodinných důvodů a k 29. 2. 1952 odešla. Na její místo nastoupila M. Šímová a jako pěstounka Vl. Petráčková. Do národní školy přestoupilo 6 dětí.

Školní rok 1952/53 je zahájen se 17 dětmi (8 chlapců a 9 dívek). Školský referát v Novém Strašecí novou ředitelkou školky jmenoval Soňu Švejdovou, narozenou 25. srpna 1925 v Ivančicích u Brna, absolventkou měšťanské školy a školy pro ženská povolání ve Velkém Meziříčí na Moravě. Z rodinných důvodů požádala po praxi a působení ve školkách na Moravě o přeložení na okres Kladno. Výuka ve školce probíhala i během prázdnin, kdy se zde střídaly učitelky z okolí (Petráčková, Linhartová, Vašková a Zinková).

Celkem 20 dětí bylo zapsáno do školky ve školním roce 1953/54. Již o prázdninách začaly přípravy ke stravování dětí v budově školy. ONV ve Strašecí přislíbil značný finanční obnos k přestavbě místnosti v suterénu na kuchyni. Protože finance nedorazily, nakonec se od výstavby kuchyně upustilo. Od září 1954 byla na vlastní žádost přeložena ředitelka S. Švejdová, která odešla na MŠ do Račice a novou ředitelkou byla ustanovena Jarmila Štrachová od 30. srpna 1954. Narodila se 5. ledna 1919 ve Veltrubech, okr. Kolín, absolvovala měšťanskou a hospodářskou školu v Tuchlovicích a kurs pro učitelky MŠ. Na školku ve Třtici přestupuje po působení v Rynholci a na Lánech. Ve školním roce 1954/55 bylo do školky zapsáno celkem 20 dětí a na konci roku 8 dětí přestupuje na národní školu. Také ve školním roce 1955/56 je do školky zapsáno 20 dětí. Hned na počátku září je vzhledem k epidemii černého kašle školka do konce září zavřena na příkaz dětského lékaře pana Jeřábka. Od 1. února 1956 je školka převedena na Zemědělský útulek. Ředitelka Štrachová ze zdravotních důvodů podává žádost na přeložení a na její místo je od 29. 4. 1956 ustanovena Václava Valentinová, která do této doby působila v dětském domově v Novém Strašecí.

Ve školním roce 1956/57 je Zemědělský útulek v provozu denně od 8 do 18 hodin. V poledne děti odcházejí domů na oběd. Pro tento rok je zapsáno 20 dětí. 8. prosince přebírá vedení útulku paní K. Salačová, neboť Václava Valentinová je přeložena z nařízení ONV ve Strašecí do Řevničova. Školní roky 1957/58 a 1958/59 nejsou v kronice zapsány. Důvodem je i střídání pěstounek – Kytková, Kořánová, Kacálková. Následuje až zápis Jitky Vojčiňákové, která byla vychovatelkou v dětském domově a stala se ředitelkou zemědělského útulku ve Třtici, ze školního roku 1959 /1960. Tehdy bylo do útulku zapsáno 15 dětí. Děti docházejí nepravidelně, ačkoli činnost je bohatá. Z prostředků MVN jsou zakoupeny i hračky, věšáčky na ručníky, rozhlas a židličky. Po dobu dovolené je útulek na 14 dní uzavřen.

Ve školním roce 1960/61 je zapsáno celkem 17 dětí. Jejich docházka je pravidelná, organizuje se více akcí např. zájezd do Prahy na cirkus. Protože s útlukem je spokojena i ruská návštěva, dochází k větším investicím – nové lino a koberec, závěsy i záclony, kapsáře na hřebeny. Jsou zakoupena kamna a konev na vodu, z ústřední dodávky přichází stavebnice a hry.

Další školní roky (1962 – 67) nikdo nezapisuje a následný zápis je ze školního roku 1967/68. Během tohoto času útulek dostává nové pojmenování. Místo Zemědělský útulek je nově označen jako Dětský útulek. Pěstounka Mečířová z Řevničova odchází na mateřskou dovolenou a ONV v Rakovníku správou útulku pověřuje Marii Urbanovou. Útulek začíná více spolupracovat s národní školou (kulturní pořady, vystoupení, zájezdy). Přes opětovné žádosti o vybavení zahrady a hřiště a o postavení vodovodu na umývárnu a WC, k výstavbě nedochází. MNV nemá zvláštní zájem ani finanční prostředky. Chybí dokonce i hračky. Během prázdnin je útulek na 3 týdny uzavřen po dobu dovolené. Ve školním roce 1968/69 navštěvuje útulek 17 dětí a akce ve spolupráci s národní školou se rozrůstají. I přes žádosti o

Práce chráněná autorským zákonem ©

vybavení útulku novějšími zařízeními a hračkami je jedinou novinkou gramorádio. Do národní školy odchází celkem 11 dětí.

Vzhledem k malé docházce dětí je provoz útulku přerušen a opětovně je zahájen až 15. 5. 1970. Jeho provoz přebírá Věra Kytková ze Mšece a provoz se tentokrát nezastavuje ani o prázdninách. Pro školní rok 1970/71 je do útulku zapsáno 17 dětí, ale docházka není uspokojivá. Následující školní rok (1971/72) je zapsáno 19 dětí, kdy nejmladšímu jsou dva roky. Po dobu dovolené paní Kytkové je útulek zavřen, jinak funguje po celý rok. Činnost začíná být stereotypní, bez výletů a docházka klesá. Přesto pro školní rok 1972/73 bylo zapsáno 17 dětí, pro školní rok 1973/74 dokonce 22 a na poslední rok provozu 1974/75 19 dětí. Školní inspekce z Rakovníka provedla opakovaně průzkum, při kterém byla zjištěna nevyhovující docházka. S výsledkem průzkumu byl seznámen i MNV ve Třtici a na základě dohody zúčastněných stran se Dětský útulek ve Třtici k 30. červnu 1975 po 25 letech působnosti uzavírá.

školní rok	počet dětí	ředitelka	pěstounka či učitelka	počet přestupujících na národní školu
01950 – 1951	24 (12 chl + 12 d)	Marie Novotná	pí. V. Emingerová	7
1951 – 1952	24	M. Novotná, M. Šimová	pí. VI. Petráčková	6
1952 – 1953	17 (8 chl + 9 d)	Soňa Švejdová		
1953 – 1954	20 (10chl + 10 d)	Soňa Švejdová		
1954 – 1955	20 (10chl + 10d)	Jarmila Štrachová		8
1955 – 1956	20	Jarmila Štrachová, Václava Valentinová		9
1956 – 1957	20	Václava Valentinová K. Salačová		
1957 – 1958 1958 – 1959			Kytková, Kořánová, Kacálková	
1959 – 1960	15	Jitka Vojčiňáková		8
1960 - 1961	17	Jitka Vojčiňáková		8
1967 – 1968	17	Měčřřová Marie Urbanová		8
1968 - 1969	17 (10chl + 7 d)	Marie Urbanová		11
1969 - 1970	16	Věra Kytková		
1970 - 1971	17	Věra Kytková		
1971 - 1972	19	Věra Kytková		
1972 - 1973	17	Věra Kytková		
1973 – 1974	22	Věta Kytková		
1974 - 1975	19	Věra Kytková		

Současné školství

Základní škola ve Třtici byla zrušena roku 1977 (dokončen je školní rok 1977/78). Děti ve věku základní školní docházky dojíždějí proto do okolních základních škol.

Rok	celkový počet dětí	ZŠ Mšec	ZŠ Slaný	ZŠ Nové Strašecí	ZŠ Rakovník, víceleté gymnázium
1996	40	29		10	1
1998	44	30		12	2
1999	41	29		9	3
2000					
2001					
2002	44	32		11	1
2003	42	30		11	1
2004	38	27	1	9	1

V roce 2002 do ZŠ Mšec dojíždělo 32 žáků a do ZŠ v Novém Strašecí 11 žáků. Ke 30. 6. 2002 ukončili 4 žáci základní školní docházku a přestoupili na střední školy či odborná učiliště.

V roce 2003 do ZŠ Mšec dojíždělo 30 žáků, na ZŠ v Novém Strašecí 11 a na ZŠ v Rakovníku 1. Celkem základní vzdělání ukončilo 6 žáků (4 přejdou na střední školy a dva na SOU).

V roce 2004 do ZŠ Mšec dojíždělo 27 žáků, ZŠ ve Slaném 1, ZŠ v Novém Strašecí 9 a na víceleté gymnázium 1. Základní vzdělání ukončilo celkem 6 žáků (3 přejdou na SŠ a 3 na učební obory.)

Současní učitelé ze Třtice

Jméno a příjmení	rok narození	souvislost ze Třticí	místo prac. působení
Josef Köhler	(zemřel 2004)	rodák, čp. 44	soukromá výuka němčiny
Marie Malcová Köhlerová		přivdala se, čp. 44	ZŠ Mšec – 1. stupeň
Mgr. Lenka Pokorná Hejdová	1957	přivdala se, čp. 173	ZŠ Praha, ZŠ Mšec, gymnázium Rakovník
Mgr. Alena Truxová	1958	rodačka, odstěhovaná do Řevničova	OU Středokluky, ZŠ Řevničov, ZŠ Mšec, SZŠ Rakovník
PaeDr. Jitka Frolíková Knorová	1960	rodačka, odstěhovala se do Rakovníka	3. ZŠ Rakovník, gymnázium Rakovník
Mgr. Hedvika Růžičková Satranská		rodačka, odstěhovala se do Nového Strašecí	Speciální škola Stochov
Mgr. Štěpánka Horáčková	1978??	rodačka	ZŠ Mšec, Praha, Stochov
Mgr. Pavlína Skleničková	1982??	rodačka	ZŠ Nové Strašecí – 1. stupeň
Jana Vožechová	1983	rodačka	zatím studentka speciální pedagogiky v Olomouci

Kronikáři obecní kroniky

Prvním kronikářem, který kroniku vede od roku 1836, je tehdy již definitivní učitel **Václav Posledník**. Pomocí vzpomínek se vrací ještě o deset let nazpět a snaží se zmapovat události od roku 1826. První listy píše kurentem, proto jsou dnes jen obtížně k přečtení. Aby všichni obyvatelé měli možnost seznámit se s jejich obsahem, přepsal je do dnešní písemné podoby (žádné úpravy obsahu, slovosledu, tvarosloví ani pravopisu) Ing. Josef Hejda.

Dalším kronikářem je **Josef Dalimil Čeněk**. Pražák, povoláním úředník, který se do Třtice přistěhoval a kroniku přebírá. Jeho zápisy jsou od listopadu 1866, ale události se snaží zachytit od roku 1836, teda opět zpětně.

Roky 1904 – 1905 zapisuje do třtické kroniky **František Horáček**. Jde o zápisky ze strany 33 – 38. Povoláním byl policejní komisař a zemřel roku 1929 ve věku 91 let.

Události let 1905 – 1910 zapsal do kroniky **Alois Olič**, výměnkář z domu čp. 68. V kronice jde o strany 38 – 40.

Na žádost starosty Františka Pošty se kroniky ujímá **Antonín Pucholt**, tehdy řídící učitel ve Třtici. Zachycuje dobu let 1919 – 1927. Jeho zápisy končí stranou 100. Protože odchází do důchodu a stěhuje se do Nového Strašecí, předává kroniku obecnímu úřadu.

Letopisecká komise, ve složení Josef Hejda, Boh. Uhlík a František Čečrle požádá o pokračování v zápisech pana **Stanislava Uhlíka**. Ten tedy od 19. 6. 1927 pokračuje od strany 101 na stranu 128. Jeho zápisy končí rokem 1936. Pan Uhlík byl domkář, který zemřel 18. 6. 1951.

Rok 1937 zapisuje do kroniky řídící učitel **Oldřich Černý**. Jde o strany 129 – 132. Na období druhé světové války – 1938 – 1945 – je kronika ukryta a zápisy pokračují až po válce. Strany 133 – 148 vepisuje patrně stejný autor.

Dalším kronikářem je **Karel Kořán** (narozený 1903 ve Třtici) z čísla popisného 99, který kroniku přebírá na návrh předsedy MNV Antonína Urbana. Na stránkách 149 – 179 zachycuje události let 1948 – 1950, následuje rok 1951 (str.181 – 185) a 1952 (str. 186 – 188).

Události roku 1953 jsou zapsány jinou rukou, ale jméno kronikáře není uvedeno ani zde, ani jinde v textu.. Jde o stránku 189 – 195.

Paní učitelka **Anna Vašková** přebírá kroniku a její zápisy jsou vedeny na stránkách 197 – 217. Do kroniky vlepuje obrázky z novin, aby doložila informace z let 1953 – 1957. Roky 1953 – 55 zapisuje zpětně, protože pan Karel Kořán, železničář, již tyto zápisy neudělal.

Následující události roku 1958 sepisuje pan **Stanislav Vácha**, narozený 10. 10. 1901 ve Cvrčovicích u Slaného, syn horníka, který pracoval nejprve jako obchodní příručí v koloniálu pak ve spotřebních družstvech Budoucnost, Včela a Bratrství, později v Tesle Karlín, odkud byl uvolněn do funkce tajemníka MNV ve Třtici.

V roce 1973 přebírá kroniku paní **Anna Hubatá**, narozená 19. 7. 1925, od roku 1947 důchodkyně, jinak matka dvou dětí. Snaží se zpětně zachytit události let 1959 – 1973 a pokračuje až do roku 1978. Jde o zápisy ze stran 243 – 272.

Pan **Bedřich Horáček** přebírá kroniku v roce 1979 a jeho zápisy zachycující roky 1980 – 1995 jsou na stránkách 273 – 329. Poslední roky jsou už ale velice kusé a nepřesné.

Kronika nějakou dobu leží na obecním úřadě, neboť se hledá pečlivý kronikář. Nakonec se na žádost starosty pana Ing. Luboše Hejdy v roce 2003 ujímá vedení kroniky paní **Lada Urbanovičová Hanová**. Narodila se 12. 11. 1968 v Praze, vystudovala SZŠ a roku 1990 se vdala do Třtice čp. 172. Je matkou dvojčat - Václava a Jana, pracuje zde jako servírka. Nejprve na základě pamětí současníků, Pamětní knihy psané ve Třtici a z Knihy o evidenci domů a osob vedené ve Třtici doplnila údaje let 1980 – 1995 (str. 331 – 339).

Absolvovala školení kronikářů, zajistila si potřebnou literaturu o tom, jaké údaje do kroniky psát a začíná zpětně doplňovat roky 1996 – 1999 (do strany 356).

V roce 1934 byla kronika opatřena novými deskami, které zhotovil pan Bedřich Horáček čp. 2. Kronika vždy za určitou dobu byla dávána ke kontrole. Bohužel jsou v kronice vyřezané listy na třech místech: 182 – 183 – vyřezány 2 strany
206 – 207 – vyřezány 4 strany
220 – 221 – vyřezáno 5 stran.

Do kroniky zatím zapisovalo 13 kronikářů (z toho jen tři ženy).

Kronikáři školních kronik

Kronika z let 1880 – 1892

Počáteční zápisy o škole ve Třtici jsou vedeny retrospektivně. Do zápisu k listopadu 1835 psal pan **Ryšavý** a po něm **František Wenig** (zápisy do 12. 9. 1885), pak do srpna 1887 pokračuje **Antonín Jeřábek**, v dubnu 1887 jmenovaný c.k. školním inspektorem. Po něm kroniku vedou vždy řídící učitelé ze Třtice, tj. do roku 1892 Bohdan Fürst.

Pamětní kniha školy ve Třtici z let 1892 – 1953

Zapisovateli v kronice jsou vždy řídící či zastupující učitelé. Do roku 1907 je to **Bohdan Fürst**, pokračuje **Antonín Pucholt**, a to v letech 1908 až 1926. (Od roku 1925 je sice v důchodu, ale vypomáhá s kronikou a s výukou československého náboženství.) Rok 1926 zapisuje **B. Košťál**, školní rok 1927 až 28 **Josef Vrkoč**, následuje **Jiří Šanda**, který zapisuje rok 1928 až 1929. Dalším pokračovatelem je **Jan Líkař**, který zapsal školní roky 1929 – 1932. Rok 1932 až 1933 zapisuje **Jar. Míka** a dalších pět let (1933 – 1938) pokračuje **Oldřich Černý**. Po něm štafetu přebírá **Antonín Mikeš**, který ji vede v letech 1938 až 1941. Válečné roky jsou vynechány a kronika pokračuje od roku 1946 zápisy řídícího učitele **Václava Hamouze**.

Pamětní kniha školy ve Třtici z let 1940 – 1944

Tuto kroniku začal psát **Antonín Mikeš** a od roku 1941 **Václav Čmolík**.

Pamětní kniha školy ve Třtici z let 1953 – 1978

Kronikářem je **Václav Hamouz** (1953 – 1965), **Josefa Adltová** (1966 – 1972) a **Rudolf Pipek** (1972 – 1978).

Kronika mateřské školy ve Třtici (1950 – 1975)

1950 – 1954 zapisuje Soňa Švejdová
1954 – 1956 zapisuje Jarmila Štrachová
1956 – 1957 zapisuje V. Valentinová
1959 – 1961 zapisuje Jitka Vojčiňáková
1967 – 1968 zapisuje Marie Urbanová
1968 – 1975 zapisuje V. Kytková

Rychtáři obce, starostové obce ve Třtici, předsedové MNV ve Třtici a opět starostové obce

Prvním rychtářem, uváděným kronikou, je **Josef Sailer**, který funkci rychtáře vykonával 14 let, v letech 1833 až 1847. Po něm práci přebírá na deset měsíců **František Somol** z čp. 10 a ještě v roce 1847 pokračuje **Josef Kořán** čp. 11. Jako konšelé jsou tehdy v radě František Dikast čp. 3 a Vojtěch Elznitz.

Od roku 1850 dochází k přejmenování funkcí, rychtářům se říká starosta a konšelům páni radní. Radním je tehdy František Rosenbaum čp.18 – hostinský. Starostou je tehdy stále Josef Kořán.

Od roku 1886 je starostou **Antonín Rosenbaum**, rolník z čp. 1, který nechal vysadit švestkovou alej až na hranici s Korhausem.

V letech 1889 – 1895 vykonává funkci starosty **František Sailer**. V roce 1890 nechal postavit obecní studnu s dobrou a čistou vodou, opravit silnici od školy do Nového Strašecí až ke katastru Řevničova. Větší část silnice je chápána jako okresní, je stavěna nově a peníze poskytl okres. Silnici lemovaly nově vysazené hruškové a jabloňové aleje, které byly vysazeny i podle silnic v obci.

Dalším starostou je **Antonín Bychrt**, který je ve funkci v letech 1895 – 1902. Za něj je okresní silnice dostavěna. Stavitelem byl Antonín Satra z Volšan.

V letech 1902 – 1911 je v roli starosty pan **František Sailer** a po něm v letech 1911 – 1914 mlynář u Bucku **Václav Fousek**. Jeho syn padl ve válce, při obsluze mlýna byl vtažen mezi kola otec pana starosty, který následkům těžkých zranění podlehl. Také zdravotní stav pana Václava Fouska si vyžádal operaci na Kladně. Zdravotní stav a rodinná situace jsou důvody, proč pan Fousek ukončuje svoji práci starosty.

Od konce června 1914 do června 1919 v roli starosty působí **František Pošta** čp. 20.

Po něm po volbách 1919 přebírá úřad **Stanislav Uhlík** čp. 114 a prvním radním je Karel Sailer čp. 62. Toto období řešilo především otázku školy, protože školní budovy byly od roku 1905 prohlášeny za nevyhovující a 5. srpna 1926 bylo dokonce nařízeno, že do července 1930 se obec musí postarat o novou školu.

Volby z 16. října 1927 se na základě námitek, které za Stranu socialistickou podal Václav Vopátka, musely 14. 3. 1928 opakovat. Nejvíce hlasů získala KSČ – celkem 164 hlasů, Strana republikánská 153, lidovci 10, Strana živnostenská 14 a sociální demokraté 11. Starostou se poté stává **Bohumil Holík** čp. 150 a 1. náměstkem Josef Vozech čp. 25. Členy obecní rady jsou ještě Jan Uldrych čp.143, František Zíma čp. 101 a Václav Hejda čp.38. Hlavními stavbami jsou v roce 1927 opravy cest – asi 1000 m a v roce 1929 zavedení elektriky. V roce 1931 je od bahna vyčištěn Hoření rybník a postavena je i hráz v ceně 2 000 korun. V Hoře se sází lesní smrková sadba, ale vzhledem k velmi suchému roku 60% sadby zašlo. Škoda je odhadnuta na 3 tisíce korun.

V letech 1932 – 1938 se starostou stává **Stanislav Uhlík** a náměstkem je Jan Uldrych. Pokračuje se v čištění rybníků ve vsi. V roce 1932 je na řadě dolní rybník i s opravou hráze v ceně 1 200 korun a v roce 1933 je vyvezen prostřední rybník. Protože švestková alej směrem ke Mšeci byla silně napadena puklicí, je v roce 1934 zasazeno u této cesty 32 hrušní. ze školky v Novém Strašecí. 11. dubna 1934 se začíná s budováním nové silnice ze Třtice do Nového Strašecí. Silnice je vedena po staré cestě přes vrch Žalý a vlevo do lesa pana Juny. Kolaudaci provedl 19. listopadu 1934 zemský úřad. Dozor nad stavbou měl František Žanda z Nového Strašecí a zemský inženýr pan Emil Koubek. Protože musela být zvednuta i hráz

Hořeného rybníka a prostor okolo pomníku, dosáhla cena 489 tisíc korun. Cesta k obci byla ještě osázena ovocnými stromy.

Rokem 1938 se starostou stane **Josef Pošmourný**, člen KSČ, a prvním radním Josef Hejda. Protože Josef Pošmourný je zatčen gestapem a úřad starosty nechce nikdo převzít, vykonává tento v této době tak nevděčný a doslova život ohrožující úřad bývalý první radní, pan **Josef Hejda** čp. 8.

Hned 9. května 1945 úřad rychle přebírá prý díky nedorozumění s občany **Jaroslav Pošta** čp. 130. V této roli je jen krátce, protože se vzhledem k lepšímu spojení do zaměstnání stěhuje do Řevničova. 1. června 1945 se role starosty ujímá **Antonín Urban** (narozený 1897) horník z čp. 138, který je v roli starosty potvrzen i volbami 1946. Ve funkcích správy obce je 8 komunistů. Dochází k novému uspořádání, obecní úřady se mění na místní národní výbory (MNV), v jejichž čele stojí předseda, jehož úřad (a ne jen ten) je silně ovlivněn politickou silou - tajemníkem KSČ. V roce 1948 se začíná se stavbou povrchové kanalizace. Od prostředního rybníka se zaházeli hořejší odtok a stoka podél silnice, nový výkop na položení cementových rour až do Dolejšího rybníka byl hluboký 1,80 m a jeden metr vyšel na 1 200 korun. V roce 1949 se pokračuje s kanalizací pod silnicí k národnímu výboru. V roce 1948 se začíná s obnovou místního rozhlasu, protože za války byl rozhlas zničen sejmutím vedení. 28. září 1949 došlo k prvnímu hlášení místního rozhlasu, který namontoval a zapnul mistr Montelík z Kladna (náklady 120 tisíc korun).

Volbami z 8. června 1952 přebírá funkci předsedy Místního národního výbory ve Třtici **Rudolf Pavlíček** (narozený 30. 9. 1930) a místopředsedou je Josef Škutchan, horník. V této době je opravena zeď hřbitova a kostnice. V těchto letech dochází k vyvlastnění pumpy ve Bráně, k budování JZD na základě združstevňování. Součástí tohoto procesu je i vyvlastnění majetku, odvedení mužů do PTP či vystěhování rodin. V roce 1956 se začíná s výstavbou vodovodu na Průhoně. JZD začíná se stavbou prvního kravína ve dvoře, později se staví i druhý kravín, teletník a JZD společně s MNV opravují silnici.

Protože v roce 1958 povyšuje Rudolf Pavlíček na tajemníka MNV do Nového Strašecí, je ve volbách zvolen za předsedu MNV ve Třtici **Bohumil Horáček**. Tajemníkem je Stanislav Vácha a členové výboru jsou : Rudolf Hubatý, Josef Elznitz, Františka Polívková, Vlasta Hamouzová, Josef Škutchan, Václav Kořán, Antonín Kořán, František Třesohlavý, Josef Just a František Lev. V roce 1959 je pod vsí postavena nová česačka chmele a v roce 1960 na parcele u Posledníků čp.105 se staví nová sušička chmele. Stavbu provádí parta Musilovců z Prahy. Stavba si vynutí opravu hráze Hořeného rybníka v roce 1964, který je při této příležitosti znovu odbahněn a celý oběhnán zábradlím. V roce 1965 se staví nová hasičská zbrojnice.

V letech 1966 až 1969 přebírá funkci předsedy MNV **Antonín Urban**, který se ze zdravotních důvodů úřadu vzdává (zemřel 5. 7. 1972). Hned v roce 1966 je zavřeno řeznictví a hospoda pana V. Urbana (prodej zkaženého masa) a rodina je vystěhována do čp. 48, které Urban později koupil. Objekt bývalé hospody a řeznictví je v roce 1968 zbourán. Jedinou hospodou v této době je hospoda pana Záruby, ve které šenkuje Josef Rosenbaum.

V září 1969 se po odchodu A. Urbana novým předsedou MNV stal **Karel Just**. Od roku 1971 je tajemníkem MNV Jiří Stryal a členové jsou: Josef Adlt, Jaroslav Černý, Josef Eminger, Ladislav Hendrych, Bedřich Horáček, Karel Just, Jiří Kárník, Kořán Václav, František Kosina, Miloslav Kyncl, Františka Polívková, Květa Köhlerová, Oldřich Ryba., Květa Salačová, Josef Uhlík, Zdeněk Videman a Miroslav Zíma. Družstvo Jednota plánuje výstavbu nové hospody. Ta je skutečně 1. 2. 1970 otevřena a šenkýřem se stává Bohumil Horáček čp. 22. V roce 1969 se také staví na Vojtěšce vodovod. Voda do domů je vedena ze studny od školy. V roce 1972 byl zbudován chatkový a stanový kemp a sociální zařízení pláže na Bucku V roce 1975 se zveřejňuje plán výstavby kulturního sálu, který má být budována

v akci „Z“ (za spoluúčasti občanů – forma brigádnických hodin dávaných jako závazek a odpracovaných zdarma).

Volbami v říjnu 1976 se předsedou MNV ve Třtici stává **Zdeněk Videman** čp. 34 a tajemníkem Jan Ryšavý. Základy na nový sál jsou vyměřeny 6. 11. 1976, první výkop je proveden 15. 11. a sál je slavnostně otevřen 19. 5. 1978. Další stavbou prováděnou v akci „Z“ je prodejna potravin. V roce 1981 je zdejší prodejna v domě čp. 105 označena za nevyhovující a začíná se se stavbou prodejny Jednoty, která je slavnostně otevřena 1. března 1983. Současně je rekonstruováno veřejné osvětlení a rozhlas. V roce 1984 se provádí nové čištění vodních nádrží v obci a demoluje se obchod Františka Posledníka čp. 105. Demolici provádí ČLUZ Nové Strašecí. Plánuje se zde park a parkoviště ke kulturnímu sálu.

Posledním předsedou MNV ve Třtici byl po volbách 23. a 24. května 1986 **Jan Ryšavý** a jeho tajemníkem Jaroslav Kočí. V roce 1986 je postavena autobusová čekárna ve středu obce, opravuje se rekreační zařízení obce na Bucku a asfaltuje se silnice na Průhoně, v dolní části obce a na Kopanina. V roce 1987 dochází k úpravě pláže na Bucku (vyvezení bahna a navezení písku, což stojí 360 tisíc korun. Seřezání živého plotu provádí lesnické učiliště Písky. Ve vsi se pokračuje s povrchovou kanalizací po pravé straně části zvané Ve Bráně od domu Bohuslava Holíka čp. 150. V roce 1988 musí dojít k novému zastřešení kulturního sálu a omítnutí. Zkušenosti s plochou střechou nebyly dobré, do objektu silně zatékalo. Oprava střechy stála 170 tisíc korun. Parcela patřící jako školní zahrada k objektu školy je přidělena k výstavbě rodinného domku Pavlu Skleničkovi. V roce 1988 je nově zastřešena autobusová čekárna u pomníku.

Sametovou revolucí končí vláda jedné strany – KSČ, dochází k navrácení původních pojmenování funkcí obecní samosprávy. Jsou zrušeny MNV a nahrazeny obecními úřady. Ve vedení obcí jsou namísto předsedů a tajemníků opět starostové a radní. Volbami z roku 1990 je prvním novodobým starostou **Ing. Luboš Hejda**, který je dalšími volbami v úřadu potvrzován (znovu zvolen). Jako první radní čili místostarosta byl v letech 1990 – 1994 Karel Horáček, od roku 1994 Petr Köhler. Přes potíže s financováním staveb a akcí, kdy se prostředky shánějí především pomocí grantů a dotačních projektů, pokud jsou přidělovány státem, pak na základě konkurzních projektů u ministerstev, se daří dokončovat povrchovou kanalizaci v obci. V roce 1990 se asfaltuje silnice na Malé straně a v roce 1992 ulice Nad kostelem ke dvoru (168 870 Kč) a na Vojtěšce, 1991 se začíná s malou opravou bývalé školy čp. 80, která je umístěna v centru obce a je velmi zchátralá. Provede se oprava střechy a komína, je opravena instalace vody a elektřiny vč. akumulárního vytápění, provedou se klempířské práce, v přízemí je připravena úřadovna OÚ s knihovnou, v patře je zřízena slavnostní síň či zasedací místnost (bohužel bez vytápění). Dům se v roce 1992 stává sídlem Obecního úřadu ve Třtici. Postupně se začíná připravovat stavba vodního zdroje, úpravny vody (u hřbitova) a vodovodu pro celou obec (voda je vedena z nového 80 m hlubokého vrtu u Brodku – u silnice na Nové Strašecí), tlakové splaškové kanalizace a čističky odpadních vod. Stavby jsou realizovány v průběhu let 1996 až 2003. V roce 2003 na jaře začíná generální oprava budovy obecního úřadu – odvodnění zdiva a vysoušení sklepu, nová střecha (původní krytina po přeložení v r. 1992 se rychle rozpadá), výměna oken a venkovních dveří, fasáda se zateplením.

Příroda

Obec Třtice leží ze západu pod táhlým vrchem Kopanina (506 m), který je pokračováním masivu Džbán, na jihu pod kopcem Žalý a Barborou. Nejvyšším vrcholem poblíž je Louštín (534 m) směrem na Krušovice. Vodní nádrž Klíčava, která byla jedním ze zdrojů pitné vody pro Kladno, je mimo jiné napájena i pramenem poblíž Třtické hájovny a z pramenů z křivoklátských lesů, které tvořily hranice bývalého Slánského hejtmanskví. Potok Kačák pramení u Kroučové mezi vrchy Džbánem a Králkou, teče dále na jihovýchod a protéká rybníky – Třtickým, Punčochou, Mlýnským, Pílským, Červeným a Lodenickým.

Zajímavým přírodním prvkem je **Přírodní rezervace V Bahnách** o rozloze 6,33 ha, která za přírodní rezervaci byla vyhlášena 1. října 1952. Pozemek 516/1 byl 15. dubna 1958 znárodněn s odůvodněním, že jde o naleziště rašeliny, které je významné a může se vzhledem ke složení využívat na lázeňské účely.

Rezervace se rozkládá po pravé straně silnice vedoucí ze Třtice do Nového Strašecí, hned za Lodenickým potokem, zvaným Kačák, který propojuje kaskádu místních rybníků. Rezervace má nepravidelný elipsovitý tvar a tvoří ochranu vodních, mokřadních a lučních společenstev rostlin a živočichů na rašelinistním a slatinném ložisku. V rezervaci se vyskytuje řada chráněných rostlin i živočichů – např. rosnatka okrouhlolistá a tučnice obecná, které patří k masožravým rostlinám, krušík bahenní, tolie bahenní a další. Dnes je pozemek opět v soukromých rukou – p. Kasalický.

Chráněné stromy

Mezi chráněné objekty patří i dva stromy – duby letní, jejichž stáří se odhaduje na 400 let a svými kořeny zpevňují hráz Buckého rybníka. Duby zde byly tři, ale po jednom zbývá jen torzo kmene. Duby byly patrně vysazeny v době založení rybníka Bucek.

Duby u Bucku (212091.1/2), parcela 1686, katastrální území Třtice, přírodní park Džbán, vlastníkem je OÚ Třtice. Oba duby (*Quercus robur*) rostou v nadmořské výšce 430 metrů. Podle měření z roku 1993 činí obvod pravého kmene 1 metr nad zemí 477 centimetrů, výška stromů dosahuje 22 metrů a šířka koruny 17 metrů při výšce koruny 19 metrů. Zdravotní stav je hodnocen číslicí 3 – jako dobrý, přičemž pravý má v koruně vazbu. Druhý ze stromů – levý, má obvod kmene měřený v roce 1993 586 centimetrů, výška stromu dosahuje 25 metrů, šířka koruny je 24 metrů při výšce koruny 23 metrů. I zde je zdravotní stav hodnocen jako dobrý.

Rybníky

V nedalekém okolí obce na potoce Loděnici, zvaném též Kačák, který pramení pod vrchem Džbán, se nachází kaskáda rybníků, nazývaných obecně Mšecké, podle polohy většiny - na katastru obce Mšec.

První rybník směrem od Řevničova, o rozloze 11,02 ha, má jméno Třtický rybník (též se mu říká Nový rybník, Novas nebo Malý Bucek), největším je Bucký rybník s rozlohou 25,71 ha. Ten jako jediný z celé kaskády katastrálně patří k obci Třtice. Další pořadí rybníků je: Malá Punčocha (2,96 ha), Velká Punčocha (13,38 ha), Mlýnský rybník (7,49 ha), Pílský rybník (5,89 ha), Červený rybník (23,26 ha) a Lodenický rybník. Zvláštní polohu mimo kaskádu má rybník v Rači a Vítovecký rybník. Všechny rybníky obhospodařuje České rybářství s.r.o. Třeboň středisko ve Mšeci.

Rybník Bucek, 25,71 ha, dříve se uvádělo 42 jiter (1 jitra = 0,575 ha)

Doba vzniku, či spíše nejstarších majitelů, se v literatuře nevyskytuje. Podle stáří chráněných dubů, stojí hráz asi 400 let. První oficiální zmínky o rybníku Bucek jsou z 18. století, kdy jeho majiteli byli Fürstberkové. Tento rybník rodu Fürstenberků patřil až do pozemkové reformy (konec 2. světové války), kdy vlastnictví převzal Výzkumný ústav Vodňany se správou ve Mšeci. Toto uspořádání bylo od roku 1949. Dalším vlastníkem se stalo Státní rybářství Praha, odštěpný závod Nižbor, se správou ve Mšeci. V roce 1973 došlo ke slučování odštěpných závodů Benešov a závod Nižbor byl zrušen. Vznikl Oborový podnik České Budějovice, odštěpný závod Benešov, se správou ve Mšeci. V letech 1993 – 95 při privatizaci získalo vlastnictví České rybářství s.r.o. Mariánské Lázně středisko ve Mšeci, nyní České rybářství Třeboň, středisko Mšec.

Hlavním chovaným a prodávaným druhem ryb je kapr obecný, amur, tolstolobik, candát, štika, lín, marena a sumec.

Výlov rybníka se provádí jednou za dva roky, a to na podzim. Násada mívá asi 200 g a dva roky potřebuje, aby dosáhla tržní velikosti. Do roku 1960 se produkce rybníka Bucek pohybovala kolem 100 q ryb, nyní se pohybuje v rozmezí 350 – 400 q. Např., při výlovu 28. 10. 1987 se jen 100 q ryb z Bucka prodalo na trh do Drážďan.

Do roku 1958 sloužily k vypouštění rybníka dvě dřevěné výpustě, tzv. čápy. Pak byla překopána hráz a postaveny „vyheminky“ (betonové roury) a betonová výpušť (požerák) pod hrází. K přirozenému odtoku vody slouží vedlejší výpušť. Při melioracích roku 1978 byl rybník zvětšen asi o 4 ha. Vzhledem k silné dopravě byla roku 1986 zpevněna hráz rybníka navezeným kamenem a k vedlejší výpusti byly přidány dřevěné lopatky. Ty sloužily pouze dva roky. Potom je nahradil betonový přeliv. V roce 1999 musel být nahrazen betonový požerák, který praskl mrazem. Nebyl obnoven na původním místě pod hrází, ale nově vybudován přímo v rybníce.

Rybník slouží kromě chovu ryb i jako rekreační. Proto kompostování a hnojení anorganickými hnojivy (superfosfáty a ledek) je povoleno pouze do 15. května. Vápní se podle potřeby, a to na jaře a na podzim. Krmení ryb se v letních měsících provádí třikrát týdně, v ostatních měsících dvakrát týdně.

Rekreační objekty

K obci patří **chatkový tábor**, který se rozkládá na levé straně před hrází rybníka Bucek. S výstavbou se začalo v roce 1971.

Tábor tvoří deset třílůžkových chatiček a minikuchyňka, rekonstruovaná v roce 2002. Zrekonstruováno bylo i sociální zařízení, ve kterém v roce 2000 byly zřízeny sprchy na vhadzování mincí. V roce 2004 vyhořela chatka používaná jako skladiště. Zjistilo se úmyslné zapálení, ale pachatel nebyl dopaden. Pro rok 2005 se zakupují nové lůžkoviny (deky a polštáře s povlečením) v celkové hodnotě 60 000 Kč.

Od roku 2002 přibyl u areálu i tenisový kurt s umělým povrchem, který na vlastní náklady zřídil pan Bílek, majitel chaty v těsném sousedství. Pozemek pro stavbu kurtu pronajala obec panu Bílkovi na dobu životnosti kurtu. Správcem tohoto chatkového tábora je již několik let paní Kynclová (čp. 164), která s ohledem na věk a zdravotní stav končí s prací po sezóně 2004. Nový správce tábora bude na základě konkurzu jmenován na jaře 2005.

Pod hrází rybníka v těsné blízkosti chatového kempu se nachází **areál stanový**. Ten byl budován jako první v roce 1969 a sociální zařízení k němu se dobudovalo až v roce 1970. Na pravé straně za hrází leží travnatá **pláž**, o kterou se stará Obecní úřad Třtice, respektive paní Bernášková a pan Levý, trvale žijící v chatě na Bucku..

V roce 1972, byla nad pláží vybudována prodejna potravin a restaurace SD Jednota Rakovník. Již v roce 1934 si na Bucku postavili tábor Sokolové z Kladna. Slouží dodnes, změnil se pouze majitel, kterým je škola a učiliště Dubská, Kladno.

Mezi atraktivní rekreační objekty patří soukromé chaty U Brodka, u rybníků Malá a Velká Punčocha a na Bucku. Celkem jde o 236 chat, které patří ke katastru obce, z nichž 6 je obydleno trvale. První chaty se začaly stavět v roce 1958, kdy bylo na národní výbor podáno 14 žádostí o postavení chat na Bucku a na Punčoše. Většina dalších chat vznikala bez povolení, dokonce na cizích pozemcích. Po roce 1989 se u řady chat řešily vlastnické nároky – chata, pozemek, chybějící stavební povolení...

První rekreačním objektem u Bucka na katastru obce Řevničov bylo Sokolské letovisko zbudované roku 1958 tělovýchovným svazem Dukla z Prahy 3. Toto letovisko bylo později zvětšeno a patřilo ÚV KSČ pro rekreaci dětí stranických funkcionářů. Objekt po roce 1989 připadl Svazu mládeže, později městu Nové Strašecí. V současnosti je majitelem pan Wilzing původem z Holandska, který zde po úpravách provozuje karavanový kemp..

Prvním táborem pro mládež byl tábor postavený u rybníka Bucek na katastru obce Třtice v roce 1931. Tábor byl stavěn v akci Zdravá generace dělnickou péčí o mládež v Kladně. Základem byly dvě budovy z prken a stany. Poplatek činil 1 Kč na osobu. V roce 1934 přibyl letní tábor Sokola Kladno. Tyto tábory v 50. letech převzalo SONP Kladno a vybudovalo zde několik zděných budov a dřevěné chaty. Celý areál s několika hřišti je oplocen. Původně sloužil jako tábor pro děti zaměstnanců SONP Kladno a pro učňovskou mládež. Nyní je stále majetkem Kladna a je pronajímám k letním rekreacím zájemcům. Pravidelně se zde konají srazy motorkářů, majitelů trabantů, majitelů fiatů apod.

Místní pověry spojené s počasím

Je-li Barbora (vrch na jihovýchodě směrem k Novému Strašecí) po ránu v mlze, bude hezky.

Je-li po ránu nad Kačákem (Loděnický potok, část podél chat od Brodka k Bucku) hustý mlžný opar, bude hezky.

Blíží-li se mraky z Kopanin (vrch severozápadně od obce) bude pršet.

Blíží-li se mraky od Bucka (rybník z jihozápadní strany), utečou po Berounce. (nebude pršet)

Blíží-li se mraky z Toku (ze severu), stáhne je Ohře. (pršet nebude)

Deště a mrazy z východu mají dlouhé trvání a jsou zlé.

Mimořádné teploty

Jako neobyčejně teplý uvádí školní kronika rok 1910 / 1911 – ve stínu 40 stupňů a na slunci kolem 50 stupňů.

Naopak neobyčejné mrazy uhořely v únoru 1929. V Českých Budějovicích to bylo dokonce – 46 stupňů a v Novém Strašecí – 41 stupňů. Z tohoto důvodu byly v rozmezí 18. – 28. února mimořádné prázdniny pro školní děti, neboť nebylo možné dostatečně vytopit školy.

Hasičský spolek

Ve Třtici působí Spolek hasičů patrně od roku 1884. (Ke zjištění pomohla evidence SDH okresu Rakovník na SH ČMS (Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska). Podle časopisu Český hasič měl třtický sbor v roce 1885 30 členů. Zápisové knihy schůzí spolku jsou dochovány dvě (první od roku 1911 do roku 1941, druhá 1955 – 1962). Jednotlivé zápisy se dotýkají aktivit spolku jako jsou plesy, zábavy, máje, volby delegátů na valnou hromadu Župy, cvičení apod. Při příležitosti pouti ve dnech 23. – 26. května 1904 dochází ke slavnosti, při které jsou posvěcené hasičské nástroje. Večer je lampiónový průvod a střelba. Velitelem hasičů je tehdy Václav Hejda. Na slavnosti byly přítomny i okolní hasičské sbory. V roce 1910 měl spolek 40 přispívajících členů a 14 činných. Starostou byl Emil Vožech a velitelem František Horáček. Příkladem cvičení jsou Srby 16. července 1911, kde se koná veřejné cvičení, kterého se třtíctí účastní (spolek jim poskytuje povoz a 2 Kč na cestovné). Současně si hasiči v tomto roce vylepšují kroj o čamary. Ve spolku je celkem 54 členů, ale pouze 14 činných. Podobné věci se řeší každoročně. Tradicí se stává hasičský ples. Máje pořádají hasiči pouze nárazovitě a takto vydělané peníze používají většinou na doplnění čamar, neboť počet členů se neustále mění. V zadní části Zápisové knihy je uváděn přehled zasílaných dopisů od roku 1912 do roku 1920. Vesměs jde o pozvánky na různé akce pořádané ve Třtici, dopisy pro zakoupení částí výstroje, pojištění, dopisy hejtmanství atd. Později je na korespondenci zavedena zvláštní kniha, která se však nedochovala.

Od roku 1921 se hasiči zúčastňují všech kulturních akcí, aby zajistili patriční protipožární dozor. Kromě pomoci při hašení přibývá i zdravotní ochrana – 2 ženy s brašnami se zdravotnickými potřebami. Postupně roste i počet zábav, které hasičský spolek organizuje. Vzniká proto zábavní výbor.

Náročný je rok 1935, na který byly odloženy oslavy 50. výročí vzniku sboru. Termín se několikrát posouvá – 7.7., 14. 7. , 21.7 a posléze 8. 9. Jsou starosti se slavnostním oblečením. Helmy zakoupil továrník za Slatiňan (20 ks) na obuv přispěl OÚ částkou 500 Kč. Plánuje se přivítání hostů dívkami ze vsi a následovat má uvítací koncert. Ve 13.30 projde obcí průvod, večer pak bude taneční zábava. Další slavnost hasičská je 11. 7. 1937. Koná se jako oslava zakoupení nové hasičské motorové stříkačky pomocí půjček již v roce 1936 (a také již několikrát zasahovala). K oslavě se ale nenašel vhodný termín, proto byla oslava posunuta o rok. Obcí prošel slavnostní průvod s hudbou, u pomníku se konala vzpomínka na padlé. Následovalo předvedení stříkačky. Celé akce se tradičně účastnily i sbory z okolí (Řevničov, Mšecké Žehrovice, Jedoměřice a Ruda).

V roce 1936 za sbor hasičů je sepsána gratulace k oslavě 86. narozenin presidenta Masaryka a odeslána na Lány.

V neděli 12. března 1939 se koná mimořádná valná hromada, na které se čte svolání Zemské hasičské Jednoty a znovu se volí vedení místního sboru (starosta Karel Horáček a náměstek Josef Bichrt, velitel Václav Vacínek a náměstek Jaroslav Eminger). Udělena jsou i čestná členství – Emilu Vožechovi a Josefu Bichrtovi.

Válečné roky činnost spolku komplikují. Jednak je zapotřebí přísná evidence výzbroje i výstroje, dále musí být na každou akci včas podána žádost, aby se akce mohla konat. Přesto se kromě tanečních zábav, které přibývají, konají i další aktivity – především divadelní představení. Poslední zápis je z 29. ledna 1941. Následuje dlouhá přestávka, kdy o činnosti hasičských dobrovolníků není nic známo. Druhá dochovaná kniha začíná zápisem ze dne 28. dubna 1955. Jenže již tento rok začíná řada problémů. Z kulturních akcí se konal pouze tradiční hasičský ples. Aby se kulturní činnost oživila, je rozhodnuto 1x měsíčně pořádat přednášku a doplnit ji promítáním filmu. Pokud jde o protipožární činnost, je nařízeno

opakovaně procházet každý dům ve dvojčlenné hlídce. Současně se denně prověřuje stříkačka. Každý z činných členů ji musí ovládat, proto se denně scházejí ve zbrojnici. Nadšení opadá, až nakonec nikdo nechodí. Zbrojmistr tedy odmítá znovu kandidovat. Také ostatní členové odmítají být zapsáni na kandidátku pro rok 1957 a celá věc se k vyřešení podává na MNV. Jediné, na čem se všichni dohodnou, je pořádání plesu. Za asistence MNV a dalších představitelů národní fronty se dospěje k závěru, že výbor nemusí mít tolik členů, že na kandidátku mohou být zapsáni předešní funkcionáři, takže se nakonec sbor nerozpadne a dále pracuje. Kulturní akce se nedaří organizovat, zato cvičení a školení jsou častá (výcvik mladých každý čtvrtek, ale přesto se nepodaří vycvičit družstvo k přehlídkové akci ve Strašecí). Na výročních schůzích jsou vždy zástupci MNV, KNV, KSČ, OV ČSPO. V roce 1953 jsou hasičské sbory přejmenovány na Svaz požární ochrany a hasičům se nově říká požárníci. V této souvislosti dochází k revizím u jednotlivých sborů. Ve Třtici je inventarizovaná výzbroj i výstroj. Výstroj: 12 zelených obleků, 17 modrých, 2 bílé, 19 přileb, 18 sekyr, 17 opasků, 3 stupky, 5 párů gumových bot, 10 šedých košil. Ve výzbroji: 1 stříkačka motorová dvoukolová 36 HP, 1 stříkačka ruční, 1 naviják ruční, 1 naviják dvoukolový, 3 háky trhací, 3 žebříky, 2 lana, 1 nosítka, 1 svítlna, 1 deka na stroj, 1 hasicí přístroj Tetra, 580 m hadic B (z toho 20 m špatných), 200 m hadic C (z toho 100 m špatných), 6 ks savic. Pro zajímavost spotřeba benzínu za rok 1958 byla 45 l a 1 l oleje. V průběhu dalších let nadřízené orgány vyčítají sboru pasivitu – málo akcí pro tak početný sbor. Je tedy snaha vtáhnout do činnosti mládež. To se daří až ve spolupráci s PO. Přesto, že roste počet mládežníků, nejedí na cvičení, což zase vede k výčítkám. Proto je snaha zapojit mládež do žňových hlídek. Roste i počet preventivních prohlídek domů, JZD a STS. Vedle preventivních prohlídek se konají i dohlídky. Na všechno jsou vždy skupinky jmenovány dopředu. Uvnitř sboru dochází k neporozumění, členové výboru se vzájemně napadají, odstupují a znovu vstupují do svých funkcí. Vše vrcholí ke konci roku 1962, kdy není opět možné dát dohromady kandidátku. Jsou postupně vypracovány dvě a obě jsou prohlášeny za neplatné. Pro nesoulad členů je nemožná jakákoli dohoda, proto se o věci informuje MNV. Při dalším jednání je ustanovena pětičlenná komise, která vytvoří novou kandidátku. Přesto, že její členové jsou zvoleni, činnost postupně upadá. Kronika zde končí a další není vedena.

Z obecní kroniky je možné vyčíst, že sbor hasičů ve Třtici nezanikl úplně. V roce 1965 je kupříkladu postavena nová hasičská zbrojnice. V sedmdesátých letech sbor pomáhá škole při organizaci školních výletů – např. v roce 1976 zájezd na Hlubokou a Orlík. K obnovení činnosti dochází v roce 1999, respektive 1. 9. 2000 po registraci u Českého statistického úřadu. Spolek má 27 činných členů, velitelem je Augustin Houda a starostou Pavel Ryba.

V roce 2004 měl spolek hasičů 26 členů, velitelem byl Pavel Kořán (čp. 181) a starostou hasičů Pavel Ryba (čp. 79). Při okrskové soužezí 21. 5. 2004 v Novém Strašecí, které se zúčastnilo 7 mužstev skončili Třtičtí na 4. místě. Hasiči se starají i o dorost a trénují děti, které se 20. 4. zúčastnili spolu se 17 družstvy soutěže na Zbečně.

Požáry, u kterých zasahoval sbor dobrovolných hasičů

7. 9. 1913	požár u Rosenbauma (sbory ze Mšece a Nového Strašecí)
28. dubna 1914	domek Antonína Hesse
17. srpna 1916	u V. Valeše
5. února 1917	u Sailerů
22. dubna 1918	stodola u Vacínka
7. května 1918	fürstnberské kůlny, stáje u Vacínka a u Rosenbauma
listopad 1918	vyhořely kolny se zásobami neumletého obilí
20. června 1920	vyhořel ovčín velkostatku se zásobami jetele
28. března 1921	stodola Františka Horáčka
1925	požáry obytných domů v obci čp. 70 – Josef Hess čp. 76 – Josef Mudra
7. 8. 1929	požár ve dvoře ve stohu sena, 10 členů hasí
1931	požár ve mlýně na Bucku, zůstala jen hospodářská stavení, protože střešní krytinou byly už pálené tašky
3. března 1932	shořel obytný dům čp. 72 – Uhlík, nově vystavěli do základů shořela stará sýpka čp. 42
duben 1933	shořel obytný dům čp. 100 – Antonín Mrázek
březen 1934	shořel obytný dům čp. 71 – Emil Korf, staví nový
8. června 1935	shořel obytný dům čp. 32 – Antonín a Růžena Uhlíková, dům byl dřevěný, postavili nový s jednou obytnou místností a chlévem
25. května 1936	shořel obytný dům čp. 52 – Josef Kraus, znovu postaven
16. června 1936	požár v mlýně p. Zajíce v Řevničově
4. září 1936	požár u p. Sailera ve Mšeci
8. května 1937	požár v Novém Strašecí, ze Třtice zasahují 4 muži se stříkačkou
8. prosince 1937	shořel obytný dům čp. 56 – Alžběta Fenclová (došková střecha) shořel obytný dům čp. 133 – Antonín Koula (došková střecha) hasičského zásahu se účastní celý sbor
2. března 1938	požár Řevničovské pily (4 členové, stříkačka pracuje 2 a půl hodiny)
8. srpna 1938	požár na dvoře Josefa Hendricha – stoh slámy
3. září 1939	požár stáje a sýpky, rozšířil se na sušárnu chmele Josefa Mudry (do půl třetí ráno, hasí celý sbor ve Třtici)
1947 -	hořelo 34 ha lesa u Řevničovského nádraží, hasilo 80 hasičských sborů, které vodu braly z Bucka
11. února 1958	požár u pí. Fuksové
1958	vytahování vody ze sklepa v domě čp. 25
1961	uhasení požáru čp. 37
9. prosince 1961	hoří trám konírny, případ předán 13. 12. inspekci
13. ledna 1962	čerpána voda ze sklepa v domě čp. 110
1964	vyhořel kravín, byl zapálen zkrachovalým studentem Beznoskou z Tuchlovic, který chtěl nejprve zapálit sušárnu a drůbežárnu, ale byl vyrušen, oheň se přenesl i na seník, kde shořela střecha – student si odseděl 12 let
2002	požár žita pod Teplou strání (majitel Agro Mšec)

Práce chráněná autorským zákonem ©

15. 4. 2003 požár louky u Bucka, hasil velitel a 4 hasiči za použití CAS - 16
13. 8. 2003 požár lesa u Rudy, první den hasil velitel a 3 požárníci, druhý den velitel a 6 hasičů za použití CAS - 16
8. 4. 2004 planý poplach, údajný požár lesa u Bucka, zatím šlo o nahlášené pálení roští správcem tábora při silném větru
11. 4. 2004 Studená stráň, zapáleno školní mládeží při kouření, kárné řízení s chlapci za účasti rodičů na obecním úřadě, zasahoval velitel a 5 hasičů za použití CAS – 16
20. 4. 2004 ůes u Mlýnského rybníka, zasahuje velitel a 1 hasič za pomocí CAS - 16
- červen 2004 les Lipina, škoda asi za 30 tisíc Kč (patrně úmyslně založený, později podobné požáry dvakrát u Lán a jeden u Pusté Dobré), hasiči ze Třtice nazasahovali
29. 7. 2004 les na kopci Žalý, zasahoval velitel a 3 hasiči za použití CAS - 16
5. 9. srpna 204 V Rači, Teplá stráň, požár strniště a travního porostu, který se částečně rozšířil i na okraj lesa, plocha asi kilometr čtvereční, původem vzniku byl odhozený nedopalek cigarety (zasahovaly 4 požární sbory - Třtice, Mšec, Stochov a Řevničov), ze třtice zasahova velitel a 6 hasičů za použití CAS - 16
21. 9. 2004 požár chatky v kempu obce u Bucka, úmyslné zapálení pod dřevěnou podlahou chatky, škoda díky tomu, že chatka sloužila jako skladiště (povlečení, deky, vařiče, úklidové prostředky atd.), byla velká - 200 tisíc korun v pořizovací hodnotě (tč. bez pojištění – měsíc před tím vypršela smlouva), zasahoval velitel a 6 hasičů za použití CAS - 16
2. 4. 2005 požár louky Na Farmě vzniklý od vypalování trávy

Rod Černých

Petr Černý nar. 26. 6. 1840 + 17. 4. 1915 Třtice čp. 4
Johana Černá roz. Zelenková (Bdín) nar. 23. 5. 1842 + 27. 1. 1912

= rodiče Václava Černého nar. 23. 9. 1874 ve Třtici čp. 4

Václav Černý – obchodník a zástupce cukrovaru Kralupy

10. 6. 1895 kupuje čp. 116 ve Třtici a zařizuje obchod se smíšeným zbožím (kupní smlouva u p. Kožíškové)

12. 4. 1900 kupuje čp. 23 s úmyslem postavit zde zájezdní hostinec. Plán na tuto stavbu je vyhotoven ještě týž rok.

1901 čp. prodáno Janu Černému – bratr Václava.

srpen 1903 se Václav žení, bere si Annu Dykastovou z Hředel nar. 25. 5. 1880.

15. 9. 1904 bere úředně „do poloviny“ stávající manželku.

23. 4. 1905 kupuje zpět od svého bratra Jana Černého usedlost čp. 23, která je Janem od základu přestavěna. Postavena je i nová stodola a chlév (1902 – 1903). Původní chlév a část pozemku Jan prodal p. Krobovi k nelibosti Václava. Část pozemků je předána nyní a část až v roce 1911. Jan s manželou Gabrielou už mají v Hořovicích zařízenou cementárnu.

manželé Václav a Ana Černých

- z manželství se narodily 3 dcery

10. 6. 1904 Anna – studovala v Praze, zaměstnána byla v šekovém úřadě, bydlela u sestry svého otce pí. Nováčkové, provdaná Nováková

25. 9. 1906 Věnceslava – vyučila se švadlenou, provdaná Horáčková

6. 9. 1908 Marie – vyučila se obchodní příručí a po smrti otce zůstává s matkou v obchodě a při hospodářství. V roce 1929 přebírá celé hospodářství a sestram vyplácí podíly: Anně Novákové 10.000 Kč, Věnceslavě Horáčkové 10 000 Kč. (Vyrovnání se sestrami je nutné protot, že se Marie vdává – 15. 2. 1930.)

3. 2. 1924 umírá Václav Černý na zápal plic, který komplikuje těžká cukrovka. Václav prošel 1. světovou válkou. Zanechává po sobě obchod a malé hospodářství, které vede Anna.

4. června 1959 umírá Anna Černá ve věku 79 let.

Manželé Marie Černá (6. 9. 1908 ve Třtici) a Bedřich Eis (13. 8. 1904 v Plchově)

Bedřich Eis pochází z velkého hospodářství a je z 8 dětí. Při odchodu z Plchova je mu vyplacen plný podíl z rodného hospodářství. Jde o 40.000Kč a pár koní.

Ve Třtici se proto přikupují pole a rozšiřuje chlév, což zmenšilo stávající stodolu. Původně se používal jen hovězí potah, nyní je třeba stání pro koně. V roce 1940 se staví nová stodola, která by plně vyhovovala hospodaření. Do té doby se obilí před mlácením uskladňovalo v kolně v panském dvoře, sláma pak na zahradě ve stohu. V roce 1940 na příkaz Němců Anna Černá ruší obchod.

Práce chráněná autorským zákonem ©

- z manželství se narodili tři děti
- 22. 8. 1932 Zdeňka (+ 30. 4. 1932)
- 19. 12. 1933 Eva
- 22. 6. 1939 Bedřich

Bedřich Eis umírá 14. června 1978 ve věku 74 let.

Marie Eisová rozená Černá umírá 11. září 1982 ve věku 74 let.

Vzpomínky Evy Kožíškové roz. Eisové

1939 – 1945 – válka

1946 – 1947 – lepší časy??, Tatínek předpovídá kolchozy, podle vratrance Bohouše Fiřta, který se vrátil v roce 1933 z Ruska, kde byl nucen zanechat veškerý majetek.

1948 - nastává druhá doba temna a plní se proroctví

1951 - komunisté zabírají větší hospodářství a jejich majitele vystěhovávají z obcí, kdo není vystěhován je zavřen

1952 - měna (ožebračila celý nrod)

Zemědělci jsou naháněni do družstev – JZD. Podmínky hospodařících jsou neúnosné (horší než za války).

1957 - poslední zbylí samostatně hospodařící jsou nuceni dobrovolně vstoupit do JZD – hrozí vězení

1968 - Důchd – ženy odcházejí v 60 letech muži v 64 letech. (Důchody nejsou vysoké – tatínek – 600 Kčs, maminka 620 Kč.)

Zmínky o Třtici v literatuře

Národní strana práce

10. března 1939 – relace četnické stanice v Řevničově o ustavující hromadě Národní strany práce ve Třtici dne 5. března 1939 v 16.00 hodin v hostinci V. Urbana (Schůzi zahájil horník Josef Pošmourný, Třtice 145, další proslov měl horník Jaroslav Hlíza ze Mšece, který mluvil o nové straně a vstupu do ní. Přítomno bylo 16 občanů. Nakonec byl zvolený výbor: Karel Just čp. 72 – předseda, Jan Mrázek čp. 162 – jednatel, Josef Bříza čp. 141 – pokladník.
(Pramen: Expositura Okresního soudu Slaný v Novém Strašecí, sign.: IV/T.)

Perzekuce komunistů

Podle další relace četnické stanice v Řevničově byl zatčen Josef Pošmourný ze Třtice z čp. 145 dne 17. 3. 1939 pro podezření z ilegální komunistické činnosti, převezen byl do věznice na Pankráci v Praze a odtud byl dne 29. března 1940 zase propuštěn.
(Pramen: Expositura Okresního úřadu Slaný v Novém Strašecí sign.: VIII/T.)

Jak mlsní kocouři dostali na pamětnou

Ohrožená mravopolečnost dětí třtického hajného

Pověst sepsaná Tomášem Bednaříkem podle Františka Sovy a Ladislava Kremera v knížce
Pověsti a příběhy z Novostrašecka. Město Nové Strašecí, 2004

**HRADY, ZÁMKY A TVRZE
KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO**

August Sedláček
c. k. konservátor a gymnasiální profesor

ilustrují
bratři Liebscherové a V. Král z Dobré Vody

nakladatelství AGRO, spol. s r. o. v Praze
1996

Třtice

Východně od Krušovic ve farnosti Strašecké leží ves Třtice, kdež před časy tvrz bývala, na ten čas však nic takového znáti nelze. Ves bývala ode dávných dob částí panství Křivoklátského a králové bývali pány podacími fary zdejší, ale kromě toho tu býval při tvrzi dvůr, k němuž patřivalo několik dvorův kmecích a držitelé tohoto statku zavázáni byli ke Hrádku službami manskými. Po smrti Jaroslava Kvasnice vyprosil si statek na králi Jan Zlýkněz z Lipna (r. 1458), ale z Vodnaň stal se teprve r. 1474. Roku 1506 seděl tu Mikuláš Kába z Rybňan. Kdežto se ves skrze zástavu nějakou v držení pánů z Donína dostala, zůstal vedlé toho dvůr zemanský, jež s částí vesnice k zámku Kornhauzu patřil (r. 1548), a tuší ještě jeden statek. Neboť r. 1603 prodal Zikmund Frankengryner z Kynšperka statek svůj, zpupný dvůr ve Třtici s chalupou a s lesem králi Rudolfovi, kdežto druhý statek (někdy ke Kornhauzu náležící) ještě r. 1608 Adam ze Štampachu držel. Než i tento díl přivtělen později k panství Krušovickému.

Prameny použité ve Vlastivědném sborníčku pana učitele Oldřicha Černého se dotýkají Třtice u Náchoda

Podle jiných pramenů je roku 1432 uváděn jako svědek jakési pře Václav z Malnic a ze Třtice. Roku 1460 zapsal na Třtici a dalších osadách král Jiří z Poděbrad platy Bořivoji z Lochovic ze Třtice. Roku 1467 se připomíná Petr z Lauterbachu a ze Třtice, který napsal své manželce Kateřině své dědiny manské Malovary s Hrádkem. Roku 1540 měl část Třtice Heřman Straka z Nedabylic. Roku 1569 prodal Jan z Kolovrat část Třtice Bedřichu Mičanovi z Klinštejna, roku 1595 ji měla Marie Mičanová z Kinštejna a Roztok. V roce 1600 je připomínán jako držitel části Třtice František Vojkovský z Milhostic na Šanově. Během třicetileté války obec silně utrpěla.

+ Tyto údaje bývají často vpleteny do historie obce, aniž byly prozkoumány, plně patří k historii obce stejného jména na Náchodsku.

Literatura

- 1) Kronika obce Třtice
- 2) Ing. Oldřich Louda, Dějiny některých čísel popisných obce Třtice, 3. 6. 1953 (rukopis v majetku rodiny Vožechových ze Třtice – jako prameny uvádí Berní rulu z roku 1676 z doby císaře Leopolda I. a roku 1715 z doby Karla VI., zápisky ze Zemského archivu v Praze pod značkou Nové Strašecí 6, Knihy gruntovní rychty Třtické a Rudské z roku 1770 a Rustical-Grundbuch der Gemeinde Třtitz)
Ing. Louda – pochází z Kladna, kde žije i pracuje, do Třtice jezdil do hospody k Vožechům jako host na letní pobyty, neboť manželka pana Loudy byla teta paní Marie Vožechové
- 3) Augustin Sedláček, Hrady, zámky a tvrze království českého, AGRO, 1996, Praha
- 4) Antonín Profous, Místní jména v Čechách IV. jejich vznik, původní význam a změny, ČAV, Praha 1957
- 5) Antonín Cikánek - Rakovnicko 1938 - 1941, OV KSČ, Rakovník, 1965
- 6) sborník: 80 let muzea Novostrašecka, Vlastivědné muzeum v Novém Strašecí, 1974
  - František Sedláček: Novostrašecsko v pravěku a rané době dějinné
  - Josef Jelínek: Stručná historie obcí Novostrašecka
- 7) Ferdinand Velc, Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese Slánském, Praha 1904
- 8) Václav Šmerák, Regenerace prostoru, Středočeský kraj, ABF, a.s. Praha, 2004
- 9) Školní kroniky – 1880 - 1892
1892 – 1953
1940 – 1944
1953 – 1978
- 10) Vlastivěda obce Třtice, Oldřich Černý, 1933 – 1938, OA Rakovník
- 11) Kronika mateřské školy ve Třtici (1950 – 1975)
- 12) Zápisy ze schůzí Spolku hasičů – rok 1911 – 1941
rok 1955 - 1962
- 13) archivní materiály muzea v Novém Strašecí, 2004, 1405
- 14) archivní materiály z archivu v Rakovníku
- 15) Popis okresního hejtmanství Slánského, Hyšman, Paroubek, 1887, nakladatelství Kytka, Praha
- 16) Pověsti a příběhy z Novostrašecka, T. Bednařík, Město Nové Strašecí, 2004

Rozhovory

- 1) paní Lada Urbanovičová – kronikářka obce
- 2) pan Nouza, hlavní vedoucí sádek a hlavní porybný (rok 2002)
- 3) paní Eva Kožíšková, pamětnice
- 4) pan Václav a Libuše Hejdovi, pamětníci
- 5) paní Jaruška a Marie Vožechovy - pamětníci

Obsah

Úvodní citace	2
Anotace.....	3
Tabulka konzultací, prohlášení.....	4
Úvod, metodika.....	5
Výsledky, závěr a diskuse.....	6
Třtice, historie a současnost.....	11
Název obce.....	14
Znak a prapor obce.....	15
Obyvatelstvo (sociální a demografický vývoj).....	16
Statistický přehled obyvatel a domů ve Třtici.....	18
Domy.....	19
Hospodářský život obce.....	20
Spolková činnost, kulturní vyžití.....	26
Politický vývoj obce.....	30
Výrazné stavby v obci.....	32
Pomník.....	39
Historie některých usedlostí a domů.....	40
Studny.....	44
1. a 2. světová válka.....	45
JZD.....	47
Významné události.....	48
Sbírky.....	50
Osobnosti Třtice.....	51
Učitelé.....	52
Malotřídní škola ve Třtici – přehled.....	61
Mateřská školka ve Třtici.....	62
Současné školství.....	64
Současní učitelé ze Třtice.....	65
Kronikáři obecní kroniky.....	66
Kronikáři školních kronik.....	68
Rychtáři, starostové Obecního úřadu ve Třtici, předsedové MNV ve Třtici a opět starostové.....	69
Příroda.....	72
Rybníky.....	73
Rekreační objekty.....	74
Místní pověry spojené s počasím.....	75
Hasičský spolek.....	76
Požáry, u kterých zasahoval sbor dobrovolných hasičů.....	78
Zmínky o Třtici v literatuře.....	80
Text Antonína Sedláčka o Třtici.....	81
Údaje o Třtici u Náchoda vpletené do historie obce Oldřichem Černým	82
Literatura.....	83

Obsah.....	84
Přílohy.....	85 - 134

Přílohy

Seznam příloh

1) Základní rozvaha o práci.....	85
2) Tabulky změn počtu obyvatelstva od roku 1989.....	86
3) Přehled současných majitelů jednotlivých domů.....	89
4) Obyvatelé jednotlivých domů podle ulic.....	90
5) Přehled obyvatel domů podle majitele.....	92
6) Přehled vlastníků domů, obydlenosti a užívání	99
7) Stavby ve Třtici.....	103
8) Rychtáři obce, starostové obce Třtice, předsedové MNV ve Třtici a opět starostové.....	106
9) Učitelé a škola ve Třtici.....	108
10) Hasičský sbor ve Třtici.....	115
11) Pohřbení na třtickém hřbitově.....	128

příloha č.1

Základní rozvaha o práci

- 1) důvod výběru tématu
- 2) pojmenování
- 3) nejstarší dějiny či útržky z pramenů
- 4) kostel, školy, silnice a další objekty vesnice
- 5) současnost – obyvatelstvo a jeho struktura, současné stavby a plány
- 6) použití

prameny

- kronika obce a znalosti současné kronikářky
- zápisky a fotografie místních obyvatel
- archiv??? – co tam chtít?
- statistika – údaje ze sčítání lidí, domů atd.
- **Statistický lexikon** – počty obyvatel od roku 1857 zhruba každých 10 let (1869, 1880, 1910), kam ves patřila nebo byla-li samostatná
- **Místopis – Chytil** – 1. republika, kam ves patřila, farnost, telefon, telegraf – tj. správní stránka obce
- **Sedláček** - dějiny místa
- **Otův slovník**
- **Čechy** - rozdělení na kraje, vycházelo jen některých asi kolem roku 1890
- **Soupis památek** – jednotlivé okresy, doba kolem let 1900 – 1920 (Benešov dělal např. Šimák, jiná místa Bareš)
- **Soupis poddaných podle víry** – Státní ústřední archiv, kolem roku 1651 tiskem
- **Berní ruly** – 1680 jmenovitě co je koho, místopis, jednotlivé usedlosti, rybníky, pozemky (k vypočtení daní)
- **Tereziánský katastr** - 2 svazky
- **Profous** – původ názvu obce – Vlastní jména v Čechách IV. jejich vznik, původní význam a změny
- **Fond obce ???** – po roce 1850, 1870

literatura: místní pověsti, příběhy, pytlácké historky (nejsou-li zápisy, pak paměť lidí, příběhy partyzánů, doba nasazení, PTP apod.- počty lidí se jmény)

Doporučení:

pí. Alena Nováková, Okresní archiv Benešov – fotodokumentace současného stavu obce, případně konfrontace staré fotky od rodiny a současnosti

příloha č. 2

Tabulka změn počtu obyvatelstva od roku 1989

Rok	přistěhoval se	odstěhoval se	Narození	Úmrtí
1989			Halří Daniel Kudláček Michal čp. 90 Ort Václav Ortová Veronika Trkal Jakub Broumová Lenka Kořánová Lucie Markéta Moravcová čp. 7 Zítek Adam čp. 87 Jana Peková čp. 37	Antonín Uhlík čp. 32, 69 let Růžena Sejlerová čp. 78, 78 let Anna Váchová čp. 119, 80 let
1990			Monika Vejražková čp. 137 Petra Buřtová čp. 159	Jana Peková čp. 37, 1 rok
1991			Anežka Vejražková Jakub Vejražka	Anna Zimová čp. 16, 90 let Karel Florián čp. 82, 87 let
1992			Denisa Liebezeitová	Františka Vybulková čp. 63, 85 let
1993				
1994			Šárka Peková čp. 37	
1995			Jiří Novotný čp. 52	Šárka Peková čp. 37, 1 rok Miloslava Koulová čp. 61, 82 Jaroslav Černý čp.90, 56 let Olga Alterová čp.163, 55 let
1996	0	6	František Kořán (čp.124)	Zdeněk Elznic čp.85, 85 let Libuše Kubecová čp.129, 70 Antoním Liebezeit čp.3, 78 Jan Mrázek čp.17, 64 let Václav Salač čp.170, 69 let Miluška Urbanová čp.85, 70 Jiří Vozech čp. 61, 66 let Antonín Liebezeit čp.103, 84 Miloslava Frolíkov čp.81, 67
1997	5	8	Martin Kočí čp.159 Martin Malecký čp.184 Eliška Peková čp. 183 Patrik Pošta čp. 20	František Holík čp.144, 77 Václav Kárník čp. 47, 94 let Věra Skleničková čp.122, 72 Josef Uhlík čp.165, 73 let Zdeněk Zukriegel čp.121, 56 Božena Liebezeitová čp.106, 76 let
1998	7	7	Pavel Mrázek čp.178 Richard Melč čp.4	Emilie Chábová čp.140, 87 Drahomíra Polívková čp.16, 70 let Miroslav Prošek čp.126, 75

Práce chráněná autorským zákonem ©

				Miroslava Uhlíková čp.165, 69 let Marie Vožechová čp.106, 81
1999	6	3	Klára Rosenbaumová čp.180 Růžena Pišná čp.119	František Horáček čp.41, 83 Božena Mašková čp.141, 74 Blahoslav Mašek čp.77, 75
2000	8	6	Ondřej Kočí čp. 159 Tomáš Broum čp.6	Miroslav Hejda čp.38, 79 let Jaroslav Hendrich čp. 51, 75 Josef Prošek čp.126, 72 let Václav Ryba čp.88, 78 let Berta Uhlíková čp. 32, 79 let
2001	19	6	Tereza Zukriegelová čp.50 Michal Rosenbaum čp.174	Božena Čermáková čp.137, 81 let Bedřich Horáček čp.2, 92 let Josef Kytka čp.148, 73 let Stanislav Uhlík čp.157, 54 let
2002	7	8	Filip Čížek čp. 92 Kateřina Houdová čp. 43	Růžena Adltová čp.138 , 81 Věra Hendrichová čp.51, 73 Ludmila Horáčková čp.68, 84 Josef Kořán čp.125 ,77 let Vladimír Mašek čp.120, 77
2003	10	12	Eliška Rezková, čp.71 Adéla Kořánová, čp. 11 Jakub Kořán, čp. 181	Jiřina Rybová, čp. 88, 77 let Božena Julišová, čp. 103, 97 Jiří Kárník, čp. 91, 74 let Vladimír Mašek, čp. 120, 77 Jaromír Cháb pův. čp. 140. 72
2004	16	1	Dominik Zukriegel čp. 50 Libuše Müllerová čp. 106	Marta Horáčková, čp.41, 80 Barbora Uldrichová, čp 121, 95 let Augustin Houda, čp. 43, 53 Stanislava Kárníková, čp. 91, 74 let Josef Köhler, čp.44, věk 63 Václav Liebercajt, čp 166, 61 Rudolf Pipek, původně čp.162
2005				Josef Pošta, čp. 37, 95 let Milan Mansfeld, čp.149,45 let Václav Malecký, čp. 58,62 let Libuše Hejodová, čp. 8, 78 let Václav Hejda, čp. 8, 82 let Zdeněk Dvořák, čp. 83, 71 let Jen Polívka, čp. 161, 47 let

příloha č. 3

Přehled současných majitelů jednotlivých domů**(vynechány jsou chalupy a domy neobydlené)**

čp.	jméno	čp.	jméno	čp.	jméno	čp.	jméno
1	Škvorovi	49	Trkalovi	92	Liebezeit, Čížkovi	161	Polívka
2	Mrázek						
3	Mužkovská	50	Horáček, Zukriegel	95	Vejražka	163	Vejražka
4	Mašek, Melč, Krausová	52	Kraus Rekšák Novotný	96	Liebezeit	164	Ryšavý
5	Mašek	53	Sklenička	99	Zíma	165	Uhlík
6	Broum Broum	56	Mildorf	103	Julišová Houdek	166	Liebezeit
7	Truxa Moravec	58	Zimová	111	Sailerová	167	Hendrych
8	Hejda	59	Růžička	113	Kytka	168	Srp
9	Svoboda						
10	Mrázek	61	Vožech	115	Ljubava	169	Kosina
11	Kořán	63	Suchopárek	120	Mašková	170	Salačová
16	Kořánová	64	Rohla	121	Zukriegel Uldrychová	171	Mašek
17	Mrázková	67	Vrbíková	124	Kořán	172 bytovka	Mrázek Urbanovič Sejler
20	Pošta	68	Horáček	125	Kramosilová	173	Hejda
23	Kožíšek	71	Příbyl Rezek	128	Rohla	174	Rosembaum
24	Urbanovič	72	Rosembaum	129	Hůja, Horký	176	Vacínek
25	Mrázek	74	Procházka Klement	130	Mrázek	177	Korel, Korel
26	Fabingerová	76	Fejfar, Kořán	134	Pavlíček	178	Mrázek
27	Hnězdil	77	Mašek	138	Liebezeit	179	Nedvěd
29	Ort	78	Sejler	137	Vejražka	180	Smerád
30	Hendrich Klouček	79	Ryba	141	Černý	181	Kořán
33	Mudra	81	Frolík	144	Kožíšková	182	Simandl
34	Videman	82	Nadaškayová	146	Urbanová	183	Pek
35	Sova	83	Dvořák	147	Dytrych	184	Malecký
37	Pek, Pošta	84	Uldrych	150	Holík	185	Svoboda
38	Hejda	85	Elznic	151	Mařík	186	Sklenička
40	Salač	86	Lev	152	Kosina		Čečrle
41	Horáček	87	Tichá, Pek, Zítek	154	Škutchan	187	Pošta
42	Kytka	88	Srpová	155	Vyskočil	parcela	Elkán
43	Houda Fedák Havlíček	89	Urban	157	Uhlík		
44	Köhler	90	Kudláček	159	Kočí		
47	Halíř	91	Kárník	160	Stryal		

Příloha č.4

Obyvatelé jednotlivých domů podle ulic

Prúhon

ulice , která vede od hřbitova směrem na Kopanina

levá strana: čp. 79 Rybovi, čp. 182 – Simandlovi, čp. 77 – Korelovi, čp.168 – Srpovi, čp. 159 Kočovi, čp.152 – Kosinová, čp. 169 Kosinovi, čp. 154 Škutchanovi, čp. 163 Vejražkovi, čp. 160 Stryalovi

pravá strana: čp. 82 – Florianovi, čp. 91- Kárníkovi, čp. 83 – Dvořákovi, čp. 84 – Uldrichovi, čp. 122 – neobydleno, čp. 85 – Elznicovi, čp. 86 Levovi, čp. 112 – chalupa Urbanovi, čp. 87 – Tichá, Pek, Zítek, čp. 88 – Rybová, čp., 89 – Urbanovi, čp. 109 – chalupa Petříkovi, čp. 90 – Kudláčkovi, čp. 171 – Maškovi, čp. 44 Köhlerovi, čp. 47 – Halířovi

Vojtěška

ulice spojující dva hlavní příjezdy – od Bucka a od Nového Strašecí

levá strana: čp. 162 budova školy, čp. 186 – Skleničkovi, čp. 136 – chalupa , čp. 31 – chalupa, čp. 3 – Mužkovská, čp. ? (nová stavba, zatím bez kolaudace tedy bez čísla popisného) – Elkánovi, čp. 126 – chalupa, čp. 180 – Rosenbaumovi a Semerádovi, čp. 166 – Liebezeitovi, čp. 165 – Uhlíkovi

pravá strana: čp. 155 – Vyskočil, čp. 138 – Liebezeitovi, čp. 153 – chalupa Břízovi, čp. 149 – chalupa, čp. 161 – Polívkovi, čp. 128 – Rohlovi, čp. 133 – chalupa, čp. 143 – chalupa, čp. 135 – chalupa, čp. 148 – neobydleno, čp. 144 – Holíková. čp. 141 – Černých, čp. 134 – Pavlíčková, čp. 157 – Uhlíkovi, čp. 150 – Holíkovi

ulice Pod Školou

panelová cesta souběžná s Vojtěškou

čp. 145 – chalupa, čp. 147 – Dytrichovi, čp. 151 – Maříková, čp. 146 – Urbanová, čp. 167 – Hendrichovi, čp. 172 – bytovka – Seilerovi, Urbanovičovi, čp. 178 – Mrázkovi, čp. 187 – Poštovi

hlavní silnice od Bucka

levá strana: čp. 92 – Liebezeitovi a Čížkovi, fotbalové hřiště, hospoda a převlékárna sportovců

pravá strana: čp. 137 – Vejražkovi, čp. 156 – chalupa Mudrovi, čp. 18. – rekreační středisko, čp. 175 – obchod SD Jednota Rakovník, čp. 98 – Exnerovi, čp. 22 – Sajlerovi

ulice Nad Kostelem (popis od příjezdu z Bucka)

levá strana: čp. 12 – Agro, čp. 110 – neobyvatelné, čp. 111 – Sailerová, čp. 81 – Frolík, čp. 11 – Kořánovi, čp. 10 – Mrázkovi, čp. 9 – neobyvatelné, ale na zahradě domu čp. 185 – Svobodovi, čp. 108 – chalupa, čp. 8 – Hejdovi, čp. 173 – Hejdovi, čp. 7 – Truxa a Moravcovi, čp. 74 – Provházková, čp. 61 Vožechovi, čp. 6. Broumovi, čp. 59 – Růžičkovi, čp. 5 Maškovi, čp. 4 – Krausová , Melčovi, Maškovi, čp. 56 – Mildorfovi, čp. 66 – chalupa, p. 1 Vacínková, Škvorovi

pravá strana: čp. 130 Mrázkovi, čp. 103 – Julišová, Houdkovi, čp. 107 – chalupa, čp. 95 – Vejražkovi, čp. 142 – chalupa, čp. 51 – chalupa, rybníček Švecák, čp. 49 Trkalovi, čp. 80 – Obecní úřad ve Třtici

ulička u Švecáku

domy jen napravo od hlavní ulice: čp. 51 – chalupa, čp. ? – chalupa

pravá cesta - Nad Jednotou

jen pravá strana: čp. 13 – neobyvatelné, čp. 14 – neobyvatelné, čp. 101 – chalupa, čp. 15 – chalupa, čp. 16 – Kořánovi, čp. 17 – Mrázkovi, čp. 19 – chalupa, čp. 20 – Poštová, čp. 75 – chalupa (Pokorní), čp. 21 – chalupa, čp. 131 – chalupa, čp. 23 – Kožíškovi, čp. 24 – Urbanovičovi

V Bráně

silnice ve směru na Nové Strašecí

ze vsi vpravo: ev. č. 0247 – Váňovi, čp. 115 – Matveenkovi, čp. 118 – neobydleno

čp. 119 – neobydleno

levá strana: čp. 25 Mrázkovi, čp. 113 – Kytkovi, čp. 114 – chalupa, čp. 64 – Rohlovi

panelová cesta uzavírající vesnici k příjezdu z Nového Strašecí

domy pouze vpravo: čp. 164 – Ryšavých, čp. 77 – Mašková, čp. 183 – Pekovi

zatrávněný prostor u rybníčku

hlavní cesta pouze vpravo (směr Mšec): obchod se smíšeným zbožím, čp. 97 – hostinec p. Kožíška, a společenský sál obecního úřadu

ulička U Hostince

čp. 102 – chalupa, čp. 29 – Ortovi, čp. 30 – Hendrichovi, Kloučkovi, čp. 106 – neobydleno, čp. 104 – chalupa, čp. 96 – Liebezeitovi

Malá strana

napravo: čp. 65 – chalupa, čp. 71 – Příbylovi a Rezkovi, čp. 26 – Hubatá, čp. 127 – chalupa, čp. 67 – Vrbíková, čp. 32 – chalupa, čp. 70 – chalupa, čp. 33 Mudra, čp. 68 – Horáčkovi, čp. 116 – chalupa, čp. 34. – Videmanovi, čp. 99 – Zímovi, čp. ? – nová stavba – Čečrlovi, čp. 36 – chalupa, čp. 37 – Peková, Pošta, čp. 55 – chalupa, čp. 73 – neobydleno, čp. 121 – Uldrichová a Zukriegelovi

nalevo: čp. 132 – chalupa, čp. 57. – chalupa, čp. 28 – chalupa, čp. 27 – Hnízdil, čp. 117 – chalupa, čp. 52 – Krausovi, čp. 53 – Skleničkovi, čp. 63 – Suchopárek, čp. 94 – chalupa, čp. 120 – Mašková, čp. 129 – Hůjovi a Horkých, čp. 58 – Zímová, Maleckých, čp. 35 – Sovovi

Na Place

široké prostranství lemované z obou stran domy, rozkládá se směrem k Mlýnskému rybníku

nalevo: ev. č. 0251 (původně čp. 46) – chalupa, čp. 176 – Vacínkovi, čp. 45 – chalupa, čp. 43 – Houdovi, Fedákovi, čp. 174 – Rosenbaumovi, čp. 42 – kytkovi, čp. 72 – Rosenbaumová, čp. 41 – Horáčkovi, čp. 40 – Salač, čp. 170 – Salačovi, čp. 78 – Sejlerovi, čp. 158 – neobyvatelné
napravo: čp. 125 – Kořánovi, čp. 2 – neobydleno, čp. 50 – Horáčková, Zukriegelovi, čp. 123 – chalupa, čp. 181 – Kořánovi, čp. žp – chalupa, čp. 76 – Kořánovi, Fejfarovi, čp. 93 – neobyvatelné, čp. 124 – Kořánovi, čp. 62 – neobyvatelné, čp. 184 – Maleckých, čp. 38 – Hejdovi, čp. 39 – chalupa, čp. 179 - Nedvěd

příloha č.5

Přehled obydlivosti domů podle majitele

číslo pop.	1847 - 1900	1901 - 1924	1925 - 1950	1951 - 1980	1981 - 2000	2001 – a dále
1	Fr. Rosenbaum grunt + hostinský	František Rosenbaum	Václav Vacínek	Václav Vacínek	Vacínkovi Škvorovi	Vacínková Škvorovi
2	Fran. Horáček pol. komisař		Bedřich Horáček	Horáčkovi	Horáčkovi	od r. 2001 Mrázek
3	Frant. Dikast	Frant. Dikast		Václav Liebezeit	Liebezeitovi	Mužkovská
4	Petr a Johana Černých	Zíma		Zíma	Maškovi	Krausová, Mašková, Melčovi
5		Josef Prošek	Josef Prošek		Urbanová	Maškovi
6	1745 grunt Hendrichovský			J. Eminger	Broumovi	Broumovi
7	Josef Urban do r. 1758 Matěj Urban	František Truxa - rolník			Truxovi Moravcovi	Truxa Moravcovi
8	grunt Jiřího Friedricha, 1766 – 72 Václav Zajíc a dále Friedrichové	Josef Hejda - rolník	Josef Hejda - přestavba 1926	Václav Hejda + JZD	Hejdovi	Hejdovi
9		Mudra - rolník		A Mudra a Josef Just		prázdné (Svobodovi)
10	Fr. Somol		Josef Bichrt	Josef Bichrt	Josef Bichrt	Mrázkovi
11	Josef Kořán - gruntovník	Ignác Fuks	Antonín Kořán		Kořánovi	Kořánovi
12		Patera - šafář	Václav Kasalický	JZD	JZD - AGRO	AGRO
13			Jindřich Vocilka			prázdné (Mudra)
14				Jaroslav Hendrich	Jaroslav Hendrich do r. 1991	chalupa (Patrovský)
15		Alois Urban	Alois Urban	Alois Urban	prodáno	chalupa (Fišer)
16					Kořánovi	Kořánovi
17	Vojtěch Elznic - grunt	Frant. Hallas	Hallasovi	Hallasovi	Mrázkovi	Mrázkovi
18	hostinec (Fr. Rosenbaum)		hostinec (Rudolf Vozech)	Ruda Vozech prodáno 1977 Vejprty	Vejprty	Holand'ané v pronájmu
19		Ludvík Hess			chalupa	chalupa (Dědič)
20		Fr. Pošta	Antonín Pošta	Antonín Pošta	Poštovi	Poštovi
21			Frant. Urban		chalupa	chalupa (Čadek)

Práce chráněná autorským zákonem ©

22			Rudolf Horáček	Horáčkovi	Kandler	Pavel Sajler přestavba
23		Václav Černý			Kožíškovi	Kožíškovi
24			Salačovi	Salačovi	Urbanovičovi	Urbanovičovi
25		Antonín Vožech	Josef Vožech	JZD M. Vožechová	JZD Šandovi, Polívka – majitel Mrázek	Mrázek Bohouš bydlí Mrázek Pavel

číslo popisné	1847 - 1900	1901 - 1924	1925 - 1950	1951 - 1980	1981- 2000	2001 a dále
26	1837 Petráček, 1880 Urban, 1882 Stříbrský	1917 Čečrle, Záruba, Stříbrský	Josef Vožech	Rudolf Hubatý	Hubatých	Hubatá Fabingerová
27				Jan Štohanzl Václav Kincl	Kinclovi	Suchý prodáno 2002 Hnízdil
28					chalupa	chalupa (Jágr)
29					Ortovi	Ortovi
30	Obecní dům přestavba na úřadovnu			Hendrichovi	Hendrichová	Hendrichová, Klouček
31			Tenopriová		chalupa	chalupa (Valeš)
32			Antonín Uhlík vyhořel novostavba	Antonín Uhlík	chalupa	chalupa (Vrubelová)
33			Josef Mudra	Josef Mudra	Václav Mudra	Václav Mudra
34			Josef Elznic	Josef Elznic Zde. Videman	Elznicová Videmanovi	Videmanovi
35					Sovovi	Sovovi
36		Václav Truxa	Václav Truxa	Josef Pošta	Václav Truxa do r. 1990	chalupa (Forsterová)
37		Emil Pošta	Emil Pošta		Jos. Pošta Pekovi	Pošta, Peková
38	Josef Sailer - gruntovník	Fr. Sailer rolník	Václav Hejda rekonstrukce	Miroslav Hejda Hejda JZD	Hejdovi	Hejdovi
39		Zíma - rolník	Václav Zíma Fr. Husák- 1929 rekonstrukce	Josef Husák	prodáno chalupa	chalupa Muller)
40				Drvotovi	Salačovi	Salačovi
41			Karel Horáček	Fr., Horáček	Horáčkovi	Horáčkovi
42		Adolf Fric		Vilém Fric	Vilém Fric prodáno Lad. Kytka	Kytkovi
43			Karel Horáček	Karel Horáček JZD Josef Seiler	Houdovi	Houdovi
44		Pavlíček				Köhlerovi
45		Petr Tarant		Adolf Tarant	Tarantovi	chalupa (Tarant)
46				Václav Urban	prodáno	Vojtík
47					Halířovi	Halířovi

Práce chráněná autorským zákonem ©

48		Václav Fousek - mlynář		Václav Urban		neexistuje
49	Štěpán Trkal					Trkalovi
50				Korelovi	Korelovi, do r. 1998 Gřňa	prázdné 2002 Horáčková
51				Hendrichovi	Hendrichová	Hendrichová odstěhovala se 2002 Šturm
52			Josef Kraus vyhořel novostavba	Krausovi	Krausovi	Krausovi

číslo popisné	1847 - 1900	1901 - 1924	1925 - 1950	1951 - 1980	1981 - 2000	2001 a dále
53						Skleníčkovi
54						neexistuje
55						chalupa Uldrich
56			Alžběta Fenclová			Mildorfovi
57		Stanislav Černý	Stanislav Černý		Černá	chalupa Vacek
58		Václav Zíma		Václav Zíma	Zimová Malecký	Zimová Malecký
59	součást gruntu Hendrichovského čp.6, 1820 Tomáš Hess	Fr. Růžička				Růžičkovi
60			Ignác Fořt	dům zrušen	-	-
61	původně část gruntu Hendrichovského čp.6		Antonín Vožech	Antonín Vožech	Koulovi Vožechovi	Vožechovi
62		Karel Sajler	Karel Sajler			prázdné
63				Vybulkovi	Vybulkovi	Suchopárek
64					Rohlovi	Rohlovi
65			Antonín Kořán	Antonín Kořán	chalupa	chalupa Kodeda
66				Martinovský	Martinovský do r. 1989	chalupa Molnárová
67	1824 Büchert, Petráček, Krob, Büchert	Josef Bichrt	Antonín Malec	Anton Malec JZD	Anna Malcová 1990 Vrbíková	Vrbíková
68		Alois Olič - výměnkář	1919 Emil Horáček ml.	Fr. Horáček JZD	Horáčkovi	Horáčkovi
69					chalupa	chalupa Adámek
70		Josef Hess			chalupa	chalupa Strnadová
71			Emil Korf	Korfovi	Růžena Korfová	chalupa Příbylovi a Rezkovi
72		Janovský	Václav Rohla Eman Černý	1932 vyhořel postaven nový	Rosembaumovi	Rosembaumovi

Práce chráněná autorským zákonem ©

73		Emanuel Uldrych		Uldrychovi	Uldrychová	Barbora Uldrychová Ambrozewic
74				Justovi	Justovi	chalupa 2001 Klement, Procházková
75				Antonín Sátra	Sátrovi, 1985 prodáno Řezníček	chalupa Pokorní
76			Josef Mudra sloučeno v r. sč. 33 v roce 1925		Kořánovi Fejfarovi	Kořánovi Fejfarovi
77					Maškovi	Mašková

Práce chráněná autorským zákonem ©

číslo popisné	1901 - 1924	1925 - 1950	1951 - 1980	1980 - 2000	2001 – a dále	
78	Mikuláš Horáček, Urban, 1855 Trkalovi	Sailer		Josef Seiler	Seilerovi	Seilerovi
79		Holík	domek zbořen		Rybovi (převzali volné čp.)	Rybovi
80		Antonín Pucholt -škola	škola		Obecní úřad ve Třtici	Obecní úřad přestavba 03
81		Václav Frolík rolník	František Frolík	Frolíkovi	Frolíkovi	Pavel Frolík
82						Nadaškayová
83		Kořán			Dvořákovi	Dvořák
84		Bohumil Uldrych	Bohumil Uldrych	Uldrychvi	Uldrychovi	Uldrychovi
85				Elznicovi	Elznicovi	
86			Josef Lev	Levovi	Levovi	
87			Bohumil Hess	Pekovi	Tichá, Pek, Zítek	
88	Emil Ryba			Rybovi	Jitka Rybová	Srpová
89				Urbanovi	Urbanovi	
90				Černý, Kudláčkovi	Černá, Kudláček	Kudláčková Marcela
91				Kárníkovi	Kárníkovi	
92	stará škola	stará škola koupil Urban hostinský	zbourána 1966	novostavba 1995 Lieberzeitovi	Lieberzeitovi	
93		hostinec, řeznictví Josef Záruba	Josef Záruba hostinec	Zárubovi od roku 1989 prázdné	prázdné	zbouráno v únoru 2003
94			Čečrlovi	Čečrlovi	Čečrlovi	
95			Vejražkovi	Vejražkovi	Vejražkovi	
96				Lieberzeitovi	Lieberzeitovi	
97	hostinec Ludvík Sailer	1924Antonín Hamouz 1949 Václav Urban	Urban (odstěhoval se do č. 48 r. 1966)	hostinec Skleničkovi	hostinec Kožíšek	
98	Černý		Třesohlevý	Třesohlavý do r. 1996	prázdné 2002 přestavba - Exnerovi	Exnerovi dokončena přestavba 2003
99		Karel Kořán	Karel Kořán		Zímovi	
100		Bohumil Holík- prodáno	Antonín Mrázek	1933 vyhořel	neexistuje	
101		František Zíma	František Zíma	Zímovi	prázdné Zímovi v domě důchdců NS	
102	Josef Kořán			chalupa	chalupa	Vaculíková
103	Fr.Lieberzeit - kovář	František Lieberzeit	Lieberzeitovi	1994 odstěhovali chalupa	chalupa	Houdkovi (trvalé bydlení)
104				chalupa	chalupa	Fisková
105	škola, J. Posledník	Fr. Posledník	Fr. Posledník	1985 zbořeno	-	

Práce chráněná autorským zákonem ©

106	Johan Fuksa	Čečrle	Vožechovi	Vožechová	prázdné	Muller
107		Emanuel Černý	Rudolf Švec	Štěpánka Švecoví	chalupa	Zíka

Práce chráněná autorským zákonem ©

číslo popisné	1901 - 1924	1925 - 1950	1951 - 1980	1981 - 2000	2001 – a dále	
108	Josef Vyskočil - prodal	1929 prodáno František Prošek		chalupa	chalupa	Hanke Ladislav
109		Krausovi	Krausovi	chalupa	chalupa	Petříková
110				Karel Bříza prodáno	Mašek prázdné	Čechal
111		Frant. Zíma		Sailerovi	Sailerovi	
112				chalupa	chalupa	Urban
113	František Černý		Kytkovi	Kytkovi	Kytkovi	
114	Stanislav Uhlík-domkář	Stanislav Uhlík	Horáčkovi	Marie Horáčková do r. 1990	prázdné	Procházka
115	Robert Truxa	Robert Truxa	Zíkovci prodali	prodáno		Ljubava
116	10. 6. 1895 koupen Václ. Černým ke zřízení obchodu	1940 obchod zrušen (příkaz Němců)		Vejrážková Růžena do r. 1991	chalupa	Štěch
117			Josef Vejražka	prodáno chalupa	chalupa	Bartoš
118	Drábek			chalupa	chalupa	Linke
119			Váchovi	Váchová do r. 1989	prodáno	Lužan
120	Bohumil Uldrych domkář			Maškovi	Maškovi	
121				Zukrieglovi	Zukrieglovi	
122		Josef Černý	Václav Sklenička	Skleničkovi	prázdné	Sklenička
123					chalupa	Nosek
124	František Čečrle			Kořánovi	Kořánovi	
125		konzum Včela		Kořánovi	Kořánovi	Ktramosilová
126			Proškovi	Proškovi do r. 2000	chalupa	Jindrová
127	Urban	Václav Kyncl - kolář	Kynclovi	Kynclová chalupa	chalupa	Pařízek
128			Rohlovi	Rohlovi	Rohlovi	
129			Kubecovi	Kubecovi do r. 1996	Hůjovi Horkých	
130	Antonín Pošta - obchodník	Jaroslav Pošta	Jaroslav Pošta	Mrázkovi	Mrázkovi	
131	Bohumil Krob			Krobovi do r. 1992	chalupa	Krob
132				Hendrichovi	prázdné	
133		Antonín Koula	Karel Kořán	Kořánovi do r. 1998	chalupa	Kořán
134					Pavlíčkovi	
135						Čečrle
136			František Fencel	prodáno		Šefčík
137			Josef Čermák	Čermákovi Vejražkovi	Vejražkovi	
138		Antonín Urban	Adltovi	Liebezeitovi	Liebezeitovi	

Práce chráněná autorským zákonem ©

139	Miroslav Uldrych		Uldrychovi	Uldrychovi		Uldrych
140			Chábovi	Jaroslav Cháb	od r-2000 chalupa	Jančová

Práce chráněná autorským zákonem ©

číslo popisné	1901 - 1924	1925 - 1950	1951 – 1980	1981 - 2000	2001 – a dále	
141			Miroslav Mašek	Šanderovi	Marie Šanderová	Černá Marcela
142						Šturm
143	Jan Uldrych	Jan Uldrych				Uldrychová
144		Josef Köhler		Holíčkovi	Holíčková	Kožíšková
145		J. Pošmourný				Sílová
146				Urbanovi	Urbanová	
147		Václav Pavlíček		Dytrichovi	Dytrichovi	
148				Kytkovi	od r. 2001 prázdné	Jelínek
149	Josef Trkal		Vilém Pelc			Mansfeld
150	1924 nový dům Bohumil Holík	Bohumil Holík	Holíčkovi	Holíčkovi	Holíčkovi	
151		Karel Elznic nový dům		chalupa Maříkovi	Maříková	
152		Fr. Černý - nový dům	Fr. Kosina	Kosinovi	Kosinovi	
153		Rudla Hubatý - nový dům 1927	Alois Bříza			Břízová
154		1927 Josef Škutchan, nový dům	Škutchanovi	Škutchanovi	Škutchanovi	
155		1929, Josef Vyskočil -nový dům		Vyskočilovi	Vyskočilovi	
156		Josef Škutchan - nový dům	Josef Mudra			
157		St. Uhlík – nový dům	Uhlíkovi	Uhlíkovi	Uhlíkovi	
158						Seiler Karel
159			Kočovi	Kočovi	Kočovi	
160				Mrázkovi Stryalovi	Mrázkovi Stryalovi	Stryal
161				Polívkovi	Polívkovi	
162		1940 nová škola	1977 končí výuka – zůstává Rudolf Pipek	Obecní úřad Třtice prodej dílů na motorky	výrobná cukrových figurek prázdné	Obec Třtice
163				Alterovi Vejražkovi	Altera Vejražkovi	Altera
164				Jaroslav Kyncl	Kynclová Ryšavý	
165			nový 1977 Uhlíkovi	Uhlíkovi	Uhlíkovi	
166			nové 1970 - 1980	Liebezeitovi	Liebezeitovi	
167			nové 1970 - 80	Karel Urban prodáno Krátký do r. 1997	chalupa	Hendrychová Petra
168			nové 1970 - 80	Srpovi	Srpovi	

169			nové 1970 – 80	Kosinovi	Kosinovi	
-----	--	--	-------------------	----------	----------	--

Práce chráněná autorským zákonem ©

číslo popisné	1901 - 1924	1925 - 1950	1951 - 1980	1981 - 2000	2001 – a dále	
170			nové 1970 – 80	Salačovi	Květoslava Salačová	
171			nové 1970 - 80	Maškovi	Maškovi	
172			nové 1970 – 80 – bytovka	Seilerovi, Urbanovičovi, Hubatý, Zíka	Seiler Urbanovič	Mrázek Bohumil, Bernášková, Ládek, Černá, Polomská, Urbanovič
173			nové 1970 – 80	Hejdovi	Hejdovi	
174			nové 1982	Rosembaumovi	Rosembaumovi	
175			nové 1983	JEDNOTA	JEDNOTA	
176			nové 1982	Vacínkovi	Vacínkovi	
177				nové 1980 – 1990	Korelovi	
178				nové 1980 -90	Mrázkovi	
179				nové 1980 -90	Nedvěd	
180				nové 1980 -90	Semerádovi Rosembaum	
181				nové 1980 -90	Kořánovi	
182				nové 1980 -90	Šimandlovi	
183				nové 1990-2000	Pekovi	
184				nové 1990 - 2000	Malecký	
185				nové 1990 - 2000	Svobodovi	
186				nové 2000	Čečrlovi	Sklenička
187				nové 2000	Poštovi	

příloha č.6

Přehled vlastníků domů, obydlivosti a užívání (2005)

číslo popisné	jméno vlastníka	bydliště vlastníka (pokud nebydlí ve Třtici)	způsob využití	počet trvale žijících
1	Škor Jaroslav		dům	5
2	Mrázek Pavel		chalupa	3
3	Mužkovská Věra	Nové Strašecí, Rakovnická 695	chalupa	1
4	Mašková Ladislava		dům	5
5	Mašek Josef a Marie		dům	2
6	Broum Jiří		dům	6
7	Truxa Josef		dům	5
8	Hejda Václav		dům	2
9	Svobodová Jana	Nové Strašecí, Okružní 663	neobydlen	0
10	Mrázek Josef		dům	2
11	Kořán Miroslav		dům	4
12	Kasalický Mojmír	Praha 2, Vyšehrad, Vratislavova, 30/23	neobydleno	0
13	Mudra Václav a Eva		neobydleno	0
14	Patrovský		neobydleno	0
15	Fišer		chalupa	0
16	Kořánová Blažena		dům	3
17	Mrázková Věra		dům	2
18	Veverka, společnost s.r.o.		restaurace	0
19	Dědič Ota a Oldřiška	Praha, Veleslavín, Veleslavínská 41	chalupa	0
20	Poštová Marie		dům	1
21	Čadek Pavel a Eva	Meziboří, nám. 8. května, 325	chalupa	0
22	Sejler Pavel a Alena		dům	5
23	Kožíšková Eva		dům	6
24	Urbanovič Václav a Jitka		dům	2
25				
26	Fabingerová Zdenka	Nové Strašecí, Žižkovo nám. 971	dům	1
27	Hnízdil Daniel		dům	2
28	Jágr Jiří a Miroslava	Praha 7, Argentinská 1	chalupa	0
29	Ortovi		dům	5
30	Hendrichová Božena		dům	4
31	Valeš Václav	Praha, Stodůlky, U jezera 2033	chalupa	0
32	Vrubelová Monika	Rakovník, Spalova 2261	chalupa	0
33	Mudra Václav	Stochov, S.K. Neumanna 395	dům	1
34	Videman Zdeněk		dům	6
35	Sova František		dům	2
36	Forsterová Jiřina	Ostrov nad Ohří, Družební 1275/15	chalupa	0
37	Peková Miroslava		dům	2
38	Hejda Miloslav		dům	5
39	Muller		chalupa	0
40	Salač Václav		dům	1
41	Horáček Karel		dům	5
42	Kytka Ladislav	Řevničov 283	dům	5
43	Houda Augustin		dům	2
44	Köhler Josef a Marie		dům	2
45	Tarant Václav	Rakovník, Štěpánka 2089	chalupa	0
46	Vojtík Petr		dům	0

Práce chráněná autorským zákonem ©

47	Halíř Miroslav a Marie		dům	6
48				
49	Trkal Josef		dům	2
50	Horáčková Ludmila		dům	4
51	Šturmovi		chalupa	0
52	Kraus Vladimír	Most, J. Seiferta 2160/5	dům	5
53	Sklenička Evžen a Věra	Nové Strašecí, Křivoklátská 833	dům	2
54				
55	Uldrich Ladislav	Mšec 118	chalupa	0
56	Mildorfová Anna		dům	4
57	Vacek Petr		dům	1
58	Zimová Františka		dům	3
59	Růžička František		dům	3
60				
61	Vožech Jiří		dům	5
63	Suchopárek Karel	Žatec, O. Březiny 2403	dům	1
64	Rohlová Matylda		dům	1
64	Rohla Miroslav		dům	4
65	Kodeda Bedřich a Taťána	Praha 6, Na Dlouhém Lánu 295	chalupa	0
66	Molnárová		chalupa	0
67	Vrbíková Jana		dům	1
68	Horáček František		chalupa	4
69	Adámek Petr a Milena	Praha 10, Zahradní město 2679	chalupa	0
70	Strnadová Dana		chalupa	0
71	Rezak		dům	4
72	Rosenbaum Martin	Třtice 174	dům	1
73	Ambrožewic		dům	2
74	Procházková Zdeňka	Tuchlovice 144	dům	3
75	Pokorný Jiří a Marie	Písek, Na Sínadlech 368	chalupa	0
76	Kořán Bohumil		dům	5
77	Mašek Antonín	Karlovy Vary, Tuhnice, Charkovská 5	dům	1
78	Sejler Karel		dům	2
79	Ryba Oldřich		dům	4
80	Obecní úřad		obecní úřad	0
81	Frolík Pavel		dům	1
82	Nadaškayová Monika	Stochov, 9. května 255	dům	2
83	Dvořák Zdeněk a Alena		dům	6
84	Uldrych Pavel	Řevničov 417	dům	2
85	Elznicová Jitka		dům	3
86	Lev Josef		dům	4
87	Tichá Jana		dům	3
88	Srpová		dům	0
89	Urban Václav		dům	5
90	Kudláčková Marcela		dům	2
91	Kárník		dům	3
92	Lieberzeitová Kateřina		dům	3
93				
94	Čečrle Miroslav		dům	4
95	Vejražka Miroslav		dům	4
96	Liebezeit František		dům	4
97				
98	Exner		dům	2
99	Zíma Zdeněk a Jaroslava	Třtice 101	dům	3
100				
101	Zíma Miroslav	Kladno, Hřebečská 2595	dům	2

Práce chráněná autorským zákonem ©

102	Vaculíková Venuše	Hudlice 236	chalupa	0
103	Houdkovi			3
104	Fisková Jiřina	Hrušovany 79	chalupa	0
105				
106	Müller Zdeněk			4
107	Zíka Jiří a Irena	Kladno, Norská 3512	chalupa	0
108	Hanke Ladislav	Praha, Záběhlice, Trenčínská 2630/6	chalupa	0
109	Petříková Eliška	Slaný, Alšova 1095		1
110	Čechal Tomáš		dům	1
111	Sailer Josef a Hana	Louny, Čsl. armády 2183	dům	1
112	Urban Antonín	Praha, Libeň, Sokolovská 975	chalupa	0
113	Kytka František	Slaný 647		4
114	Procházka		chalupa	0
115	Ljubava Plus		dům	0
116	Štěch Richard a Emilie	Praha 4, Podolská 42	chalupa	0
117	Bartoš Jiří a Rva	Louny, J. Švermy 2022	chalupa	0
118	Linke Václav a Zdeňka	Chomutov, Zahradní 5257	chalupa	0
119	Lužan		chalupa	1
120	Mašková Anna			1
121	Zukriegel Pavel			3
122	Sklenička Pavel		neobydleno	0
123	Nosek Josef a Edita	Praha, Dejvice, kafkova 14	chalupa	0
124	Kořán František		dům	6
125	Kramosilová ilona	Sdlaný, Arbesova 1643	dům	1
126	Jindrová Blanka	Kladno, Rozdělov, Ukrajinská 2581	chalupa	0
127	Pařízek Zdeněk a Donnielle Monet	Praha 6, Kafkova 14	chalupa	0
128	Rohla František		dům	4
129	Hujovi		dům	4
130	Mrázek Miroslav a Miroslava		dům	2
131	Krob Rudolf	Praha, Řepy, Skuteckého 1089	chalupa	0
132	Hendrich Ladislav	Ostrava, Lechowiczova 2836/2	chalupa	0
133	Kořán Václav	Nové Strašecí 823	chalupa	0
134	Pavlíčková Eva		dům	1
135	Čečrle Alois a Miloslava	Praha, Žatecká 10	chalupa	0
136	Šefčík Jaroslav a Jitka	Kláštorec nad Ohří, Kovářská 423	chalupa	0
137	Vejražka Pavel		dům	4
138	Liebezeit František		dům	4
139	Uldrich		chalupa	0
140	Jančová		chalupa	0
141	Černá Marcela		chalupa	0
142	Šturm Václav a Miroslava	Slaný, Braumova 1521	chalupa	0
143	Uldrichová Marie	Braňany 162	chalupa	0
144	Kožíšková Jitka	Třtice 23		0
145	Sílová Alena	Kralupy nad Vltavou, Havlíčkova 908	chalupa	0
146	Urbanová Božena		dům	1
147	Dytrich Václav		dům	1
148	Jelínek		dům	2
149	Mansfeld Milan	Kladno 4, Šrámkova 849	chalupa	0
150	Holík Miloslav a Marie		dům	2
151	Maříková Věra	Kláštorec nad Ohří, Na Vyhliďce 473	chalupa	0
152	Kosina František		dům	1
153	Břízová Helena	Nové Strašecí, Nádražní 1001	chalupa	0

Práce chráněná autorským zákonem ©

154	Škutchan Jiří		dům	6
155	Vyskočil Václav		dům	2
156	Mudra Vlastislav		chalupa	0
157	Uhlíková			1
158	Sejler Karel	Třtice 78	neobydleno	0
159	Kočí Jaroslav		dům	6
160	Stryal Jiří		dům	4
161	Polívka Jan		dům	5
162	obec Třtice			
163	Altera		dům	1
164	Vejška Petr	Řevničov, Štefanikova 487	dům	2
165	Uhlík Petr		dům	4
166	Liebezeit Václav		dům	2
167	Hendrychová Petra	Praha 9, Libeň, Podivný mlýn 21/2118	dům	4
168	Srp Jaroslav		dům	2
169	Kosina František	Třtice 152	dům	3
170	Salač Radek	Třtice 40	dům	4
171	Mašek Petr		dům	4
172	Mrázek Bohumil		bytovka	2
	Bernášková			0
	Ládek Roman			1
	Černá jitka			1
	Polomská			3
	Urbanovič Václav			2
173	Hejda Luboš		dům	4
174	Rosenbaum Evžen a Dana		dům	6
175	Jednota, spotřební družstvo	Rakovník	prodejna	
176	Vacínek Luboš a Květoslava	Třtice 1	dům	3
177	Korel Miroslav a Milada		dům	5
178	Mrázková J.		dům	3
179	Nedvěd Drahošlav		dům	1
180	Semerád Jan a Dáša	Nové Strašecí, Křivoklátská 828		6
181	Kořán Pavel, Kořán Jaroslav		dům	3+2
182	Simandl Ivan a Bohumila	Mšec 16	dům	4
183	Pek Leoš		dům	3
184	Malecká Petr		dům	4
185	Svoboda Zdeněk		dům	4
186	Sklenička Pavel		dům	5
187	Pošta		dům	5
	Elkán parcela		parcela	0
ev 139	Kočí Josef	chata Bucek	chata	4
ev 247	Váňová			2
ev 010	Kvapil, Šim	chata Bucek	chata	2
ev 112	Liebezeit Antonín			1
ev 28	Studený	chata Bucek	chata	3
ev 70	Kořánová Antonie	chata Bucek	chata	1
60	Kočová, restaurace		restaurace	0
ev 88	Melč			3

příloha č. 7

Stavby ve Třtici

Rok	Stavby soukromé	Stavby obecní
1920		- vykoupěny pozemky od velkostatku, 13 ha (1m2 za 1,50Kč) mezi hřbitovem a cestou do vsi
1921	- stodola p. Holík čp.100 (celkem se postavily 3 domky a 11 domů)	
1922		- státní pozemkový úřed rozparceloval dvůr (zbytkový statek se dvorem a hospod. budovami si pronajal V. Krause ze Hřebečnicků) - zakoupen pozemek pro novou školu 184/2 - omítnuty staré školní budovy s novým nápisem v průčelí
1925	- Antonín Uhlík – čp. 114 - Karel Elznotz – čp. 151 - Václav Hejda – čp. 38, rozbořil a znovu postavil	
1926	- František Černý – čp. 152 - Josef Hejda – čp. 8, rozbořil a znovu postavil	
1927	- Josef Škutchan – čp. 154 - Rudolf Hubatý – čp. 153	- oprava 1000m obecních cest
1929	- Josef Vyskočil – čp. 155 - František Husák – čp. 39, rozbořil a znovu postavil	- dovedena do vsi elektrika
1931	- Jindřich Vocilka – čp. 13	- vyčištěn Hoření rybník od bahna - postavena betonová hráz – 2 000 Kč - lesní smrková výsadba na pozemku v Hoře (asi 60% zaschlo) - oprava kostela – střecha
1932	- vyhořel dům čp. 72 pana Uhlíka, postaven nový	- vyvezen Dolní rybník a opravena hráz – 1200 Kč
1933		- vyvezen Prostřední rybník a opravena hráz
1934	- shořel obytný dům čp. 71 pana Korfa, staví nový	- podél silnice na Mšec vsazeno 32 hrušní zimních (svěstky byly napadeny puklicí) - 11. 4. – silnice ze Třtice do N. Strašecí, dozor Fr. Žanda z NS, zemský ing. Emil Koubek – 489000 Kč - zvednuta hráz Hořejšího rybníka - nová zahrádka u pomníku - úprava cest v obci
1935	- shořel obytný dům čp. 32 pana Uhlíka, staví nový	
1936	- shořel obytný dům čp. 52 pana Krause, postaven nový	
1941		- Němci ruší veřejné osvětlení
1948		- počátek kanalizace mezi Prostředním a Dolejším rybníkem, výkop 1,8m, cementové roury 80cm, 1m kanalizace 1200Kč
1949		- místní rozhlas , rozpočet 120000 Kč (dosud obecní slouha bubnuje), montáž provádí p. Moutáik z Kladna

Práce chráněná autorským zákonem ©

1950	- Marie Drvotová - Oldřich Ryba ve vsi 3 osobní auta celkem	- kanalizace na Malé straně – 75m - znovuzavedení veřejného osvětlení, firma Moutalík Kladno - vyvlastnění hospodářských strojů (zákon č.55) - rozvod elektřiny do domů (z elektrárny důl Anna Rynholec)
1951		- na krajské silnici nový betonový most u Bucka (Ing. Kováč, vedoucí V. Kopecký, dozor L. Kyncl z Řevničova), nostnost 30 t, 340000Kč
1953		doporučena stavba drůběžárny (24. 11. 1953)
1954		vyvlastněná pumpa v ulici ve Bráně
1955		- oprava hřbitova – kostnice, vrata
1956	- oplocení zahrad L. Zíma čp.4 a A. Bříza čp. 153	stavba kravína a konírny JZD, mléčnice a šatna - na Průhoně zavádění vodovodů
1957		- vypracován park u hřbitova
1958	- celkem 23 povolení na opravu a adaptaci rodinných domků - 14 žádostí o postavení chat na Bucku a Punčoše	- natřena zábradlí u kostela a zahrádka u pomníku - ulice zaváženy popelem - v listopadu spadl strop na MNV
1959		- nová česačka chmele na Podevesi
1960		- meliorace v Rači - nová sušička chmele (parta Musilovců z Prahy)
1964		- oprava hráze rybníka u pomníku, odbahnění a zábradlí
1965		- hasičárna
1966	- zrušena hospoda řezníka Urbana, vystěhoval se do čp. 48	
1967		- začíná se stavbou hřiště, pozemek poskytl JZD
1968	- jediná hospoda u Zárubů	- zbourány hospoda p. Urbana a stará škola
1969		- družstvo Jednota staví novou hospodu - na Vojtěšce zaveden vodovod ze studny od školy
1970		- 1. 2. otevřena nová restaurace, šenkýř Bohumil Horáček čp. 22, na Bucku se dodělává WC, mandl přestěhován do domu čp. 80
1971		- návrh oprav kostela
1972	- na katastru obce Bucek a Punčocha již existuje celkem 245 chat	- postavena nová čekárna na autobus u hřbitova a upraveno okolí – 56000 Kč - vybudován stanový tábor na Bucku a autokemp (ve vytěžené pískové skále, studna, vodovod), pláž - postavena prodejna potravin a restaurace – 500000 Kč
1973		- oplechována malá věž kostela, OPS Kladno
1974		- generální oprava kostela (střecha, okapy, svod vody), OPS Rakovník, 49 395 Kč
do roku 1980	novostavby: Srpovi čp. 186 Kosinovi čp. 169 Salačovi čp. 170 Maškovi čp. 171 Hejdovi čp. 173	
1982	Rosenbaum, čp. 174 Vacínek čp. 176	
1983		- zavedena voda pro stanový tábor a chatička SONP Kladno, zavedena voda na pláž STS Pruněrov, pronájem chatiček - dokončena JEDNOTA šp. 175
1984		- čištění vodních nádrží - demolice obchodu Fr. Posledníka čp. 105, závod

Práce chráněná autorským zákonem ©

		Lupek Pecínov
1985	- čp. 75 prodáno Řezníčkovi z Rakovníka – opravy uvnitř - zbořen dům Posledníků	- park a parkoviště po demolici obchodu - na zahradě pí. Malcové bytovka JZD
1986		- asfalt na silnici Průhon a Kopanina - opravy rekreačního zařízení na Bucku (2 chatky) - autobusová čekárna ve středu obce
1987		- park za kulturním domem - úprava pláže - vývoz bahna a písek – 360 000Kč - kanalizace u Brány
1988	- parcela u školy přidělena Pavlu Skleničkovi	- kulturní dům – zastřešení a omítnutí (zatékalo, 170 000Kč) - zastřešení čekárny u pomníku - vývěsní skříňky před obchodem
1989		- dokončení kanalizace na Vojtěšce postaven rezervát na vodu pro celou ulici u MNV - nátěr velké věže kostela – 256 000Kč
1990	do roku 1990 dokončeny novostavby: Korel, čp.177 Mrázek čp. 177 Nedvěd čp. 179 Semerád čp. 180 Kořán čp. 181 Simandl čp. 182	- asfaltová ulice na Malé straně
1991	- otevřena 1. soukromá prodejna U Skleničků - čp. 75 prodáno Pokorným – studna	- oprava staré školy čp. 80 (střecha, elektřina), sídlo OU, 75 000 Kč - klempířské práce na OU – 20 000 Kč - asfaltování ulice u školy ke dvoru 168 870Kč
1992	- řada soukromě hospodařících rolníků (Hejda Václav čp.8, Vožech Jiří čp.61, Mrázek Jan čp.68, Horáček František čp.68, Mudra Václav čp.33, Jaroslav Škvor	
1994	- čp. 75 – přestavba	- oprava silnice na Vojtěšce, 160000Kč - odpad u hřbitova, panely jako cesta ke hřbitovu
1995	- Pekovi, čp.183 - Malecký, čp. 184 - novostavba Liebercait	
2000	- Svoboda, čp. 185 - Čečrle, čp. 186 - Pošta, čp. 187 - zbouráno čp. 93	
2001	- Pavel Sailer, čp. 22 – přestavba	- vrt pro nový vodovod - započato s generální opravou OU (odvodnění sklepa)
2002	- Jaroslav Hendrich, čp. 54, prodáno Kladeňákům, opravy - přestavba čp. 98, Exnerovi	- vodovod a úpravna vody - oprava OU – střecha, odvodnění
2003		- stavba tlakové kanalizace, přípojky
2004		- dokončena kanalizace a čistička odpadních vod - dokončena rekonstrukce OU (okna, fasáda, zazdění zadních dveří, vnitřní inovace) - vývěsky proti OU – dřevo - úpravy silnic - oprava zdi plotu u školy - stožáry na vlajky a nové znaky OÚ - bronzový znak obce
2005		- nové vybavení kempu na Bucku (povlečení, deky)

příloha č.8

Rychtáři obce, starostové obce ve Třtici, předsedové MNV ve Třtici a opět starostové

doba působnosti	jméno	zaměstnání a bydliště	významná akce pro obec
1833 - 1847	Josef Sailer		
1847 (jen 10 měsíců)	František Somol	čp. 10	
1847	Josef Kořán	čp. 11	
1886 – 1889	Antonín Rosenbaum	čp. 1, rolník	švestková alej ke Mšeci
1889	František Sailer		obecní studna, oprava silnice z N. Strašecí až ke katastru Řevničova, aleje při silnicích
1895 – 1902	Antonín Bychrt	čp. 67	dostavba silnice
1902 – 1911	František Sailer	čp. 38	
1911 – 1914	Václav Fousek	mlynář na Bucku	
1914 – 1919	František Pošta	čp. 20	
1919 – 1923 – 1927	Stanislav Uhlík	čp. 114	otázka školní budovy
po opakování 1928 – 1932	Bohumil Holík	čp. 150	opravy cest, zavedení elektřiny 1929, 1931 čištění rybníků a postavení hráze
1932 – 1938	Stanislav Uhlík	čp. 157	čištění rybníků ve vsi, hrušková alej ke Mšeci, nová cesta do Strašecí
1938	Josef Pošmourný		
1938 – 1945	Josef Hejda	čp. 8, zemědělec	stavba nové školy
1945	Jaroslav Pošta	čp. 130	
1. 6. 1945 – 1952	Antonín Urban	čp. 138, horník	1948 kanalizace, obnova rozhlasu
1952 – 1958	Rudolf Pavlíček	čp. 147 předseda KSČ	oprava hřbitovní zdi a kostnice, vodovod na Průhoně (pomoc pro znárodnování a zdužstevňování), 1954 vystavěna pumpa u Brány
1958 – 1966	Bohumil Horáček		oprava hráze Hořeného rybníka, zábradlí i odbahnění, 1960 autobusová zastávka, 1965 požární zbrojnice, drobné úpravy obce, pložení kanalizace mezi domy čp. 49 a čp. 103
1966 - 1969	Antonín Urban		úprava vody ve studnách 1967 stanoviště pro novou restauraci
1969 - 1976	Karel Just	čp. 74	vodovod na Vojtěšce, 1970 – mandl obecní v domě čp. 80, zbourána škola pro výstavbu hostince, 1975 plány na kulturní sál, 1971 stavba nového místního rozhlasu

Práce chráněná autorským zákonem ©

			a výstavba rekreačního zařízení na Bucku
1976 – 1986	Zdeněk Videman	čp. 34	výstavba sálu, parku u sálu a prodejny
1986 – 1990	Jan Ryšavý	čp. 164	autobusová čekárna oprava silnice a rekreační zařízení na Bucku, úprava pláže
1990 – 2006	Ing. Luboš Hejda	čp. 173	dokončována povrchová kanalizace v obci, oprava střechy bývalé školy, veřejný vodovod – zdroj vody, úpravna a vodovodní síť asphalt na ulice na Malé straně, na Vojtěšce a Nad kostelem, oprava bývalé školy čp. 80 se zřízením slavnostní síně přesídlení obecního úřadu a knihovny, tlaková splašková kanalizace po celé obci a čistička odpadních vod, čištění rybníků Prostřední a Hoření s úpravou hrází, restaurování oltářního obrazu, hasičské auto, generální oprava budovy obecního úřadu, znak a prapor obce, znak na obecní úřad – bronz

příloha č.9

Učitelé a škola ve Třtici

školní rok	řídící učitel	počet dětí	třída a počet	vyučující	učitel náboženství	učitel ručních prací
	František Fencel					
od r. 1821	František Fencel			Václav Posledník		
od r. 1827 – 1848	Václav Posledník					
1848 – 1874	František Komers					
1874 – 1879	František Černý					
1879	Karel Wagner			Jan Korner		
1980	Karel Wagner			František Pokorný		
1982	Jan Starosta			Fr. Pokorný		
1983	Bohdan Fürst			Fr. Pokorný		
1885	B. Fürst			Václav Větrovec		
1887	B. Fürst			Rudolf Pokorný		
1889 – 1890	Bohdan Fürst	188				
1891 – 1892	B. Fürst	180	1. – 75 2. – 105	Rudolf Pokorný Josef Mlynář	František Strakoš, kaplan z Nového Strašecí	Anna Němečková
1892 – 1893	B. Fürst	182	1. – 75 2. – 57 3. – 50	Rudolf Pokorný B. Fürst Josef Mydlář		
1893 – 1894	B. Fürst	179	1. třída – 67 2. třída – 52 3. třída – 60	Václav Chlapec B. Fürst R. Pokorný	kaplan Josef Tichovský	Božena Valentová
1894 – 1895	B. Fürst	178	1. třída – 65 2. třída. – 54 3. třída - 60	V. Chlapec B. Fürst R. Pokorný	kaplan J. Tichovský	Anna Kouglová
1895 - 1896	B. Fürst	174	1. třída – 61 2. třída – 49 3. třída - 64	V. Chlapec B. Fürst R. Pokorný	kaplan J. Tichovský	Antonie Zázvorková
1896 - 1897	B. Fürst	169	1. třída – 54 2. třída – 45 3. třída - 70	V. Chlapec B. Fürst Karel Šulc a od února Václav Žalman	kaplan J. Tichovský a V. Chlapec	Antonie Čížková roz. Zázvorková (do konce roku 1896) Marie Hlucká
1897 - 1898	B. Fürst	159	1. třída – 58 2. třída – 41 3. třída - 60	V. Chlapec B. Fürst V. Žalman a František	kaplan J. Tichovský a V. Chlapec	Anna Stehlíková

Práce chráněná autorským zákonem ©

				Kubeška		
1898 – 1899	B. Fürst	169	1. třída – 63 2. třída – 42 3. třída – 64	V. Chlapec B. Fürst Josef Müller	kaplan J. Tichovský a v. Chlapec	Anna Stehlíková
1899 – 1900	B. Fürst	163	1. třída – 64 2. třída – 42 3. třída - 58	Josef Müller B. Fürst Antonín Zelenka	kaplan J. Tichovský	Anna Stehlíková od února 1900 Ludmila Wolfová
1900 - 1901	B. Fürst	158	1. třída – 57 2. třída – 40 3. třída - 61	A. Zelenka B. Fürst Václav Paldus	v 1. třídě A. Zelenka, dále J. Tichovský	L. Wolfová
1901 - 1902	B. Fürst	155	1. třída – 57 2. třída – 41 3. třída - 57	A. Zelenka B. Fürst J. Grubhoffer	A.Zelenka	Božena Frolíková
1902 - 1903	B. Fürst	162	1. třída – 62 2. třída – 44 3. třída - 59	A. Zelenka B. Fürst J. Grubhoffer	1. třída A. Zelenka další třída kaplan František Vachata	B. Frolíková
1903 - 1904	B. Fürst	146	1. třída – 54 2. třída – 45 3. třída - 47	Vladimír Fejfar B. Fürst A. Zelenka	kaplan Josef Pěkný	B. Frolíková
1904 - 1905	B. Fürst	154	1. třída – 50 2. třída – 46 3. třída - 58	Jaroslav Beneš B.Fürst A. Zelenka	František Syka	L. Wolfová, od 28. 5. Barbora Diepoltová
1905 - 1906	B. Fürst	151	1. třída – 52 2. třída – 41 3. třída - 58	Adolf Kolář B.Fürst J. Beneš	Fr. Syka od listopadu Josef Kopecký	B. Diepoltová
1906 - 1907	Bohdan Fürst	123	1. třída – 37 2. třída – 44 3. třída - 63	Václav Jiránek B.Fürst A. Kolář	Josef Kopecký	B. Diepoltová
1907 - 1908	Antonín Pucholt	132	1. třída – 38 2. třída – 45 3. třída - 57	Frant. Houda Ant. Pucholt Václav Čížek (po smrti 22.2.Miroslav Hluchý)	1. třída – A. Pucholt 2.a 3. třída Fr. Syka kaplan v N. S.	B. Diepoltová
1908 - 1909	Ant. Pucholt	130	1. třída – 49 2. třída – 36 3. třída - 65	M. Hluchý A. Pucholt Fr. Houda	Fr. Syka	B. Diepoltová
1909 - 1910	Ant. Pucholt	131	1. třída – 49 2. třída – 35 3. třída - 65	M. Hluchý Ant. Pucholt Fr. Hrouda	Fr. Syka	Anna Plocková
1910 - 1911	Ant. Pucholt	139	1. třída – 45 2. třída - 36 3. třída - 58	Jan Semrád Ant. Pucholt M. Hluchý	Fr. Syka	Anna Plocková
1911 - 1912	Ant. Pucholt	135	1. třída – 45 2. třída – 39 3. třída - 51	J. Semrád Ant. Pucholt M. Hluchý	Fr. Syka	Josefa Zázvorková
1912 – 1913	Ant. Pucholt	132	1. třída – 45	Jan Semrád	Fr. Syka	Josefa

Práce chráněná autorským zákonem ©

			2. třída – 37 3. třída - 50	Ant. Pucholt Josef Linda		Zázvorková
1913 - 1914	Ant. Pucholt	136	1. třída – 52 2. třída – 40 3. třída - 44	Josef Linda (od ledna Jindřich Soukup) Ant. Pucholt Jan Semrád	Alois Nogol (ke konci šk. roku. Fr. Zdražil)	Josefa Zázvorková
1914 - 1915	Ant. Pucholt	156	1. třída – 58 2. třída – 46 3. třída - 52	Julius Košar Ant. Pucholt Jan Semrád (po odchodu do penze Fr. Hutterer)	Bohuslav Tůma	Josefa Zázvorková
1915 - 1916	Ant. Pucholt	158	1. třída – 54 2. třída – 49 3. třída – 54	střídají se, později Pucholt Ant. Pucholt Jan Nováček (po odchodu Julius Švácha, spojuje 2. a 3. třídu)	Bohuslav Tůma	Josefa Zázvorková
1916 - 1917	Ant. Pucholt	149	1. třída – 54 2. třída – 50 3. třída - 54	Ant. Pucholt 2. a 3. třídu spojuje V. Jiránek	Bohuslav Tůma od 14. 11. Josef Kroupa	Josefa Zázvorková
1917 - 1918	Ant. Pucholt	155	1. třída – 51 2. třída – 54 3. třída - 50	Ant. Pucholt 2. a 3. třída spojeny, učí V. Jiránek	Josef Kroupa, farář z Řevničova	Josefa Zázvorková
1918 - 1919	Ant. Pucholt	141	1. třída – 47 2. třída – 46 3. třída – 48	Marie Březinová (nahrazena Olivou Čížkovou, později Marií Levovou) Ant. Pucholt V. Jiránek	Josef Kroupa	Josefa Zázvorková
1919 - 1920	Ant. Pucholt	129	1. třída – 45 2. třída – 35 3. třída - 49	V. Jiránek Ant. Pucholt Oliva Lišková (Čížková), koncem února Václav Malec	Josef Kroupa	Josefa Zázvorková
1920 - 1921	Ant. Pucholt	144	1. třída – 47 2. třída – 40 3. třída - 57	Ant. Pucholt Vyhnanovský V. Hrzán	Josef Kroupa	Josefa Zázvorková
1921 - 1922	Ant. Pucholt	126	1. třída – 34 2. třída – 41 3. třída - 51	Ant. Pucholt Oldřiška Doubravová A. Vyhnanovský	Josef Kroupa	Josefa Zázvorková od prosince Marie Suková
1922 - 1923	Ant. Pucholt	116	1. třída – 20 2. třída – 45 3. třída - 51	Ant. Pucholt Z. Doubravová V. Kabát	Josef Kroupa	Marie Suková
1923 - 1924	Ant. Pucholt	103	1. třída – 23	Ant. Pucholt	Josef Kroupa	Marie Suková

Práce chráněná autorským zákonem ©

			2. třída – 43 3. třída - 37	B. Košťál V. Kabát		
1924 - 1925	Ant. Pucholt	88	1. třída – 22 2. třída - 32 3. třída - 34	Ant. Pucholt J. Matějček B. Košťál	Josef Kroupa	Marie Suková
1925 - 1926	Boh. Košťál	74	1. třída – 21 2. třída – 24 3. třída - 29	Ludmila Čermáková (od listopadu Ferdinand Lukáš) B. Košťál, Emil Peterka spojuje 2. a 3. třídu	Josef Kroupa	Marie Suková
1926 - 1927	B. Košťál	75	1. třída – 40 2. třída – 16 3. třída - 19	M. Hanušová B. Košťál spojuje 2. a 3. třídu	Josef Kroupa	Marie Suková
1927 - 1928	Josef Vrkoč	103	1. třída – 55 2. třída – 22 3. třída - 26	Josef Vrkoč Terezie Baumanová (spojuje 2. a 3. třídu)	A. Stříž (katolické náb.) Ant. Pucholt (čsl. náb.)	Marie Suková
1928 - 1929	Jiří Šavřda	94	1. třída – 69 2. třída – 17 3. třída - 10	M. Šavřdová Jiří Šavřda (spojuje 2. a 3. třídu)	Vojtěch Culík (katolic. náb.) Ant. Pucholt (čsl. náb.)	Marie Suková od listopadu M. Šavřdová
1929 - 1930	Jan Líkař	115	1.A třída – 31 1.B třída – 47 2. třída – 25 3. třída - 12	M. Šavřdová J. Líkař J. Šavřda (spojuje 2. a 3. třídu)	Josef Kubík (římskokatol.) Ant. Pucholt (českoslov. náb.)	Ludmila Vernerová
1930 - 1931	Jan Líkař	125	1. třída – 52 2. třída – 46 3. třída - 27	Josefa Vašková Jan Líkař Jiří Šavřda	Josef Kubík Ant. Pucholt	Jarmila Černá
1931 - 1932	Jan Líkař	131	1. třída – 53 2. třída – 40 3. třída - 38	Marie Šavřdová Jan Líkař J. Šavřda	Josef Kubík Ant. Pucholt	Jarmila Černá
1932 - 1933	Jar. Míka	126	1. třída – 44 2. třída – 42 3. třída – 40	Věra Jarolímová Jar. Míka Běla Dandová	Josef Kubík Ant. Pucholt	Jarmila Černá
1933 - 1934	Oldřich Černý	132	1. třída – 39 2. třída – 49 3. třída – 44	Oldřich Černý Václav Hessoun Amálie Standlerová	Josef Kubík farář z N. Strašecí	Marie Suková
1934 - 1935	Oldřich Černý	125	1. třída – 35 2. třída – 45 3. třída - 45	Oldřich Černý Václav Hessoun A. Standlerová	Josef Kubík	Marie Suková
1935 - 1936	Oldřich Černý	118	1. třída – 31 2. třída – 37	Oldřich Černý V. Hessoun(pro nemoc zástup Miladou	Josef Kubík	Božena Hanušová Ligounová

Práce chráněná autorským zákonem ©

			3. třída - 50	Haidlovou) Jindřich Müller		
1936 - 1937	Oldřich Černý	107	1. třída – 29 2. třída – 30 3. třída - 48	Oldřich Černý V. Hessoun (pro nemoc Josef Šindler) J. Müller	Joesf Kubík	Věra Lišková
1937 - 1938	Oldřich Černý	108	1.třída – 30 2. třída – 32 3. třída – 46 třídy děleny do dvou oddělení	O:Černý V. Hessoun VI. Vítková Vojtěch Dvořák	Josef Kubík	Věra Lišková
1938 - 1939	Antonín Kolář od 1.12. Antonín Mikeš	98	1. třída – 24 2. třída – 33 3. třída – 41 třídy mají 2 oddělení	Antonín Kolář V. Hessoun (pro nemoc nahrazen M. Frolíkovou, V. Kučerou) Stanislav Stárek	Josef Kubík	Věra Lišková
1939 - 1940	Antonín Mikeš		1. třída 2. třída 3. třída	Ant. Mikeš Ferdinand Kalous (Emílie Šelová) Václav Kučera (od března Václav Čmolík)	Josef Kubík Emil Halfar	Božena Vonelová
1940 - 1941	Antonín Mikeš	97	1. třída – 28 2. třída – 26 3. třída – 43 třídy mají 2 oddělení	Ant. Mikeš V. Čmolík Karel Krček	Josef Kubík Emil Halfar	Marie Marešová
1941 – 1942	Václav Čmolík	81	1. třída - 46 2. třída – 35 třídy mají 2 oddělení	V. Čmolík František Tichý	Josef Kubík Oldřich Kozler	Marie Marešová
1942 – 1943	Václav Čmolík	75	1. třída – 33 2. třída – 42 třídy mají 2 oddělení	V. Čmolík Fr. Tichý (pro nemoc zastupován Věrou Jinzovou)	Josef Kobik Old. Kozler	V. Kohlmanová
1943 – 1944	Václav Čmolík	73	1. třída – 41 2. třída – 32	V. Čmolík Fr. Tichý	Josef Kubík Marie Švarcová	Marie Malcová
1944 – 1945	Václav Koula			dosavadní učitelé nasazeni		
1945 - 1946	Václav Hamouz	57	1. A třída – 17 1.B třída – 11 2.A třída - 11 2.B třída - 18	Václav Hamouz František Tichý	Josef Kubík Oldřich Kozler	
1946 - 1947	Václav Hamouz	52	1.A třída – 14 1.B třída – 12	Václav Hamouz	Josef Kubík Božena	Marie Malcová

Práce chráněná autorským zákonem ©

			2.A třída – 13 2. B třída – 13	František Tichý	Spalová	
1947 - 1948	Václav Hamouz	58	1.A třída – 14 1.B třída – 11 2.A třída – 12 2.B třída - 21	Václav Hamouz František Tichý	Josef Kubík Božena Spalová	Marie Malcová
1948 - 1949	Václav Hamouz	57	1.A třída – 10 1.B třída – 15 2.A třída – 15 2.B třída - 17	V. Hamouz Věra Řezníčková	Antonín Odvárka B. Spalová (čsl. náb.)	Marie Malcová
1949 - 1950	Václav Hamouz	46	1. třída – 13 2. třída - 33	V. Hamouz Anna Vašková	Ant. Odvárka Margareta Kusá (čsl. náb.)	Anna Vašková
1950 - 1951	Václav Hamouz	52	1. třída – 26 2. třída - 26	V. Hamouz Oldřich Rais	Ant. Odvárka	Anna Vašková
1951 - 1952	Václav Hamouz	42	1. třída – 19 2. třída . 23	V. Hamouz Oldřich Rais	V. Šmíd Olga Mladá	Anna Vašková
1952 - 1953	Václav Hamouz		1. třída 2. třída	V. Hamouz Oldřich Rais	V. Šmíd Olga Mladá	Anna Vašková
1953 - 1954	Václav Hamouz		1. třída 2. třída	V. Hamouz A. Vašková		Anna Vašková
1954 - 1955	Václav Hamouz	46	1. třída – 21 2. třída – 25	V. Hamouz A. Vašková		Anna Vašková
1955 - 1956	Václav Hamouz	48	1. třída – 19 2. třída - 29	V. Hamouz A. Vašková		Anna Vašková
1956 - 1957	Václav Hamouz	36	1. třída – 19 2. třída – 17	V. Hamouz A. Vašková		Anna Vašková
1957 - 1958	Václav Hamouz	42	1. třída 2. třída	V. Hamouz A. Vašková		Anna Vašková
1958 - 1959	Václav Hamouz	37	1. třída - 18 2. třída - 19	V. Hamouz A. Vašková		Anna Vašková
1959 - 1960	Václav Hamouz	39	1. třída – 15 2. třída – 24	V. Hamouz A. Vašková		A. Vašková
1960 - 1961	Václav Hamouz	41	1. třída – 23 2. třída - 18	V. Hamouz Francová		
1961 - 1962	Václav Hamouz	46	1. třída – 23 2. třída - 23	V. Hamouz Fürstová		
1962 - 1963	Václav Hamouz	33	1. třída – 13 2. třída - 20	V. Hamouz Fürstová		
1963 - 1964	Václav Hamouz	38	1. třída – 14 2. třída - 24	V. Hamouz Fürstová		
1964 - 1965	Václav Hamouz	32	1. třída - 5 2. třída - 6 3. třída – 3 4. třída - 8 5. třída – 10	V. Hamouz Fürstová		
1965 - 1966		15	1. třída – 4 2. třída – 5 3. třída - 6	Štruncová		
1966 – 1967	Josefa Adltová	19	1. třída – 10 2. třída – 3 3. třída - 6	Štruncová		
1967 - 1968	Josefa Adltová	35	1. třída – 6 2. třída – 10 3. třída - 4	Josefa Adltová		

Práce chráněná autorským zákonem ©

			4. třída - 5 5. třída - 10	František Lexa		
1968 - 1969	Josefa Adltová	30	1. třída - 7 2. třída - 6 3. třída - 8 4. třída - 4 5. třída - 5	Adltová Morávková (Bulínová)		
1969 - 1970	Josefa Adltová	35	1. třída - 9 2. třída - 8 3. třída - 5 4. třída - 9 5. třída - 4	Adltová Květuše Malá		
1970 - 1971	Josefa Adltová	38	1. třída - 7 2. třída - 9 3. třída - 8 4. třída - 5 5. třída - 9	Josefa Adltová Nachtigalová		
1971 - 1972	Josefa Adltová	33	1. třída - 5 2. třída - 7 3. třída - 9 4. třída - 8 5. třída - 4	Adltová Nachtigalová		
1972 - 1973	Rudolf Pipek	36	1. třída - 6 2. třída - 7 3. třída - 5 4. třída - 10 5. třída - 8	Rudolf Pipek Nachtigalová		
1973 - 1974	Rudolf Pipek	30	1. třída - 1 2. třída - 6 3. třída - 7 4. třída - 7 5. třída - 9	Rudolf Pipek Nachtigalová		
1974 - 1975	Rudolf Pipek	22	1. třída - 9 2. třída - 2 3. třída - 5 4. třída - 6	Rudolf Pipek		
1975 - 1976	Rudolf Pipek	18	1. třída - 4 2. třída - 9 3. třída - 5	Rudolf Pipek		
1976 - 1977	Rudolf Pipek	18	1. třída - 4 2. třída - 4 3. třída - 10	Rudolf Pipek		
1977 - 1978	Rudolf Pipek	16	1. třída - 3 2. třída - 3 3. třída - 10	Rudolf Pipek		

příloha č.10

Hasičský sbor ve Třtici

Rok	počet činných členů	počet příspívajících členů	starosta hasičů	velitel hasičů	zásahy a akce spolku	kulturní akce
1904				Václav Hejda		posvěcení hasičského nářadí při pouti a večerní slavnost
1910	14	40	Emil Vožech	František Sailer	cvičení v Srbech - sjezd Župy - valná hronada 1.1.1911	- máje u Zárubá (7.5.) - průvod o svatodušní svátky
1911	14		Emil Vožech	František Sailer	valná hromada 31.12. celkem 8 výborových a 1 výroční jednání	- ples (6. 1.) - průvod o Svatodušní svátky
1912	14	37	Emil Vožech	František Sailer	valná hromada 22. 12. celkem 7 výborových jednání a 1 výroční	- dar 15 korun pro raněné Jihoslovany - máje (5. 5.) - průvod o Svatodušní svátky
1913	16	37	Emil Vožech	František Sailer	- veřejné cvičení Tuchlovice - sjezd Župy ve Třeboci -7. 9. požár u Fr. Rosenbauma valná hromada 28.12. celkem 9 výborových a 1 výroční jednání	- ples (5. 1.) - průvod o Svatodušní svátky
1914	22	42	Emil Vožech	Josef Bicht	- valná hromada 28. 12. - 28. 4. dům Antonína Hesse celkem 9 výborových a 1 výroční jednání	- ples (18. 1.) - máje - Svatodušní svátky
1915			Emil Vožech	Josef Sailer	Župní valná hromada - válečné půjčky - valná hromada 20. 1. celkem 4 jednání výborová	
1916			Emil Vožech	Josef Bicht	- nové hadice - oprava stříkačky - valná hromada 16.1. -17. 8. dům V. Volše	

Práce chráněná autorským zákonem ©

					celkem 3 jednání výborová	
1917			Emil Vožech	Josef Bichrt	valná hromada 3.3. - 5. 2. dům Sailera celkem 2 jednání výborová	- fond pro padlé
1918			Emil Vožech	Josef Bichrt	22.4. požár u Vacínka čp.1 - valná hromada 3. 3. - 7. 5. kůlny velkostatku, stáje Vacínka a Rosenbauma celkem 3 výborová jednání	- divadlo na 3krále
1919		45	Emil Vožech	Josef Bichrt	- valná hromada 12. 1. celkem 3 výborová jednání a 1 valná hromada	- ples 16. 1.
1920			Emil Vožech	Josef Bichrt	valná hromada 6. 1. - červenec - ovčín velkostatku celkem 3 výborová a 1 výroční jednání	- ples 18. 1.
1921		31	Emil Vožech	Karel Fencl	-valná hromada 16. 1. - zakoupení hadic 20. 5. – stodola Fr. Horáčka - hasičská stráž při akcích spolků+ celkem 7 výborových a 1 výroční jednání	- ples 20. 1.
1922		35	Karel Horáček	Karel Fencl	- valná hromada - 3 díly hadic do správy 26. 3. župní schůze v N. Strašecí - 11. 6. oslavy 45. výročí vzniku sboru v Kamenných Žehrovičích celkem 7 výborových a 1 výroční jednání	- ples 5. 2. -7. 5. májová zábava
1923		32	Karel Horáček	Karel Fencl	- valná hromada 6. 1. - veřejné cvičení - župní schůze 25. 2. - veřejné cvičení v N. Strašecí, v Rynholci - krajský sjezd v Kladně - všeobecné cvičení v Praze (4 členové)	- ples 14. 2. - májová zábava
1924		33	Karel Horáček	Karel Fencl	- valná hromada 13.1. - 25. 2. župní schůze	- ples 2. 2.

Práce chráněná autorským zákonem ©

					- cvičení ve Strašecí a v Rynholci - krajský sjezd v Kladně - pojištění požární příprave - úprava vjezdu do hasičského skladiště celkem 6 výborových a 1 výroční jednání	
1925	12		Karel Horáček	Karel Fencel	- valná hromada 1. 1. - župní valná hromada – Vozech - župní sjezd na Lánech - veřejná cvičení – Lány, Srbeč - domácí cvičení celkem 8 výborových jednání a 1 valná hromada	- masopustní zábava - posvícenská zábava - divadelní představení na Vánoce
1926	10 jinochů (žáků, kteří se cvičí)	35	Karel Horáček	Antonín Kořán	- valná hromada- 27. 12. 1925 - župní valná hromada 21.2. - doplňování výstroje 30. 5. oslavy a cvičení na Rudě - 11. 7. župní cvičení ve Třtici , účast 27 sborů (průvod obcí, koncert na cvičišti, dipolmy zasloužilým členům) - župní sjezd 13. 6. celkem 14 výbových jednání a 1 výroční	ples – 24.1. - květnová zábava
1927		30	Karel Horáček	Antonín Kořán	- 3. 1. valná hromada - zakoupeno jeviště - župní cvičení 16.7. v Honicích celkem 10 výborových a 1 výroční jednání	- objednáno divadlo z Prahy - 6. 2. ples -májová zábava 8. 5. - pouťová zábava, pěkná - divadelní představení na Vánoce 27.12.
1928		30	Karel Horáček		-1. 1. valná hromada - sjezd hasičstva 5. – 6. 7. v Praze na Hvězdě - zakoupeny 2 díly hadic - doplnění krojů - župní cvičení v Hředlích celkem 12 výborových a 1 výroční jednání	- ples 28. 1. - masopust - divadlo – Lešetínský kovář, 18.3. - pouťová zábava - posvícenská zábava - oslava 28. 10. – průvod

Práce chráněná autorským zákonem ©

1929		29	Karel Horáček	Salač	- valná hromada 6.1. - župní hromada 3.3. - cvičení Řevničov, 9 členů - sjezd hasičských sborů ve Slaném 7. 11. požár ve dvoře, hasí 10 členů, 2 hlídka Salač – župní škola -sedadla pro divadlo -hadice – 2 díly celkem 9 výborových a 1 výroční jednání	- divadelní představení 1.1. Písmák a jeho dcera - ples 19. 1. - masopustní zábava a průvod - májová zábava - posvícenská zábava 30. 9. - 29.12.- ples
1930	19	35 - podle průkazů	Karel Horáček	Salač	12.1. valná hromada - župní hromada - cvičení v Čelechovicích - lucerna ke stříkačce a 5 obleků, 2 díly hadic a trubka - Prohlídka has. sboru celkem 8 výborových a 1 výroční jednání	- 12. 1. ples - masopustní zábava - májová zábava - posvícenská zábava 5.10.
1931	26	60	Karel Horáček	V. Vacínek	6. 1. valná hromada - přikoupena 2.sanitní brašna - župní schůze 1.3. - sjezd hasičský v Lounech - cvičení Hradečno a Nová Ves 31. 5. - samaritní pláště (2ženy) - cvičení v Lánech 5 celkem 9 výborových a 1 výroční jednání shořel mlýn na Bucku	- ples 25. 1. - masopust - májová zábava 3. 5. - posvícenská zábava 5. 10.
1932	23 2 ženy samari- tánky	60	Karel Horáček	V. Vacínek	- valná hromada 3. 1. - smuteční prapor - župní valná hromada 6. 3. - cvičení v Kalivodech –10 členů -župní sjezd v Nové Studnici –4 členové - ceny stříkaček, 3 helmy celkem 8 výborových a 1 výroční jednání	- ples 10. 1. - masopustní průvod -májová zábava 16.5. - věneček 7. 7. - posvícenská zábava 3. 10.
1933	23 3 ženy	62	Karel Horáček zastupuje při	Václav Vacínek	- valná hromada 8. 1. - požár stodoly	- ples 28. 1 - masopust

Práce chráněná autorským zákonem ©

	samari- tánky		dlouhodobé nemoci Emil Vožech		<p>pana Hese</p> <ul style="list-style-type: none"> - župní valná hromada - vzdělavatelská schůze v N. Strašecí 26.2. - okrskové cvičení Lodenice, Hvězda - lepidla na hadice a šňury k torně - župní sjezd v Kamenných Žehrovicích, sjezd v Rakovníku 23. 7. - 50. výročí vzniku hasičů Řevničov - 5.11. kontrola krajského náčelníka J. Groba - požár obytného domu p. Mrázka celkem 13 výborových a 1 výroční jednání 	<ul style="list-style-type: none"> - divadlo Zázračný panák 26. 3., pak volná zábava - májová zábava - posvícenská zábava - divadlo Mařenku si neber
1934			Karel Horáček	Václav Vacínek	<ul style="list-style-type: none"> - valná hromada 14. 1. - žádost na OÚ o nové žebříka a hadice, modřiny pro sušák na hadice - besedy pro jinošskou družinu - župní sjezd v Milým, 8 členů - oslava vzniku se posune na rok 1935 - župní schůze v N. Strašecí 16.12. - účast u dvou požárů celkem 9 výborových a 1 výroční jednání 	<ul style="list-style-type: none"> - ples 20.1. - taneční zábava na masopust - posvícenská zábava
1935	24	63	Karel Horáček	Václav Vacínek	<ul style="list-style-type: none"> - valná hromada 6.1. - župní hromada v N. Strašecí - oslava 50. let vzniku – cvičení, divadlo, taneční zábava - pojištěno 10 nejmladších členů sboru - továrník ze Slatiňan koupí 20 přileb - okrskové cvičení v Srbči 30.6. - krajský sjezd 	<ul style="list-style-type: none"> - ples 9. 2. - slavnost k 85. narozeninám p. presidenta 6.3. - na Velikonoce 21.4. divadlo, upomínka u pomníku padlých - poutňová zábava 9.6. - 5.7. oslavy Husovy - 8.9. slavnost k 50. výročí vzniku sboru - posvícenská zábavy 30.9.

Práce chráněná autorským zákonem ©

					<p>v Roudnici 30.6. - župní cvičení v Mšeckých Žehrovicích 21.7. - zakoupena motorová stříkačka 17.11., 500 m hadic a šroubení celkem 15 výborových a 1 výroční jednání</p>	
1936	23	65	Karel Horáček	Václav Vacínek	<p>- valná hromada 5.1. - pojištění stříkačky a výstroje u pojišťovny Slavia v letech 1935 – 45 za 103 Kč na rok k 24.12. - župní hromada 1.3. - slavnost k předání stříkačky (nakonec přeloženo na rok 1937) - okresní cvičení Líska a Drnek - župní sraz v N. Strašecí 3.5. - 25.5. požár u Jos. Krause - 16. 6. požár Zajícova Mlýna v Řevničově - 4. září požár u p. Sailera ve Mšeci - slavnost ve Mšeci – průvod 28. 10. celkem 8 výborových a 1 výroční jednání</p>	<p>- 8.2. ples - zábava na masopust 25.2. 7.3. slavnost k narozeninám p. prezidenta (dopis do Lán) - 5.10. posvícenská zábava - Silvesrovská zábava</p>
1937	21 mužů a 3 ženy	67	Karel Horáček	Václav Vacínek	<p>- 3.1. valná hromada - župní valná hromada - oprava dílu hadice - celostátní sjezd v Bratislavě (0) - 11.7. oslava předání stříkačky - nové legitimace (37 členů) - 30.5. okrskové cvičení Malákovice - 13. 6. župní sjezd v Srbech - 8. .5. – požár v N. Strašecí - 8. 12. – požár u p. Kouly a pí. Alžběty Fenclové - zájezd do Prahy,</p>	<p>- ples 10. 1. - 6. 3. vatry k oslavě narozenin Masaryka - 17. 5. pouťová zábava - 11.7. oslava předání stříkačky – průvod s hudbou, vzpomínka u pomníku - posvícenská zábava (zrušena s ohledem na úmrtí Masaryka)</p>

Práce chráněná autorským zákonem ©

					práce profesionálů - revize účtů - žádost OÚ o novou zbrojnici celkem 11 výborových schůzí a 1 výroční	
1938	19 mužů a 3 ženy	67	Karel Horáček	Václav Vacínek	- 6. 1. valná hromada - 6.3. župní hromada - 3. 3. požár Řevničovské pily - sbírka na župní prapor T.G.M. - cvičitelský kurz ve Slaném (5. – 7. 5.) - 5.7. krajský sjezd v Libochovicích - přeložení dlažby ve zbrojnici - dar na obranu státu 500Kč 19.6. župní sjezd v Řevničově 8. 8. požár u Josefa Hendricha - dar fondu zemské obnovy na úhradu stříkačky 3 500 Kč celkem 10 výborových a 1 výroční schůze	- 22.1. ples - zábava na konec masopustu - Masarykova vatra - 22.5. májový vínek - 11.12. Mikulášská zábava
1939	18 mužů a 3 ženy	66	Karel Horáček	Václav Vacínek	- 3.1. valná hromada - 5. 3. župní valná hromada v n. Strašecí - 12. 3. valná hromada - 2. 7. oslava sboru ve Slaném - zrušeny štítky na přilby, nařízení o nových (20 kusů) - 3. 9. požár stáje a sýpky, rozšířil se na sušárnu na chmel Josefa Mudry - celkem 6 školení a 4 schůze ke cvičení strojem - celkem 9 výborových schůzí - přiznání výzbroje, výstroje (nedostatečná) a motorové stříkačky	- 21.1. ples - 14. 2. masopustní zábava - 30. 4. – májová zábava - 11.6. taneční zábava - 2. 10. posvícenská taneční zábava - 25. 12. vánoční zábava
1940	19 mužů a 3 ženy	75	Karel Horáček	Václav Vacínek	- 4. 2. valná hromada (zamítá se, nový termín 25. 2.)	- 6. 1. ples - 2. 2. zábava na konec masopustu

Práce chráněná autorským zákonem ©

					<ul style="list-style-type: none"> - potřeba zakoupení 12 pracovních a vycházkových obleků. 5 sekýrek (potřeba potvrzení pověřence Říšského protektorátu) - 15. 9. oslava otevření hasičského domu ve Slaném (0) - 24. 11. vzdělávací akce celkem 14 schůzí výboru a 1 výroční 	<ul style="list-style-type: none"> - 10. 3. divadelní hra Krb bez ohně - 25. 3. Velikonoční taneční zábava - 25. 12. divadlo Srdce v soumraku
1941			Karel Horáček	Václav Vacínek	<ul style="list-style-type: none"> - 12. 1. valná hromada (nekoná se, proto nový termín 16. 2., nutnost hlásit více dopředu kvůli povolení) - 23. 2. valná hromada ve Strašecí - 1 výborová schůze 	- 18. 1. ples
1955	61 mužů a 1 žena	61	Josef Záruba		<ul style="list-style-type: none"> - oslavy 1. máje, průvod s ostatními složkami - 2. 5. průjezd cyklistického závodu 12. 5. soutěž, nácvik požárních družstev - domovní a polní protipožární hlídky - 18. 12. výroční schůze, navržené kandidáty výboru musí schválit MNV - pokyny pro poplach ve 4. stupních - 40 m nových hadic - pojištění na cestu k požáru a zpět celkem 5 výborových a 1 výroční schůze 	- doporučeno jako kulturní akce 1x za měsíc přednáška s promítáním filmu
1956			Josef Záruba		<ul style="list-style-type: none"> - 3. 1. okrsková schůze v N. Strašecí - protipožární družstva vycvičená vycvikářem - protipožární inspekce – prohlídka vsí, každý den se pouští stříkačka - příspěvkové známky (evidence poplatků) - schůze v Pecínově - celostátní soutěž 	- 26. 2. ples

Práce chráněná autorským zákonem ©

					<p>v Brně</p> <ul style="list-style-type: none"> - celkem 8 protipožárních hlídek, dostávají místnost na MNV, každý musí být vycvičen k pouštění stříkačky (každý den ve 20.00 - 30. 12. výroční schůze – nepodařilo se postavit kandidátku - celkem 8 výborových schůzí 	
1957	65 (na výroční schůzi přítomno 19 členů)	65	Josef Záruba	Jaroslav Eminger	<p>3.2. výroční schůze, jen 3 členové výboru</p> <ul style="list-style-type: none"> - předseda, jednatel a velitel, nakonec má výbor 8 členů - schůze pro školení nových členů každý čtvrtek - hlášení o akceschopnosti sboru - směrnice pro jarní úklid a k MDŽ - cvičení mladých na sále - otázky stejnokrojů - protipožární prohlídka obce -23. 7. nácvik pro soutěž -15. 9. soutěž v N. Strašecí (družstvo není vysláno, nevalná příprava) - příspěvkové známky - žňové brigády, odpracováno 2660 hodin – požární hlídka, služba u telefonu - stříkačka v opravě, náhradní nefunguje, po stížnosti 15.10. návrat stříkačky, ale děravý sací koš - 15. 12. výroční schůze, celkem 16 výborových a členských schůzí 	<ul style="list-style-type: none"> - 23. 3. ples - májový průvod)a taneční zábava (nesehnala se hudba) - pouťová zábava (zamítá MNV)
1958	-25 členů aktiv-	32 přihlášených	Josef Záruba	Jaroslav Eminger	<ul style="list-style-type: none"> - 8 pracovních obleků, 8 košil - stříkačka rozbitá, 	<ul style="list-style-type: none"> - 22. 2. ples (kolek 40 Kč k prodloužení za policejní hodinu)

	ních	členů celkem podle matrikáře - celkem s přispívajícími 111			<p>požár by řešil sbor ve Strašecí</p> <ul style="list-style-type: none"> - prověření členských legitimací a nalepení známek - podávání měsíčních hlášení - brigády na stavbě polikliniky ve Strašecí - cvičení ve Strašecí - po dobu žní 24 dní protipožární hlídky - hlídky u zábav (48 hodin) - týden požární bezpečnosti (celkem 3 preventivní prohlídky obce), zazimování strojů - pomoc kroužkům při PO - 11. 2. požár u pí. Fuksové - vytahování vody ze sklepa čp. 25 - 7. 12. výroční schůze - celkem 9 výborových schůzí, 5 členských školení, 5 cvičení - pracovní porada okrsku ve Mšeci 3x - 3x velitel na školení OV KSC - 15.12. přednáška v Řevničově 	<p>- oslava 1. máje (7 mužů v občanském oblečení)</p> <p>- beseda ke Dni dětí</p> <p>přejmenování na Sbory požární ochrany a požárníky</p>
1959	19 mužů 4 ženy v průběhu roku přistoupilo 18 žáků	107	Josef Záruba čp. 93	Jaroslav Eminger čp. 6	<ul style="list-style-type: none"> - školení CO od 1. 3 - školení členů - okresní konference - vypracování plánu práce podle směrnic OV ČSPO - celkem 104 známky - přezkoušena stříkačka - 25. 7. školení s vodou a pouštění motoru, preventivní akce 9. 8. brigáda (kdo se neúčastní poplatek 10.Kč) - 15. 8. zájezd - 22. 11. výroční schůze - objednány hadice a 	<p>-17.1. ples</p> <p>- průvod 1. máj (vše podle směrnic NF)</p> <p>- návrh na divadelní představení na Vánoce</p>

Práce chráněná autorským zákonem ©

					<p>24 spojů - čišťení studny u školy a v Bráně - poplachový plán obce - žádost o hasicí přístroje celkem 11 výborových a členských schůzí</p>	
1960			Josef Záruba	Jaroslav Eminger	<p>- obec zakoupila do výzbroje 10 lopat, 2 motyky, 2 krumpáče, 3 sekery a 2 svítilny, okres 100m hadic B, 20 m hadic C, 10 opasků, 10 karabin, 10 sunek a 10 přileb - CO skončeno 13. 1. - 28.1. aktiv ve Mšeci - 17. 2. přednáška o hasicích přístrojích - výcvik se strojem každou středu - sběr železa – 10q - vznik družstva žáků (vedení Kubec, Vácha) - pravidelné cvičení stroje každý pátek - závazky – 720 hod JZD a 160 hod akce Z - žňové hlídky - 18. 11. zazimování stroje - 11. 12. výroční členská schůze - 14. 12. ustavující výborová schůze celkem 12 jednání</p>	<p>- 16. 1. ples - 17.4. taneční večírek ve spolupráci s SČSP - 8.5. kulturní večer společně s SČSP - posvícenská zábava a Pěkná</p>
1961	celkem 21 žáků, 12 členů		Josef Záruba	Jaroslav Eminger	<p>- dodání hadice, sběrač vody - 2 družstva žáků po 9 - svodové spojky a 300m hadic B, 2 kouřové masky, transformátor, 2 baterky - cvičení 2x v měsíci - schůze 2x v měsíci - preventivní prohlídky obytných domů (25domů) - 3 žňové hlídky žáků - 13. 7. kontrola</p>	<p>- 14. 1. ples - 14. 2. oslava konce masopustu - divadelní drama Šinderka, J.K. Tyl - Josefská - 1. máj, žáci s páskami požární hlídky, 24 mládežníků a 12 členů</p>

Práce chráněná autorským zákonem ©

					<p>zbrojnice - 26. 11. výroční schůze - doporučeno rozebrání staré stříkačky - film pro výroční schůzi - 9.12. – hoří trám v konírně - 13. 12. převzato inspekci celkem 12 jednání</p>	
1962			Josef Záruba	Jaroslav Eminger	<p>- 13. 1. vytažena voda ze sklepa čp. 110 - 28. 1. okresní konference - 18. 3. prevence proti vypalování trávy - žádost o stan pro polní hlídky - domovní kontroly, prevence 2 a 4 dohlídky v březnu - v dubnu 6 prohlídek a 2 dohlídky - Mašek – příprava žactva na žňové hlídky - 14. 6. porada vedoucích družstev - zájezd - prevence v JZD, STS - 20. 6. dohlídky - 23. 7. prohlídky JZD a STS - 29. 7. dohlídky - závazek na počest 12. sjezdu KSČ – noční výmlat a čištění (hodiny jsou jmenovitě, většinou 10, celkem 85) 2. 8. – cvičení ve zbrojnici, snaha o poplachové zařízení - 21. 8. preventivní prohlídky -3. 8. – instruktáž vedoucích mládeže v Rakovníku - 17. 8. postaveny žňové hlídky mládeže - 22.8. cvičení se</p>	<p>- 13. 1. ples - 10. 3. konec masopustu, hrát se bude po vsi od 15hod, kapela na povoze s koňmi, večer zábava - 19. 7. – zábava -15. 9. posvícenská zábava</p>

Práce chráněná autorským zákonem ©

					stříkačkou - 18. 9. cvičení - žádost o kanistry a sítě, 40 m hadic C - proškolení 3 strojníci (Horáček, Kořán, Sklenička) - školení zemědělců - N. Strašecí, školení CO, Záruba, Eminger - brigáda na zbrojnici, uskladnění auta převedeného z Rudy - 25. 11. výroční schůze celkem 21 jednání	
1963			Ladislav Zíma	Jaroslav Eminger	- 5. 1. schůze	- 19.1. ples
1999					znovu se spolek začíná formovat a žádá o registraci na Českém statistickém úřadu	
2000	27			Augustin Houda	- zaškolení do funkcí v dubnu - vyklizení a rekonstrukce zbrojnice - klubovna na obecním úřadě čp. 80	- únor -hasičská ples staročeské máje - plážová zábava - srpen – Tanec na mlatě
2001	27		Pavel Ryba	Augustin Houda	-hasičský automobil CAS-RTHP - 16	- únor – ples - staročeské máje - plážová zábava - září – Tanec na mlatě
2002	27		Pavel Ryba	Augustin Houda	- 1. registrovaný zásah – požár pod Teplou strání - požár lučního porostu na Bucku - čerpání vody ze sklepů při povodních v Praze a likvidace škod	- únor – ples - staročeské máje - plážová zábava - září – Tanec na mlatě
2003	27		Pavel Ryba	Augustin Houda	- hašení lesa u N. Strašecí - požár na Rudě - pomoc při opravě OÚ - soutěže na Den dětí, ukázky cvičení žáků - klubovna na OÚ se nevyužívá a je přestavěna na kancelář starosty OÚ	- únor ples - posezení u Krále v květnu

Práce chráněná autorským zákonem ©

2004	27		Pavel Ryba	Pavel Kořán	- Studená stráň - červen – les Lipina (30tisíc Kč škoda) 28. 8. – Teplá stráň - září – požár chatky v kempu	- únor – taneční zábava - posezení u Krále - 2. 10.oslavy 120. výročí vzniku sboru- průvod obcí, kytice k pomníku a na hřbitov, ukázka zásahů a techniky, posezení s muzikou, taneční zábava
2005					2. 4. – požár po vypalování trávy Na Farmě	

+ - akce spolků – rozumí se plesy : Sokolský ples, Dělnický ples

příloha č.11

Pohřbení na třtickém hřbitově

číslo hrobu	jméno pohřbeného	rok pohřbu	jméno současného majitele (plátce)	bydliště
1	Poštová Anežka Pošta Antonín	1948	Poštová Marie	Třtice, čp. 20
2	Zíma Josef	1910	Zíma Miroslav	Třtice, čp. 101
3	Krausová Anna Štohanzlovi	1941	Vostatková Marie	Řevničov
4	Čečrle František rodina Skleničková	1917	Skleničková Věra	Třtice, čp.53
5	Zárubová Marie Vožechovi	1934	Ryba Oldřich	Třtice, čp. 106
6	Bichrt František Bichrt Josef Bichrtová Božena	1916 1957 1967	Bichrt Josef není	Třtice, čp. 10
7	Vožechová Zdena	1948	Fejfarová Bohumila	Třtice, čp. 76
8	Sailer František Hejda Václav	1932 1966	Hejda Milouš	Třtice, čp. 38
9	Rohla Václav Rohlová Marie	1945 1959	Rohlová	Třtice, čp. 128
10	Kořán Antonín	1936	Kořán	Třtice, čp. 11
11	Vožech Josef	1951	Marcela Nohejlová	Velké Přípotočno, čp.222
12	Horáček Pavel	1942	Horáček	Kladno, Vašíčkova 825
13	Pošmourná Helena	1926	Silová Alena	Kralupy
14	Pošmourná Marie	1943	Rosenbaum	Třtice, čp. 72
15	Horáčková Anna Horáčková Františka Horáček Rudolf	1921 1958 1967	Horáček Václav	Nové Staršecí
16	Černý Jindřich Černý Emanuel	1934 1955	Anna Líbrová	Brdy čp. 35, p. Mírošov
17	Pelcová Marie Fořtová Marie Pavlíček Václav	1942 1959 1988	Eva Pavlíčková	Třtice , čp. 134
18	Urban Jaroslav	1938	Loudilová	Nové Strašecí
19	sovětský důstojník	1945		
20	Sedmidubský Václav Floriánovi	1938	Florián Karel	Třtice, čp. 82
21	Urbanová Františka Urbanová Františka Urban Josef	1939 1955 1959	Urban František	Třtice, čp. 121

Práce chráněná autorským zákonem ©

22	Horáček Karel	1951	Horáček	Třtice, čp. 41
23	Polívkovi		Polívka Jan	Třtice, čp. 161
24	Urbanová M. Maškovi	1922	Mašek Vladimír	Třtice čp. 120
25 A 25 B	Truksovi Semrádovi Eduard Rohla		Forstíková Jiřina Semrád Jan	Ostropv nad Ohří Třtice, čp. 180
26	Holík Bohumil Holíková Růžena	1946 1951	Holík Miroslav	Třtice, čp. 150
27	Truksová Anna Truksa Rybovi	1950	Ryba Oldřich	Třtice, čp. 79
28	Urbanová Marie Urban Karel Krupkova	1938 1952	Urban Václav	Třtice, čp. 79
29	Ryba Václav Kočova	1943	Kočí Jaroslav	Třtice, čp. 159
30	Uldrych Jan Proškovi		Jindrová Blanka	Kladno, Ukrajinská 2581
31	Černý Josef Rybová	1948	Rybová Jiřina	Třtice, čp. 88
32	Uldrych Jan	1958	Uldrychová	Most, Albrechtická 630
33	Kořán Josef Černých	1942	Uhlíková Hana	Třtice, čp. 157
34	Hájek Václav Kandlerová Anna	1911	Sejler Pavel	Třtice, čp. 172
35	Urban Václav Kořánovi		Kořán Josef	Třtice, čp. 125
36	Sovová Marie		Poštová Marta	Třtice, čp. 20
37	Kořánová Antonie Kořán Josef Uldrychova	1946 1959	Uldrych Otta	Třtice, čp. 84
38	Morávkovi Hessová Eliška		Morávek Pavel	Nové Strašecí Rakovnická 670
39	Kárník František Valešovi	1947	Valeš Vlastimil	Praha 5 U Jezera 2033
40	Poštovi		Vacínková Květa	Třtice, čp. 176
41	Uldrych Bohumil Uldrych Bohumil Salačovi	1929 1957	Salač Václav	Třtice, čp. 170
42	Černá Barbora	1938	zrušeno	
43	Procházková Božena Elznicovi	1942	Elznicová Jitka	Třtice, čp. 85
44	Eminger František Emingerová Františka	1955	Braum Jiří	Třtice, čp. 6
45	Kankrlík Josef	1927	Urban Václav	Třtice, čp.89

Práce chráněná autorským zákonem ©

	Salač Karel Salačová Urbanovi			
46	Čadková Božena	1942	zrušeno	
47	Hendrychová J. Urban František Třesohlavých	1946 1955	Třesohlavá Aloisie	Třtice, čp.98
48	Čečrlová Marie Štěpánka Podlipatá Krausovi	1936	Krausová	Třtice, čp. 52
49	Urban Josef Urbanová Anna	1951 1956	zrušeno	
50	Levová Aloisie Lev František	1942 1956	Lev	Třtice, čp. 86
51	Kárník Josef Kárníková Apolena	1955	Kárníková	Třtice, čp. 91
52	Fencel Josef	1947	Fencel Josef	Lužná, Příčná 533
53	Kubecová Anna Seilerová Libuše	1950	Seiler Jiří	Jirkov, Zámecká cesta 1450
54				
55	Sailerová Libuše Břežňákovi	1949	Mašek Josef	Třtice, čp. 5
56	Pavlíček Václav	1938	zrušeno	
57	Čermák Josef Proškovi a Urbanovi	1926	Mašek Josef	Třtice, čp. 5
58	Pavličkovi		Dytrich Václav	Třtice, čp. 147
59	Proše Josef Prošková Toníček Urbanovi	1940	Urban Václav	Třtice, čp. 89
60	Bílková Berta Bílek Václav	1944 1960	Mašková Jiřina	Nové Strašecí
61				
62	Švecovi		Kacálková Zdeňka	Stochov, Hornická 313
63	Fridrichová Antonie	1942	Pavel Hendrich	Nové Strašecí Zahradní 3510
64	Černý Antonín Černý Václav	1936 1955	Frolík Pavel	Třtice, čp. 81
65	Moutvička Antonín Švecová Marie	1925		
66	Sailer Josef (Černých, Buřtova)	1951	Kratinová Jitka	Kladno
67	Ujová Kateřina Mudra František	1940		
68	Hessová Františka Hess Josef	1933 1955	Vargová Marie	Chomutov

Práce chráněná autorským zákonem ©

69	Salač Karel			
70	Uldrych Josef Hozmanová A.	1930 1954	Levová	Nové Strašecí
71	Gabriel J.	1952	Ganriel	
72	Eisová Zdeňka Černá Anna Černý Václav Eis Bedřich Eisová Marie Kožíšek Josef	1932 1959 1924 1978 1982 1988	Kožíšek	Třtice, čp. 23
73	Urbanová Barbora Urban František	1906 1957		
74	Černá Marie	1944	Kytka František	Třtice, čp. 23
75	Ničová Františka	1952	Ničová	
76	Fořt Hynek	1920		
77	Škutchanová M. Škutchan Josef	1908 1901	Škutchan	Třtice, čp. 154
78	Hendrychová A.	1911	Hendrych	Třtice, čp. 85
79	Emingerová Anna Eminger Josef	1938 1945	Broum Jiří	Třtice, čp. 6
80				
81	Elznicová Josefa	1948	Videmanová Milena	Třtice, čp.34
82	Liebezeitová A. Liebezeit V.	1927	Liebezeit	Třtice, čp. 96
83	Uhlík Stanislav Horáčkovi	1951	Uhlíková Hana	Třtice, čp. 157
84	Ryba Vít	1942	Rybová Jiřina	Třtice, čp. 88
85	Dvořáková Barbora Dvořák Antonín	1930 1953	Dvořáková	Třtice, čp. 83
86	Truksa Robert Růžička Růžičková	1941	Růžička	Třtice, čp. 59
87	Mašková Anna Kořánová K.	1952	Mašek Vladimír	Třtice, čp. 120
88	Pavličková Terezie	1939	Pavlíček Rudolf	Lužná 15
89	Novák Oldřich	1946	Malec	
90	Fuchs Jaroslav Fuchsová Karolína	1949 1959	zrušeno	
91	Mudrová Anna	1949	Kohút	Třtice, čp. 110
92	Tenopýr Theodor	1940	zrušeno	
93				
94	Kořán Karel	1942	Kořán Jaroslav	Nové Strašecí, mšecké sídliště 823
95	Somol A.	1910		
96	Zímová Marie	1900	zrušen 7. 1. 1976	
97	Malina Václav	1937		

Práce chráněná autorským zákonem ©

98	Lochovská Urbanová R.	1936	Liebercaitová	Třtice, čp. 138
99	Alter Josef	1943		
100	Groman Julius Lainová A.	1949		
101				
102	Krausová Anna	1930	Horáček	Třtice, čp. 22
103	Drvota Bohumil	1947	Drvota	Karlovy Vary
104	Kořán Václav Kořánová M.	1939 1953	Kořánová Blažena	Třtice, čp. 16
105	Holík Antonín	1952	Pošta	Třtice, čp. 20
106	Vyskočilová Zdeňka Vyskočil Josef	1944 1954	Vyskočil	Třtice, čp. 155
107	Fricová Jaruška	1949	Kytková Hana	Třtice, čp. 42
108	Vožech Karel Vožechová Marie	1940 1957	Vožech	Třtice, čp. 61
109	Urban František	1906	Urbanová Božena	Třtice, čp. 146
110	Vožech Ignác	1923	Vožech Jiří	Třtice, čp. 61
111				
112				
113	Vybulkovi		Suchopárková Světlana	
114	Kytková Alžběta Kytká Josef	1944 1954	Kytká	Třtice, čp. 148
115	Trkalová Anna	1931	Trkal	Třtice, čp. 49
116	Horáček Karel	1950	Vančurová	Praha, Koněvova 113
117	Halaš Josef Halašová Marie	1949 1958		
118	Sailerová Cecilie Kubecovi	1944	Vyskočil Zbyněk	Nové Strašecí, Mšecká 999
119	Posledníková M. Mildorfovi	1945	Mildorf	Třtice, čp. 56
120	Zíma Ludvík Lev	1930	Josífková Aloisie	Nové Strašecí
121	Kučabová			USA
122	Procházka Josef	1915		
123	Tůmová Antonie	1938		
124				
125	Ftruksa František	1943	Moravec Miroslav	Třtice, čp. 7
126	Köhlerová Květa Jelínkovi	1943	Jelínek Zdeněk	Nové Strašecí Mšecká 915
127	Hejdová Barbora Hejda Josef Hejdová Františka Hejdová Libuše	1934 1969 1985 2005	Hejda	Třtice, čp. 8
128	Hubatá Marie Liebercaitová Věra	1954	Muškovská	Třtice, čp. 3
129	Čečrle František	1959	Čečrle Alois	Praha, Žatecká

Práce chráněná autorským zákonem ©

	Čečrlovi			10
130	Mudrová K.	1937		
131	Šelerich A.	1944		
132	Matějková M.	1943	Matějková	Nové Strašecí
133	Janovská Růžena	1919		
134	Holíková Barbora	1942	Holík	Třtice, čp.
135	Pavličková Anna	1946	Elznicová	Třtice, čp. 102
136				
137	Uhlík Karel	1938		
138	Holíková Marie	1946	Holík	Třtice, čp. 144
139	Uhlíková Františka	1952	Uhlík	Třtice, čp. 51
140	Kraus František Huml Bohumil Krausová Anna	1953 1956 1958	Kraus	Třtice, čp. 109
141	Němci	1945		
142	Břízová Blažena Kohler Josef	1948 2004	Köhlerova	Třtice, čp. 44
143	Nováková Anna Nováková Antonie	1941 1958		
144	Břízová Kateřina Šorfová Anežka Hubatých	1940 1955	Rohlova	Třtice, čp. 64
145	Rybová Anna Chábovi	1951	Cháb	Nové Strašecí, domov důchodců
146	Mrázek Antonín Mudrová Helena	1952	Mudra Václav	Třtice, čp. 33
147	Korf Emil	1952	Růžička Václav	Rynholec 96
148	Matějkoví			
149	Italové			
150	Valtrová Květa Uldrichovi a Urbanovi	1951	Uldrich Miroslav	Duchcov, Jungmanova
151	Husák František Zímovi - Husákovi	1951	Nedvěd Drahoslav	Třtice, čp. 179
152	Tylová Anna Lavička Fratišek Holíkoví	1940 1956	Kožíšková Jitka	Třtice, čp. 94
153	Hejda Antonín	1921	Čečrle	
154	Krob Antonín	1940	Krob	Třtice, čp. 131
155	Pošta Emil	1952	Pošta	Třtice, čp. 37
156	Urbanová Marie Urban Antonín	1944 1959	Urban	Třtice, čp. 15
157	Pošta Antonín	1915	Poštová	Třtice, čp. 130
158	Just Karel Břízovi	1939	Černá Marcela	Třtice, čp. 141
159	Hendrychová Anna Hendrych Josef	1953 1954		
160	Vocilka Václav	1933	Stryalová	Třtice, čp. 160

Práce chráněná autorským zákonem ©

	Mrázkovi			
161	Hendrych Ladislav	1951	Hendrych Pavel	Nové Strašecí, Zahradní 3033
162	Mudrová Marie Walterovi	1957		
163	Truksa Václav Zímová M. Malecký Václav	1938 1956 2005	Malecká Hana	Třtice, čp. 58
164	Urban Josef Urbanová Antonie Kořánovi	1930 1956	Kořán František	Třtice, čp. 124
165	Šimková M. Tarant Petr	1930 1955	Tarant Václav	Rakovník, Štěpánkova 2089
166	Sova František Lávičkovi a Novotných	1945	Malcová	Nové Strašecí, Topolová 1066
167	Vacínek Václav	1952	Škvor Jaroslav	Třtice, čp. 1
168	Krausová M. Krobovi	1920	Krob Rudolf	Praha, Dejvická 16
169	Horáček Josef	1951	Horáčková Irena	Slaný, Všesulická 1666
170	Hess Karel Urbanovi	1918	Urban Karel	Nové Strašecí Buková 1096
171	Malá Marie	1944		
172	Kučera Josef Svobodovi	1918	Svoboda Zdeněk	Třtice, čp. 1858
173	Vejrážka Václav	1941	Vejrážkovi	Třtice, čp. 163
174	Urban Josef Sejler Josef	1925 1958		
175	Vejrážková Božena Vejrážka Vojtěch	1940 1955	Vejrážkovi	Třtice, čp. 95
176	Kyncl František	1942		
177	Kraus Josef	1942	Kraus	Třtice, čp. 52
178	Škutchanová M.	1946		
179	Kárník František	1938		
180				
181	Čečrle František Pavličková J.	1951 1953	Vozech	Třtice, čp. 61
182	Balogovi			
183	Nosek Josef	1943		
184	Mudra		Mudra Václav	Třtice, čp. 33
185	Uldrychová Františka Uldrych Emanuel Zukrieglovi	1946	Zukriegel	Třtice, čp. 121
186				
187	Procházka Josef	1920		
188	Urbanovi a Justovi		Procházková Zdeňka	Třtice, čp. 74
189	Jaroš Antonín	1942		

Práce chráněná autorským zákonem ©

190	rod. Bedřichova		Sova František	Třtice, čp. 35
191	Hamouz Antonín	1946		
192	Fuchs Karel Sovovi	1930	Sova František	Třtice, čp. 35
193	Hess Antonín	1957		
194	rod. Sovova	0	Sova František	Třtice, čp. 35
195				
196	rod. Uhlíkova		Urban Karel	Nové Strašecí, Buková 1096
197	rod. Hamouzova		Mašková Anna	Třtice, čp. 77
198	Hess Karel		Tichá Jana	Třtice, čp. 87
199				
200	rod. Kynclova		Kynclová Věra	Třtice, čp. 164
201				
202	rod. Seilerova		Seilerová Hilda	Třtice, čp. 78
203				
204	rod. Uhlíkova		Uhlíková Hana	Třtice, čp. 78
205				
206				
207				
208	Škutchanová Miluška			
209				
210				
211				